

Брюксел, 6.5.2013
COM(2013) 260 final

2013/0136 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно здравеопазването на животните

{SWD(2013) 160 final}

{SWD(2013) 161 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. ОБОСНОВКА И ЦЕЛ

Здравето на животните предизвиква загриженост у всички европейски граждани. Тази загриженост произтича както от аспектите на общественото здраве, безопасността на храните и продоволствената сигурност, свързани със здравеопазването на животните, така и от икономическите разходи, които могат да бъдат причинени от огнищата на болести по животните, и съображенията за хуманно отношение към животните, включително отраженията на мерките за контрол на болестите върху хуманното отношение към животните.

В същото време в предложението са отразени приоритетите на интелигентното законотворчество¹ — с него се цели опростяването на действащата правна уредба, като едновременно с това са взети предвид очакванията на заинтересованите страни за намаляване на административната тежест.

И накрая, с предложението се отразяват приоритетите на Комисията, сред които целта за интелигентен растеж в рамките на стратегия „Европа 2020“², като се създават условия за по-голяма устойчивост на сектора чрез активни мерки за превенция и по-гъвкаво управление на риска.

Анализ на проблема

Действащата правна уредба на ЕС в областта на здравеопазването на животните включва близо 50 основни директиви и регламенти и около 400 акта от вторичното законодателство, някои от които са приети още през 1964 г.

През 2004 г. Комисията възложи извършването на външна оценка с цел цялостно преразглеждане на резултата от действията на ЕС в областта на здравеопазването на животните, което доведе до приемането на нова стратегия за здравето на животните през 2007 г. Поради редица обстоятелства извършването на преоценка на нашата политика стана наложително:

- до голяма степен основните елементи на съществуващата политика бяха изготвени между 1988 г. и 1995 г., когато все още бяхме общност от дванадесет държави членки;
- очертаха се нови предизвикателства: появиха се болести, които преди десет години бяха непознати, докато други, като например шап, син език и птичи грип, в последно време поставят нови предизвикателства, като ни напомнят, че продължават да представляват много сериозен риск;
- със силното нарастване на обема на търговията с животни и продукти от животински произход както в рамките на ЕС, така и с трети държави, коренно се промениха и условията на търговия; и

¹ COM(2010) 543 окончателен — „Разумно регулиране в Европейския съюз“.

² „Европа 2020 — Стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“, COM(2010) 2020.

- науката, технологията и нашата институционална рамка претърпяха съществено развитие.

Бе установено наличието на редица проблеми във връзка с действащото законодателство. Някои са свързани с общия подход на политиката, а именно:

- действащата общностна политика за здравеопазването на животните е особено сложна;
- липсва цялостна стратегия;
- не се обръща достатъчно внимание на профилактиката на болестите, с акцент по-специално върху необходимостта от по-голяма биологична сигурност.

Други проблеми бяха свързани със специфични проблеми при функционирането на действащото законодателство, и по-специално:

- въпроси, свързани с вътресъюзната търговия с живи животни.

Както общите, така и специфичните проблеми ще бъдат отстранени с настоящия законодателен акт или с произтичащите от него делегирани актове и актове за изпълнение.

Цели на предложението

Законодателният акт за здравеопазването на животните представлява правната уредба в подкрепа на публикуваната през 2007 г. стратегия на ЕС за здравето на животните. Както е посочено в стратегията, основните цели са:

- да се осигури високо равнище на общественото здраве и безопасността на храните чрез постигане на минимална честота на поява на биологични и химични рискове за хората;
- да се насърчи здравеопазването на животните посредством профилактика/намаляване на заболяемостта на животните и по този начин да се окаже подкрепа на селското стопанство и икономиката в селските райони;
- да се подобрят икономическият растеж/сближаването/конкурентоспособността, като се осигури свободно обращение на стоките и пропорционално движение на животните;
- да се поощрят селскостопанските практики и хуманното отношение към животните, които предотвратяват заплахи, свързани със здравето на животните, и свеждат до минимум въздействието върху околната среда в подкрепа на стратегията на ЕС за устойчиво развитие.

Конкретните цели на настоящия законодателен акт за здравеопазването на животните са:

- да се изготви единна, опростена, прозрачна и ясна правна уредба, която да определя систематично целите, обхвата и принципите на регулаторната намеса; тя да се основава на добро управление и да съответства на международните стандарти (например стандартите на OIE); вниманието да се съсредоточи върху дългосрочните превантивни мерки и съвместната работа с всички заинтересовани страни;
- да се въведат всеобхватни общи принципи, които да позволят изграждането на опростена правна уредба с цел готовност за новите предизвикателства, т.е. да се предостави възможност за бърза реакция в случай на нововъзникващи болести; успоредно с това да се гарантира същото качество на реакция като предвиденото в действащото законодателство;
- да се осигури съгласуваност между хоризонталните принципи на законодателството в областта на политиките по здравеопазването на животните, хуманното отношение към животните и безопасността на храните, както и по-обширните политики на ЕС по отношение на изменението на климата, общата селскостопанска политика и устойчивостта;
- да се намали въздействието на болестите по животните върху здравето на животните и общественото здраве, хуманното отношение към животните, икономиката и обществото, доколкото е възможно, чрез повишаване на осведомеността относно болестите, по-добра готовност и системи за надзор и реагиране при спешни случаи на национално равнище и на равнището на ЕС;
- да се гарантира безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар за животни и животински продукти при висока степен на защита на здравето на животните и общественото здраве и в подкрепа на целите на стратегията „Европа 2020“.

Оперативните цели на настоящия законодателен акт за здравеопазването на животните са:

- в основата на политиката за здравеопазването на животните да бъде интегриран новият подход, основан на профилактиката и насочен към стимулите;
- да се предвиди ясно и равностойно разпределение на функциите и отговорностите между компетентните органи, институциите на ЕС, секторът на селското стопанство, собствениците на животни и други;
- да се въведе категоризация на болестите като основа за намеса от страна на ЕС;
- да се предвидят ефективни механизми за бързо реагиране в случай на болести, включително нови предизвикателства, като например нововъзникващи болести;

- да се осигури действителна готовност за извънредни ситуации и за ранно реагиране при болести по животните и зоонози, включително използване на ваксини, ако е целесъобразно;
- да се въведат опростени процедури, когато е възможно поради технически и други причини, като се вземе предвид спецификата на дребните земеделски стопани и микропредприятията и се премахнат необоснованите административни тежести и разходи, когато това е възможно;
- да се гарантира, че с новата правна уредба се предвижда достатъчно гъвкавост за плавно адаптиране към бъдещото научно и технологично развитие;
- да се намали рискът от нарушаване на търговията, като се потърси подходяща степен на придържане към съответните международни стандарти и същевременно се гарантира поемането на твърд ангажимент за високи стандарти за здравето на животните.

2. ПРАВЕН КОНТЕКСТ

Правно основание

Правното основание за законодателните мерки на ЕС в областта на здравеопазването на животните са членове 43, 114 и 168 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), тъй като те представляват основна част от политиката на ЕС по отношение на селското стопанство, общественото здраве и защитата на потребителите, търговията и единния пазар.

- С член 43 се предоставя правното основание за законодателните мерки на ЕС относно общата селскостопанска политика. Този член също така се превърна в основание за законодателството във ветеринарната област, тъй като от правна гледна точка общностната политика за здравето на животните се приема за част от общата селскостопанска политика, като съответно се прилагат едни и същи законодателни и административни процедури.
- С член 114 се предоставя правното основание за създаването и функционирането на вътрешния пазар и за сближаването на разпоредбите, установени със закони, подзаконови или административни мерки в тази област.
- Член 168 относно общественото здраве се отнася за защитата на здравето на човека от всички причини за неговото нарушаване, включително свързаните със здравето на животните. В резултат на разпоредбите на този член ветеринарните мерки, които са насочени пряко към защитата на общественото здраве, също бяха приети по процедурата за съвместно вземане на решение.

Съгласуваност с другите политики на Съюза

Този набор от законодателни инструменти относно здравеопазването на животните влиза във взаимодействие с *правната уредба* в областта на хуманното отношение към животните, безопасността на храните, общественото здраве, храненето на животните, ветеринарномедицинските продукти, опазването на околната среда, официалния контрол, общата политика в областта на рибарството и общата селскостопанска политика.

Връзка с другите предложения от пакета

Предложението е част от пакет от четири акта, с които се преразглежда законодателството в областта на здравеопазването на животните, здравето на растенията, качеството на растителния размножителен материал и официалния контрол върху растения, животни, храни и фуражи.

С преразглеждането на регламента относно официалния контрол се дава възможност за по-последователно прилагане на мерките за официален контрол за целите на защитата на здравето на животните и по-съгласувана обвързаност с регламента относно здравеопазването на животните.

3. СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

Субсидиарност

Доброто здравословно състояние на животните е важно не само за частните лица — то е обществено благо, ползите от което се отразяват в най-различни аспекти на обществения живот. Фактът, че много болести по животните са заразни, означава, че би било много по-полезно да се възприеме общ подход, отколкото редица отделни действия.

Ползата от хармонизирания подход на ЕС е широко призната, като той допринася за намаляване на административната тежест за операторите, търговците, ветеринарните лекари и свързаните с ветеринарната дейност сектори. Този подход имаше ключова роля при изграждането на единния пазар, улеснявайки вътресъюзната търговия с животни и животински продукти (месо, мляко и т.н.) чрез създаването на хармонизирани условия за здравеопазване на животните и насърчаването на успеха на общата селскостопанска политика.

При появата на огнища на болести по животните напоследък ясно проличаха предимствата от наличието на хармонизирани правила на равнището на ЕС относно профилактиката, уведомяването, контрола и ликвидирането на болестите по животните. Отговорът на тези кризи показва способността на ЕС да реагира бързо, ограничавайки разпространението на болестите и свеждайки до минимум тяхното отражение. Това се дължи в голяма степен на хармонизирания подход при контрола на болестите, в т.ч. предоставянето на финансови компенсации за загубите на стопанствата в резултат на мерките за ликвидиране на болести. Освен това, като се вземе предвид измерението на единния пазар, ако една болест не бъде контролирана в дадена държава членка, това може сериозно да засегне здравния статус на Съюза и да застраши неговия потенциал за износ. Предвид тези различни елементи действието на равнището на ЕС е оправдано, като е ясно, че ако действат сами, държавите членки не могат да постигнат тези цели в задоволителна степен, и че ЕС може да постигне последователен подход по-ефективно и ефикасно.

Пропорционалност

Със законодателния акт за здравеопазването на животните се установява обща уредба относно профилактиката, контрола и ликвидирането на болестите по животните. Тази уредба е изградена върху правила, основани на резултата, като в нея се избягва прекомерно прескриптивният характер и на държавите членки се оставя възможност при необходимост да регламентират или установяват по-подробни правила, като по този начин се предоставя гъвкавост за приспособяване на правилата към обстоятелствата на национално, регионално или местно равнище. От друга страна, необходимо е правилата относно търговията да бъдат достатъчно подробни и точни, за да се намали рискът от различни практики при прилагането им от страна на операторите и компетентните органи и последващото нарушаване на конкуренцията и евентуално намаляване на съгласуваността на подхода за справяне с болестите. По тази причина със законодателния акт за здравеопазването на животните се търси баланса на една пропорционална, но в същото време необходима мярка.

4. КОНСУЛТАЦИИ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

Процес на консултация

Настоящият законодателен акт за здравеопазването на животните е резултат от дълга поредица задълбочени анализи.

През 2004 г. Комисията предприе независима оценка с цел анализ на функционирането на общностната политика за здравеопазването на животните³ през предходното десетилетие и нейната съгласуваност с други намеси на политиките на ЕС. Целта бе да се установят елементите от общностната политика за здравето на животните, които биха могли да бъдат подобрени, и да се предложат варианти за това подобрене.

Наред с други въпроси, в оценката на общностната политика за здравето на животните бе препоръчано да се разработи единна стратегия за здравето на животните с цел да се предотврати разработването на политиката „на парче“ или в отговор на кризи. Резултатът бе стратегията на ЕС за здравето на животните (2007—2013 г.) с мотото „По-добре превенция, отколкото лечение“⁴.

В стратегията за здравето на животните се предвижда приемането на „единна правна уредба в областта на здравето на животните, наблюдаваща повече на стимулите, отколкото на наказанията, съвместима с другите политики на ЕС и придържаща се към международните стандарти“, която ще „определя и интегрира общите принципи и изискванията на съществуващото законодателство“. В отговора си на съобщението на Комисията относно новата стратегия Европейският парламент⁵, Съветът⁶ и Европейският икономически и

³ http://ec.europa.eu/food/animal/diseases/strategy/cahpeval_en.htm

⁴ http://ec.europa.eu/food/animal/diseases/strategy/index_en.htm

⁵ Резолюция 2007/2260(INI) на ЕП.

⁶ Документ15481/07 ADD 1.

социален комитет⁷ приветстваха инициативата. Впоследствие в плана за действие за изпълнение на стратегията⁸ бе потвърдено, че „основната цел на стратегията за здравето на животните е разработване на законодателство на ЕС по отношение на здравето на животните“.

От самото начало на процеса бе налице тясно сътрудничество с основните заинтересовани страни, компетентните органи на държавите членки, международните организации и търговските партньори, които имаха централна роля в обсъжданията. Освен това, в съответствие със стандартите за консултации на Комисията, в редица случаи бяха проведени консултации с икономическите и социалните заинтересовани страни, като например европейските асоциации, за които здравето на животните и хуманното отношение към тях представляват интерес, както и със заинтересованите лица от обществеността.

5. ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Част I: Общи правила

Със законодателния акт за здравеопазването на животните се определят общите принципи за добро здраве на животните в законодателството на ЕС. В него са обединени мерките в областта на здравеопазването на сухоземните и водните животни.

В част I също така се предвижда степенуването по важност и съставянето на списък на болестите, които е вероятно да окажат значително въздействие. За първи път това ще позволи системното подреждане по приоритет на ресурсите на Съюза въз основа на научни сведения и доказателства.

За първи път изрично се определят отговорностите на всички участници, които имат ключова роля за опазването на здравето на животните, като например операторите, ветеринарните лекари и стопаните на домашни любимци. По-специално, от операторите и специалистите по отглеждането на животни се изисква да придобият основни знания за здравето на животните и свързаните с него въпроси.

Част II: Уведомяване, надзор, програми за ликвидиране, статут „свободен от болест“

В част II се изясняват отговорностите за уведомяването и надзора, в т.ч. посещенията за проверка на здравословното състояние на животните. В нея ясно се определя ролята на операторите, компетентните органи и други лица по отношение на надзора на ситуацията във връзка със здравето на животните в Съюза. Новата система позволява по-добро използване на полезното взаимодействие между надзора, извършван от различните участници в тази област, с цел да се гарантира най-ефективното и икономически целесъобразно използване на ресурсите за надзор.

⁷ NAT/376 – Стратегия на ЕС за здравето на животните.

⁸ COM(2008) 545 окончателен, http://ec.europa.eu/food/animal/diseases/strategy/documents_en.htm

Друга основна промяна в тази област е, че компартментите, които понастоящем са разрешени само за мерки, свързани с птичия грип, или при аквакултурата, вече могат да се използват по-широко. По този начин се предоставя повече гъвкавост при мерките за контрол на болестите, като се въвежда възможността движението и търговията да продължат при определени обстоятелства, преценени от гледна точка на риска.

Част III: Готовност, осведоменост и контрол на болестите

В част III се запазва изискването към държавите членки за изготвяне на планове за действие при извънредни ситуации за справяне с някои болести и за прилагането на тези планове на практика.

Вече изрично и съгласувано е предвидена правната уредба относно ваксинацията.

Установени са правилата за използването на банки за антигени, ваксини и реактиви.

Установени са правила относно мерките за контрол, които трябва да бъдат взети в случай на съмнение за възникване на огнища на определени болести или на потвърждение за такива, като измененията спрямо действащата система са малки, тъй като се смята, че тя функционира добре.

Част IV: Изисквания относно регистрацията, одобряването, проследимостта и движението

Част IV е разделена на три дяла с отделни правила относно сухоземните, водните и другите видове животни. Необходимостта те да бъдат разглеждани поотделно се дължи на различните методи на производство и епидемиология. В дяловете, посветени на сухоземните и водните животни, са установени мерки, които подпомагат идентифицирането и проследяването на животните и животновъдните обекти. Проследимостта на животните е от решаващо значение при поява на огнища на дадена болест, за да може епидемиологията на болестта да бъде разбрана и тя да бъде контролирана по-успешно. С тези дялове се въвежда също така възможността повече животни да бъдат регистрирани и проследявани с електронни средства, с което се насърчава опростяването и по-доброто регламентиране, а с използването на технологиите се намалява административната тежест. Третият дял относно другите видове животни е въведен само за евентуални бъдещи разпоредби, в случай че се появят нови заплахи за тези животни.

Част V: Въвеждане в Съюза и износ

В част V се определят стандартите и изискванията към трети държави, изпращащи животни, зародишни продукти, продукти от животински произход и други материали, с които може да се пренесат болести по животните в Съюза, с цел предотвратяване въвеждането на болести. В нея също така са установени изискванията за износ. Не се предвиждат практически промени спрямо действащото законодателство, за което се смята, че функционира добре.

Част VI: Спешни мерки

Спешните мерки имат централно място в управлението на болестите. В част VI се установяват процедурите, които трябва да бъдат следвани при спешни случаи, като по този начин се гарантира бърза и съгласувана реакция от страна на Съюза. Предвиждат само няколко практически промени спрямо действащото законодателство, за което се смята, че функционира много добре.

Част VII: Заключение и преходни разпоредби

В заключителните и преходните разпоредби се посочват националните разпоредби, условията за приемане на делегирани актове, отмяната на актове и други необходими правни разпоредби.

6. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Настоящото предложение не предполага разходи, които да не са вече включени във финансовата обосновка на общата финансова рамка за хранителната верига, здравето на животните и хуманното отношение към тях и относно здравето на растенията и растителния размножителен материал.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно здравеопазването на животните

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 43, параграф 2, член 114, параграф 3 и член 168, параграф 4, буква б) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет⁹,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите¹⁰,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Заразните болести по животните и мерките за техния контрол могат да окажат пагубно въздействие върху отделните животни, животинските популации, животновъдите и икономиката.
- (2) Както стана ясно от неотдашните случаи, заразните болести по животните може да имат сериозно отражение и върху общественото здраве, както е случаят например с птичия грип и салмонелата.
- (3) Освен това може да се наблюдават неблагоприятни взаимосвързани ефекти по отношение на биологичното разнообразие, изменението на климата и други аспекти, свързани с околната среда. Изменението на климата може да окаже влияние върху появата на нови болести, разпространението на съществуващи такива и географското разпространение на болестотворни агенти и вектори, включително такива, които засягат дивите животни.
- (4) С цел да се гарантират високи стандарти за здравето на животните и общественото здраве в Съюза и рационално развитие на селското стопанство и сектора на аквакултурата и да се повиши производителността правилата за здравеопазване на животните следва да бъдат установени на равнището на

⁹ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

¹⁰ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

Съюза. Тези правила са необходими, *inter alia*, за да се допринесе за завършването на вътрешния пазар и да се избегне разпространението на инфекциозни болести.

- (5) Действащото законодателство на Съюза в областта на здравеопазването на животните се състои от поредица сродни и взаимосвързани основни актове, с които се установяват правила за здравеопазване на животните, които се прилагат за вътресъюзната търговия, въвеждането в Съюза на животни и продукти, ликвидирането на болести, ветеринарният контрол, уведомяването за болести и финансовата подкрепа във връзка с различни животински видове, но липсва цялостна правна уредба, в която да са предвидени хармонизирани принципи в рамките на сектора.
- (6) Стратегията на Съюза за здравето на животните (2007—2013 г.) с мотото „По-добре превенция, отколкото лечение“, бе приета от Комисията с нейното съобщение от 19 септември 2007 г. до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите¹¹. С нея се цели да се обърне по-голямо внимание на профилактичните мерки, надзора върху болестите, техният контрол и научните изследвания, за да се намали заболяемостта при животните и да се сведе до минимум въздействието на огнищата, когато такива действително възникнат. В стратегията се предлага да бъде приета „единна и опростена правна уредба в областта на здравето на животните“, с която се цели придържане към съответните международни стандарти, като същевременно се гарантира поемането на твърд ангажимент за високи стандарти за здравето на животните.
- (7) Целта на настоящия регламент е да бъдат изпълнени поетите в стратегията за здравето на животните ангажименти и заложените в нея цели, в т.ч. принципът „Едно здраве“, и да се консолидира правната уредба за обща политика на Съюза за здравеопазването на животните чрез единна, опростена и гъвкава правна уредба в областта на здравеопазването на животните.
- (8) Животните могат да страдат от редица инфекциозни и неинфекциозни болести. Много болести могат да бъдат лекувани, отразяват се само на отделното засегнато животно или не се разпространяват към други животни или към човека. От друга страна, заразните болести могат да имат по-широко отражение върху здравето на животните и общественото здраве, като ефектът от тях се наблюдава на равнището на популацията. Установените в настоящия регламент правила за здравеопазване на животните следва да бъдат ограничени само до втория случай.
- (9) При установяването на правилата за здравеопазване на животните е от особено значение да се вземе предвид връзката между здравето на животните и общественото здраве, околната среда, безопасността на храните и фуражите, хуманното отношение към животните, продоволствената сигурност, икономическите, социалните и културните аспекти.
- (10) С Решение 94/800/ЕО на Съвета от 22 декември 1994 г. относно сключването от името на Европейската общност, що се отнася до въпроси от нейната

¹¹ COM(2007) 539 окончателен.

компетентност, на споразуменията, постигнати на Уругвайския кръг на многостранните преговори (1986—1994 г.)¹², бяха одобрени от името на тогавашната Европейската общност Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО), както и споразуменията от приложения 1, 2 и 3 към него, които включват споразумението за санитарните и фитосанитарните мерки, по отношение на онази част от въпросите, които са от компетентността на Европейската общност. Със Споразумението за санитарните и фитосанитарните мерки се урежда използването на мерки, необходими за опазване на живота или здравето на хората, животните или растенията, така че те да не водят до произволна или необоснована дискриминация между членовете на СТО. Ако съществуват международни стандарти, те се използват за основа. Членовете обаче имат право да въвеждат свои собствени стандарти, при условие че тези стандарти се основават на научни доказателства.

- (11) Що се отнася до здравеопазването на животните, в споразумението за санитарните и фитосанитарните мерки се прави препратка към стандартите на Световната организация за здравеопазване на животните (ОИЕ) по отношение на здравословното състояние на животните за целите на международната търговия. С цел да се намали рискът от нарушаване на търговията следва да се положат усилия за постигане на подходящо равнище на съответствие на мерките на ЕС в областта на здравеопазването на животните със стандартите на ОИЕ.
- (12) При определени обстоятелства, когато съществува значителен риск за здравето на животните или общественото здраве, но е налице научна несигурност, с член 5, параграф 7 от споразумението за санитарните и фитосанитарните мерки, който е разтълкуван за целите на Съюза в Съобщение на Комисията от 2 февруари 2000 г. относно принципа на предохранителните мерки¹³, се позволява дадена държава, която е страна по споразумението, да приеме временни мерки въз основа на наличната информация по въпроса. При такива обстоятелства от държавата — членка на СТО, се изисква да получи допълнителната информация, необходима за по-обективна оценка на риска, и да преразгледа мярката в разумно обоснован срок.
- (13) Оценката на риска, въз основа на която се вземат мерките по силата на настоящия регламент, следва да се основава на наличните научни доказателства и да бъде извършена по независим, обективен и прозрачен начин. Следва да бъдат взети предвид и становищата на Европейския орган за безопасност на храните, създаден по силата на член 22, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните¹⁴.
- (14) С Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, предназначени за консумация от човека и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните

¹² ОВ L 336, 23.12.1994 г., стр. 1.

¹³ COM(2000) 1 окончателен.

¹⁴ ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1.

животински продукти)¹⁵ се установяват правила за общественото здраве и здравето на животните за някои странични животински продукти и производни продукти с цел предотвратяване и свеждане до минимум на рисковете за общественото здраве и здравето на животните, произтичащи от тези продукти, и по-специално опазване безопасността на хранителните вериги на хората и животните. С цел да се избегнат припокривания на законодателството на Съюза, настоящият регламент следва да се прилага само за странични животински продукти и производни продукти, по отношение на които в Регламент (ЕО) № 1069/2009 не са установени конкретни правила и при които е налице риск за здравето на животните. Така например, в Регламент (ЕО) № 1069/2009 не е уредено по какъв начин се бори със странични животински продукти и производни продукти в контекста на мерки за контрол на болести, и съответно тези въпроси са надлежно обхванати от настоящия регламент.

- (15) Освен това вече са предвидени специални правила относно заразните болести по животните, в т.ч. тези, които са заразни за хората („зоонози“), в Регламент (ЕО) № 999/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 г. относно определяне на правила за превенция, контрол и ликвидиране на някои трансмисивни спонгиформни енцефалопатии¹⁶, Директива 2003/99/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 ноември 2003 г. относно мониторинга на зоонозите и заразните агенти, причиняващи зоонози, за изменение на Решение 90/424/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 92/117/ЕИО на Съвета¹⁷ и Регламент (ЕО) № 2160/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 17 ноември 2003 г. относно контрола на салмонела и други специфични агенти, причиняващи зоонози, които присъстват в хранителната верига¹⁸, и специални правила относно заразните болести при хората — в Решение № 2119/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 1998 г. за създаване на мрежа за епидемиологично наблюдение и контрол на заразните болести в Общността¹⁹. Посочените актове следва да останат в сила и след приемането на настоящия регламент. Съответно, за да се избегне евентуално припокриване на законодателството на Съюза, настоящият регламент следва да се прилага за зоонози само дотолкова, доколкото вече не са установени специални правила в другите посочени актове на Съюза.
- (16) Болестите, които се появяват сред популациите от диви животни, могат да имат пагубно влияние върху селското стопанство и сектора на аквакултурата, общественото здраве и биологичното разнообразие. Поради това в такива случаи е целесъобразно в обхвата на настоящия регламент да бъдат включени дивите животни — както като потенциални жертви на тези болести, така и като техни преносители.
- (17) Болестите по животните не се предават единствено чрез пряк контакт между животните или между тях и хората. Те се предават на още по-голямо разстояние чрез водата и по въздуха, чрез вектори като например насекоми, или чрез семенна течност, яйцеклетки и ембриони, използвани при изкуствено

¹⁵ ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 1.

¹⁶ ОВ L 147, 31.5.2001 г., стр. 1.

¹⁷ ОВ L 325, 12.12.2003 г., стр. 31.

¹⁸ ОВ L 325, 12.12.2003 г., стр. 1.

¹⁹ ОВ L 268, 3.10.1998 г., стр. 1.

осеменяване, даряване на яйцеклетки или трансфер на ембриони. Болестотворните агенти може да се съдържат и в храните и в други продукти от животински произход, като например кожи, пера, рога и всички други материали, които произхождат от тялото на животното. Освен това болестотворните агенти може да се разпространяват и чрез различни други предмети като например превозни средства, оборудване, фураж, сено и слама. Поради това ефективните правила за здравеопазване на животните трябва да обхващат всички пътища на заразяване и материала, свързан с тях.

- (18) Болестите по животните могат да имат пагубно влияние върху географското разпространение на животинските видове в дивата среда и съответно да засегнат биологичното разнообразие. Следователно микроорганизмите, причиняващи болести по животните, могат да бъдат включени в определението за инвазивни чуждоземни видове съгласно Конвенцията на ООН относно биологичното разнообразие. В предвидените в настоящия регламент мерки също така се взема предвид биологичното разнообразие и съответно той следва да обхване животински видове и болестотворни агенти, в т.ч. определените като инвазивни животински видове, които имат роля при предаването на болестите, попадащи в обхвата на настоящия регламент, или могат да бъдат засегнати от тези болести.
- (19) В законодателството на Съюза, прието преди настоящия регламент, правилата за здравеопазване на животните са установени поотделно за сухоземните и за водните животни. С Директива 2006/88/ЕО на Съвета от 24 октомври 2006 г. относно ветеринарномедицинските изисквания за аквакултури и продукти от тях и за предотвратяване и борба с някои болести по водните животни²⁰ се установяват специални правила относно водните животни. В повечето случаи обаче основните принципи на доброто управление на здравеопазването на животните са приложими и за двете групи животински видове. Поради това в приложното поле на настоящия регламент влизат както сухоземните, така и водните животни, като, когато е приложимо, съответните правила за здравеопазване на животните са приведени в съответствие едни с други. По отношение на някои аспекти обаче, и по-специално регистрацията и одобряването на животновъдни обекти и проследимостта и движението на животни в рамките на Съюза, настоящият регламент се придържа към възприетия в миналото подход, а именно — установяване на различен набор от правила за здравеопазване на животните за сухоземните и водните животни поради тяхната различна среда и съответно различните изисквания за опазване на здравето.
- (20) В законодателството на Съюза, прието преди настоящия регламент, и по-специално в Директива 92/65/ЕО на Съвета от 13 юли 1992 г. за определяне на ветеринарно-санитарните изисквания относно търговията и вноса в Общността на животни, сперма, яйцеклетки и ембриони, които не са предмет на ветеринарно-санитарните изисквания, определени в специалните правила на Общността, посочени в приложение А, раздел I към Директива 90/425/ЕИО²¹, също се установяват основни правила за здравеопазване на животните за други животински видове, които не са уредени в други актове на Съюза, като влечуги,

²⁰ ОВ L 328, 24.11.2006 г., стр. 14.

²¹ ОВ L 268, 14.9.1992 г., стр. 54.

земноводни, морски бозайници и други, които не са нито водни, нито сухоземни животни съгласно определението в настоящия регламент. Обикновено тези видове не представляват значителен риск за здравето на хората и на другите животни, поради което в случаите, когато се прилагат някакви правила за здравеопазване на животните, те са ограничени на брой. С цел да се избегне ненужната административна тежест и разходи настоящият регламент се придържа към възприетия в миналото подход, а именно — да се предвиди правната уредба, която да позволява да бъдат установени подробни правила за здравеопазване на животните за движението на такива животни и продукти от тях, ако това се налага поради свързаните с тях рискове.

- (21) Отглеждането на домашни любимци, в т.ч. декоративни водни животни в домакинствата и в декоративни аквариуми за нетърговски цели, както вътрешни, така и външни, като цяло представлява по-нисък здравен риск в сравнение с други начини на отглеждане или движение на животни в по-широк мащаб, като обичайните използвани начини в селското стопанство. Поради това не е целесъобразно общите изисквания относно регистрацията, воденето на дневник и движението в рамките на Съюза да се прилагат за такива животни, тъй като това би представлявало неоправдана административна тежест и разходи. Следователно изискванията за регистрация и водене на дневник не следва да се прилагат за стопаните на домашни любимци. Освен това следва да бъдат установени специални правила относно движението с нетърговска цел на домашни любимци в рамките на Съюза.
- (22) Някои определени групи животни, за които в настоящия регламент съществуват специални правила за здравеопазване на животните, трябва да бъдат изброени като видове в приложението поради широкия обхват на групата. Такъв е случаят с групата на копитните бозайници, класифицирани като копитни животни. В бъдеще може да се наложи този списък да бъде изменен поради промени в таксономията, научно развитие или научно обосновани технически актуализации. По същия начин списъкът на видовете домашни любимци трябва да бъде адаптиран към развитието в обществото или промяната в навиците при отглеждането на домашни любимци, и по-специално когато тези животни могат да предават болести. Поради това, с цел да се вземат предвид тези промени, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка със списъците на домашни любимци и копитни животни, установени в приложения I и II към настоящия регламент.
- (23) Не всички заразни болести по животните могат, нито следва да бъдат предотвратявани и контролирани чрез регулаторни мерки, например ако болестта е твърде широко разпространена, не са налични диагностични средства или частният сектор може сам да предприеме мерки за контрол на болестта. Регулаторните мерки за профилактика и контрол на заразните болести по животните могат да имат важни икономически последици за съответните сектори и да нарушат търговията. Поради това е от съществено значение тези мерки да се прилагат само когато е пропорционално и необходимо, като например когато дадена болест представлява или се подозира, че представлява значителен риск за здравето на животните или общественото здраве.

- (24) Освен това мерките за профилактика и контрол на всяка заразна болест по животните следва да бъдат разработени за конкретния случай, така че да бъдат насочени към индивидуалния ѝ епидемиологичен профил и последиците от нея. Поради това правилата относно профилактиката и контрола следва да бъдат специфични за всяка отделна болест.
- (25) При заразните болести по животните болестното състояние обикновено се свързва с клинична или патологична проява на заразяването. За целите на настоящия регламент обаче, с който се цели ограничаване на разпространението и ликвидиране на някои заразни болести по животните, определението за болести следва да бъде по-широко, за да може да включва други преносители на болестотворния агент.
- (26) Някои заразни болести по животните не се разпространяват лесно по други животни или по хората и съответно не причиняват щети на икономиката или на биологичното разнообразие в по-широк мащаб. Поради това не представляват сериозна заплаха за здравето на животните или общественото здраве в Съюза и по желание могат да бъдат предмет на национални правила.
- (27) За заразните болести по животните, които не са предмет на установени на равнището на Съюза мерки, но имат известно стопанско значение за частния сектор на местно равнище, последният може с помощта на компетентните органи на държавата членка да предприеме действия за профилактика или контрол на тези болести, например чрез мерки за саморегулиране или чрез разработване на кодекси за добра практика.
- (28) За разлика от заразните болести по животните, описани в съображения 26 и 27, особено заразните болести по животните могат лесно да се разпространят зад граница и ако представляват зоонози, могат да имат отражение върху общественото здраве и безопасността на храните. Поради това особено заразните болести по животните и зоонозите следва да бъдат включени в обхвата на настоящия регламент.
- (29) В действие № 5 от „Съобщение на Комисията до Европейския парламент и до Съвета — План за действие срещу нарастващите опасности от антимикробна резистентност“²² се подчертава превантивната роля на настоящия регламент и съответното очаквано намаляване на употребата на антибиотици при животните. Нараства резистентността на микроорганизмите към антимикробни средства, които по-рано са им въздействали. Тази резистентност усложнява лечението на инфекциозни болести при хората и животните. В резултат на това микроорганизмите, които са развили резистентност към антимикробни средства, следва да бъдат третирани като заразни болести и съответно да бъдат включени в обхвата на настоящия регламент.
- (30) Поради изменението на околната среда, климата, животновъдните практики, земеделските традиции, както и поради социалните промени могат да се появят нови опасности, свързани с някои болести или видове. Научният прогрес също може да доведе до нови знания и по-добра осведоменост относно съществуващите болести. Освен това болестите и видовете, които са важни днес,

²² COM(2011) 748.

в бъдеще може да бъдат от второстепенно значение. Поради това обхватът на настоящия регламент следва да бъде широк и правилата да бъдат насочени към болестите с голямо значение за обществото. С подкрепата на Европейската комисия ОИЕ е разработила система за подреждане по приоритет и категоризиране, публикувана под формата на проучване, озаглавено „Изброяване и категоризиране на приоритетни болести по животните, в т.ч. болестите, заразни за хората“²³, както и инструмент за тази цел. С настоящия регламент следва да бъде въведен такъв подход и в законодателството на Съюза.

- (31) С цел да се осигурят еднакви условия за изпълнението на настоящия регламент по отношение на заразните болести по животните на равнището на Съюза е необходимо да се установи хармонизиран списък на заразните болести по животните („болести от списъка“). Поради това на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за установяване на такъв списък.
- (32) В бъдеще може да се появят нововъзникващи болести, които потенциално да доведат до сериозни рискове за общественото здраве или здравето на животните и да окажат въздействие върху здравето, икономиката или околната среда. След оценяването на такива болести и приемането на временни спешни мерки, когато е приложимо, може да са необходими бърза реакция и вписването на тези болести в списъка на болестите от списъка. Поради това на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с процедурата по спешност в надлежно обосновани случаи на риск за общественото здраве или здравето на животните.
- (33) По отношение на болестите от списъка ще се изискват различни управленски подходи. За някои особено заразни болести, които понастоящем не се срещат в Съюза, се изискват строги мерки за незабавно ликвидиране непосредствено след възникването им. За други болести, които вече може да се срещат в някои части на Съюза, се изисква тяхното задължително или доброволно ликвидиране. И в двата случая е целесъобразно да се въведат ограничения на движението на животни и продукти, като например забрана на движението към и от засегнатите области или просто изследване преди експедиране. В други случаи може да е целесъобразно само да се извършва надзор над географското разпространение на болестта, без да се предприемат допълнителни мерки. Такъв би бил случаят по-специално при нововъзникваща болест, за която е налична ограничена информация.
- (34) С цел да се осигури съгласуваност и последователност следва да бъдат установени критерии, за да се гарантира, че са взети предвид всички значими аспекти при определянето на това кои заразни болести по животните да бъдат включени в списъка за целите на настоящия регламент и да се прецени приложимостта на предвидените в регламента правила относно профилактиката и контрола по отношение на различните болести от списъка. С цел да се гарантира, че са взети предвид научно-техническият прогрес и развитието на съответните международни стандарти на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за

²³ <http://www.oie.int/en/support-to-oie-members/global-studies/categorisation-of-animal-diseases/>

функционирането на Европейския съюз във връзка с евентуални изменения на посочените критерии.

- (35) Правилата, предвидени в настоящия регламент относно профилактиката и контрола на конкретна заразна болест по животните, се прилагат за животински видове, които могат да пренасят съответната болест, тъй като са възприемчиви към нея или защото действат като вектори. С цел да се осигурят еднакви условия за изпълнението на настоящия регламент е необходимо да се установи хармонизиран списък на видовете, за които мерките по отношение на конкретни болести от списъка следва да се прилагат на равнището на Съюза („видове от списъка“), поради което на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за установяване на такъв списък.
- (36) В зависимост от значението и степента на въздействие на болестта от списъка, нейното географско разпространение, болестност и заболяемост в Съюза, както и от наличието на мерки за профилактика и контрол на съответната болест от списъка, за всяка болест от списъка следва съгласувано и последователно да се прилага различна категория от конкретни правила относно профилактиката и контрола на болестта, предвидени в настоящия регламент.
- (37) С цел да се осигурят еднакви условия за изпълнението на настоящия регламент по отношение на мерките за профилактика и контрол на болести, приложими към болести от списъка, е необходимо да се определи прилагането на предвидените в настоящия регламент правила за болести от списъка на равнището на Съюза. Поради това на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия, за да определи за кои болести от списъка какви правила следва да се прилагат.
- (38) Операторите, специалистите по отглеждането на животни и стопаните на домашни любимци, които работят с животни, се намират в най-подходяща позиция да наблюдават и гарантират здравето на животните и продуктите, за които носят отговорност. Поради това те следва да носят основната отговорност за осъществяване на мерките за профилактика и контрол на разпространението на болести сред животните и продуктите, за които носят отговорност.
- (39) Биологичната сигурност е един от основните инструменти за профилактика, с който разполагат операторите и останалите лица, които работят с животни, за предотвратяване на внасянето, развитието и разпространението на заразни болести по животните към, от и сред дадена животинска популация. Ролята на биологичната сигурност е призната и в оценката на въздействието за приемането на законодателния акт на ЕС относно здравеопазването на животните, като е извършена оценка конкретно на нейната възможни въздействия. С цел да се гарантира, че мерките за биологична сигурност, прилагани от операторите, специалистите по отглеждането на животни и стопаните на домашни любимци, са достатъчно гъвкави, че са адаптирани, за да отговарят на вида производство и съответните видове или категории животни и че отчитат местните обстоятелства и техническото развитие, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с допълнителни и по-подробни изисквания по отношение на биологичната сигурност.

- (40) Бицидите, като например дезинфектантите, използвани за ветеринарна хигиена или в областта на храните и фуражите, инсектицидите, репелентите или родентицидите имат важна роля в стратегиите за биологична сигурност както на равнището на стопанството, така и по време на транспортирането на животните. Поради това те следва да се разглеждат като част от биологичната сигурност.
- (41) Знанията за здравето на животните, в т.ч. признаци на болести, последици от болестите и евентуални профилактични средства, включително биологична сигурност, лечение и контрол, са предварително изискване за ефикасно управление на здравеопазването на животните и са от основно значение за гарантиране на ранно откриване на болести по животните. По тази причина операторите и останалите специалисти по отглеждането на животни следва да придобият такива знания по целесъобразност. Тези знания могат да бъдат придобити по различни начини, например чрез официално обучение, но и чрез съществуващата в селскостопанския сектор система за съвети в земеделието или чрез неофициално обучение, за което може да имат ценен принос националните и европейските организации на земеделските стопани, както и други организации. Посочените алтернативни начини за придобиване на такива знания следва също да бъдат признати с настоящия регламент.
- (42) Ветеринарните лекари и специалистите в областта на здравеопазването на водните животни имат съществена роля във всички аспекти на управлението на здравето на животните и в настоящия регламент следва да бъдат установени общи правила относно тяхната роля и отговорности.
- (43) Ветеринарните лекари разполагат с образователните и професионални квалификации, които гарантират, че те са придобили знанията, уменията и способностите, необходими, *inter alia*, за диагностициране на болести и лекуване на животни. Освен това в някои държави членки, по традиция или поради липса на ветеринарни лекари, компетентни в областта на болестите по водните животни, съществува отделна професия, наречена „специалисти в областта на здравеопазването на водните животни“. Обикновено тези специалисти не са ветеринарни лекари, а практикуват медицина в областта на водните животни. Поради това в настоящия регламент следва да бъде зачетено решението на държавите членки, които признават тази професия. В тези случаи специалистите в областта на здравеопазването на водните животни следва да имат същите отговорности и задължения като ветеринарните лекари по отношение на съответната им сфера на дейност. Този подход е в съответствие със Здравния кодекс на ОИЕ за водните животни.
- (44) С цел да се гарантира, че ветеринарните лекари и специалистите в областта на здравеопазването на водните животни, които предприемат дейности, попадащи в обхвата на настоящия регламент, са с подходяща квалификация и получават необходимото обучение, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с тяхната квалификация и обучение.
- (45) Държавите членки, и по-специално техните компетентни органи, отговорни за здравеопазването на животните, са сред основните действащи лица при профилактиката и контрола на заразните болести по животните. Органът, компетентен по въпросите на здравеопазването на животните, има важна роля

във връзка с надзора, ликвидирането, мерките за контрол на болестите, изготвянето на планове за действие при извънредни ситуации, повишаването на осведомеността относно болестите и улесняването на движението на животните, както и при международната търговия, издавайки ветеринарни сертификати. За да могат да изпълняват своите задължения съгласно настоящия регламент, държавите членки зависят от достъпа до подходящи финансови ресурси, инфраструктура и персонал повсеместно на тяхната територия, включително до лабораторен капацитет и научно и друго ноу-хау в тази област.

- (46) Поради ограничените ресурси компетентният орган не винаги може да изпълни всички дейности, които се изискват от него по силата на настоящия регламент. Затова е необходимо да се предвиди правно основание за делегиране на изпълнението на тези дейности на ветеринарните лекари. С цел да се гарантира, че са установени необходимите условия за общото прилагане на мерките за профилактика и контрол на болести в рамките на Съюза на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с делегирането на изпълнението на посочените дейности на ветеринарните лекари и тяхното подходящо обучение.
- (47) Оптимално управление на здравето на животните може да бъде постигнато само в сътрудничество с животновъдите, операторите, другите заинтересовани страни и търговските партньори. С оглед на осигуряването на тяхната подкрепа е необходимо да бъдат организирани процедури по вземане на решение и предвидените в настоящия регламент мерки да се прилагат ясно и прозрачно. Поради това компетентният орган следва да предприеме необходимото за поддържане на осведомеността на обществеността, особено когато са налице основания за съмнение, че дадени продукти от животински произход може да представляват риск за здравето на животните или общественото здраве, а също и ако случаят е от обществен интерес.
- (48) С цел да се избегне изпускането на болестотворни агенти от лабораториите, институтите и другите структури, които боравят с болестотворни агенти, е жизненоважно те да предприемат подходящи мерки за осигуряване на биологична сигурност и биологична безопасност и за ограничаване на биологичното въздействие. Поради това с настоящия регламент следва да се предвидят мерки за безопасност, които да бъдат спазвани при боравене с такива болестотворни агенти, ваксини или други биологични продукти или при тяхното транспортиране. Това задължение следва да се прилага и за всяко юридическо или физическо лице, което се занимава с такива дейности. С цел да се гарантира, че при боравенето с особено заразни биологични агенти, ваксини и други биологични продукти се спазват стандартите за безопасност, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с мерките за безопасност в съответните лаборатории, институти и други структури и за движението на болестотворни агенти.
- (49) Ранното откриване и ясната верига за уведомяване и докладване за болести са от основно значение за ефективния контрол на болестите. За целите на ефикасната и бърза реакция компетентният орган следва да бъде уведомен незабавно при всяко съмнение или потвърждение за огнище на определени болести от списъка.

Посочените задължения за уведомяване следва да бъдат приложими за всяко физическо и юридическо лице, за да се гарантира, че появата на огнище на нито една болест няма да остане незабелязана.

- (50) Ветеринарните лекари имат ключова роля при проучването на болестите и представляват основната връзка между операторите и компетентния орган. Поради това те следва да бъдат уведомявани от оператора в случай на необичайна смъртност, други сериозни болестни проблеми или значително намаляване на производителността по неустановени причини.
- (51) С цел да се гарантира ефективното и ефикасно уведомяване и да се изяснят различните обстоятелства, свързани с необичайна смъртност и други признаци за сериозни болести, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с критериите за определяне на това в кои случаи са налице съответните обстоятелства, изискващи уведомяване, и правилата за допълнително проучване, когато е приложимо.
- (52) Жизненоважно е Комисията и останалите държави членки да бъдат уведомявани незабавно за някои болести от списъка. Едно такова уведомяване на равнището на Съюза ще позволи на съседните или на други засегнати държави членки да вземат предпазни мерки, когато са налице основания за това. С цел да се осигурят еднакви условия за изпълнението на това уведомяване на равнището на Съюза, на Комисията следва да се предоставят изпълнителни правомощия.
- (53) От друга страна, за някои болести не е необходимо незабавно уведомяване и предприемане на действия. В тези случаи събирането на информация и докладването относно случаите на тези болести е от основно значение за контролирането на ситуацията, свързана с болестта, и, когато е необходимо, за вземането на мерки за профилактиката и контрола ѝ. Това изискване за докладване може да се прилага и за болести, които подлежат на уведомяване на равнището на Съюза, но за случаи, когато за привеждането в действие на ефективни мерки за профилактика и контрол на болестта е необходима допълнителна информация. С цел да се гарантира събирането в необходимия срок на вярна информация и данни, необходими за предотвратяване на разпространението или за контрол на всяка конкретна болест, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с въпросите, по които следва да бъде докладвано.
- (54) Една от ключовите цели на уведомяването и докладването за болести е да се съберат надеждни, прозрачни и достъпни епидемиологични данни. За ефективното събиране и управление на получените от надзора данни следва да бъде създадена компютризирана информационна система на равнището на Съюза за болестите от списъка и, когато е уместно, за нововъзникващи болести или за патогени, резистентни на антимикробни средства. С тази система следва да се насърчава оптималната наличност на данни, да се улеснява техният обмен и да се намали административната тежест за компетентните органи на държавите членки чрез обединяване на уведомяването и докладването за нововъзникващи болести в Съюза и на международно равнище в един процес (т.е. базата данни WAHIS/WAHIID на OIE). Следва да бъде гарантирана и

съгласуваност с обмена на информация в съответствие с Директива 2003/99/ЕО²⁴.

- (55) С цел да се осигурят еднакви условия за изпълнението на правилата относно уведомяването и докладването за болести на равнището на Съюза, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за установяване на списък на болестите, за които се прилагат предвидените в настоящия регламент правила за уведомяване и докладване на равнището на Съюза, и за утвърждаване на необходимите процедури, формати, обмен на данни и информация във връзка с уведомяването и докладването за болести.
- (56) Надзорът е ключов елемент от политиката за контрол на болестите. Той следва да позволява ранното откриване на заразни болести по животните и ефикасното уведомяване за тях, като по този начин даде възможност на сектора и на компетентния орган да изпълнят, където е осъществимо, своевременно мерките за профилактика и контрол на болести и да ликвидират болестта. Освен това чрез надзора следва да се предоставя информация за здравния статус на животните във всяка отделна държава членка и в Съюза, като по този начин се доказва статута „свободен от болест“ и се улеснява търговията с трети държави.
- (57) Операторите редовно наблюдават своите животни и се намират в най-подходяща позиция да открият необичайна смъртност или други признаци за сериозни болести. Поради това операторите заемат централно място при всички видове надзор и са от основно значение за надзора, извършван от компетентния орган.
- (58) С цел да се гарантира тясно сътрудничество и обмен на информация между операторите и ветеринарните лекари или специалистите в областта на здравеопазването на водните животни и да се допълни надзора, извършван от операторите, в зависимост от вида на производството и други оказващи влияние фактори животновъдните обекти следва да бъдат обект на посещения за проверка на здравословното състояние на животните. С цел да се осигури равнище на надзора, което да бъде пропорционално на рисковете, свързани с различните видове животновъдни обекти, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с критериите и естеството на тези посещения за проверка на здравословното състояние на животните в различни видове животновъдни обекти.
- (59) От съществено значение е компетентният орган да разполага със система за надзор за болестите от списъка, които подлежат на надзор. Това следва да се прилага за нововъзникващите болести, когато е необходима оценка на потенциалните здравни рискове от съответната болест, като за тази цел бъдат събрани епидемиологични данни. С цел да се гарантира най-доброто оползотворяване на ресурсите информацията следва да бъде събирана, споделяна и използвана възможно най-ефективно и ефикасно.
- (60) Методологията, честотата и интензитетът на надзора следва да бъдат адаптирани за всяка конкретна болест и да отчитат специфичната цел на надзора, здравния

²⁴ ОВ L 325, 12.12.2003 г., стр. 31.

статус на животните в съответния регион и всякакъв допълнителен надзор, осъществяван от операторите.

- (61) В зависимост от епидемиологичния профил на дадена болест и от съответните рискови фактори, в някои случаи може да е необходимо въвеждането на структурирана програма за надзор. В този случай е целесъобразно държавите членки да разработят програми за надзор, основани на епидемиологични данни. На Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с разработването на надзора, критериите за официално потвърждение на огнища на болести и определението на случаи за същите болести и изисквания за програми за надзор във връзка с тяхното съдържание, информацията, която да бъде включена, и срока за тяхното прилагане.
- (62) С цел да се насърчава координацията между държавите членки и да се гарантира, че посочените програми за надзор са в съответствие с целите на Съюза, те следва да бъдат представени на Комисията и на останалите държави членки за информация. Освен това държавите членки, които изпълняват програма за надзор, следва също така да представят на Комисията редовни доклади за резултатите от програмата за надзор. С цел да се осигурят еднакви условия за изпълнението на програмата за надзор, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за установяване на списък на болестите, които могат да бъдат предмет на програми за надзор, и за създаване на хармонизирани процедури, формати и обмен на данни и информация.
- (63) От държавите членки, които не са свободни или за които липсват сведения, че са свободни от болести от списъка, предмет на мерки за ликвидиране съгласно предвиденото в настоящия регламент, следва да се изисква да въведат задължителни програми за ликвидиране на съответните болести, в случай че ликвидирането е задължително в Съюза или имат възможност да въведат доброволни програми за ликвидиране на съответните болести, в случай че ликвидирането е предвидено в Съюза, но не е задължително. С цел да се осигурят еднакви условия за общото прилагане в рамките на Съюза е необходимо да се установят хармонизирани изисквания за посочените програми за задължително или доброволно ликвидиране. С цел да се гарантира ефективно ликвидиране на болестите, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с целите на стратегиите за контрол на болестите, мерките за контрол на болестите в рамките на програмите за задължително или доброволно ликвидиране и изискванията на тези програми.
- (64) С цел да се осигурят еднакви условия за изпълнението на програмите за ликвидиране на болести, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за установяване на процедури за представянето на тези програми, показатели за изпълнение и докладване.
- (65) Освен това държавите членки следва да имат възможност да декларират цялата си територия, зони или компартменти от нея като свободни от една или повече болести от списъка, които са предмет на правилата за програмите за задължително или доброволно ликвидиране, с цел да бъдат предпазени от внасянето на такива болести от списъка от други части на Съюза или от трети

държави или територии. За целта следва да бъде въведена ясна хармонизирана процедура, включително необходимите критерии за статут „свободен от болест“. С цел да се осигурят еднакви условия за прилагането на признаването на статута „свободен от болест“ в рамките на Съюза е необходимо този статут да бъде утвърден официално и поради това на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за утвърждаване на този статут.

- (66) В рамките на своите здравни кодекси за сухоземните и водните животни (кодексите на ОІЕ) ОІЕ е въвела понятието „компартментализация“. В приетото преди настоящия регламент законодателство на Съюза това понятие се признава само за определени животински видове и болести, посочени в конкретни законодателни актове на Съюза, а именно — за инфлуенца по птиците и за болести по водните животни. С настоящия регламент следва да се предвиди възможност за използване на системата на компартментите за други животински видове и болести. С оглед установяването на подробни условия за признаването на компартментите, правилата за тяхното одобряване и изискванията към тях, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз.
- (67) Държавите членки следва да оповестят публично своята територия, зони и компартменти, които са свободни от болест, с цел да информират търговските партньори и да улеснят търговията.
- (68) С цел да се установят подробните условия за признаване на статута „свободен от болест“, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с критериите за получаване на такъв статут, необходимите доказателства в подкрепа на статута „свободен от болест“, специалните мерки за профилактика и контрол на болести, ограниченията, информацията, която да бъде предоставена, дерогациите и условията за поддържане, спиране на действието, отнемане или възстановяване на статута „свободен от болест“.
- (69) С цел да се осигурят еднакви условия за изпълнението на процедурите за получаване на статут „свободен от болест“, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за определяне на болестите от списъка, които могат да бъдат предмет на компартментализация, и за установяване на подробни правила относно формата за подаване на заявления и обмен на информация.
- (70) Съществуването на изцяло неимунизирана популация от животни, възприемчиви към някои болести от списъка, изисква постоянна осведоменост и готовност по отношение на болестите. Плановете за действие при извънредни ситуации доказаха своята решаваща роля за успешния контрол на спешните случаи във връзка с болести в миналото. С цел да се осигури този ефективен и ефикасен инструмент за контрола на спешните случаи във връзка с болести, който да е гъвкав, за да може да се пригоди към спешните ситуации, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с подробните изисквания и условия за плановете за действие при извънредни ситуации.

- (71) При кризите, свързани със здравето на животните в миналото, бяха доказани ползите от наличието на конкретни, подробни и бързи управленски процедури при спешни случаи във връзка с болести. Чрез посочените организационни процедури следва да се гарантира бърза и ефективна реакция и да се подобри координацията на усилията на всички участници, и по-специално на компетентните органи и на заинтересованите страни.
- (72) С цел да се гарантира приложимостта на плановете за действие при извънредни ситуации при действителни спешни случаи е от основно значение да се провеждат упражнения и да се проверява дали системите функционират. За тази цел компетентните органи от държавите членки следва да провеждат симулации в сътрудничество с компетентните органи от съседните държави членки и трети държави и територии, когато това е осъществимо и от значение.
- (73) С цел да се осигурят еднакви условия за изпълнение на плановете за действие при извънредни ситуации и на симулациите, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за установяване на правила за практическото изпълнение на съответните плановете и тренировки.
- (74) Ветеринарномедицинските продукти като ваксини, хиперимунни серуми и антимикробни средства имат важна роля за профилактиката и контрола на заразните болести по животните. В оценката на въздействието за приемането на законодателството в областта на здравеопазването на животните се подчертава по-специално значението на ваксините като средство за профилактика, контрол и ликвидиране на болести по животните.
- (75) Стратегиите за контрол на някои заразни болести по животните обаче изискват забрана или ограничаване на използването на някои ветеринарномедицински продукти, тъй като тяхното използване може да застраши ефективността на тези стратегии. Така например, хиперимунните серуми или антимикробните агенти могат да прикрият проявата на дадена болест, да направят невъзможно откриването на даден болестотворен агент или да затруднят бързата и диференциална диагностика и съответно да застрашат правилното установяване на болестта.
- (76) Тези стратегии за контрол обаче могат да варират значително между различните болести от списъка. Съответно в настоящия регламент следва да се предвидят правила за използването на ветеринарномедицински продукти за профилактика и контрол на болестите от списъка, както и хармонизирани критерии, които да бъдат отчитани при вземането на решение за това дали и по какъв начин да се използват ваксини, хиперимунни серуми и антимикробни средства. С цел да се осигури гъвкав подход и да се вземат предвид специфичните особености на различните болести от списъка и наличността на ефективно лечение, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с ограниченията, забраните или задълженията за използване на някои ветеринарномедицински продукти в рамките на контрола на някои болести от списъка. При спешни случаи и за да се вземат предвид нововъзникващите рискове с евентуални пагубни последици за здравето на животните, общественото здраве, икономиката, обществото или околната среда следва да бъде възможно такива мерки да се приемат по процедурата по спешност.

- (77) Съгласно заключенията от експертното становище относно банките за ваксини и/или диагностичните банки за най-важните болести по животните²⁵ следва също така да се предвиди възможност Съюзът и държавите членки да създадат резерви от антигени, ваксини и диагностични реактиви за болести от списъка, които представляват сериозна заплаха за здравето на животните или общественото здраве. Създаването на банка на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви би допринесло за изпълнението на целите на Съюза в областта на здравеопазването на животните, като в случай на нужда от тези ресурси се осигурява възможност за бърза и ефективна реакция и ефикасно използване на ограничените ресурси.
- (78) С цел да се гарантира възможността за такава бърза и ефективна реакция на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка със създаването и управлението на такива банки, както и относно стандартите и изискванията за безопасност при тяхното функциониране. В настоящия регламент обаче не следва да се предвиждат правила относно финансирането на мерките за профилактика и контрол на болести, в т.ч. ваксинацията.
- (79) Следва да бъдат установени критерии за приоритетен достъп до ресурсите на банката на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви, за да се гарантира тяхното ефективно разпределение при спешни случаи.
- (80) От съображения за сигурност във връзка с био- и агротероризма някои подробни сведения относно банките на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви следва да бъдат третираны като класифицирана информация и тяхното публикуване да бъде забранено.
- (81) С цел да се осигурят еднакви условия за управление на банките на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия да определи подробни правила за това кои биологични продукти трябва да бъдат включени в тези банки, както и във връзка с кои болести, и подробни правила относно снабдяването, количествата, съхранението, доставката, процедурните и техническите изисквания за ваксините, антигените и диагностичните реактиви, а също и относно съдържанието на подаваната до Комисията информация.
- (82) В случай на поява на болест от списъка, за която се смята, че представлява висок риск за здравето на животните или общественото здраве в Съюза, е необходимо да се предприемат незабавни мерки за контрол на болестта от списъка за нейното ликвидиране с цел опазване на здравето на животните и общественото здраве и съответните сектори.
- (83) Операторите, специалистите по отглеждането на животни и стопаните на домашни любимци следва да носят основната отговорност за контрола и предотвратяването на разпространението на заразни болести по животните. В случай на съмнение или потвърждение за поява на особено заразни болести, те следва незабавно да предприемат действия.

²⁵

Doc SANCO/7070/2010.

- (84) Компетентният орган следва да отговаря за започване на първите проучвания за потвърждаване или отхвърляне на появата на дадена особено заразна болест от списъка, за която се смята, че представлява висок риск за здравето на животните или общественото здраве в Съюза.
- (85) Компетентният орган следва да въведе предварителни мерки за контрол на болестите, за да се предотврати евентуалното разпространение на болестта от списъка и да предприеме епидемиологично проучване.
- (86) Веднага след потвърждаване на появата на дадена болест от списъка компетентният орган следва да вземе необходимите мерки за контрол на болестта, включително при необходимост да установи ограничителни зони, с цел ликвидиране и предотвратяване на допълнителното разпространение на болестта.
- (87) Появата на болест от списъка сред дивите животни може да представлява риск за общественото здраве и за здравето на отглежданите животни. Поради това следва да се установят специални правила относно мерките за контрол и ликвидиране на болести по дивите животни, когато е необходимо.
- (88) За болести от списъка, които не са особено заразни и са предмет на задължително ликвидиране, мерките за контрол на болестите следва да бъдат приложени с цел предотвратяване на разпространението на посочените болести от списъка, особено към незаразени области. Посочените мерки обаче може да бъдат по-ограничени или да се различават от приложимите за най-опасните болести от списъка. Поради това с настоящия регламент следва да се предвидят специални правила относно посочените болести. Държавите членки, които са въвели доброволна програма за ликвидиране, също следва да изпълнят посочените мерки за контрол на болести. Степента и интензивността на мерките за контрол на болестите обаче следва да бъдат пропорционални и да отчитат характеристиките на съответната болест от списъка, нейното географско разпространение и значението ѝ за засегнатата държава членка и за Съюза като цяло.
- (89) С цел да се гарантира ефективното прилагане на предвидените в настоящия регламент мерките за контрол на болестите от страна на операторите, стопаните на домашни любимци и компетентните органи и като се вземат предвид специфичните особености на мерките за контрол на болестите за конкретни болести от списъка и свързаните с тях рискови фактори, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с подробните мерки за контрол на болестите в случай на съмнение или потвърждение за наличието на дадена болест от списъка в животновъдни обекти, други места или ограничителни зони.
- (90) С цел да се предвиди възможността Комисията да приема временно специални мерки за контрол на болестите, в случай че установените в настоящия регламент мерки за контрол на болестите не са достатъчни или не са подходящи за справяне със съответния риск, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за установяване на специални мерки за контрол на болестите за ограничен срок.

- (91) Регистрацията на някои животновъдни обекти, в които се отглеждат сухоземни животни или се борави със зародишни продукти, и превозвачи, които ги транспортират, е необходима, за да се даде възможност на компетентните органи да извършват подходящ надзор и дейности по профилактика, контрол и ликвидиране на заразните болести по животните.
- (92) Когато даден вид животновъден обект, в който се отглеждат сухоземни животни, борави се със зародишни продукти или такива се съхраняват в него, представлява особен риск за здравето на животните, той следва да бъде предмет на одобрение от компетентния орган.
- (93) С цел избягване на неоправдана административна тежест и разходи, особено за малките и средните предприятия (МСП), на държавите членки следва да се предостави гъвкавост да адаптират системата за регистрация и одобряване към местните и регионалните условия и производствени модели.
- (94) С оглед намаляване на административната тежест регистрацията и одобряването следва по възможност да бъдат включени в система за регистрация или одобрение, която държавата членка може вече да е създадала за други цели.
- (95) Операторите познават отблизо животните, за които се грижат. Поради това те следва да поддържат актуализирани дневници с информация, които са от значение за оценката на здравния статус на животните, проследимостта и епидемиологичното проучване при поява на болест от списъка. Посочените дневници следва да бъдат леснодостъпни за компетентния орган.
- (96) С цел да се гарантира, че актуалната информация относно регистрираните животновъдни обекти и превозвачи и одобрените животновъдни обекти е обществено достъпна, компетентният орган следва да създаде и води регистър на тези животновъдни обекти и превозвачи. На Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с информацията, която трябва да съдържа регистърът на животновъдните обекти и на превозвачите, и изискванията за водене на дневник по отношение на информацията, която да бъде записвана, дерогации от изискванията за водене на дневник и специалните допълнителни изисквания за зародишните продукти.
- (97) С цел да се осигурят еднакви условия за изпълнение на установените в настоящия регламент изисквания относно регистрацията и одобряването на животновъдните обекти и воденето на дневници и регистри, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за установяване на правила относно задълженията за информиране, изключенията и други правила, както и относно формата и оперативните спецификации на регистрите и дневниците.
- (98) Ефикасната проследимост е ключов елемент от политиката за контрол на болестите. Следва да бъдат въведени специфични за различните видове отглеждани сухоземни животни и зародишни продукти изисквания за идентификация и регистрация, за да се улесни ефективното прилагане на предвидените в настоящия регламент правила за профилактика и контрол на болести. Освен това е важно да се предвиди възможност за създаване на система

за идентификация и регистрация за видове, за които понастоящем не съществува такава уредба, или когато това е обосновано поради промяна на обстоятелствата и на рисковете.

- (99) С цел осигуряване на безпроблемното функциониране на системата за идентификация и регистрация и на проследимостта, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка със задълженията относно базите данни, определянето на компетентния орган и подробните изисквания относно идентификацията и регистрацията за различните видове животни и документи.
- (100) Целесъобразно е административната тежест и разходите да се намалят и да се предвиди гъвкавост на системата, в случай че изискванията за проследимост могат да бъдат изпълнени по начин, различен от предвидените в настоящия регламент. Поради това на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с дерогациите от изискванията за идентификация и регистрация.
- (101) С цел да се осигурят еднакви условия за привеждане в действие на системата за идентификация и регистрация и за проследимостта, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за установяване на правила относно техническите спецификации за базите данни, средствата за идентификация, документите и форматите, сроковете и критериите за дерогации от такива системи.
- (102) Използването на ограничения на движението на животни и продукти, които могат да предават болести, е важен инструмент за предотвратяване на внасянето и разпространението на дадена заразна болест по животните. Ограничаването на движението на животни и продукти обаче може да има сериозно икономическо отражение и да бъде в разрез с функционирането на вътрешния пазар. Поради това такива ограничения следва да се прилагат само по необходимост и да бъдат пропорционални на съответните рискове. Този подход съответства на принципите, установени в Споразумението за санитарните и фитосанитарните мерки и международните стандарти на ОИЕ.
- (103) Общите изисквания, установени в настоящия регламент, следва да се прилагат за всички видове движение на животни, като например забрана на движението на животни от животновъден обект, в който са налице необичайна смъртност или други признаци на болест по неустановени причини, или изисквания за профилактика на болести по време на транспортиране.
- (104) С установената понастоящем в законодателството на Съюза правна уредба за движението на сухоземни животни се предвиждат хармонизирани правила основно за движението на сухоземни животни и продукти между държавите членки, като държавите членки определят необходимите изисквания по отношение на движението на своята територия. В оценката на въздействието относно законодателния акт на ЕС в областта на здравеопазването на животните е изложено подробно сравнение на настоящата ситуация с вариант, при който правилата относно движението в рамките на държавите членки също са

хармонизирани на равнището на Съюза. Заключението бе, че следва да се запази настоящият подход, тъй като пълното хармонизиране на всички видове движение би било много сложно, а ползите от гледна точка на улесняването на движението между държавите членки няма да компенсират отрицателното отражение, което това би могло да окаже върху способността за контрол на болестите.

- (105) По отношение на животните, които се придвижват между държавите членки, се прилага набор от основни изисквания относно здравето на животните. По-специално, животните не могат да бъдат придвижвани от животновъдни обекти, в които се наблюдава необичайна смъртност или признаци на болест по неустановени причини. При все това смъртността — дори необичайна, свързана с научни процедури, разрешени съгласно Директива 2010/63/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2010 г. относно защитата на животните, използвани за научни цели²⁶, която не е от инфекциозен произход, свързан с болести от списъка, не следва да бъде основание за възпрепятстване на движението на животни, предназначени за научни цели.
- (106) В настоящия регламент обаче следва да се предвиди гъвкавост с цел улесняване на движението на видовете и категориите сухоземни животни, които представляват нисък риск от разпространение на болести от списъка между държавите членки. Освен това следва да бъдат предвидени допълнителни възможности за дерогации, в случай че държавите членки или операторите успешно въведат алтернативни мерки за ограничаване на риска, като например високи равнища на биологична сигурност и ефективни системи за надзор.
- (107) Копитните животни и домашните птици са групи от животински видове с голямо стопанско значение и са предмет на специални изисквания по отношение на движението по силата на законодателството на Съюза, прието преди настоящия регламент, а именно – Директива 64/432/ЕИО на Съвета от 26 юни 1964 г. относно проблеми, свързани със здравето на животните, които засягат търговията в Общността с говеда и свине²⁷, Директива 91/68/ЕИО на Съвета от 28 януари 1991 г. относно ветеринарно-санитарните изисквания относно търговията с овце и кози в рамките на Общността²⁸, Директива 2009/156/ЕО на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно ветеринарно-санитарните условия, регулиращи движението и вноса от трети страни на еднокопитни животни²⁹, Директива 2009/158/ЕО на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно ветеринарно-санитарните изисквания за вътреобщностната търговия и вноса от трети държави на домашни птици и яйца за люпене³⁰ и отчасти Директива 92/65/ЕИО на Съвета от 13 юли 1992 г. за определяне на ветеринарно-санитарните изисквания относно търговията и вноса в Общността на животни, сперма, яйцеклетки и ембриони, които не са предмет на ветеринарно-санитарните изисквания, определени в специалните правила на Общността, посочени в приложение А, раздел I към Директива 90/425/ЕИО³¹. Основните правила

²⁶ ОВ L 276, 20.10.2010 г., стр. 33.

²⁷ ОВ L 121, 29.7.1964 г., стр. 1977.

²⁸ ОВ L 46, 19.2.1991 г., стр. 19.

²⁹ ОВ L 192, 23.7.2010 г., стр. 1.

³⁰ ОВ L 343, 22.12.2009 г., стр. 74.

³¹ ОВ L 268, 14.9.1992 г., стр. 54.

относно движението на посочените видове следва да бъдат установени в настоящия регламент. Подробните изисквания, зависещи до голяма степен зависят от болестите, които могат да бъдат пренесени от различните видове или категории животни, следва да бъдат уредени в последващи актове на Комисията, като се вземат предвид специфичните особености на съответните болести, видове и категории животни.

- (108) Тъй като операциите по събирането на копитни животни и домашни птици представляват особено висок риск, целесъобразно е в настоящия регламент да се установят специални правила с цел да се опази здравето на животните, включени при тези операции, и да се предотврати разпространяването на заразни болести по животните.
- (109) В зависимост от болестите от списъка и видовете от списъка е необходимо да се установят специални изисквания по отношение на здравето на животните за някои животински видове, различни от отглеждани копитни животни и домашни птици. Правила относно посочените видове бяха установени и в правната уредба, приложима преди настоящия регламент, и по-специално в Директива 92/65/ЕИО. С посочената директива се установяват специални правила относно движението на животински видове, в т.ч. пчели, земни пчели, маймуни, кучета и котки и т.н., поради което с настоящия регламент следва да се предвиди правното основание за приемането на делегирани актове и актове за изпълнение за определяне на специални правила относно движението на посочените животински видове.
- (110) Обособените специализирани животновъдни обекти, които обикновено се използват за отглеждане на лабораторни животни или за животни от зоологически градини, обикновено са свързани с високо равнище на биологична сигурност, благоприятен и добре контролиран здравен статус и са предмет на по-малко движение или движение единствено в затворените кръгове на посочените животновъдни обекти. Статутът на обособен специализиран животновъден обект, за който операторите могат да подават заявления доброволно, бе въведен за първи път в Директива 92/65/ЕИО, с която са установени правилата и изискванията за одобряване, както и изискванията по отношение на движението, приложими за одобрени органи, институти и центрове. С посочената система се дава възможност на съответните животновъдни обекти да обменят животни помежду си при по-малко изисквания по отношение на движението, като същевременно предоставят здравни гаранции в рамките на кръга от обособени специализирани животновъдни обекти. Поради това тази възможност получи широка подкрепа от операторите и бе използвана като доброволен вариант. Поради това е целесъобразно в настоящия регламент да се запази идеята за обособени специализирани животновъдни обекти и да се установят правила за движението между съответните животновъдни обекти.
- (111) Може да е необходимо за научни цели да бъдат придвижени животни, които не отговарят на установените в настоящия регламент общи изисквания относно здравето на животните и представляват по-висок риск за здравето на животните — например за изследователски или диагностични цели, и по-специално за целите, разрешени по реда на Директива 2010/63/ЕС. Посочените видове движение не следва да бъдат забранявани, нито неоснователно ограничавани с разпоредбите на настоящия регламент, тъй като това би могло да възпрепятства

разрешените по принцип изследователски дейности и да забави научния прогрес. Въпреки това обаче е от основно значение в настоящия регламент да бъдат установени разпоредби, с които да се осигури безопасното движение на съответните животни.

- (112) Схемите на движение на цирковите животни, животните, отглеждани в зоологически градини, животните, предназначени за изложби, и някои други видове животни често се отклонява от схемите на движение на други отглеждани видове. Адаптирането на правилата на Съюза относно движението за тези животни следва да се обмисли внимателно, като се вземат предвид специфичните рискове и алтернативните мерки за ограничаване на риска.
- (113) За да се осигури постигането на целите от съображения 102—112 от настоящия регламент на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с мерките за профилактика на болести при транспортиране, специфичните правила относно движението на някои животински видове и при специални обстоятелства, като например при операции по събиране или отхвърлени пратки, и специални изисквания или дерогации за други видове движение като например движение за научни цели.
- (114) С цел да се предостави възможност за специални правила относно движението, когато правилата относно движението не са достатъчни или подходящи за ограничаване на разпространението на дадена болест, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за установяване на специални правила относно движението за ограничен срок.
- (115) Отглежданите сухоземни животни, които се придвижват между държавите членки, следва да отговарят на изискванията за такова движение. Видовете с по-голямо стопанско значение, които представляват риск за здравето, следва да бъдат придружени от ветеринарен сертификат, издаден от компетентния орган.
- (116) Доколкото е осъществимо от техническа, практическа и финансова гледна точка, технологичното развитие следва да бъде използвано за намаляване на административната тежест върху операторите и компетентния орган във връзка със сертифицирането и уведомяването, като чрез информационните технологии се замени документацията на хартиен носител и се улеснят процедурите по уведомяване, а самите информационни технологии се използват възможно най-широко за множество цели.
- (117) В случай че не се изисква ветеринарен сертификат, издаден от компетентните органи, операторът, който придвижва животни към друга държава членка, следва да издаде собственоръчна декларация, с която да потвърди, че животните отговарят на установените в настоящия регламент изисквания по отношение на движението.
- (118) За да се осигури постигането на целите, посочени в съображения 115, 116 и 117 от настоящия регламент, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с правилата относно съдържанието, задълженията за информиране и дерогациите от изискванията във връзка с ветеринарното

сертифициране, специалните правила относно сертифицирането и задълженията на официалните ветеринарни лекари да извършват необходимите проверки, преди да подпишат ветеринарния сертификат.

- (119) Уведомяването за движение на животни и зародишни продукти между държавите членки, а в някои случаи — и в рамките на националните територии на държавите членки, е от съществено значение за гарантиране на проследимостта на животните и на зародишните продукти, когато това движение може да бъде свързано с риск от разпространение на заразни болести по животните. Поради това е необходимо да бъде предоставяно уведомление за това движение и то да бъде регистрирано. За тази цел следва да бъде използвана системата IMSOC, предвидена в член 130, параграф 1 от Регламент (ЕС) № xxx/xxx на Европейския парламент и на Съвета относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с оглед гарантиране прилагането на законодателството в областта на фуражите и храните, правилата относно здравето на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и растителния размножителен материал, продуктите за растителна защита и за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, 1829/2003, 1831/2003, 1/2005, 396/2005, 834/2007, 1099/2009, 1069/2009, 1107/2009, регламенти (ЕС) № 1151/2012, [...] /2013 и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО, 2008/120/ЕО и 2009/128/ЕО (регламент относно официалния контрол)³² [Служба за публикации].
- (120) За да се осигурят еднакви условия за изпълнение на установените в настоящия регламент правила относно ветеринарното сертифициране и уведомяването за движение, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за установяване на правила относно образците на ветеринарни сертификати, собственоръчните декларации, форматите и сроковете за уведомяване за движение както за сухоземни, така и за водни животни, зародишни продукти и продукти от животински произход, когато е приложимо.
- (121) Специфичното естество на движението на домашни любимци представлява риск за здравето на животните, който се отличава в значителна степен от този при другите отглеждани животни. Поради това в настоящия регламент следва да се установят специални правила за тяхното движение. За да се гарантира, че домашните животни не представляват значителен риск от разпространение на заразни болести по животните, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с подробните правила относно движението на такива животни. С цел да се осигурят еднакви условия изпълнение на установените в настоящия регламент изисквания относно здравето на животните във връзка с движението на домашни любимци, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за установяване на правила относно мерките за профилактика и контрол на болести, които да бъдат взети за целите на това движение.
- (122) По ред причини дивите животни могат да представляват риск за здравето на животните и за общественото здраве – например ако бъдат придвижени в даден

³²

OB L ...

животновъден обект или от една среда в друга. Може да е необходимо да се предприемат подходящи превантивни мерки за движението на посочените животни, за да се избегне разпространението на заразни болести по животните. С цел да се гарантира, че дивите животни не представляват значителен риск от разпространение на заразни болести по животните, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с допълнителните изисквания относно движението на диви сухоzemни животни.

- (123) Зародишните продукти могат да представляват подобен риск от разпространяване на заразни болести по животните към живите животни. Освен това при тяхното производство има някои специфични особености, които са свързани с високите изисквания към здравето на животните за разплод и налагат по-строги или специални изисквания по отношение на здравето на животните, засягащи животните донори. За да се гарантира безопасното движение на зародишни продукти и очакваният от тях висок здравен стандарт и да се вземат предвид някои специфични видове употреба, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с подробните изисквания относно движението на зародишни продукти от някои животински видове, специалните изисквания, например тяхното движение за научни цели, и дерогациите от задължението за ветеринарно сертифициране.
- (124) Продуктите от животински произход могат да представляват риск от разпространение на заразни болести по животните. С установените в законодателството на Съюза изисквания за безопасност на храните за продуктите от животински произход се гарантират добри хигиенни практики и се намаляват свързаните със здравето на животните рискове при тези продукти. За някои случаи обаче в настоящия регламент следва да се установят специални мерки в областта на здравеопазването на животните, като например мерки за контрол на болести и спешни мерки, за да се гарантира, че няма да бъдат разпространени болести по животните чрез продукти от животински произход. За да се гарантира безопасното движение на продукти от животински произход в тези конкретни случаи, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с подробните правила относно движението на продукти от животински произход по отношение на взетите мерки за контрол на болести, задълженията за ветеринарно сертифициране и дерогациите от посочените правила, когато рискът, свързан с това движение, и въведените мерки за неговото ограничаване го позволяват.
- (125) Когато държавите членки вземат национални мерки относно движението на животни и зародишни продукти или решат да вземат национални мерки, за да ограничат въздействието от заразни болести по животните, различни от болестите от списъка, на своята собствена територия, посочените национални мерки следва да не противоречат на установените в законодателството на Съюза правила относно вътрешния пазар. Поради това е целесъобразно да се установи рамката за такива национални мерки и да се гарантира, че те остават в границите на позволеното съгласно правото на Съюза.

- (126) Регистрацията и одобряването на животновъдните обекти за аквакултура са необходими, за да се даде възможност на компетентните органи да извършват подходящ надзор и дейности по профилактика, контрол и ликвидиране на заразните болести по животните. С Директива 2006/88/ЕО се изисква всички обекти, които придвижват водни животни, да имат разрешение. Посочената система за издаване на разрешения следва да бъде запазена при настоящия регламент, независимо от факта, че на някои официални езици на ЕС са използвани различни термини за тази система за издаване на разрешения в настоящия регламент и в Директива 2006/88/ЕО.
- (127) При умъртвяването и преработката на аквакултурни животни, които са обект на мерки за контрол на болести, могат да бъдат разпространени заразни болести по животните, например като резултат от изтичането на отпадни води, съдържащи патогени, от преработвателни обекти. Поради това е необходимо преработвателните обекти, които прилагат мерки за ограничаване на риска, да бъдат одобрени за извършването на такива видове клане и преработка. Поради това в настоящия регламент следва да се предвиди одобряването на обекти за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болести.
- (128) С цел да се гарантира, че актуалната информация относно регистрираните и одобрените обекти е обществено достъпна, компетентният орган следва да създаде и поддържа съответен регистър. На Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с информацията, която да бъде включена в регистъра на животновъдните обекти за аквакултура и изискванията за водене на дневник за животновъдните обекти за аквакултура и превозвачите.
- (129) С цел да се осигурят еднакви условия за изпълнение на установените в настоящия регламент правила относно регистрацията и одобряването на животновъдните обекти за аквакултура и на обектите за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болести, воденето на дневник и на регистри на животновъдните обекти, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за установяване на правила относно задълженията за информирание, дерогациите и други правила за прилагане, и на формата и оперативните спецификации на регистрите и дневниците.
- (130) Тъй като в повечето случаи не е възможно водните животни да бъдат идентифицирани поотделно, воденето на дневници от животновъдните обекти за аквакултура, обектите за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болести, и от превозвачите е основен инструмент за гарантиране на проследимостта на водните животни. Дневниците също така са от полза при осъществяването на надзора на здравната ситуация в животновъдните обекти.
- (131) Подобно на сухоземните животни, необходимо е да се установят хармонизирани правила относно движението на водни животни, в т.ч. правила относно ветеринарното сертифициране и уведомяването за това движение.
- (132) С Директива 2006/88/ЕО се установяват правила относно движението на водни животни, които се прилагат по един и същи начин за движението в държавите членки и между тях. Основният определящ фактор за правилата относно

движението на водни животни е здравният статус по отношение на болестите от списъка на държавите членки, зоните и компартментите по местоназначение.

- (133) Същата система следва да бъде предвидена и в настоящия регламент. С оглед на насърчаването на държавите членки да подобрят здравния статус на своите популации от водни животни следва да се предвидят някои корекции и допълнителна гъвкавост.
- (134) С цел да се гарантира контролът на движението на водните животни, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с профилактичните мерки по отношение на болестите, приложими към транспортирането, специални правила за движението на някои категории водни животни за различни цели, специални изисквания или дерогации за някои видове движение, като например движението за научни цели, и допълнителни изисквания при движение на диви водни животни.
- (135) За да се предостави възможност за временни дерогации и специални изисквания по отношение на движението на водни животни, когато предвидените в настоящия регламент правила относно движението не са достатъчни или подходящи за ограничаване на разпространението на дадена болест от списъка, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за установяване на специални правила относно движението или дерогации за ограничен срок.
- (136) Аквакултурата в Съюза е особено разнообразна от гледна точка на видовете и производствените системи, като тази диверсификация се увеличава с бързи темпове. Това може да бъде основание държавите членки да вземат национални мерки спрямо болести, различни от болестите, смятани за болести от списъка в съответствие с настоящия регламент. Тези национални мерки обаче следва да бъдат основателни, необходими и пропорционални на целите, които да следва да бъдат постигнати. Освен това те не следва да засягат движението между държавите членки, освен ако това не е необходимо за предотвратяване на внасянето на дадена болест или за контролиране на нейното разпространение. Националните мерки, които засягат търговията между държавите членки, следва да бъдат одобрявани и преразглеждани редовно на равнището на Съюза.
- (137) Понастоящем болестите от списъка засягат животински видове, различни от определените с настоящия регламент като сухоземни и водни животни, например влечуги, земноводни, насекоми и други, само в много ограничена степен. Поради това е целесъобразно да се изиска всички разпоредби на настоящия регламент да се прилагат за посочените животни. Ако обаче в списъка следва да бъде включена дадена болест, която засяга видове, различни от сухоземните и водните животни, съответните изисквания относно здравето на животните, предвидени в настоящия регламент, следва да се прилагат за посочените видове, за да се гарантира, че може да бъдат взети подходящи и пропорционални мерки за профилактика и контрол на болестта.
- (138) За да се предостави възможност за установяване на правила относно движението на животните, които не са определени като сухоземни или водни животни в настоящия регламент, и на зародишни продукти и продукти от животински

произход от посочените животни, когато това е обосновано поради риска, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с регистрацията и одобряването на животновъдни обекти, воденето на дневник и регистри, изискванията по отношение на идентификацията, регистрацията и проследимостта на движението, задълженията за ветеринарно сертифициране, издаването на собственоръчни декларации и уведомяването за движение за животни, зародишни продукти и продукти от животински произход от посочените видове.

- (139) Когато е необходимо с цел осигуряване на еднакви условия за изпълнението на изискванията относно здравето на животните за посочените други видове животни и зародишни продукти и продукти от животински произход от посочените животни, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за установяване на подробни правила относно посочените изисквания.
- (140) За да се предотврати внасянето на болести от списъка и нововъзникващи болести в Съюза е необходимо наличието на ефикасни правила относно въвеждането в Съюза на животни, зародишни продукти и продукти от животински произход, които може да пренасят такива болести.
- (141) Изискванията относно въвеждането на животни и продукти в Съюза следва да отразяват изискванията за движението в рамките на Съюза на животни и продукти от едни и същи категория и вид и с едно и също предназначение.
- (142) С цел да се гарантира, че животните, зародишните продукти и продуктите от животински произход от трети държави или територии отговарят на изискванията относно здравето на животните, предоставящи гаранции, равностойни на предвидените съгласно законодателството на Съюза, особено важно е те да бъдат обект на целесъобразен контрол от страна на компетентния орган на третите държави или територии, които извършват износ за Съюза. Когато е уместно, здравният статус на трета държава или територия на произход следва да бъде проверен, преди да бъде прието въвеждането на такива животни, зародишни продукти или продукти от животински произход. Съответно износът на животни и продукти за Съюза следва да се допуска само от трети държави и територии, които могат да докажат, че отговарят на стандартите относно здравето на животните във връзка с въвеждането на животни и продукти в Съюза, и които следва да бъдат включени в списък за тази цел.
- (143) В актовете на Съюза, приети преди датата на приемане на настоящия регламент, не са установени списъци на третите държави и територии, от които е разрешено въвеждането в Съюза на някои видове и категории животни, зародишни продукти и продукти от животински произход. В такива случаи и до приемането на правила по силата на регламента на държавите членки следва да бъде позволено да определят от кои държави и територии може да бъде разрешено въвеждането на тяхна територия на такива животни, зародишни продукти и продукти от животински произход. При това определяне държавите членки следва да вземат предвид установените в настоящия регламент критерии за списъците на Съюза на трети държави и територии.

- (144) С цел да се гарантира, че предвидените в настоящия регламент изисквания по отношение на здравето на животните за въвеждането им в Съюза се спазват и че те съответстват на принципите на здравните кодекси на ОЕ, всички животни, зародишни продукти и продукти от животински произход, които се въвеждат в Съюза, следва да бъдат придружени от ветеринарен сертификат, издаден от компетентния орган на третата държава или територия на произход, с който се потвърждава, че всички изисквания по отношение на здравето на животните за въвеждането им в Съюза са спазени. Въпреки това за стоки, които представляват нисък риск за здравето на животните, следва да се позволи отклоняване от това правило.
- (145) Ветеринарните сертификати могат да бъдат запазени, но често пъти в законодателството на Съюза се изисква сертифициране за други цели, например за да се удостовери, че са спазени изискванията към животните или продуктите по отношение на общественото здраве или хуманното отношение към животните. Това трябва да бъде взето предвид. С цел да се намали административната тежест и разходите следва да се разреши в посочените ветеринарни сертификати да се включва и информация, изисквана по силата на други законодателни актове на Съюза в областта на безопасността на храните и фуражите.
- (146) Болестите могат да бъдат разпространени и по други начини освен чрез животни, зародишни продукти, продукти от животински произход и странични животински продукти и производни продукти. Например превозните средства, транспортните контейнери, сеното, сламата, растителните продукти, материалите, които може да са били в контакт със заразени животни и оборудване, също може да разпространят болести. При необходимост следва да бъдат взети мерки за предотвратяване на тези пътища за предаване чрез посочените средства.
- (147) С цел да се гарантира, че изискванията за въвеждане в Съюза са достатъчно подробни, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с допълването и изменянето на критериите за включване на трети държави и територии в списъка, критериите за временно или окончателно изключване от списъка, допълването на правилата за одобряване на животновъдни обекти в трети държави и територии и дерогации, изискванията по отношение на здравето на животните за въвеждането в Съюза на пратки от трети държави и територии, съдържанието на ветеринарните сертификати и изискванията по отношение на здравето на животните за болестотворни агенти, други материали, превозни средства и оборудване, чрез които може да се пренесат болести по животните.
- (148) С цел да се осигурят еднакви условия за изпълнението на изискванията по отношение на здравето на животните за въвеждане в Съюза на пратки животни, зародишни продукти и продукти от животински произход, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за установяване на правила относно, *inter alia*, списъка на третите държави и територии, от които е разрешено въвеждането на животни, зародишни продукти и продукти от животински произход в Съюза, и на образците на ветеринарни сертификати.

- (149) Опитът показва, че при появата на сериозна болест в дадена държава членка или в трети държави или територии, от които в Съюза се въвеждат животни или продукти, е необходимо незабавно да бъдат взети мерки за профилактика и контрол на болестта, за да бъде ограничено нейното внасяне и разпространение. Такива спешни случаи може да са свързани с болести от списъка, нововъзникващи болести или други опасности за здравето на животните. В този контекст следва да бъде изяснено кой набор от предвидените в настоящия регламент мерки за профилактика и контрол на болести може да бъде използван в случай на поява на болест от списъка или на нововъзникваща болест или опасност. При всички случаи е особено важно мерките да бъдат взети в много кратки срокове и без никакво забавяне. Тъй като тези мерки биха ограничили движението в рамките на Съюза или към него, те следва да се прилагат на равнището на Съюза винаги, когато това е възможно.
- (150) С цел да се гарантира ефективна и бърза реакция при нововъзникващи рискове, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за установяване на спешни мерки.
- (151) Комисията следва да приема незабавно приложими актове за изпълнение в надлежно обосновани случаи, свързани със, *inter alia*, съставянето на списъци на болестите и видовете, болестите от списъка, които следва да бъдат обект на наборите от правила за профилактика и контрол на болестите, складирането, снабдяването, съхранението, доставката и други процедури на банките на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви, установяването на специални мерки за контрол на болести и дерогации за ограничен срок, специалните правила относно движението за сухоземни и водни животни за ограничен срок, спешните мерки и съставянето на списъци на третите страни и територии, от които е разрешено въвеждането в Съюза.
- (152) С настоящия регламент се установяват общите и специалните правила за профилактика и контрол на заразните болести по животните и се осигурява хармонизиран подход към здравеопазването на животните в Съюза. В някои области, като например общи отговорности за здравеопазването на животните, уведомяване, надзор, регистрация и одобряване или проследимост, на държавите членки следва да бъде позволено да прилагат допълнителни или по-строги национални мерки или да бъдат насърчени в тази насока. Тези национални мерки обаче следва да се разрешават единствено ако не излагат на риск целите на настоящия регламент в областта на здравеопазването на животните, не противоречат на установените в него правила и не възпрепятстват движението на животни и продукти между държавите членки, освен ако това е необходимо за предотвратяване на внасянето на дадена болест или за ограничаване на нейното разпространение.
- (153) Посочените в съображение 152 национални мерки следва да бъдат предмет на опростена процедура за уведомяване, за да се намали административната тежест. Опитът показва, че общата процедура за уведомяване, установена в Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г., установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на

информационното общество³³, е важен инструмент за насочване и подобряване на качеството на националните технически регламенти от гледна точка на тяхната по-висока степен на прозрачност, четимост и ефективност в нехармонизирани или частично хармонизирани области. Поради това е целесъобразно да се приложи общата процедура за уведомяване, установена в Директива 98/34/ЕО.

(154) Понастоящем правилата на Съюза относно здравеопазването на животните са установени в следните актове на Европейския парламент и на Съвета и в приетите по тяхната сила актове на Комисията:

- Директива 64/432/ЕИО на Съвета от 26 юни 1964 г. относно проблеми, свързани със здравето на животните, които засягат търговията в Общността с говеда и свине³⁴,
- Директива 77/391/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. за въвеждане на мерки на Общността за ликвидиране на бруцелозата, туберкулозата и левкозата по говедата³⁵,
- Директива 78/52/ЕИО на Съвета от 13 декември 1977 г. за установяване на критерии на Общността за национални планове за ускорено ликвидиране на бруцелозата, туберкулозата и ензоотичната левкоза по говедата³⁶,
- Директива 88/407/ЕИО на Съвета от 14 юни 1988 г. относно определяне на ветеринарно-санитарните изисквания за внос и търговия в рамките на Общността със сперма от животни от рода на едрия рогат добитък³⁷,
- Директива 80/1095/ЕИО на Съвета от 11 ноември 1980 г. за установяване на условията, предназначени за ликвидиране на класическата треска по свинете на територията на Общността и запазването на територията свободна от болестта³⁸,
- Директива 82/894/ЕИО на Съвета от 21 декември 1982 г. относно обявяване на болестите по животните в рамките на Общността³⁹,
- Директива 89/556/ЕИО на Съвета от 25 септември 1989 г. относно ветеринарно-санитарните условия, регулиращи търговията в рамките на Общността и вноса от трети страни на ембриони от домашни животни от рода на едрия рогат добитък⁴⁰,

³³ ОВ L 204, 21.7.1998 г., стр. 37.

³⁴ ОВ L 121, 29.7.1964 г., стр. 1977.

³⁵ ОВ L 145, 13.6.1977 г., стр. 44.

³⁶ ОВ L 15, 19.1.1978 г., стр. 34.

³⁷ ОВ L 194, 22.7.1988 г., стр. 10.

³⁸ ОВ L 325, 1.12.1980 г., стр. 1.

³⁹ ОВ L 378, 31.12.1982 г., стр. 58.

⁴⁰ ОВ L 302, 19.10.1989 г., стр. 1.

- Директива 90/429/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. за определяне на ветеринарно-санитарните изисквания за внос и търговия в рамките на Общността със сперма от животни от рода на свинете⁴¹,
- Директива 91/68/ЕИО на Съвета от 28 януари 1991 г. относно ветеринарно-санитарните изисквания относно търговията с овце и кози в рамките на Общността⁴²,
- Решение 91/666/ЕИО на Съвета от 11 декември 1991 г. относно създаване на резерви в Общността на протившоапни ваксини⁴³,
- Директива 92/35/ЕИО на Съвета от 29 април 1992 г. за определяне на правила за контрол и мерките за борба с болестта Африканска чума по конете⁴⁴,
- Директива 92/65/ЕИО на Съвета от 13 юли 1992 г. за определяне на ветеринарно-санитарните изисквания относно търговията и вноса в Общността на животни, сперма, яйцеклетки и ембриони, които не са предмет на ветеринарно-санитарните изисквания, определени в специалните правила на Общността, посочени в приложение А, раздел I към Директива 90/425/ЕИО⁴⁵,
- Директива 92/66/ЕИО на Съвета от 14 юли 1992 година за въвеждането на мерки на Общността за борба с нюкаслската болест⁴⁶,
- Директива 92/118/ЕИО на Съвета от 17 декември 1992 г. за определяне на ветеринарно-санитарните и здравните изисквания относно търговията и вноса в Общността на продукти, които не са подчинени по отношение на посочените изисквания на специалните правила на Общността, посочени в глава I от приложение А към Директива 89/662/ЕИО и по отношение на патогените на Директива 90/425/ЕИО⁴⁷,
- Директива 92/119/ЕИО на Съвета от 17 декември 1992 г. за въвеждане на общи мерки на Общността за борба с някои болести по животните и на специфични мерки относно везикулозната болест по свинете⁴⁸,
- Решение 95/410/ЕО на Съвета от 22 юни 1995 г. за определяне на правилата за микробиологично изследване чрез вземане на проби в предприятието на произход на домашните птици за клане, предназначени за Финландия и Швеция⁴⁹,

41 ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 62.
42 ОВ L 46, 19.2.1991 г., стр. 19.
43 ОВ L 368, 31.12.1991 г., стр. 21.
44 ОВ L 157, 10.6.1992 г., стр. 19.
45 ОВ L 268, 14.9.1992 г., стр. 54.
46 ОВ L 260, 5.9.1992 г., стр. 1.
47 ОВ L 62, 15.3.1993 г., стр. 49.
48 ОВ L 62, 15.3.1993 г., стр. 69.
49 ОВ L 243, 11.10.1995 г., стр. 25.

- Директива 2000/75/ЕО на Съвета от 20 ноември 2000 г. за определяне на условията за борба и ликвидиране на болестта син език⁵⁰,
- Решение 2000/258/ЕО на Съвета от 20 март 2000 г. за определяне на специален институт, който отговаря за определяне на критериите, необходими за стандартизиране на серологичните тестове за мониторинг на ефикасността на ваксините против бяс⁵¹,
- Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 г. за създаване на система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и относно етикетирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо и за отмяна на Регламент (ЕО) № 820/97 на Съвета⁵²,
- Директива 2001/89/ЕО на Съвета от 23 октомври 2001 г. относно мерки на Общността за борба с класическата чума по свинете⁵³,
- Директива 2002/60/ЕО на Съвета от 27 юни 2002 г. за определяне на специфични разпоредби за борба с африканската чума по свинете и за отмяна на Директива 92/119/ЕИО относно болестта на Тешен и африканската чума по свинете⁵⁴,
- Директива 2002/99/ЕО на Съвета от 16 декември 2002 г. за установяване на ветеринарно-санитарни правила, регулиращи производството, преработката, разпространението и пускането на пазара на продукти от животински произход за консумация от човека⁵⁵,
- Директива 2003/85/ЕО на Съвета от 29 септември 2003 г. относно мерки на Общността за борба с болестта шап и за отмяна на Директива 85/511/ЕИО и Решения 89/531/ЕИО и 91/665/ЕИО, и за изменение на Директива 92/46/ЕИО⁵⁶,
- Регламент (ЕС) № XXX/XXXX на Европейския парламент и на Съвета от относно движението с нетърговска цел на домашни любимци и за отмяна на Регламент (ЕО) № 998/2003 [*Служба за публикации*]⁵⁷,
- Регламент (ЕО) № 21/2004 на Съвета от 17 декември 2003 г. за създаване на система за идентификация и регистрация на животни от рода на овците и козите и за изменение на Регламент (ЕО) № 1782/2003 и на Директиви 92/102/ЕИО и 64/432/ЕИО⁵⁸,
- Директива 2004/68/ЕИО на Съвета от 26 април 2004 г. относно определяне на ветеринарно-санитарните правила за внос и транзит в

⁵⁰ ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 74.

⁵¹ ОВ L 79, 30.3.2000 г., стр. 40.

⁵² ОВ L 204, 11.8.2000 г., стр. 1.

⁵³ ОВ L 316, 1.12.2001 г., стр. 5.

⁵⁴ ОВ L 192, 20.7.2002 г., стр. 27.

⁵⁵ ОВ L 18, 23.1.2003 г., стр. 11.

⁵⁶ ОВ L 306, 22.11.2003 г., стр. 1.

⁵⁷ ОВ L ...

⁵⁸ ОВ L 5, 9.1.2004 г., стр. 8.

Общността на някои живи копитни животни, за изменение на Директиви 90/426/ЕИО и 92/65/ЕИО и за отмяна на Директива 72/462/ЕИО⁵⁹,

- Директива 2009/156/ЕО на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно ветеринарно-санитарните условия, регулиращи движението и вноса от трети страни на еднокопитни животни⁶⁰,
- Директива 2005/94/ЕО на Съвета от 20 декември 2005 г. относно мерки на Общността за борба с инфлуенцата по птиците и за отмяна на Директива 92/40/ЕИО⁶¹,
- Директива 2006/88/ЕО на Съвета от 24 октомври 2006 г. относно ветеринарномедицинските изисквания за аквакултури и продукти от тях и за предотвратяване и борба с някои болести по водните животни⁶²,
- Директива 2008/71/ЕО на Съвета от 15 юли 2008 г. относно идентификацията и регистрацията на прасета (кодифицираща директива 92/102/ЕИО)⁶³,
- Директива 2009/158/ЕО на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно ветеринарно-санитарните изисквания за вътреобщностната търговия и вноса от трети държави на домашни птици и яйца за люпене⁶⁴.

(155) Правилата, установени в изброените в съображение 154 законодателни актове, ще бъдат заменени с настоящия регламент и с последващи актове на Комисията, които ще бъдат приети по силата на настоящия регламент. Съответно посочените законодателни актове следва да бъдат отменени. С цел да се гарантира правна яснота и да се избегне празнота в правото обаче отмяната следва да породи действие едва след приемането на съответните делегирани актове и актове за изпълнение в съответствие с настоящия регламент. Следователно е необходимо на Комисията да бъдат предоставени правомощия за определяне на датите, на които отмяната на посочените законодателни актове следва да породи действие.

(156) Следните актове на Съвета в областта на здравеопазването на животните са остарели и с оглед на яснотата на законодателството на Съюза следва да бъдат изрично отменени: Решение 78/642/ЕИО на Съвета от 25 юли 1978 г. относно мерките за опазване на здравето по отношение на Република Ботсуана⁶⁵; Директива 79/110/ЕИО на Съвета от 24 януари 1979 г. за разрешаване на Италианската република да отложи уведомяването и изпълнението на своите национални планове за ускореното ликвидиране на бруцелозата и туберкулозата по говедата⁶⁶; Директива 81/6/ЕИО на Съвета от 1 януари 1981 г. за разрешаване на Република Гърция да съобщи за своите национални планове за ускореното

⁵⁹ ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 321.

⁶⁰ ОВ L 192, 23.7.2010 г., стр. 1.

⁶¹ ОВ L 10, 14.1.2006 г., стр. 16.

⁶² ОВ L 328, 24.11.2006 г., стр. 14.

⁶³ ОВ L 213, 8.8.2008 г., стр. 31.

⁶⁴ ОВ L 343, 22.12.2009 г., стр. 74.

⁶⁵ ОВ L 213, 3.8.1978 г., стр. 15.

⁶⁶ ОВ L 29, 3.2.1979 г., стр. 24.

ликвидиране на бруцелозата и туберкулозата по говедата и да ги и изпълни⁶⁷; Решение 89/455/ЕИО на Съвета от 24 юли 1989 г. относно въвеждане на мерки на Общността за започване на пилотни проекти за борба с бяса с оглед неговото ликвидиране или предотвратяване⁶⁸; Директива 90/423/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. за изменение на Директива 85/511/ЕИО относно въвеждане на мерки на Общността за борба с болестта шап⁶⁹; Решение 90/678/ЕИО на Съвета от 13 декември 1990 г. за признаване на някои части от територията на Общността като официално свободни от класическа чума по свинете или свободни от класическа чума по свинете⁷⁰.

- (157) Изискванията на настоящия регламент не следва да се прилагат, докато не започнат да се прилагат всички делегирани актове и актове за изпълнение, които предстои да бъдат приети от Комисията по силата на настоящия регламент. Целесъобразно е да се предвидят най-малко 36 месеца между датата на влизане в сила на настоящия регламент и датата, на която започват да се прилагат новите правила, за да се осигури достатъчно време на засегнатите оператори да се адаптират.
- (158) С цел осигуряване на правна сигурност по отношение на прилагането на правилата за идентифициране и регистриране на животните, мерки за контрол на болести и движение на домашни любимци с нетърговска цел, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с датата, на която регламенти (ЕО) № 1760/2000, (ЕС) № XXX/XXX [*предишен 998/2003*] и (ЕО) № 21/2004 и директиви 92/66/ЕИО, 2000/75/ЕО, 2001/89/ЕО, 2002/60/ЕО, 2003/85/ЕО, 2005/94/ЕО и 2008/71/ЕО престават да се прилагат.
- (159) Изпълнителните правомощия, предвидени в настоящия регламент, следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията⁷¹.
- (160) Особено важно е по време на подготовката Комисията да провежда целесъобразни консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и съставянето на делегирани актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване по целесъобразност на съответните документи на Европейския парламент и Съвета.
- (161) С настоящия регламент не следва да се създава непропорционална административна тежест, нито да се оказва непропорционално икономическо въздействие върху малките и средните предприятия. В него, след консултации със заинтересованите страни, е взето предвид специалното положение на малките и средните предприятия. С оглед на целите на обществената политика

⁶⁷ ОВ L 14, 16.1.1981 г., стр. 22.

⁶⁸ ОВ L 223, 2.8.1989 г., стр. 19.

⁶⁹ ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 13.

⁷⁰ ОВ L 373, 31.12.1990 г., стр. 29.

⁷¹ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

за опазване на здравето на животните и на общественото здраве не е разглеждана възможността за универсално освобождаване на тези предприятия от изискванията на настоящия регламент. За такива предприятия обаче следва да се предвидят редица дерогации във връзка с различните изисквания на настоящия регламент, като се вземат предвид свързаните рискове.

- (162) Целите на настоящия регламент, а именно — да се установят правила за здравеопазване на животните по отношение на животните, зародишните продукти, продуктите от животински произход, страничните животински продукти и производните продукти, доколкото те не са обхванати от специални правила в други законодателни актове на Съюза, и други материали, които може да са свързани с разпространяването на заразни болести по животните — не може да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, но може да бъдат постигнати по-ефикасно на равнището на Съюза посредством една обща и координирана правна уредба в областта на здравеопазването на животните. Следователно настоящият регламент е в съответствие с принципа на субсидиарност, установен в член 5, параграф 3 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, установен в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ЧАСТ I ОБЩИ ПРАВИЛА

Глава 1

Предмет, приложно поле и определения

Член 1 Предмет

1. С настоящия регламент се установяват правила за профилактика и контрол на болестите по животните, които се предават на животните или на хората.

С посочените правила се уреждат:

- а) степенуването по важност и категоризирането на болестите от значение за Съюза и определянето на отговорности в областта на здравеопазването на животните (част I);
- б) ранното откриване, уведомяване и докладване за болести, надзорът, програмите за ликвидиране и статутът „свободен от болест“ (част II);
- в) осведомеността, готовността и контролът на болестите (част III);
- г) регистрацията и одобряването на животновъдни обекти и превозвачи, движението и проследимостта на пратки животни, зародишни продукти и продукти от животински произход в рамките на Съюза (част IV);

- д) въвеждането на пратки животни, зародишни продукти и продукти от животински произход в Съюза и износът на такива пратки от Съюза (част V);
- е) спешните мерки, които да бъдат взети при извънредни ситуации, свързани с дадена болест (част VI).

2. С посочените в параграф 1 правила:

- а) се гарантира
 - i) устойчиво селскостопанско производство и аквакултура в Съюза;
 - ii) ефективното функциониране на вътрешния пазар;
 - iii) намаляване на неблагоприятното въздействие върху околната среда на:
 - някои болести;
 - мерките, взети за профилактика и контрол на болестите;
- б) се вземат под внимание
 - i) връзката между здравеопазването на животните и:
 - общественото здраве;
 - околната среда, както и въздействието на изменението на климата;
 - безопасност на храните и фуражите;
 - хуманното отношение към животните;
 - продоволствената сигурност;
 - ii) икономическите, социалните и културните последици, както и последиците за околната среда от прилагането на мерки за контрол и профилактика на болести.

Член 2

Приложно поле на настоящия регламент

1. Настоящият регламент се прилага за:

- а) отглеждани и диви животни;
- б) зародишни продукти;
- в) продукти от животински произход;

- г) странични животински продукти и производни продукти, без да се засягат правилата, установени в Регламент (ЕО) № 1069/2009;
 - д) съоръжения, превозни средства, оборудване и всички други пътища на заразяване и материали, свързани или които може да бъдат свързани с разпространението на заразни болести по животните.
2. Настоящият регламент се прилага за заразни болести, включително зоонози, без да се засягат правилата, установени във:
- а) Решение № 2119/98/ЕО;
 - б) Регламент (ЕО) № 999/2001;
 - в) Директива 2003/99/ЕО;
 - г) Регламент (ЕО) № 2160/2003.

Член 3

Обхват на част IV относно регистрацията, одобряването, проследимостта и движението

1. Част IV, дял I се прилага за:
- а) сухоземни животни и животни, които не са сухоземни животни, но които може да предават болести, засягащи сухоземните животни;
 - б) зародишни продукти от сухоземни животни;
 - в) продукти от животински произход от сухоземни животни.
2. Част IV, дял II се прилага за:
- а) водни животни и животни, които не са водни животни, но които може да предават болести, засягащи водните животни;
 - б) продукти от животински произход от водни животни.
3. Част IV, дял III се прилага за:
- а) животни по член 4, параграф 1, точка 4, различни от определените като сухоземни животни и водни животни;
 - б) зародишни продукти и продукти от животински произход от другите видове животни, посочени в буква а).
4. Част IV, дял I, глави 1 и 3 и част IV, дял II, глави 1 и 2 не се прилагат за домашни любимци.

Член 4
Определения

1. За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:
- 1) „животни“ означава гръбначни и безгръбначни животни;
 - 2) „сухоземни животни“ означава птици, сухоземни бозайници, пчели и земни пчели;
 - 3) „водни животни“ означава животни във всеки жизнен стадий, в т.ч. оплоден хайвер, сперматозоиди и гаметни, от следните видове:
 - i) риби, принадлежащи към надклас Agnatha и към класовете Chondrichthyes Sarcopterygii и Actinopterygii;
 - ii) водни мекотели, принадлежащи към тип Mollusca;
 - iii) ракообразни водни животни, принадлежащи към подтип Crustacea;
 - 4) „други видове животни“ означава животни от видове, различни от определените като сухоземни и водни животни;
 - 5) „отглеждани животни“ означава животни, които са отглеждани от човека; при водните животни означава аквакултурни животни;
 - 6) „аквакултура“ означава развъждане на водни животни с помощта на техники, предназначени да повишат продукцията на тези животни над естествения капацитет на околната среда, като животните остават собственост на едно или повече физически или юридически лица по време на развъждането или култивирането до прибирането на добива, включително по време на прибирането на добива, с изключение на добива или улова с цел консумация от човека на диви водни животни, които впоследствие се отглеждат временно до умъртвяването им, без да бъдат хранени;
 - 7) „аквакултурни животни“ означава водни животни, които са обект на аквакултура;
 - 8) „диви животни“ означава животни, които не са отглеждани животни;
 - 9) „домашни птици“ означава птици, които се развъждат или отглеждат в плен за:
 - a) производството на:
 - i) месо;
 - ii) яйца за консумация;
 - iii) други продукти;
 - б) възстановяване на запасите от пернат дивеч;

- в) целите на развъждането на птици, използвани за видовете производство, посочени в буква а);
- 10) „птици, отглеждани в плен“ означава всички птици, различни от домашните птици, които се отглеждат в плен поради причини, различни от тези по точка 9, включително отглежданите за представления, надбягвания, изложби, състезания, развъждане или продажба;
- 11) „домашен любимец“ означава животно от изброените в приложение I видове, което:
- а) се отглежда в домакинство, а при водните животни – в декоративен аквариум с нетърговска цел;
- б) при придвижване то придружава лицето, отглеждащо домашния любимец, или физическо лице, което действа от името на лицето, отглеждащо домашния любимец, и в съгласие с него, за целите на движение с нетърговска цел, като по време на това движение с нетърговска цел отговорност за животното носи лицето, отглеждащо домашния любимец, или съответното физическо лице;
- 12) „стопанин на домашен любимец“ означава физическо лице, което отглежда домашен любимец;
- 13) „движение с нетърговска цел“ е всяко движение на домашни любимци, което не включва, нито има за цел, пряко или непряко, финансова печалба или прехвърляне на собственост;
- 14) „болест“ означава появата на случаи на зараза и опаразитяване при животните, със или без клинични или патологични прояви, причинени от един или повече болестотворни агенти, които се предават на животните или на хората;
- 15) „болести от списъка“ означава болестите, включени в списъка по член 5, параграф 2;
- 16) „нововъзникваща болест“ означава болест, която е различна от болест от списъка и потенциално може да отговори на предвидените в член 6, параграф 1, буква а) критерии за болести от списъка, тъй като тя е:
- а) нова болест, която е резултат от развитието или изменението на съществуващ болестотворен агент;
- б) позната болест, която се разпространява към нова географска област или нова популация; или
- в) непризнат до момента болестотворен агент или диагностицирана за първи път болест;
- 17) „профил на болестта“ означава критериите за дадена болест, посочени в член 6, параграф 1, буква а);

- 18) „видове от списъка“ означава животински видове или група животински видове, включени в списъка по член 7, параграф 2, или, в случай на нововъзникващи болести, животински видове или групи животински видове, които отговарят на критериите за видове от списъка, установени в член 7, параграф 2;
- 19) „опасност“ означава болестотворен агент в животно или продукт или състояние на животно или продукт с потенциал да окаже неблагоприятно въздействие върху здравето на хората или животните;
- 20) „риск“ означава вероятността от настъпване на биологичните и икономическите последици от дадено неблагоприятно въздействие върху здравето на животните или общественото здраве и вероятния мащаб на това въздействие;
- 21) „биологична сигурност“ означава съвкупността от управленски и физически мерки, предназначени за намаляване на риска от въвеждане, развитие и разпространение на болести в, от и сред:
- а) дадена животинска популация или
 - б) даден животновъден обект, зона, компартмент, транспортно средство или всякакви други съоръжения, помещения или места;
- 22) „оператор“ означава физическо или юридическо лице, което притежава животни и продукти и носи отговорност за тях, включително животновъдите и превозвачите, с изключение на стопаните на домашни любимци и на ветеринарите;
- 23) „специалист по отглеждане на животни“ означава физическо или юридическо лице, занимаващо се професионално с животни или продукти и различно от операторите или ветеринарните лекари;
- 24) „животновъден обект“ означава всички помещения, структури или всички видове среда, в които се отглеждат животни или зародишни продукти, с изключение на:
- а) домакинства, в които се отглеждат домашни любимци;
 - б) аквариуми с нетърговски цели, в които се отглеждат водни животни;
 - в) ветеринарни кабинети или клиники;
- 25) „зародишни продукти“ означава:
- а) сперматозоиди, семенна течност, овоцити и ембриони, предназначени за изкуствено размножаване;
 - б) яйца за люпене;
- 26) „продукти от животински произход“ означава:
- а) храни от животински произход, включително мед и кръв;

- б) живи двучерупчести мекотели, живи бодлокожи, живи мантийни и живи морски коремоноги, предназначени за консумация от човека; и
 - в) животни, различни от посочените в буква б), предназначени за подготовка с оглед да бъдат доставени живи до крайния потребител;
- 27) „странични животински продукти“ означава цели трупове или части от животни, продукти от животински произход или други продукти, получени от животни, които не са предназначени за консумация от човека, с изключение на зародишните продукти;
- 28) „производни продукти“ означава продукти, получени след един или повече видове обработка, трансформация или етапи от преработката на странични животински продукти;
- 29) „продукти“ означава:
- а) зародишни продукти;
 - б) продукти от животински произход;
 - в) странични животински продукти и производни продукти;
- 30) „официален контрол“ означава официален контрол съгласно определението в член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № XXX/XXX [*Служба за публикации – да се добави номерът: относно официалния контрол и другите официални дейности*];
- 31) „здравен статус“ означава статуса спрямо всички болести от списъка за определен вид от списъка по отношение на:
- а) дадено животно;
 - б) животните в:
 - i) даден животновъден обект;
 - ii) даден компартимент;
 - iii) дадена зона;
 - iv) дадена държава членка;
 - v) дадена трета държава или територия;
- 32) „зона“ означава:
- а) за сухоземните животни — ясно определена част от държава членка, трета държава или територия, в която се намира животинска субпопулация с отличителен здравен статус по отношение на конкретна болест или конкретни болести и която е обект на целесъобразни мерки за надзор, контрол на болести и биологична сигурност;

- б) за водните животни — прилежаща хидрологична система с отличителен здравен статус по отношение на конкретна болест или конкретни болести, която образува област, представляваща едно от следните:
- i) цял водосборен басейн, от извора на водния поток до устието или езерото;
 - ii) повече от един водосборен басейн;
 - iii) част от водосборен басейн, от извора на водния поток до бариера, която предотвратява въвеждането на конкретна болест или болести;
 - iv) част от крайбрежна област с точно географско разграничение;
 - v) устие с точно географско разграничение;
- 33) „водосборен басейн“ означава област или част от земната повърхност, ограничена от природни елементи като например хълмове или планини, към която се стичат всички течащи води;
- 34) „компартмент“ означава субпопулация от животни, която се намира в един или повече животновъдни обекти, а за водните животни – в един или повече животновъдни обекти за аквакултура, в рамките на обща система за управление на биологичната сигурност и с отличителен здравен статус по отношение на една или повече конкретни болести, която субпопулация е обект на целесъобразни мерки за надзор, контрол на болести и биологична сигурност;
- 35) „карантина“ означава държането на животни в изолация под контрола на компетентния орган, без пряк или непряк контакт с други животни, с цел да се гарантира, че не се разпространяват болести, като същевременно животните се подлагат на наблюдение за определен срок и, ако е целесъобразно, на изследване и лечение;
- 36) „епидемиологична единица“ означава група животни, за които съществува еднаква вероятност да бъдат изложени на даден болестотворен агент;
- 37) „огнище“ означава един или повече случаи в даден животновъден обект, домакинство или друго място, където животните се отглеждат или се намират;
- 38) „случай“ означава официалното потвърждение на наличието на болест от списъка или на нововъзникваща болест у живо или мъртво животно;
- 39) „ограничителна зона“ означава зона, в която се прилагат ограничения по отношение на движението на определени животни или продукти и други мерки за контрол на болести с оглед предотвратяване на разпространението на конкретна болест в области, където не се прилагат

ограничения; когато е целесъобразно, дадена ограничителна зона може да включва защитни и надзорни зони;

- 40) „защитна зона“ означава зона с един или повече случаи на болест, която е определена след официалното потвърждение на появата на огнище и където се прилагат мерки за контрол на болестта с цел предотвратяване на разпространението на болестта извън посочената зона;
- 41) „надзорна зона“ означава зона, която е определена след официалното потвърждение на появата на огнище, разположена е около защитната зона и в нея се прилагат мерки за контрол на болестта с цел предотвратяване на разпространението на болестта извън посочената зона и защитната зона;
- 42) „яйца за люпене“ означава снесени от домашни птици яйца, предназначени за инкубация;
- 43) „копитни животни“ означава животните, включени в списъка в приложение II;
- 44) „животновъден обект за зародишни продукти“ означава:
- а) животновъден обект за събиране, производство, преработка и съхранение на зародишни продукти;
 - б) люпилня;
- 45) „люпилня“ означава животновъден обект, в който се събират, съхраняват, инкубират и люпят яйца за доставка на:
- а) яйца за инкубиране;
 - б) едnodневни пилета или новоизлюпени птици от други видове;
- 46) „превозвач“ означава оператор, който транспортира животни за своя сметка или за трета страна;
- 47) „обособен специализиран животновъден обект“ означава всеки постоянен, географски ограничен животновъден обект, създаден доброволно и одобрен за целите на движението, в който животните:
- а) се отглеждат или развъждат с цел изложби, обучение, опазване на видовете или научни изследвания;
 - б) са обособени и отделени от заобикалящата ги среда;
 - в) са предмет на строги мерки за надзор на здравето на животните и биологична сигурност;
- 48) „операция по събиране“ означава събирането на отглеждани сухоземни животни от повече от един животновъден обект за срок, по-кратък от изисквания срок на пребиваване за съответния вид животни;

- 49) „срок на пребиваване“ означава минималния срок, за който се изисква дадено животно да остане в даден животновъден обект, преди да бъде преместено от него;
- 50) „IMSOC“ означава компютризираната система за управление на информацията, предвидена в член 130, параграф 1 от Регламент (ЕС) № XXX/XXX [*Служба за публикации – да се добави номерът: относно официалния контрол и другите официални дейности*];
- 51) „обект за храни от водни животни, в който се прилагат мерки за контрол на болести“ означава предприятие за храни, одобрено в съответствие със следните разпоредби:
- а) за преработката на аквакултурни животни за хранителни цели — член 4 от Регламент (ЕО) № 853/2004;
 - б) за умъртвяването на водни животни с цел контрол на болести в съответствие с част III, дял II — член 177 от настоящия регламент.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с изменения на списъка на:
- а) домашните любимци, установен в приложение I;
 - б) копитните животни, установен в приложение II.

Глава 2

Болести от списъка, нововъзникващи болести и видове от списъка

Член 5

Съставяне на списък на болестите

1. Предвидените в настоящия регламент правила за профилактика и контрол на болестите, които са специфични за всяка болест, се прилагат за:
- а) болестите от списъка;
 - б) нововъзникващи болести.
2. Чрез актове за изпълнение Комисията установява списък на болестите от списъка съгласно посоченото в параграф 1, буква а).
- Посоченият списък включва болестите, които отговарят на условията, установени по-нататък в букви а) и б) от настоящия параграф, като се вземат предвид критериите за включване на болести в списъка, установени в член 6:
- а) болести, които има вероятност да окажат значително въздействие върху най-малко едно от следните:

- i) общественото здраве;
 - ii) селскостопанското производство и или аквакултурата или свързани с тях сектори на икономиката;
 - iii) обществото в държавите членки и, където е целесъобразно, в трети държави или територии;
 - iv) околната среда;
- б) болести, за които са налице или могат да бъдат разработени мерки за ограничаване на риска, пропорционални на свързаните с посочените болести рискове.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

По надлежно обосновани наложителни причини за спешност във връзка с болест, която представлява нововъзникващ риск с особено голямо въздействие, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение по реда на член 255, параграф 3.

Член 6

Критерии за вписване на болести в списъка

1. Когато определя дали дадена болест отговаря на условията за включване в списъка по член 5, параграф 2, Комисията взема предвид следните критерии:
- а) профила на болестта, който включва следното:
 - i) животинските видове, засягани от болестта;
 - ii) заболяемостта и смъртността сред животинските популации в резултат на болестта;
 - iii) зоонозния характер на болестта;
 - iv) способността за развиване на резистентност към лечението;
 - v) упоритото запазване на болестта сред дадена животинска популация или в околната среда;
 - vi) пътищата и скоростта на предаване на болестта между животните и, когато това е от значение, между животните и хората;
 - vii) липсата или наличието и географското разпространение на болестта в Съюза, а когато болестта не се среща в Съюза, риска от нейното въвеждане в Съюза;
 - viii) съществуването на инструменти за диагностика и контрол на болестта;

- б) въздействието на болестта върху:
 - i) селскостопанското производство и аквакултурата и други сектори на икономиката:
 - степента на наличие на болестта в Съюза;
 - производствените загуби поради болестта;
 - други загуби;
 - ii) здравето на човека:
 - възможността за предаване между животните и хората;
 - възможността за предаване между хората;
 - сериозността на разновидностите на болестта при хората;
 - наличието на ефективно профилактично средство или медицинско лечение при хората;
 - iii) хуманното отношение към животните;
 - iv) биологичното разнообразие и замърсяването на околната среда;
- в) нейният потенциал за създаване на кризисни ситуации и възможността тя да бъде използвана в биотероризма;
- г) осъществимостта, наличието и ефективността на следните мерки за профилактика и контрол на болести:
 - i) диагностични средства и капацитет;
 - ii) ваксинация;
 - iii) медицинско лечение;
 - iv) мерки за биологична сигурност;
 - v) ограничения на движението на животни и продукти;
 - vi) умъртвяване и обезвреждане на животните;
- д) въздействието на мерките за профилактика и контрол на болести върху:
 - i) преките и непреките разходи за засегнатите сектори и икономиката като цяло;
 - ii) приемането им от обществото;
 - iii) хуманното отношение към засегнатите субпопулации от отглеждани и диви животни;

- iv) околната среда и биологичното разнообразие.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с изменения на критериите, предвидени в параграф 1 от настоящия член, с цел да вземе предвид научно-техническия прогрес и развитието на съответните международни стандарти.

Член 7

Съставяне на списък на видовете

1. Предвидените в настоящия регламент специални правила за всяка болест от списъка и приетите по силата на настоящия регламент правила се прилагат за видовете от списъка.
2. Чрез актове за изпълнение Комисията установява списък на видовете съгласно посоченото в параграф 1.

В списъка се включват животинските видове или групите животински видове, които представляват значителен риск от разпространение на конкретни болести от списъка, като се вземат предвид следните критерии:

- а) възприемчивостта на изложената на риск животинска популация;
- б) продължителността на инкубационния и на заразния период за животните;
- в) способността на съответните животни да предават указаните конкретни болести.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

По надлежно обосновани наложителни причини за спешност във връзка с болест, която представлява нововъзникващ риск с особено голямо въздействие, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение по реда на член 255, параграф 3.

Член 8

Прилагане на правилата за профилактика и контрол на болести за болестите от списъка

1. Чрез актове за изпълнение Комисията определя прилагането на посочените в подточките по-долу правила за профилактика и контрол на болести по отношение на болести от списъка:
- а) болести от списъка, предмет на правилата относно:
 - і) осведомеността и готовността по отношение на болестите, предвидени в част III, дял I, и мерките за контрол на болести, предвидени в част III, дял II, глава 1;

- ii) компартиментализацията, предвидена в член 37, параграф 1;
- б) болести от списъка, предмет на правилата за профилактика и контрол на болестите относно:
 - i) задължителните програми за ликвидиране, предвидени в член 30, параграф 1;
 - ii) свободните от болест държави членки и зони, предвидени в член 36;
 - iii) компартиментализацията, предвидена в член 37, параграф 2;
 - iv) мерките за контрол на болести, предвидени в част III, дял II, глава 2;
- в) болести от списъка, предмет на правилата за профилактика и контрол на болестите относно:
 - i) доброволните програми за ликвидиране, предвидени в член 30, параграф 2;
 - ii) свободните от болест държави членки и зони, предвидени в член 36;
 - iii) компартиментализацията, предвидена в член 37, параграф 2;
 - iv) мерките за контрол на болести, предвидени в част III, дял II, глава 2;
- г) болести от списъка, предмет на правилата за профилактика и контрол на болестите относно:
 - i) движението в рамките на Съюза, предвидено в част IV, дял I, глави 3—7 и част IV, дял II, глави 2, 3 и 4;
 - ii) въвеждането в Съюза и износа от Съюза, предвидено в част V;
- д) болести от списъка, предмет на правилата за профилактика и контрол на болестите относно:
 - i) уведомяването и докладването, предвидени в част II, глава 1;
 - ii) надзора, предвиден в част II, глава 2.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

По надлежно обосновани наложителни причини за спешност във връзка с болест, която представлява нововъзникващ риск с особено голямо въздействие, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение по реда на член 255, параграф 3.

2. При приемане на актовете за изпълнение, предвидени параграф 1, Комисията взема предвид следните критерии:

- а) степента на въздействие на болестта върху здравето на животните и човешкото здраве, хуманното отношение към животните и икономиката;
- б) болестността, заболяемостта и географското разпространение на болестта в Съюза;
- в) наличието, осъществимостта и ефективността на различните набори от мерки за профилактика и контрол на болести, предвидени в настоящия регламент, по отношение на болестта.

Глава 3

Отговорности за здравеопазването на животните

РАЗДЕЛ 1

ОПЕРАТОРИ, СПЕЦИАЛИСТИ ПО ОТГЛЕЖДАНЕ НА ЖИВОТНИ И СТОПАНИ НА ДОМАШНИ ЛЮБИМЦИ

Член 9

Отговорности за здравето на животните и мерки за биологична сигурност

1. Операторите, специалистите по отглеждане на животни и стопаните на домашни любимци:
 - а) отговарят за здравето на отглежданите животни и продуктите, за които носят отговорност;
 - б) вземат целесъобразни мерки за биологична сигурност, като отчитат присъщите рискове, за да гарантират здравето на отглежданите животни и продукти и да предотвратят въвеждането, развитието и размножаването на болести в и сред тях и разпространението на болести между и от такива отглеждани животни и продукти, за които носят отговорност, с изключение на случаите, когато това е разрешено изрично за научни цели, по целесъобразност, за:
 - i) категориите и видовете отглеждани животни и за продуктите;
 - ii) вида на производството.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с мерките за биологична сигурност, с които се допълват правилата, установени в параграф 1, буква б) от настоящия член.

Член 10
Основни знания за здравето на животните

1. Операторите и специалистите по отглеждането на животни придобиват знания за:
 - а) болестите по животните, в т.ч. онези, които се предават на човека;
 - б) принципите на биологична сигурност;
 - в) взаимодействието между здравето на животните, хуманното отношение към тях и здравето на хората.

2. Съдържанието и равнището на знанията, изисквани в съответствие с параграф 1, зависят от:
 - а) категориите и видовете отглеждани животни или продукти, за които носят отговорност;
 - б) вида на производството;
 - в) изпълняваните задачи.

3. Предвидените в параграф 1 знания се придобиват по един от следните начини:
 - а) професионален опит или обучение;
 - б) съществуващи програми в сектора на селското стопанство или на аквакултурата, които са от значение за здравеопазването на животните;
 - в) официално образование.

РАЗДЕЛ 2
ВЕТЕРИНАРНИ ЛЕКАРИ И СПЕЦИАЛИСТИ В ОБЛАСТТА НА
ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО НА ВОДНИТЕ ЖИВОТНИ

Член 11
Отговорности на ветеринарните лекари и специалистите в областта на
здравеопазването на водните животни

1. В хода на своите дейности, попадащи в обхвата на настоящия регламент, ветеринарните лекари:
 - а) вземат всички необходими мерки за предотвратяване на въвеждането, развитието и разпространението на болести;
 - б) гарантират ранното откриване на болести чрез извършването на подходяща диагностика и диференциална диагностика за отхвърляне или потвърждаване наличието на дадена болест преди започване на симптоматичното лечение;

- в) имат активна роля при:
 - i) повишаването на осведомеността във връзка със здравеопазването на животните;
 - ii) профилактиката срещу болести;
 - iii) ранното откриване и бързата реакция при болести.
 - г) си сътрудничат с компетентния орган, операторите, специалистите по отглеждане на животните и стопаните на домашни любимци при прилагането на мерките за профилактика и контрол на болести, предвидени в настоящия регламент.
2. По отношение на водните животни специалистите в областта на здравеопазването на водните животни могат да извършват дейностите, възлагани на ветеринарните лекари по силата на настоящия регламент, при условие че те са оправомощени за целта съгласно националното законодателство. В такъв случай параграф 1 се прилага за посочените специалисти в областта на здравеопазването на водните животни.
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с квалификациите на ветеринарните лекари и специалистите в областта на здравеопазването на водните животни, които извършват дейностите, попадащи в обхвата на настоящия регламент.

РАЗДЕЛ 3

ДЪРЖАВИ ЧЛЕНКИ

Член 12

Отговорности на държавите членки

1. С цел да се гарантира, че компетентният орган в областта на здравеопазването на животните е в състояние да взема необходимите и целесъобразни мерки и да извършва дейностите, изисквани с настоящия регламент, държавите членки гарантират, че той разполага със:
- а) квалифициран персонал, съоръжения, оборудване, финансови ресурси и ефективна организация, която обхваща цялата територия на държавата членка;
 - б) достъп до лаборатории с квалифициран персонал, съоръжения, оборудване и финансови ресурси, за да се гарантира бързата и точна диагностика и диференциална диагностика на болестите от списъка и нововъзникващи болести;
 - в) достатъчно обучени ветеринарни лекари, които участват в изпълнението на посочените в член 11 дейности, попадащи в обхвата на настоящия регламент.

2. Държавите членки оказват подкрепа на операторите и специалистите по отглеждане на животни при придобиването, поддържането и развиването на основните знания за здравето на животните, предвидени в член 10, посредством съответните програми в сектора на селското стопанство или аквакултурата или чрез официалното образование.

Член 13

Делегиране на други официални дейности от страна на компетентния орган

1. Компетентният орган може да делегира на ветеринарните лекари една или повече от следните дейности:
 - а) дейностите по уведомяване и докладване съгласно предвиденото в част II, глава 1 и дейностите по надзор съгласно предвиденото в част II, глава 2;
 - б) дейностите, свързани със:
 - i) осведомеността, готовността и контрола на болестите съгласно предвиденото в част III;
 - ii) регистрацията, одобряването, проследимостта и движението съгласно предвиденото в част IV;
 - iii) спешните мерки съгласно предвиденото в част VI.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:
 - а) обстоятелствата и условията, при които се делегират дейностите, предвидени в параграф 1;
 - б) определянето на това кои други дейности може да бъдат делегирани на ветеринарните лекари в допълнение към дейностите, предвидени в параграф 1 от настоящия член, при какви обстоятелства и при какви условия;
 - в) минималните изисквания за обучението на ветеринарните лекари, предвидени в член 12, параграф 1, буква в).

При приемането на посочените делегирани актове Комисията взема предвид естеството на посочените задачи и международните задължения на Съюза и на държавите членки.

Член 14

Обществена информация

Когато са налице основателни причини за съмнение, че животни или продукти може да представляват риск, компетентният орган предприема необходимите действия за осведомяване на обществеността относно естеството на риска и мерките, които са взетите или предстои да бъдат взети с цел предотвратяване или контрол на съответния

риск, като отчита естеството, сериозността и обхвата на риска и обществения интерес от осведомеността.

РАЗДЕЛ 4

ЛАБОРАТОРИИ, СТРУКТУРИ И ДРУГИ ФИЗИЧЕСКИ И ЮРИДИЧЕСКИ ЛИЦА, КОИТО БОРАВЯТ С БОЛЕСТОТВОРНИ АГЕНТИ, ВАКСИНИ И ДРУГИ БИОЛОГИЧНИ ПРОДУКТИ

Член 15

Задължения на лаборатории, структури и други, които боравят с болестотворни агенти, ваксини и други биологични продукти

1. Като вземат предвид международните стандарти, в случай че такива съществуват, лабораториите, структурите и другите физически или юридически лица, които боравят с болестотворни агенти с цел научни изследвания, образование, диагностика или производство на ваксини и други биологични продукти:
 - а) вземат подходящи мерки за биологична сигурност, биологична безопасност и ограничаване на биологичното въздействие за предотвратяване на изпускането на болестотворните агенти и впоследствие техния контакт с животни извън лабораторията или друг вид структура, която борави с болестотворни агенти с цел научни изследвания;
 - б) гарантират, че движението на болестотворни агенти, ваксини и други биологични продукти между лабораториите или другите структури не води до риск от разпространение на болести от списъка или на нововъзникващи болести.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с мерките за сигурност за лабораториите, структурите и другите физически или юридически лица, които боравят с болестотворни агенти, ваксини и други биологични продукти по отношение на:
 - а) мерките за биологична сигурност, биологична безопасност и ограничаване на биологичното въздействие;
 - б) изискванията по отношение на движението на болестотворни агенти, ваксини и други биологични продукти.

ЧАСТ II

УВЕДОМЯВАНЕ И ДОКЛАДВАНЕ ЗА БОЛЕСТИ, НАДЗОР, ПРОГРАМИ ЗА ЛИКВИДИРАНЕ, СТАТУТ „СВОБОДЕН ОТ БОЛЕСТ“

Глава 1

Уведомяване и докладване за болести

Член 16

Уведомяване в държавите членки

1. Физическите и юридическите лица уведомяват незабавно:
 - а) компетентния орган при поява или съмнение за появата на болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква д);
 - б) ветеринарния лекар за необичайна смъртност и други признаци за сериозни болести или значително намаляване на производителността по неустановени причини при животните с цел допълнително проучване, в т.ч. вземане на проби за лабораторно изследване, когато ситуацията го изисква.
2. Държавите членки може да решат предвидените в параграф 1 уведомления да бъдат отправяни до компетентния орган.
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:
 - а) критериите за определяне на това дали са налице обстоятелствата, които налагат уведомяването, описано в параграф 1, буква б) от настоящия член;
 - б) подробните правила относно допълнителното проучване, предвидено в параграф 1, буква б) от настоящия член.

Член 17

Уведомяване на равнището на Съюза

1. Държавите членки уведомяват незабавно Комисията и останалите държави членки за всички огнища на болести от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква д), за които се изисква незабавно уведомяване, за да се гарантира своевременното изпълнение на необходимите мерки за управление на риска, като се взема предвид профилът на болестта.
2. Предвиденото в параграф 1 уведомление съдържа следната информация относно огнището:

- а) болестотворния агент и подвида, където е целесъобразно;
- б) датите на възникване на съмнението и на потвърждаване на огнището;
- в) местонахождението на огнището;
- г) всички свързани огнища;
- д) животните, засегнати от огнището;
- е) всички мерки за контрол на болестта, взети във връзка с огнището;
- ж) възможния или сигурния произход на болестта от списъка;
- з) използваните диагностични методи.

3. Чрез актове за изпълнение Комисията установява кои от болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква д), са предмет на незабавно уведомяване от страна на държавите членки в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Член 18

Докладване на равнището на Съюза

1. Държавите членки докладват на Комисията и на останалите държави членки информацията относно болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква д), за които:
 - а) не се изисква незабавно уведомяване за огнищата в съответствие с член 17, параграф 1;
 - б) се изисква незабавно уведомяване за огнищата в съответствие с член 17, параграф 1, но се изисква на Комисията и на държавите членки да бъде докладвана допълнителна информация относно:
 - i) надзора в съответствие с правилата, които са установени в акт за изпълнение, приет по реда на член 29;
 - ii) програма за ликвидиране в съответствие с правилата, които са установени в акт за изпълнение, приет по реда на член 35.
2. Предвидените в параграф 1 доклади включват информацията относно:
 - а) откриването на посочените в параграф 1 болести от списъка;
 - б) резултатите от надзора, когато това се изисква в съответствие с приетите по реда на член 29, буква б), подточка ii) правила;

- в) резултатите от програмите за надзор, когато това се изисква в съответствие с член 27, параграф 3 и с приетите по реда на член 29, буква б), подточка ii) правила;
 - г) програма за ликвидиране, когато това се изисква в съответствие с член 33 и с правилата, които са установени в акт за изпълнение, приет по реда на член 35.
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с изменението и допълването на изискванията на параграф 2 от настоящия член и с докладването по други въпроси, когато това е необходимо за гарантиране на ефикасното прилагане на правилата относно профилактиката и контрола на болестите от настоящия регламент.

Член 19

Общи правила за уведомяването и докладването на равнището на Съюза

1. Предвидените в член 17, параграф 1 и член 18, параграф 1 уведомяване и докладване на равнището на Съюза се извършват по такова време и с такава честота, които да гарантират прозрачността и своевременното прилагане на необходимите мерки за управление на риска, като се вземат предвид:
- а) профилът на болестта;
 - б) видът на огнището.
2. За целите на предвидените в член 17, параграф 1 и член 18, параграф 1 уведомяване и докладване на равнището на Съюза държавите членки установяват райони за уведомяване и докладване.

Член 20

Компютризирана информационна система за уведомяване и докладване за болести на равнището на Съюза

Комисията създава и управлява компютризирана информационна система за привеждане в действие на механизмите и инструментите за предвидените в членове 17, 18 и 19 изисквания относно уведомяването и докладването на равнището на Съюза.

Член 21

Изпълнителни правомощия във връзка с уведомяването и докладването на равнището на Съюза и с компютризираната информационна система

Чрез актове за изпълнение Комисията установява правила относно изискванията във връзка с уведомяването и докладването на равнището на Съюза и относно компютризираната информационна система, предвидени в членове 17—20 по отношение на:

- а) информацията, която да бъде предоставяна от държавите членки при предвидените в член 17, параграф 1 и член 18, параграф 1 уведомяване и докладване на равнището на Съюза;
- б) процедурите за създаването и използването на предвидената в член 20 компютризирана информационна система и преходните мерки относно прехвърлянето на данните и информацията от съществуващите системи в новата система и нейната пълна оперативност;
- в) формата и структурата на данните, които да бъдат въвеждани в предвидената в член 20 компютризирана информационна система;
- г) сроковете и честотата на предвидените в член 17, параграф 1 и член 18, параграф 1 уведомяване и докладване на равнището на Съюза;
- д) предвидените в член 19, параграф 2 райони за уведомяване и докладване на равнището на Съюза.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Глава 2 ***Надзор***

Член 22

Задължение за надзор от страна на оператора

За целите на откриването на наличието на болести от списъка и нововъзникващи болести операторите:

- а) наблюдават здравето и поведението на животните, за които носят отговорност;
- б) наблюдават за всякакви промени в обичайните параметри на производство в животновъдните обекти, при животните или зародишните продукти, за които носят отговорност, които могат да бъдат основание за съмнение, че са породени от болест от списъка или нововъзникваща болест;
- в) следят за необичайна смъртност и други признаци за сериозни болести сред животните, за които носят отговорност.

Член 23

Посещения за проверка на здравословното състояние на животните

1. Операторите гарантират, че животновъдните обекти, за които носят отговорност, се посещават от ветеринарен лекар, когато е целесъобразно, с цел проверка на здравословното състояние на животните поради рисковете, свързани с животновъдния обект, като се вземат предвид:

- а) видът на животновъдния обект;

- б) категориите и видовете отглеждани в животновъдния обект животни;
- в) всички останали видове надзор, схеми за осигуряване на качеството или официален контрол, които са от значение и чийто предмет са отглежданите животни и видът животновъден обект.

Посочените посещения за проверка на здравословното състояние на животните се извършват с честота, която е пропорционална на рисковете, свързани с животновъдния обект.

Те може да се комбинират с посещения за други цели.

- 2. Предвидените в параграф 1 посещения за проверка на здравословното състояние на животните се извършват с цел:
 - а) откриване на всякакви признаци, които показват наличието на болести от списъка или нововъзникващи болести;
 - б) предоставяне на съвети на оператора във връзка с биологичната сигурност и други въпроси, свързани със здравето на животните, които са от значение за вида животновъден обект и за категориите и видовете отглеждани в животновъдния обект животни.

Член 24

Делегиране на правомощия във връзка с посещенията за проверка на здравословното състояние на животните

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:

- а) допълването на:
 - i) критериите, установени в член 23, параграф 1, които да бъдат вземани предвид при определяне на:
 - видовете животновъдни обекти, които трябва да бъдат обект на посещения за проверка на здравословното състояние на животните;
 - честотата на тези посещения за проверка на здравословното състояние на животните;
 - ii) изискванията, установени в член 23, параграф 2, по отношение на предмета и честотата на посещенията за проверка на здравословното състояние на животните за различните видове животновъдни обекти, за да се гарантира постигането на целите на посещенията за проверка на здравословното състояние на животните;
- б) определянето на видовете животновъдни обекти, които да бъдат обект на посещения за проверка на здравословното състояние на животните.

Член 25

Задължение за надзор от страна на компетентния орган

1. Компетентният орган извършва надзор за установяване на наличието на болести от списъка, посочени в член 8, параграф 1, и за нововъзникващи болести.
2. Целта на надзора е да се гарантира своевременното откриване на наличието на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, и на нововъзникващи болести чрез събиране, сверяване и анализиране на съответната информация относно ситуацията, свързана с болестта.
3. Компетентният орган гарантира, че предвидената в параграф 1 информация във връзка с надзора се събира и използва ефективно и ефикасно.

Член 26

Методология, честота и интензитет на надзора

Планирането, средствата, диагностичните методи, честотата, интензитетът, целевата животинска популация и схемите за вземане на проби за осъществяване на надзора, предвиден в член 25, параграф 1, са целесъобразни и пропорционални на целите на надзора, като се вземат предвид:

- а) профилът на болестта;
- б) свързаните рискови фактори;
- в) здравният статус в:
 - і) държавата членка, зоната или компартмента от нея, който е обект на надзора;
 - іі) държавите членки и третите държави или територии, които граничат с посочената държава членка, зоната или компартмента от нея или от които в нея се въвеждат животни и продукти;
- г) надзорът, извършван от операторите в съответствие с член 22, или от други публични органи.

Член 27

Програми за надзор

1. Компетентният орган извършва надзора, предвиден в член 25, параграф 1, в рамките на програма за надзор, когато е необходим структуриран надзор поради:
 - а) профила на болестта;
 - б) свързаните рискови фактори.

2. Държавите членки, които въведат програма за надзор в съответствие с параграф 1, съобщават за това на Комисията и на останалите държави членки.
3. Държавите членки, които изпълняват програма за надзор в съответствие с параграф 1, представят на Комисията редовни доклади за резултатите от посочената програма за надзор.

Член 28
Делегиране на правомощия

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:

- a) планирането, средствата, диагностичните методи, честотата, интензитета, целевата животинска популация и схемите за вземане на проби за осъществяване на надзора съгласно предвиденото в член 26;
- б) критериите за официалното потвърждаване и определенията на случаи на болести от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква д), и когато е целесъобразно, за нововъзникващи болести;
- в) изискванията към програмите за надзор, предвидени в член 27, параграф 1, по отношение на:
 - i) съдържанието на програмите за надзор;
 - ii) информацията, която да бъде включена при представянето на програми за надзор в съответствие с член 27, параграф 2, и в редовните доклади в съответствие с член 27, параграф 3;
 - iii) срока на прилагане на програмите за надзор.

Член 29
Изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията установява изисквания относно надзора и програмите за надзор, предвидени в членове 26 и 27, и правила, приети по силата на член 28, относно:

- a) определянето на това кои от болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква д), да бъдат обект на програми за надзор;
- б) формата и процедурите за:
 - i) представянето на програми за надзор за информация на Комисията и на останалите държави членки;
 - ii) докладването на Комисията за резултатите от надзора.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Глава 3

Програми за ликвидиране на болести

Член 30

Задължителни и доброволни програми за ликвидиране на болести

1. Държавите членки, които не са свободни или за които липсват сведения, че са свободни от една или повече от болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква б), на цялата им територия или в зони или компартменти от тях:
 - а) въвеждат програма за ликвидиране на съответната болест от списъка или за доказване на факта, че са свободни от нея, която се провежда в засегнатите от съответната болест животински популации и обхваща съответните части от тяхната територия или съответните зони или компартменти от тях („задължителна програма за ликвидиране“);
 - б) представят на Комисията проект на задължителната програма за ликвидиране за нейното одобрение.

2. Държавите членки, които не са свободни или за които липсват сведения, че са свободни от една или повече от болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква в), и които решат да въведат програма за ликвидиране на съответната болест от списъка, която да бъде проведена в засегнатите от нея животински популации и която обхваща съответните части от тяхната територия или зони или компартменти от тях („доброволна програма за ликвидиране“), я представят на Комисията за одобрение.

3. Чрез актове за изпълнение Комисията одобрява:
 - а) проекти на задължителни програми за ликвидиране, които са ѝ представени за одобрение в съответствие с параграф 1;
 - б) проекти на доброволни програми за ликвидиране, които са ѝ представени за одобрение в съответствие с параграф 2.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

По надлежно обосновани наложителни причини за спешност във връзка с болест от списъка, която представлява риск с особено голямо въздействие, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение, предвидени в буква а) от настоящия параграф, по реда на член 255, параграф 3.

Чрез актове за изпълнение Комисията може да измени или прекрати, когато е необходимо, програми за ликвидиране, одобрени в съответствие с букви а) и б). Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:
- а) целите, стратегиите за контрол на болести и междинните цели на задължителните и доброволните програми за ликвидиране;
 - б) дерогациите от изискването за представяне за одобрение на задължителните и доброволните програми за ликвидиране, съгласно предвиденото в параграф 1, буква б) и параграф 2 от настоящия член, когато това одобрение не е необходимо поради приемането на правила относно посочените програми в съответствие с член 31, параграф 2, член 34, параграф 2 и член 35;
 - в) информацията, която да бъде предоставена от държавите членки на Комисията и на останалите държави членки относно дерогациите от изискването за одобрение на задължителните и доброволните програми за ликвидиране, предвидени в буква б).

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 за изменяне или прекратяване на действието на правила, приети в съответствие с буква б) от настоящия параграф.

Член 31

Мерки в рамките на задължителните и доброволните програми за ликвидиране

1. Задължителните и доброволните програми за ликвидиране включват най-малко следните мерки:
- а) мерки за контрол на болести за ликвидирането на болестотворния агент от животновъдните обекти, компартментите и зоните, в които се среща болестта, и за предотвратяване на повторно заразяване;
 - б) надзор, извършван в съответствие с правилата, установени в членове 26—29, с цел да се докаже:
 - i) ефективността на мерките за контрол на болести, предвидени в буква а);
 - ii) статута „свободен от болестта от списъка“;
 - в) мерките за контрол на болести, които да бъдат вземани в случай на положителни резултати от надзора.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:
- а) мерките за контрол на болести съгласно предвиденото в параграф 1, буква а);

- б) мерките за контрол на болести за избягване на повторно заразяване на целевата животинска популация със съответната болест в животновъдни обекти, зони и компартменти;
- в) планирането, средствата, диагностичните методи, честотата, интензитета, целевата животинска популация и схемите за вземане на проби за осъществяване на надзора съгласно предвиденото в член 26;
- г) мерките за контрол на болести, които да бъдат вземани в случай на положителни резултати за болестите от списъка съгласно предвиденото в параграф 1, буква в);
- д) ваксинация.

Член 32

Съдържание на заявлението за задължителни и доброволни програми за ликвидиране

В заявленията за задължителни и доброволни програми за ликвидиране, представени на Комисията за одобрение в съответствие с член 30, параграфи 1 и 2, държавите членки включват следната информация:

- а) описание на епидемиологичната ситуация във връзка с болестта от списъка, обхваната от задължителната или доброволната програма за ликвидиране;
- б) описание и граници на географската и административната област, обхванати от задължителната или доброволната програма за ликвидиране;
- в) описание на мерките за контрол на болести, включени в задължителната или доброволната програма за ликвидиране съгласно предвиденото в член 31, параграф 1 и правилата, приети в съответствие с член 31, параграф 2;
- г) очакваната продължителност на задължителната или доброволната програма за ликвидиране;
- д) междинните цели и стратегиите за контрол на болести при предприемане на задължителната или доброволната програма за ликвидиране;
- е) анализ на очакваните разходи и ползи от задължителната или доброволната програма за ликвидиране.

Член 33

Докладване

Държавата членка, която предприема задължителна или доброволна програма за ликвидиране, представя на Комисията:

- а) редовни междинни доклади с цел мониторинг на междинните цели, посочени в член 32, буква д) от текущата задължителна или доброволна програма за ликвидиране;
- б) окончателен доклад след приключване на програмата.

Член 34
Срок на прилагане на програмите за ликвидиране

1. Задължителните и доброволните програми за ликвидиране се прилагат:
 - а) докато бъдат изпълнени условията за подаване на заявление за статут „свободен от болест“ на територията на държавата членка или зоната съгласно предвиденото в член 36, параграф 1, или компартмента съгласно предвиденото в член 37, параграф 1; или
 - б) в случай на доброволни програми за ликвидиране — до момента, в който условията за подаване на заявление за статут „свободен от болест“ не могат да бъдат изпълнени и съответната програма вече не отговаря на целите си; в този случай тя следва да бъде оттеглена от компетентния орган или от Комисията в съответствие с процедурата, по която е въведена.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с допълването и изменението на предвидените в параграф 1 от настоящия член изисквания по отношение на срока на прилагане на задължителните и доброволните програми за ликвидиране.

Член 35
Изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията установява изискванията относно информацията и формата и процедурните изисквания във връзка с предвидените в членове 30—33 правила относно:

- а) представянето за одобрение на проект на задължителните и на доброволните програми за ликвидиране;
- б) показателите за изпълнение;
- в) докладването на Комисията и на останалите държави членки за резултатите от изпълнението на задължителните или доброволните програми за ликвидиране.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Глава 4
Статут „свободен от болест“

Член 36
Свободни от болест държави членки и зони

1. Дадена държава членка може да подаде заявление за одобрение от Комисията на статут „свободен от болест“ във връзка с една или повече от болестите от

списъка, посочени в член 8, параграф 1, букви б) и в), за цялата си територия или за една или повече зони от нея, при условие че са изпълнени едно или повече от следните условия:

- а) нито един от видовете от списъка за болестта, обхваната от заявлението за статута „свободен от болест“, не се среща на цялата територия на държавата членка или в съответната зона или зони, обхванати от посоченото заявление;
 - б) за болестотворния агент се знае, че не е способен да оцелее никъде на територията на държавата членка или в съответната зона или зони, обхванати от посоченото заявление;
 - в) в случай на болест от списъка, която се предава само от вектори, не се среща нито един от векторите или се знае, че те не са способни да оцелеят никъде на територията на държавата членка или в съответната зона или зони, обхванати от посоченото заявление;
 - г) статутът „свободен от болестта от списъка“ е доказан чрез:
 - i) програма за ликвидиране, която отговаря на правилата, установени в член 31, параграф 1, и на правилата, приети в съответствие с параграф 2 от посочения член; или
 - ii) данни за минали периоди и за надзора.
2. Заявленията на държавите членки за статут „свободен от болест“ включват доказателства за това, че установените в параграф 1 условия за статут „свободен от болест“ са изпълнени.
 3. В случай че са изпълнени условията, предвидени в параграфи 1 и 2, чрез акт за изпълнение Комисията одобрява заявленията на държавите членки за статут „свободен от болест“, като при необходимост в тях се въвеждат изменения.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Член 37

Компартменти

1. Дадена държава членка може да подаде заявление до Комисията за признаване на статута „свободен от болест“ на компартменти във връзка с болести от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква а), и за защита на този статут „свободен от болест“ на съответния компартмент в случай на огнища на една или повече от посочените болести от списъка на нейната територия, при условие че:
 - а) въвеждането на болестта или болестите от списъка, обхванати от посоченото заявление, може да бъде предотвратено ефективно на равнището на компартмента, като се вземе предвид профилът на болестта;

- б) компарментът, обхванат от заявлението, е обект на единна обща система за управление на биологичната сигурност с цел да се гарантира статутът „свободен от болест“ на всички животновъдни обекти, които са част от него;
 - в) компарментът, обхванат от заявлението, е одобрен от компетентния орган за целите на движението на животни и продукти от него в съответствие със:
 - i) членове 94 и 95 за компарменти, в които се отглеждат сухоземни животни и се съхраняват продукти от тях;
 - ii) членове 181 и 182 за компарменти, в които се отглеждат аквакултурни животни и се съхраняват продукти от тях.
2. Дадена държава членка може да подаде заявление до Комисията за признаване на статута „свободен от болест“ на компарменти във връзка с една или повече от болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, букви б) и в), при условие че:
- а) въвеждането на болестта или болестите от списъка, обхванати от посоченото заявление, може да бъде предотвратено ефективно на равнището на компармента, като се вземе предвид профилът на болестта;
 - б) са спазени едно или повече от следните условия:
 - i) условията, предвиден в член 36, параграф 1, букви а)–г);
 - ii) животновъдните обекти от компармента започват или подновяват дейностите си и са създали обща система за управление на биологичната сигурност с цел да гарантират статута „свободен от болест“ на компармента;
 - в) операторите, които контролират животновъдните обекти от компармента, са въвели обща система за управление на биологичната сигурност с цел да се гарантира статутът „свободен от болест“ на компармента;
 - г) компарментът, обхванат от заявлението, е одобрен от компетентния орган за целите на движението на животни и продукти от него в съответствие със:
 - i) членове 94 и 95 за компарменти, в които се отглеждат сухоземни животни и се съхраняват продукти от тях;
 - ii) членове 181 и 182 за компарменти, в които се отглеждат аквакултурни животни и се съхраняват продукти от тях.
3. Заявленията на държавите членки за признаване на статута „свободен от болест“ на компарменти в съответствие с параграфи 1 и 2 включват

доказателства за това, че установените в посочените параграфи условия са изпълнени

4. В случай че са изпълнени условията, предвидени в параграфи 1 или 2 и 3, чрез актове за изпълнение Комисията признава статут „свободен от болест“ на компартментите, като при необходимост се въвеждат изменения.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:
 - а) изискванията за признаването на статута „свободен от болест“ на компартментите съгласно предвиденото в параграфи 1 и 2 от настоящия член, като се взема предвид профилът на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, букви а), б) и в), във връзка най-малко със:
 - i) надзора и другите необходими доказателства в подкрепа на статута „свободен от болест“;
 - ii) мерките за биологична сигурност;
 - б) подробните правила за одобряването от компетентния орган на статута „свободен от болест“ на компартментите, предвиден в параграфи 1 и 2 от настоящия член;
 - в) компартментите, които са разположени на територията на повече от една държава членка.

Член 38

Списъци на свободни от болест зони или компартменти

Всяка държава членка съставя и поддържа актуализиран списък на:

- а) територията или зоните, свободни от болест, съгласно предвиденото в член 36, параграф 1;
- б) компартментите със статут „свободен от болест“ съгласно предвиденото в член 37, параграфи 1 и 2;

Държавите членки правят посочените списъци обществено достояние.

Член 39

Делегиране на правомощия във връзка със статута „свободен от болест“ на държавите членки и зоните

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:

- а) подробните правила за статута „свободен от болест“ на държавите членки и техните зони, като се вземат предвид различните профили на болести, относно:
- i) критериите, които да бъдат използвани в подкрепа на твърденията на държавите членки за това, че не се срещат видове от списъка, нито че те са способни да оцелеят, и изискваните доказателства в подкрепа на такива твърдения съгласно предвиденото в член 36, параграф 1, буква а);
 - ii) критериите, които да бъдат използвани в подкрепа на твърдението, че даден болестотворен агент или вектор не е способен да оцелее, и изискваните доказателства в подкрепа на такива твърдения съгласно предвиденото в член 36, параграф 1, букви б) и в);
 - iii) критериите, които да бъдат използвани за определяне на статута „свободен от болест“ съгласно посоченото в член 36, параграф 1, буква г);
 - iv) надзора и другите необходими доказателства в подкрепа на статута „свободен от болест“;
 - v) мерките за биологична сигурност;
 - vi) ограниченията и условията за ваксинация в държави членки и зони от тях със статут „свободен от болест“;
 - vii) установяването на зони, отделящи зоните със статут „свободен от болест“ или зоните, в които се прилага програмата за ликвидиране, от ограничителните зони („буферни зони“);
 - (viii) зоните, които се простират на територията на повече от една държава членка;
- б) дерогациите от изискването за одобрение от Комисията на статута „свободен от болест“ по отношение на една или повече болести от списъка, посочени в член 8, параграф 1, букви б) и в), съгласно предвиденото в член 36, параграф 1, когато такова одобрение не е необходимо поради факта, че са приети правила, в които са установени подробни правила относно статута „свободен от болест“ в съответствие с буква а) от настоящия член;
- в) информацията, която да бъде предоставена от държавите членки на Комисията и на останалите държави членки в подкрепа на декларациите относно статута „свободен от болест“, без приемането на акт за изпълнение в съответствие с член 36, параграф 3, съгласно предвиденото в буква б) от настоящия член.

Член 40

Изпълнителни правомощия

Чрез актове за изпълнение Комисията установява изисквания относно статута „свободен от болест“ на територии, зони и компартменти във връзка с правилата, предвидени в членове 36, 37 и 38, и правилата, установени в делегирани актове, приети в съответствие с член 39, относно:

- а) определянето на това за кои от посочените в член 8, параграф 1, букви а), б) и в) болести от списъка може да бъдат установени компартменти със статут „свободен от болест“ в съответствие с член 37;
- б) изискванията във връзка с информацията, която да бъде подадена, и формата и процедурите за:
 - і) заявленията за статут „свободен от болест“ на цялата територия на държавата членка или на нейни зони и компартменти;
 - іі) обмена на информация между държавите членки и Комисията относно държави членки или техни зони или компартменти със статут „свободен от болест“.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Член 41

Запазване на статута „свободен от болест“

1. Държавите членки запазват статута „свободни от болест“ за своите територии, зони или компартменти единствено при условие че:
 - а) продължават да се спазват установените в член 36, параграф 1 и член 37, параграфи 1 и 2 условия за статут „свободен от болест“ и продължават да се изпълняват установените в съответствие с параграф 3 от настоящия член и член 39 правила;
 - б) съобразно предвидените в член 26 изисквания, се извършва надзор с цел да се провери дали територията, зоната или компартмента продължава да бъде свободен или свободна от болестите от списъка, за които е одобрен или признат статутът „свободен от болест“;
 - в) се прилагат ограничения върху движението на животни, а където е целесъобразно, и на продукти от тях, от видове от списъка за болестите от списъка, за които е одобрен или признат статутът „свободен от болест“, на територията, в зоната или компартмента в съответствие с установените в части IV и V правила;
 - г) се прилагат други мерки за биологична сигурност, за да се предотврати въвеждането на болестта от списъка, по отношение на която е одобрен или признат статут „свободен от болест“.
2. Дадена държава членка съобщава незабавно на Комисията, ако престанат да се изпълняват посочените в параграф 1 условия за запазване на статута „свободен от болест“.
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със следните условия за запазване на статут „свободен от болест“:

- а) надзора съгласно предвиденото в параграф 1, буква б);
- б) мерките за биологична сигурност съгласно предвиденото в параграф 1, буква в).

Член 42

Спиране, отнемане и възстановяване на статута „свободен от болест“

1. Когато дадена държава членка има основания да се съмнява, че е било нарушено което и да било от условията за запазване на нейния статут „свободна от болест“ държава членка, или на същия статут на зона или компартмент от нея, тя незабавно:
 - а) спира движението на видовете от списъка за болестта от списъка, по отношение на която е одобрен или признат нейният статут „свободна от болест“, към други държави членки, зони или компартменти с по-висок здравен статус за съответната болест от списъка;
 - б) прилага предвидените в част III, дял II мерки за контрол на болести, когато това е целесъобразно за предотвратяване на разпространението на дадена болест от списъка, по отношение на която е одобрен или признат статут „свободен от болест“.
2. Предвидените в параграф 1 мерки се отменят, когато при допълнително проучване бъде потвърдено, че:
 - а) нарушението, за което е имало съмнения, не е било налице; или
 - б) нарушението, за което е имало съмнения, не е имало значително въздействие и държавата членка може да предостави гаранции за това, че условията за запазване на нейния статут „свободна от болест“ отново са изпълнени.
3. Когато при допълнително проучване от страна на държавата членка бъде потвърдено, че е много вероятно да е налице болестта от списъка, по отношение на която тя е получила статута „свободна от болест“, или да са допуснати други значителни нарушения на условията за запазване на статута „свободна от болест“, държавата членка незабавно съобщава това на Комисията.
4. След получаване на посоченото в параграф 3 от настоящия член съобщение за това, че условията за запазване на статута „свободен от болест“ са престанали да се изпълняват, чрез актове за изпълнение Комисията отнема одобрението на статута „свободен от болест“ на дадена държава членка или зона, предоставено в съответствие с член 36, параграф 3, или признаването на статута „свободен от болест“ на даден компартмент, предоставено в съответствие с член 37, параграф 4.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

По надлежно обосновани наложителни причини за крайна спешност, когато посочената в параграф 3 от настоящия член болест от списъка се разпространява бързо и има риск от особено голямо въздействие върху здравето на животните или общественото здраве, икономиката или обществото, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение по реда на член 255, параграф 3.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с правилата относно спирането, оттеглянето и възстановяването на статута „свободен от болест“, предвидени в параграфи 1 и 2 от настоящия член.

ЧАСТ III

ОСВЕДОМЕНОСТ, ГОТОВНОСТ И КОНТРОЛ НА БОЛЕСТИТЕ

ДЯЛ I

Осведоменост и готовност за болести

Глава 1

Планове за действие при извънредни ситуации и симулации

Член 43

Планове за действие при извънредни ситуации

1. Държавите членки изготвят и поддържат актуализирани планове за действие при извънредни ситуации, а при необходимост и подробни ръководства, в които се установяват мерките, които да бъдат взети в държавата членка при поява на случай или на огнище на болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква а), или на нововъзникваща болест с цел да се гарантира висока степен на осведоменост и готовност за болести и бърза реакция.
2. Плановете за действие при извънредни ситуации, а когато е приложимо, и подробните ръководства обхващат най-малко следните въпроси:
 - а) създаването на командна верига в рамките на компетентния орган и на други публични органи с цел гарантиране на бърз и ефективен процес на вземане на решения на равнището на държавата членка и на регионално и местно равнище;
 - б) рамката за сътрудничество между компетентния орган и другите засегнати публични органи с цел да се гарантира съгласувано и координирано предприемане на действия;
 - в) достъпа до:
 - i) съоръжения;
 - ii) лаборатории;
 - iii) оборудване;
 - iv) персонал;
 - v) финансови средства за спешни случаи;

- vi) всякакви други целесъобразни материали и ресурси, необходими за бързото и ефикасно ликвидиране на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква а), или на нововъзникващите болести;
- г) наличието на следните центрове и групи с необходимия експертен опит, които да подпомагат компетентния орган:
 - i) действащ главен център за контрол на болести;
 - ii) регионални и местни центрове за контрол на болести — по целесъобразност в зависимост от административната организация и географското положение на държавите членки;
 - iii) оперативни експертни групи;
- д) изпълнението на предвидените в дял II, глава 1 мерки за контрол на болести по отношение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква а), и на нововъзникващи болести;
- е) разпоредби относно спешната ваксинация, когато е целесъобразно;
- ж) принципите за географското обозначение на границите на ограничителните зони, установени от компетентния орган в съответствие с член 64, параграф 1;
- з) координацията със съседните държави членки и, където е уместно, със съседните трети държави и територии.

Член 44

Делегиране на правомощия и изпълнителни правомощия във връзка с плановете за действие при извънредни ситуации

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с подробните изисквания и условия относно плановете за действие при извънредни ситуации, предвидени в член 43, параграф 1, и да допълва изискванията, установени в член 43, параграф 2, като се вземат предвид:
 - а) целите на плановете за действие при извънредни ситуации за осигуряване на висока степен на осведоменост и готовност за болести и бърза реакция;
 - б) профилът на болестта на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква а);
 - в) новите знания и развитието на инструментите за контрол на болестите.
2. Чрез актове за изпълнение Комисията установява изисквания във връзка с практическото изпълнение в държавите членки на предвидените в член 43, параграф 1 плановете за действие при извънредни ситуации, по отношение на:
 - а) въпросите, предвидени в член 43, параграф 2, буква а) и букви в) — з);

- б) други оперативни аспекти на плановете за действие при извънредни ситуации в държавите членки;
- в) подробните изисквания и условия за практическото изпълнение на делегираните актове, приети в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Член 45 *Симулации*

1. Компетентният орган гарантира, че редовно се провеждат симулации във връзка с предвидените в член 43, параграф 1 плановете за действие при извънредни ситуации:
 - а) с цел да се осигури висока степен на осведоменост и готовност за болести и бърза реакция в държавата членка;
 - б) с цел да се провери функционалността на посочените плановете за действие при извънредни ситуации.
2. Когато е осъществимо и целесъобразно, симулациите се провеждат в тясно сътрудничество с компетентните органи на съседните държави членки и съседните трети държави и територии.
3. При поискване държавите членки предоставят на Комисията и на останалите държави членки доклад за основните резултати от симулациите.
4. Когато е целесъобразно и необходимо, чрез актове за изпълнение Комисията установява правила във връзка с практическото изпълнение на симулациите в държавите членки относно:
 - а) честотата, съдържанието и формата на симулациите;
 - б) симулациите, които обхващат повече от една от болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква а);
 - в) сътрудничеството между съседни държави членки и със съседни трети държави и територии.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Глава 2

Употреба на ветеринарномедицински продукти за профилактика и контрол на болести

Член 46

Употреба на ветеринарномедицински продукти за профилактика и контрол на болести

1. Държавите членки могат да вземат мерки във връзка с употребата на ветеринарномедицински продукти за болести от списъка, при условие че посочените мерки отговарят на правилата относно употребата на ветеринарномедицински продукти, които са установени в делегирани актове, приети в съответствие с член 47.

Посочените мерки може да обхващат следното:

- a) забрани и ограничения на употребата на ветеринарномедицински продукти;
 - б) задължителната употреба на ветеринарномедицински продукти.
2. При определянето на това дали и по какъв начин да се употребяват ветеринарномедицински продукти като мерки за профилактика и контрол на болести държавите членки вземат предвид следните критерии:
 - a) профила на болестта;
 - б) географското разпространение на болестта от списъка в:
 - i) държавата членка;
 - ii) Съюза;
 - iii) съседни трети държави и територии, когато това е от значение;
 - iv) трети държави и територии, от които в Съюза се внасят животни и продукти;
 - в) наличието, ефективността и рисковете от ветеринарномедицинските продукти;
 - г) наличието на диагностични тестове за откриване на инфекции у животни, лекувани с ветеринарномедицински продукти;
 - д) въздействието върху икономиката, обществото, хуманното отношение към животните и околната среда на употребата на ветеринарномедицински продукти в сравнение с други налични стратегии за профилактика и контрол на болести.

3. Държавите членки вземат целесъобразни профилактични мерки във връзка с употребата на ветеринарномедицински продукти за научни изследвания или за целите на тяхното разработване и изпитване при контролирани условия с цел опазване на здравето на животните и общественото здраве.

Член 47

Делегиране на правомощия във връзка с употребата на ветеринарномедицински продукти

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:
 - а) забраните и ограниченията на употребата на ветеринарномедицински продукти;
 - б) специалните условия за употребата на ветеринарномедицински продукти за конкретна болест от списъка;
 - в) задължителната употреба на ветеринарномедицински продукти;
 - г) мерките за ограничаване на риска, целящи предотвратяване на разпространението на болести от списъка чрез животни, лекувани с ветеринарномедицинските продукти, или чрез продукти от такива животни;
 - д) надзора след употребата на ваксини и други ветеринарномедицински продукти за конкретни болести от списъка.
2. При установяване на предвидените в параграф 1 от настоящия член правила Комисията взема предвид критериите, предвидени в член 46, параграф 2.
3. За правилата, приети в съответствие с параграф 1 от настоящия член, се прилага предвидената в член 254 процедура, когато в случай на нововъзникващи рискове това е необходимо по наложителни причини за спешност.

Глава 3

Банки за антигени, ваксини и диагностични реактиви

Член 48

Създаване на банки на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви

1. За болести от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква а), ваксинацията против които не е забранена с делегиран акт, приет в съответствие с член 47, параграф 1, Комисията може да създаде банки на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви и да отговаря за тяхното управление с цел съхранение и подмяна на запасите от един или повече от следните биологични продукти:
 - а) антигени;

- б) ваксини;
 - в) изходен материал за производство на ваксини;
 - г) диагностични реактиви.
2. Комисията гарантира, че предвидените в параграф 1 банки на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви:
- а) съхраняват достатъчни запаси от съответния вид антигени, ваксини, изходен материал за производство на ваксини и диагностични реактиви за конкретната болест от списъка, като се вземат предвид потребностите на държавите членки в контекста на плановете за действие при извънредни ситуации, предвидени в член 43, параграф 1;
 - б) получават редовни доставки и своевременно подменят антигените, ваксините, изходния материал за производство на ваксини и диагностичните реактиви;
 - в) се поддържат и местят съобразно съответните стандарти за биологична сигурност, биологична безопасност и ограничаване на биологичното въздействие съгласно предвиденото в член 15, параграф 1, и в делегираните актове, приети в съответствие с член 15, параграф 2.
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:
- а) управлението, съхраняването и подмяната на запасите на банките на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви съгласно предвиденото в параграфи 1 и 2;
 - б) изискванията за биологична сигурност, биологична безопасност и ограничаване на биологичното въздействие, като се вземат предвид изискванията, предвидени в член 15, параграф 1 и в делегираните актове, приети в съответствие с член 15, параграф 2.

Член 49

Достъп до банките на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви

1. Комисията предвижда при поискване и при условие че има налични запаси, посочените в член 48, параграф 1 биологични продукти от банките на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви да бъдат доставяни на:
- а) държавите членки;
 - б) трети държави и територии, при условие че основната цел е да се предотврати разпространението на дадена болест в Съюза.
2. В случай на ограничена наличност на запаси Комисията дава предимство за предвидения в параграф 1 достъп, като взема предвид:
- а) обстоятелствата във връзка с болестта, при които е отправено искането;

- б) съществуването на национална банка за антигени, ваксини и диагностични реактиви в държавата членка или третата държава или територия, която е отправила искането;
- в) съществуването на мерки на Съюза за задължителна ваксинация, установени в делегираните актове, приети в съответствие с член 47, параграф 1.

Член 50

Изпълнителни правомощия във връзка с банките на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви

Чрез актове за изпълнение Комисията установява правила относно с банките на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви, като по отношение на посочените в член 48, параграф 1 биологични продукти уточнява:

- а) кои от посочените биологични продукти да бъдат включени в банките на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви и за кои от болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква а);
- б) видовете посочени биологични продукти, които да бъдат включени в банките на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви, и в какво количество за всяка конкретна болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква а), за която съществува банка;
- в) изискванията във връзка с доставката, съхранението и подмяната на посочените биологични продукти;
- г) доставянето на посочените биологични продукти от банките на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви на държавите членки и на трети държави и територии;
- д) процедурните и техническите изисквания за включването на посочените биологични продукти в банките на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви и за искането на достъп до тях.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

По надлежно обосновани наложителни причини за спешност във връзка с болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква а), която представлява риск с особено голямо въздействие, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение по реда на член 255, параграф 3.

Член 51

Поверителност на информацията във връзка с банките на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви

Информацията относно количествата и подвидовете на посочените в член 48, параграф 1 биологични продукти, съхранявани в банките на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви, се третира като класифицирана информация и не се публикува.

Член 52

Национални банки за антигени, ваксини и диагностични реактиви

1. Държавите членки, които са създали национални банки за антигени, ваксини и диагностични реактиви за болести от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква а), за които съществуват банки на Съюза за антигени, ваксини и диагностични реактиви, гарантират, че техните национални банки за антигени, ваксини и диагностични реактиви отговарят на изискванията за биологична сигурност, биологична безопасност и ограничаване на биологичното въздействие, предвидени в член 15, параграф 1, буква а), и в делегираните актове, приети в съответствие с член 15, параграф 2 и член 48, параграф 3, буква б).
2. Държавите членки предоставят на Комисията и на останалите държави членки актуализирана информация относно:
 - а) съществуването или създаването на националните банки за антигени, ваксини и диагностични реактиви, посочени в параграф 1;
 - б) видовете антигени, ваксини, изходен материал за производство на ваксини и диагностични реактиви в тези банки, както и техните количества;
 - в) всички промени в тяхното функциониране.
3. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила, с които да се уточнят съдържанието, честотата и форматът на подаване на информацията, предвидена в параграф 2 от настоящия член.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

ДЯЛ II

Мерки за контрол на болести

Глава 1

Болести от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква а)

РАЗДЕЛ I

МЕРКИ ЗА КОНТРОЛ НА БОЛЕСТИ ПРИ СЪМНЕНИЕ ЗА БОЛЕСТ ОТ СПИСЪКА ПРИ ОТГЛЕЖДАНИ ЖИВОТНИ

Член 53

Задължения на операторите, специалистите по отглеждане на животни и стопаните на домашни любимци

1. При съмнение за болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква а), при отглеждани животни специалистите по отглеждане на животни, операторите и стопаните на домашни любимци, освен че уведомяват компетентния орган и ветеринарните лекари за признаците или съмнението в съответствие с член 16, параграф 1, и до вземането на каквито и да било мерки за контрол на болести от страна на компетентния орган в съответствие с член 54, параграф 1 и член 55, параграф 1, вземат целесъобразните мерки за контрол на болести, предвидени в член 55, параграф 1, букви в), г) и д), за да предотвратят разпространението на съответната болест от списъка от засегнатите животни, животновъдни обекти и места, за които носят отговорност, по други животни или по хората.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с подробните правила за допълване на мерките за контрол на болести, които да бъдат взети от операторите, специалистите по отглеждане на животни и стопаните на домашни любимци съгласно предвиденото в параграф 1 от настоящия член.

Член 54

Проучване от страна на компетентния орган при съмнение за болест от списъка

1. При съмнение за болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква а), при отглеждани животни компетентният орган незабавно извършва проучване, за да потвърди или отхвърли наличието на съответната болест от списъка.
2. За целите на предвиденото в параграф 1 проучване, когато е целесъобразно, компетентният орган гарантира, че официалните ветеринарни лекари:
 - а) извършват клиничен преглед на представителна извадка от отглежданите животни от видовете от списъка за конкретната болест от списъка;

- б) вземат подходящи проби от посочените отглеждани животни от видовете от списъка, както и други проби за лабораторно изследване в лаборатории, определени за целта от компетентния орган;
 - в) извършват лабораторно изследване, за да потвърдят или отхвърлят наличието на конкретната болест от списъка.
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с подробните правила за допълване на правилата относно проучването от страна на компетентния орган, предвидено в параграф 1 от настоящия член.

Член 55

Предварителни мерки за контрол на болести от страна на компетентния орган

1. При съмнение за болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква а), при отглеждани животни компетентният орган провежда следните предварителни мерки за контрол на болести до получаване на резултатите от проучването, предвидено в член 54, параграф 1, и до провеждане на мерките за контрол на болести в съответствие с член 61, параграф 1:
- а) поставя под официален надзор животновъдния обект, домакинството, предприятието за храни или фуражи или обекта за странични животински продукти или друго място, където възниква съмнението за болестта;
 - б) изготвя инвентарен списък на:
 - i) отглежданите животни в животновъдния обект, домакинството, предприятието за храни или фуражи или обекта за странични животински продукти или на друго място;
 - ii) продуктите в животновъдния обект, домакинството, предприятието за храни или фуражи или обекта за странични животински продукти или на друго място, когато това е от значение за разпространението на съответната болест от списъка;
 - в) прилага целесъобразни мерки за биологична сигурност за предотвратяване на разпространението на съответния болестотворен агент от списъка по други животни или по хората;
 - г) когато това е целесъобразно за предотвратяването на допълнителното разпространение на болестотворния агент, държи изолирани отглежданите животни от видовете от списъка за съответната болест от списъка и предотвратява контакта им с дивите животни;
 - д) ограничава движението на отглеждани животни, продукти и, ако е целесъобразно, хора, транспортни средства и всякакви материали или други средства, чрез които болестотворният агент може да се е разпространил към или от животновъдния обект, домакинствата, предприятията за храни или фуражи или обектите за странични животински продукти или друго място, където има съмнение за

наличието на съответната болест от списъка, доколкото това е необходимо за ограничаване на разпространението чрез тях на болестта от списъка;

- е) като отчита предвидените в раздел 4 мерки за контрол на болести, взема всякакви други необходими мерки за контрол на болести във връзка със:
 - і) провеждането на проучването от страна на компетентния орган, предвидено в член 54, параграф 1, и прилагането на мерките за контрол на болести, предвидени в букви а)—г) от настоящия параграф, в други животновъдни обекти и епидемиологични единици в тях, домакинства, предприятия за храни или фуражи или обекти за странични животински продукти;
 - іі) определянето на временни ограничителни зони, които са целесъобразни предвид профила на болестта;
- ж) започва епидемиологичното проучване, предвидено в член 57, параграф 1.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с подробните правила, допълващи установените в параграф 1 от настоящия член правила, по отношение на конкретните и подробни мерки за контрол на болести, които да бъдат взети в зависимост от болестта от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква а), като взема предвид съответните рискове за:

- а) вида или категорията животни;
- б) вида на производството.

Член 56

Преразглеждане и разширяване на обхвата на предварителните мерки за контрол на болести

Предвидените в член 55, параграф 1 мерки за контрол на болести:

- а) се преразглеждат от компетентния орган, по целесъобразност, в съответствие с констатациите от:
 - і) проучването, предвидено в член 54, параграф 1;
 - іі) епидемиологичното проучване, предвидено в член 57, параграф 1;
- б) при необходимост биват разширявани, за да обхванат други места съгласно посоченото в член 55, параграф 1, буква д).

РАЗДЕЛ 2

ЕПИДЕМИОЛОГИЧНО ПРОУЧВАНЕ

Член 57

Епидемиологично проучване

1. При съмнение или потвърждение за болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква а), при животните компетентният орган извършва епидемиологично проучване.
2. Целта на предвиденото в параграф 1 епидемиологично проучване е:
 - а) да бъде установен вероятният произход на болестта от списъка и средствата за нейното разпространение;
 - б) да се изчисли времето, през което болестта от списъка вероятно е съществувала;
 - в) да се установят контактните животновъдни обекти и епидемиологични единици в тях, домакинствата, предприятието за храни или фуражи или обекта за странични животински продукти или всяко друго място, където животни от видовете от списъка за болестта от списъка, за която има съмнение, може да са се инфектирали, опаразитили или заразили;
 - г) да се получи информация за движението на отглеждани животни, хора, продукти, транспортни средства, всякакви материали или други средства, чрез които болестотворният агент може да е бил разпространен през съответния период преди уведомяването за съмнението или потвърдението на болестта от списъка;
 - д) да се получи информация за вероятното разпространение на болестта от списъка в заобикалящата среда, в т.ч. присъствието и географското разпространение на вектори на болестта.

РАЗДЕЛ 3

ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА БОЛЕСТИ ПРИ ОТГЛЕЖДАНИ ЖИВОТНИ

Член 58

Официално потвърждение от страна на компетентния на болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква а)

1. Компетентният орган потвърждава официално дадена болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква а) въз основа на следната информация:
 - а) резултатите от клиничните прегледи и лабораторните изследвания, предвидени в член 54, параграф 2;
 - б) епидемиологичното проучване, предвидено в член 57, параграф 1;

- в) други налични епидемиологични данни.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с изискванията, които да бъдат изпълнени за официалното потвърждение, посочено в параграф 1 от настоящия член.

Член 59

Отмяна на предварителните мерки за контрол на болести при отхвърляне на наличието на болестта от списъка

Компетентният орган продължава да прилага предвидените в член 55, параграф 1 и член 56 предварителни мерки за контрол на болести до отхвърляне на наличието на посочените в член 8, параграф 1, буква а) болести от списъка въз основа на информацията, посочена в член 58, параграф 1 или на правилата, приети в съответствие с член 58, параграф 2.

РАЗДЕЛ 4

МЕРКИ ЗА КОНТРОЛ НА БОЛЕСТИ ПРИ ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА БОЛЕСТ ПРИ ОТГЛЕЖДАНИ ЖИВОТНИ

Член 60

Незабавни мерки за контрол на болести, които да бъдат взети от компетентния орган

При официално потвърждение в съответствие с член 58, параграф 1 за огнище на болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква а), при отглеждани животни компетентният орган незабавно:

- а) обявява животновъдния обект, домакинството, предприятието за храни или фуражи, обекта за странични животински продукти или друго място за официално заразено със съответната болест от списъка;
- б) определя ограничителна зона за съответната болест от списъка, по целесъобразност;
- в) изпълнява плана за действие при извънредни ситуации, предвиден в член 43, параграф 1, за да гарантира пълна координация на мерките за контрол на болести.

Член 61

Засегнати животновъдни обекти и други места

1. При поява на огнище на болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква а), при отглеждани животни в даден животновъден обект, домакинство, предприятие за храни или фуражи, обект за странични животински продукти или на друго място, компетентният орган незабавно взема една или няколко от следните мерки за контрол на болести с цел предотвратяване на по-нататъшното разпространение на съответната болест от списъка:

- а) ограничения на движението на хора, животни, продукти, транспортни средства или всякакви други материали или вещества, които може да са заразени и да допринесат за разпространяването на болестта от списъка;
- б) умъртвяване и обезвреждане или клане на животни, които може да са заразени и да допринесат за разпространяването на болестта от списъка;
- в) унищожаване, преработка, трансформиране или обработка на продукти, фуражи или всякакви други вещества, или обработка на оборудване, транспортни средства, растения или растителни продукти или води, които може да са заразени — по целесъобразност — с цел да се гарантира, че са унищожени всякакви болестотворни агенти или вектори на болестотворния агент;
- г) ваксинация или третиране с други ветеринарномедицински продукти на отглеждани животни в съответствие с член 46, параграф 1, и с делегирани актове, приети в съответствие с член 47, параграф 1;
- д) изолиране, поставяне под карантина или третиране на животни и продукти, които е вероятно да са заразени и да допринесат за разпространяването на болестта от списъка;
- е) почистване, дезинфекция, дезинсекция и дератизация или други необходими мерки за биологична сигурност, които да се приложат за засегнатия животновъден обект, домакинство, предприятие за храни или фуражи, обект за странични животински продукти или друго място с цел свеждане до минимум на риска от разпространение на болестта от списъка;
- ж) вземане на достатъчно на брой подходящи проби, необходими за извършването на предвиденото в член 57, параграф 1 епидемиологично проучване;
- з) лабораторно изследване на пробите.

2. При определяне на това кои от предвидените в параграф 1 мерки за контрол на болести е целесъобразно да бъдат взети, компетентният орган взема предвид следното:

- а) профила на болестта;
- б) вида на производството и епидемиологичните единици в засегнатия животновъден обект, домакинство, предприятие за храни или фуражи, обект за странични животински продукти или друго място.

3. Компетентният орган разрешава повторното заселване на животновъдния обект, домакинството или всяко друго място едва когато:

- а) всички целесъобразни мерки за контрол на болести и лабораторни изследвания, предвидени в параграф 1, са приключили успешно;

- б) е изминало достатъчно време, така че да се предотврати повторното заразяване на засегнатия животновъден обект, домакинство, предприятие за храни или фуражи, обект за странични животински продукти или друго място с болестта от списъка, която е била причина за огнището, посочено в параграф 1.

Член 62

Епидемиологично свързани животновъдни обекти и места

1. Компетентният орган разширява обхвата на мерките за контрол на болести, предвидени в член 61, параграф 1, към други животновъдни обекти и епидемиологични единици в тях, домакинства, предприятия за храни или фуражи, обекти за странични животински продукти или друго място или транспортни средства, за които предвиденото в член 57, параграф 1 епидемиологично проучване, резултатите от клиничните или лабораторните изследвания или други епидемиологични данни дават основания за съмнение, че към, от или през тях се разпространява болестта от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква а), по отношение на която са били такива мерки.
2. Ако предвиденото в член 57, параграф 1 епидемиологично проучване покаже, че вероятният произход на болестта от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква а), е друга държава членка, или че е вероятно съответната болест от списъка да се е разпространила към друга държава членка, компетентният орган уведомява съответната държава членка.
3. В случаите, посочени в параграф 2, компетентните органи на различните държави членки си сътрудничат в рамките на допълнително епидемиологично проучване и при прилагането на мерки за контрол на болести.

Член 63

Правомощие за делегиране във връзка с мерките за контрол на болести в засегнати и епидемиологично свързани животновъдни обекти и места

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с подробните правила относно мерките за контрол на болести, които да бъдат взети от компетентния орган в съответствие с членове 61 и 62 в засегнати и епидемиологично свързани животновъдни обекти, предприятия за храни или фуражи, обекти за странични животински продукти или други места за която и да било болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква а).

С посочените подробни правила се уреждат следните въпроси:

- а) предвидените в член 61, параграф 1, букви а)—д) условия и изисквания по отношение на мерките за контрол на болести;
- б) предвидените в член 61, параграф 1, буква е) процедури за почистване, дезинфекция, дезинсекция и дератизация, като се указва, когато е целесъобразно, използването на биоциди за целта;

- в) предвидените в член 61, параграф 1, букви ж)–з) условия и изисквания по отношение на вземането на проби и лабораторните изследвания;
- г) предвидените в член 61, параграф 3 подробни условия и изисквания по отношение на повторното заселване;
- д) предвидените в член 62 необходими мерките за контрол на болести, които да бъдат осъществени в епидемиологично свързани животновъдни обекти, места и транспортни средства.

Член 64

Определяне на ограничителни зони от страна на компетентния орган

1. Когато е целесъобразно, компетентният орган определя ограничителна зона около засегнатия животновъден обект, домакинство, предприятие за храни или фуражи, обект за странични животински продукти или друго място, където се е появило огнището на посочената в член 8, параграф 1, буква а) болест от списъка при отглеждани животни, като взема предвид:
 - а) профила на болестта;
 - б) географското положение на ограничителната зона;
 - в) екологичните и хидрологичните фактори в ограничителната зона;
 - г) метеорологичните условия;
 - д) наличието, географското разпространение и вида на векторите в ограничителната зона;
 - е) резултатите от епидемиологичното проучване, предвидено в член 57, параграф 1, и други проведени изследвания и епидемиологични данни;
 - ж) резултатите от лабораторни изследвания;
 - з) приложените мерките за контрол на болести.

Когато е целесъобразно, ограничителната зона включва защитна зона и надзорна зона с определен размер и конфигурация.
2. Компетентният орган извършва непрекъсната оценка и преглед на ситуацията и, когато е целесъобразно с оглед предотвратяване на разпространението на болестта от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква а):
 - а) адаптира границите на ограничителната зона;
 - б) определя допълнителни ограничителни зони.
3. Когато ограничителните зони се намират на територията на повече от една държава членка, компетентните органи на посочените държави членки си сътрудничат при определянето на предвидените в параграф 1 ограничителни зони.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с определянето и изменянето на ограничителните зони, включително на защитните и надзорните зони.

Член 65

Мерки за контрол на болести в ограничителна зона

1. С цел предотвратяване на допълнителното разпространение на болестта от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква а), компетентният орган взема една или повече от следните мерки за контрол на болести в ограничителната зона:
- а) идентификация на животновъдни обекти, домакинства, предприятия за храни или фуражи, обекти за странични животински продукти или други места, където има отглеждани животни от видове от списъка за съответната болест от списъка;
 - б) посещения на животновъдни обекти, домакинства, предприятия за храни или фуражи, обекти за странични животински продукти или други места, където има отглеждани животни от видове от списъка за съответната болест от списъка, и при необходимост, прегледи, вземане на проби и лабораторно изследване на пробите;
 - в) условия за движението на хора, животни, продукти, фураж, транспортни средства или всякакви други материали или вещества, които може да са заразени или да допринесат за разпространението на съответната болест от списъка в ограничителните зони и от тях, и за транспортирането през ограничителните зони;
 - г) изисквания по отношение на биологичната сигурност при:
 - i) производството, преработката и разпространението на продукти от животински произход;
 - ii) събирането и обезвреждането на странични животински продукти;
 - iii) изкуственото осеменяване.
 - д) ваксинация и третиране с други ветеринарномедицински продукти на отглеждани животни в съответствие с член 46, параграф 1, и с делегирани актове, приети в съответствие с член 47, параграф 1;
 - е) почистване, дезинфекция, дезинсекция и дератизация;
 - ж) определяне или, когато е целесъобразно, одобряване на предприятие за храни с оглед на клането на животни или третирането на продукти от животински произход, които произхождат от ограничителните зони;
 - з) изисквания по отношение на идентификацията и проследяването на движението на животни, зародишни продукти или продукти от животински произход;

- и) други необходими мерки за биологична сигурност и за ограничаване на риска с цел свеждане до минимум на рисковете от разпространение на съответната болест от списъка.
2. Компетентният орган взема всички необходими мерки за изчерпателно уведомяване на лицата в ограничителните зони за действащите ограничения и естеството на мерките за контрол на болести.
 3. При определяне на това кои от предвидените в параграф 1 мерки за контрол на болести да бъдат предприети, компетентният орган взема предвид следното:
 - а) профила на болестта;
 - б) вида на производството;
 - в) осъществимостта, наличието и ефективността на посочените мерки за контрол на болести.

Член 66

Задължения на операторите в ограничителните зони

1. Операторите, които отглеждат животни и съхраняват продукти в ограничената зона, предвидена в член 64, параграф 1, уведомяват компетентния орган за всяко планирано придвижване на отглежданите животни и съхраняваните продукти в рамките на ограничителната зона или извън нея.
2. Те придвижват отглеждани животни и държани продукти в съответствие с указанията на компетентния орган.

Член 67

Делегиране на правомощия във връзка с мерките за контрол на болести в ограничителните зони

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с подробните правила относно предвидените в член 65, параграф 1 мерки за контрол на болести, които да бъдат взети в ограничителна зона за всяка болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква а).

С посочените подробни правила се уреждат следните въпроси:

- а) предвидените в член 65, параграф 1, букви а), в), г), д), ж), з) и и) условия и изисквания по отношение на мерките за контрол на болести;
- б) предвидените в член 65, параграф 1, буква е) процедури за почистване, дезинфекция, дезинсекция и дератизация, като се указва, където е целесъобразно, използването на биоциди за целта;
- в) необходимият надзор, който да бъде осъществяван вследствие прилагането на мерките за контрол на болести и лабораторните изследвания, предвидени в член 65, параграф 1, буква б);

- г) други специфични мерки за контрол на болести за ограничаване на разпространението на конкретни болести от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква а).

Член 68

Поддържане на мерките за контрол на болести в ограничителни зони и делегирани актове

1. Компетентният орган продължава да прилага предвидените в настоящия раздел мерки за контрол на болести до:
 - а) приключване на изпълнението на мерките за контрол на болести, целесъобразни за посочената в член 8, параграф 1, буква а) болест от списъка, във връзка с която са били наложени ограниченията;
 - б) извършване на окончателното почистване, дезинфекция, дезинсекция и дератизация, според случая, във връзка със:
 - i) посочената в член 8, параграф 1, буква а) болест от списъка, във връзка с която са били наложени ограниченията;
 - ii) засегнатите видове отглеждани животни;
 - iii) вида на производството;
 - в) осъществяването на подходящ надзор в ограничителната зона, по целесъобразност, по отношение на посочената в член 8, параграф 1, буква а) болест от списъка, във връзка с която са били наложени мерките за контрол на болести, и на вида животновъден обект или място, чрез който надзор се потвърждава ликвидирането на съответната болест от списъка.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с подробните правила за мерките за контрол на болести, които да бъдат взети от компетентния орган съгласно предвиденото в параграф 1 от настоящия член, относно:
 - а) окончателните процедури по почистване, дезинфекция или дезинсекция и дератизация, и когато е целесъобразно, използването на биоциди за целта;
 - б) планирането, средствата, методите, честотата, интензитета, целевата животинска популация и схемите за вземане на проби за осъществяване на надзора с оглед възстановяване на статута „свободен от болест“ след появата на огнището;
 - в) повторното заселване на ограничителната зона след изпълнението на предвидените в параграф 1 от настоящия член мерки за контрол на болести, като се вземат предвид условията за повторно заселване, предвидени в член 61, параграф 3;
 - г) други мерки за контрол на болести, необходими за възстановяване на статута „свободен от болест“.

Член 69
Спешна ваксинация

1. Когато това е от значение за ефективния контрол на болестта от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква а), по отношение на която поради появата на огнище се прилагат мерките за контрол на болести, компетентният орган може:
 - а) да изготви план за ваксинация;
 - б) да определи зони за ваксинация.
2. При вземането на решение относно предвидените в параграф 1 от настоящия член план за ваксинация и определяне на зони за ваксинация, компетентният орган взема предвид следното:
 - а) изискванията за спешна ваксинация, установени в предвидените в член 43, параграф 1 планове за действие при извънредни ситуации;
 - б) изискванията за употребата на ваксини, предвидени в член 46, параграф 1, и в делегирани актове, приети в съответствие с член 47, параграф 1.
3. Предвидените в параграф 1 от настоящия член зони за ваксинация отговарят на изискванията по отношение на мерките за ограничаване на риска с цел предотвратяване на разпространението на болести от списъка и надзор съгласно установеното в делегирани актове, приети в съответствие с член 47, параграф 1, букви г) и д).

РАЗДЕЛ 5
ДИВИ ЖИВОТНИ

Член 70
Диви животни

1. При съмнение или официално потвърждение за болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква а), при диви животни засегнатата държава членка:
 - а) извършва надзор сред популацията от диви животни, когато това е от значение за конкретната болест от списъка;
 - б) взема необходимите мерки за профилактика и контрол на болести с цел да се избегне по-нататъшното разпространение на съответната болест от списъка.
2. При прилагането на мерките за профилактика и контрол на болести, предвидени в параграф 1, буква б), се вземат предвид следните аспекти:
 - а) профилът на болестта;
 - б) засегнатите диви животни;

- в) мерките за контрол на болести, които да бъдат взети при съмнение или официално потвърждение на посочена в член 8, параграф 1, буква а) болест от списъка в ограничителни зони при отглеждани животни в съответствие с правилата, установени в раздели 1—4.
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:
- а) надзора в съответствие с параграф 1, буква а);
 - б) мерките за профилактика и контрол на болести в съответствие с параграф 1, буква б).

При приемането на посочените актове Комисията взема предвид профила на болестта и видовете от списъка за болестта от списъка, посочена в параграф 1.

РАЗДЕЛ 6

ДОПЪЛНИТЕЛНИ МЕРКИ ЗА КОНТРОЛ НА БОЛЕСТИ, ВЗЕМАНИ ОТ СТРАНА НА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ, КООРДИНАЦИЯ ОТ СТРАНА НА КОМИСИЯТА И ВРЕМЕННИ СПЕЦИАЛНИ ПРАВИЛА ОТНОСНО КОНТРОЛА НА БОЛЕСТИТЕ

Член 71

Допълнителни мерки за контрол на болести, вземани от страна на държавите членки, координация на мерките от страна на Комисията и временни специални правила относно контрол на болестите във връзка с раздели 1—5

1. Държавите членки може да вземат допълнителни мерки за контрол на болести, освен предвидените в член 61, параграф 1, член 62, член 65, параграфи 1 и 2 и член 68, параграф 1 и в делегирани актове, приети в съответствие с член 67 и член 68, параграф 2, при условие че посочените мерки са съобразени с правилата на настоящия регламент и са необходими и пропорционални с оглед ограничаването на разпространението на болестта от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква а), като вземат предвид:
- а) конкретните епидемиологични обстоятелства;
 - б) вида на животновъдните обекти, другите места и производството;
 - в) категориите и видовете на съответните животни;
 - г) икономическите или социалните условия.
2. Държавите членки уведомяват незабавно Комисията за:
- а) мерките за контрол на болести, взети от компетентния орган съгласно предвиденото в членове 58, 59, 61, 62, 64 и 65, член 68, параграф 1, член 69 и член 70, параграфи 1 и 2 и в делегираните актове, приети в съответствие с членове 63 и 67, член 68, параграф 1 и член 70, параграф 3;

- б) всички взети от тях допълнителни мерки за контрол на болести съгласно предвиденото в параграф 1.
3. Комисията извършва преглед на ситуацията, свързана с болестта, и на мерките за контрол на болести, взети от компетентния орган, както и на всички допълнителни мерки за контрол на болести, взети от държавата членка в съответствие с настоящата глава, и чрез актове за изпълнение може да установи специални мерки за контрол на болести за определен срок при условия, които са съобразени с епидемиологичната ситуация, в случай че:
- а) бъде установено, че посочените мерки за контрол на болести не са подходящи предвид епидемиологичната ситуация;
- б) се окаже, че болестта от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква а), се разпространява въпреки взетите в съответствие с настоящата глава мерки за контрол на болести.
- Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.
4. По надлежно обосновани наложителни причини за спешност във връзка с болест, която представлява нововъзникващ риск с особено голямо въздействие, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение по реда на член 255, параграф 3.

Глава 2

Болести от списъка, посочени в член 8, параграф 1, букви б) и в)

РАЗДЕЛ 1

МЕРКИ ЗА КОНТРОЛ НА БОЛЕСТИ ПРИ СЪМНЕНИЕ ЗА БОЛЕСТ ПРИ ОТГЛЕЖДАНИ ЖИВОТНИ

Член 72

Задължения на операторите, специалистите по отглеждане на животни и стопаните на домашни любимци

1. При съмнение за болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, букви б) и в), при отглеждани животни операторите, специалистите по отглеждане на животни и стопаните на домашни любимци, освен че уведомяват компетентния орган и ветеринарните лекари за признаците или съмнението в съответствие с член 16, параграф 1, и до вземането на каквито и да било мерки за контрол на болести от страна на компетентния орган в съответствие с член 74, параграф 1, вземат целесъобразните мерки за контрол на болести, предвидени в член 74, параграф 1) буква а) и в делегирани актове, приети в съответствие с член 74, параграф 3, за да предотвратят разпространението на съответната болест от списъка от засегнатите животни, животновъдни обекти и места, за които носят отговорност, по други животни или по хората.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с подробните правила за допълване на мерките за контрол на болести, които да бъдат взети от операторите, специалистите по отглеждането на животни и стопаните на домашни любимци съгласно предвиденото в параграф 1 от настоящия член.

Член 73

Проучване от страна на компетентния орган при съмнение за болест от списъка

1. При съмнение за болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, букви б) и в), при отглеждани животни компетентният орган незабавно извършва проучване, за да потвърди или отхвърли наличието на съответната болест от списъка.
2. За целите на предвиденото в параграф 1 проучване, когато е целесъобразно, компетентният орган гарантира, че официалните ветеринарни лекари:
 - а) извършват клиничен преглед на представителна извадка от отглежданите животни от видовете от списъка за конкретната болест от списъка;
 - б) вземат подходящи проби от отглежданите животни от видовете от списъка, както и други проби за лабораторно изследване в лаборатории, определени за целта от компетентния орган;
 - в) извършват лабораторно изследване, за да потвърдят или отхвърлят наличието на конкретната болест от списъка.
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с подробните правила за допълване на правилата относно проучването, предвидено в параграф 1 от настоящия член.

Член 74

Предварителни мерки за контрол на болести от страна на компетентния орган

1. При съмнение за болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква б) или в), при отглеждани животни до получаване на резултатите от проучването, предвидено в член 73, параграф 1, и до провеждане на мерките за контрол на болести в съответствие с член 78, параграфи 1 и 2 компетентният орган провежда следните предварителни мерки за контрол на болести:
 - а) прилага мерки за контрол на болести с оглед ограничаване на разпространението на съответната болест от списъка извън засегнатата територия, животновъден обект, домакинство, предприятие за храни или фуражи, обект за странични животински продукти или друго място;
 - б) когато е необходимо, започва епидемиологично проучване, като взема предвид правилата относно такива проучвания, предвидени в член 57, параграф 1, и всички правила, приети в съответствие с член 57, параграф 2.

2. Предвидените в параграф 1 предварителни мерки за контрол на болести са целесъобразни и пропорционални на риска, породен от болестта от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква б) или в), като се взема предвид следното:
- а) профилът на болестта;
 - б) засегнатите отглеждани животни;
 - в) здравният статус на държавата членка, зоната, компартмента или животновъдния обект, където има съмнения за наличието на съответната болест от списъка;
 - г) предварителните мерки за контрол на болести, предвидени в член 55, параграф 1 и член 56, и всички делегирани актове, приети в съответствие с член 55, параграф 2.
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с правилата за допълване на установените в параграф 1 от настоящия член правила, като се вземат предвид въпросите, посочени в параграф 2 от настоящия член, относно:
- а) предварителните мерки за контрол на болести, които да бъдат вземани с оглед предотвратяване на разпространението на болестите от списъка съгласно предвиденото в параграф 1, буква а);
 - б) прилагането на предвидените в параграф 1, буква а) предварителните мерки за контрол на болести за други животновъдни обекти и епидемиологични единици в тях, домакинства, предприятия за храни или фуражи, обекти за странични животински продукти или други места;
 - в) определянето на временни ограничителни зони, които са целесъобразни предвид профила на болестта.

Член 75

Преразглеждане и разширяване на обхвата на предварителните мерки за контрол на болести

Предвидените в член 74, параграф 1 мерки за контрол на болести:

- а) се преразглеждат от компетентния орган, по целесъобразност, в съответствие с констатациите от проучването, предвидено в член 73, параграф 1, а когато това е от значение, и от епидемиологичното проучване, предвидено в член 74, параграф 1, буква б);
- б) при необходимост биват разширявани, за да обхванат други места съгласно посоченото в член 74, параграф 3, буква б).

РАЗДЕЛ 2

ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА БОЛЕСТИ ПРИ ОТГЛЕЖДАНИ ЖИВОТНИ

Член 76

Официално потвърждение на болест от страна на компетентния орган

1. Компетентният орган потвърждава официално дадена болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква б) или в), въз основа на следната информация:
 - а) резултатите от клиничните прегледи и лабораторните изследвания, предвидени в член 73, параграф 2;
 - б) епидемиологичното проучване, предвидено в член 74, параграф 1, буква б), когато това е от значение;
 - в) други налични епидемиологични данни.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с изискванията, които да бъдат изпълнени за официалното потвърждение, посочено в параграф 1 от настоящия член.

Член 77

Отмяна на предварителните мерки за контрол на болести при отхвърляне на наличието на болестта

Компетентният орган продължава да прилага предвидените в член 74, параграф 1 и член 75 предварителни мерки за контрол на болести до отхвърляне на наличието на посочените в член 8, параграф 1, буква а) болести от списъка в съответствие с 76, параграф 1 или с правилата, приети в съответствие с член 76, параграф 2.

РАЗДЕЛ 3

МЕРКИ ЗА КОНТРОЛ НА БОЛЕСТИ ПРИ ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА БОЛЕСТ ПРИ ОТГЛЕЖДАНИ ЖИВОТНИ

Член 78

Мерки за контрол на болести от страна на компетентния орган

1. При официално потвърждение в съответствие с член 76, параграф 1 за огнище на болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква б), при отглеждани животни компетентният орган:
 - а) прилага в държава членка, зона или компартмент, където се провежда предвидената в член 30, параграф 1 задължителна програма за ликвидиране на съответната болест от списъка, мерките за контрол на болести, установени в посочената задължителна програма за ликвидиране;

- б) започва в държава членка, област, зона или компартмент, където все още не се провежда предвидената в член 30, параграф 1 задължителна програма за ликвидиране на съответната болест от списъка, посочената задължителна програма за ликвидиране и прилага мерките за контрол на болести, установени в нея.
2. При официално потвърждение в съответствие с член 76, параграф 1 за огнище на болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква в), при отглеждани животни компетентният орган:
- а) прилага в държава членка, зона или компартмент, където се провежда предвидената в член 30, параграф 2 доброволна програма за ликвидиране на съответната болест от списъка, мерките за контрол на болести, установени в посочената доброволна програма за ликвидиране;
 - б) прилага, по целесъобразност, в държава членка, област, зона или компартмент, където не се провежда предвидената в член 30, параграф 2 доброволна програма за ликвидиране на съответната болест от списъка от списъка, мерки за контрол и предотвратяване на разпространението на болестта.
3. Предвидените в параграф 2, буква б) от настоящия член мерки са пропорционални на риска, свързан със съответната болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква в), като се вземат предвид:
- а) профилът на болестта;
 - б) засегнатите отглеждани животни;
 - в) здравният статус на държавата членка, областта, зоната, компартмента или животновъдния обект, където официално е потвърдено наличието на болестта от списъка;
 - г) предвидените в глава 1, раздел 4 от настоящия дял мерки за контрол на болести, които да бъдат вземани в животновъдните обекти, други места и ограничителни зони.

Член 79

Делегиране на правомощия във връзка с мерките за контрол на болести, които да бъдат вземани от компетентния орган

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с мерките за контрол на болести, които да бъдат вземани при поява на огнище на посочена в член 8, параграф 1, букви б) или в) болест от списъка при отглеждани животни съгласно предвиденото в член 78, параграф 2, буква б), като се вземат предвид критериите, предвидени в член 78, параграф 3.

РАЗДЕЛ 4 ДИВИ ЖИВОТНИ

Член 80 Диви животни

1. При съмнение или официално потвърждение за посочена в член 8, параграф 1, буква б) болест от списъка при дивите животни компетентният орган на засегнатата държава членка:
 - а) прилага на цялата територия на държавата членка, областта или зоната, където се провежда предвидената в член 30, параграф 1 задължителна програма за ликвидиране на съответната болест от списъка, мерките за контрол на болести, установени в посочената задължителна програма за ликвидиране;
 - б) започва на цялата територия на държавата членка, областта или зоната, където не се провежда предвидената в член 30, параграф 1 задължителна програма за ликвидиране на съответната болест от списъка, посочената задължителна програма за ликвидиране и прилага мерките за контрол на болести, установени в нея, когато е целесъобразно, с цел контрол и предотвратяване на разпространението на болестта.
2. При поява на посочена в член 8, параграф 1, буква в) болест от списъка при дивите животни компетентният орган на засегнатата държава членка:
 - а) — на цялата територия на държавата членка, в областта, зоната или компартмента, където се провежда доброволна програма за ликвидиране, предвидена в член 30, параграф 2, за съответната болест от списъка — прилага мерките за контрол на болести, установени в посочената доброволна програма за ликвидиране;
 - б) прилага, по целесъобразност, на цялата територия на държавата членка, в областта, зоната или компартмента, където не се провежда предвидената в член 30, параграф 2 доброволна програма за ликвидиране на съответната болест от списъка, мерки с цел контрол и предотвратяване на разпространението на болестта.
3. При прилагане на мерките за контрол на болести, посочени в параграф 2, буква б), се вземат предвид следните въпроси:
 - а) профилът на болестта;
 - б) засегнатите диви животни;
 - в) мерките за контрол на болести, които да бъдат вземани при съмнение или официално потвърждение на болест от списъка в ограничителни зони при отглеждани животни в съответствие с правилата, установени в глава 1, раздели 1—4 от настоящия дял.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с подробните правила за допълване на мерките за контрол на болести, които да бъдат вземани при поява на огнище на посочена в член 8, параграф 1, букви б) или в) болест от списъка при диви животни съгласно предвиденото в параграф 2, буква б) от настоящия член.

РАЗДЕЛ 5

КООРДИНАЦИЯ ОТ СТРАНА НА КОМИСИЯТА И ВРЕМЕННИ СПЕЦИАЛНИ ПРАВИЛА ОТНОСНО КОНТРОЛА НА БОЛЕСТИ

Член 81

Мерки за координация от страна на Комисията; временни специални правила във връзка с раздели 1—4

1. Държавите членки уведомяват Комисията за мерките за контрол на болести, взети от компетентния орган по отношение на дадена болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква б) или в), в съответствие с член 76, параграф 1, член 77, член 78 и член 80, параграфи 1 и 2 и делегираните актове, приети в съответствие с член 76, параграф 2, 79 и член 80, параграф 4.
2. Комисията извършва преглед на ситуацията, свързана с болестта, и на мерките за контрол на болести, взети от компетентния орган, в съответствие с настоящата глава и чрез актове за изпълнение може да установи специални правила относно мерките за контрол на болести за ограничен период от време по отношение на дадена болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, букви б) и в), при условия, които са целесъобразни предвид епидемиологичната ситуация, в случай че:
 - а) бъде установено, че посочените мерки за контрол на болести, взети от компетентния орган, не са подходящи предвид епидемиологичната ситуация;
 - б) когато това е от значение, се окаже, че съответната болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква б) или в), се разпространява въпреки взетите в съответствие с настоящата глава мерки за контрол на болести.Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.
3. По надлежно обосновани наложителни причини за спешност във връзка с болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, букви б) и в), която представлява нововъзникващ риск с особено голямо въздействие, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение по реда на член 255, параграф 3.

ЧАСТ IV РЕГИСТРАЦИЯ, ОДОБРЕНИЕ, ПРОСЛЕДЯВАНЕ И ДВИЖЕНИЕ

ДЯЛ I Сухоземни животни, зародишни продукти и продукти от животински произход от сухоземни животни

Глава 1 *Регистрация, одобрение, водене на дневник и регистри*

РАЗДЕЛ 1 РЕГИСТРАЦИЯ НА ЖИВОТНОВЪДНИ ОБЕКТИ И ПРЕВОЗВАЧИ

Член 82

Задължение на операторите да регистрират животновъдните обекти

1. За целите на регистрацията в съответствие с член 88 операторите на животновъдни обекти, в които се отглеждат сухоземни животни или се събират, произвеждат, преработват или съхраняват зародишни продукти, преди да започнат посочените дейности:
 - а) уведомяват компетентния орган за всички животновъдни обекти, за които носят отговорност;
 - б) предоставят на компетентния орган информация за:
 - i) наименованието и адреса на оператора;
 - ii) местоположението и описание на съоръженията;
 - iii) категориите, вида и броя на отглежданите сухоземни животни или зародишни продукти в животновъдния обект и капацитета на животновъдния обект;
 - iv) вида на животновъдния обект;
 - v) други аспекти на животновъдния обект, които са от значение за определяне на свързания с него риск.
2. Посочените в параграф 1 оператори на животновъдни обекти уведомяват компетентния орган за всички случаи на:

- а) значителни промени в животновъдния обект във връзка с данните, посочени в параграф 1, буква б);
 - б) прекратяване на дейността на животновъдния обект.
3. От животновъдни обекти, които са обект на одобрение в съответствие с член 89, параграф 1, не се изисква да предоставят информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член.

Член 83

Дерогации от задължението на операторите да регистрират животновъдните обекти

Чрез дерогация от член 82, параграф 1 държавите членки може да освободят определени категории животновъдни обекти от изискването за регистрация, като вземат предвид следните критерии:

- а) категориите, вида и броя на отглежданите сухоземни животни и зародишни продукти в животновъдния обект и капацитета на животновъдния обект;
- б) вида на животновъдния обект;
- в) движението на отглежданите сухоземни животни или зародишните продукти към и от животновъдния обект.

Член 84

Изпълнителни правомощия във връзка със задължението на операторите да регистрират животновъдните обекти

Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно:

- а) информацията, която да бъде предоставяна от операторите за целите на регистрацията на животновъдните обекти съгласно предвиденото в член 82, параграф 1;
- б) видовете животновъдни обекти, които може да бъдат освободени от държавите членки от изискването за регистрация в съответствие с член 83, при условие че посочените животновъдни обекти представляват незначителен риск и като се вземат предвид предвидените в посочения член критерии.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Член 85

Задължения за регистрация на превозвачите на отглеждани копитни животни и делегирани актове

1. За целите на регистрацията в съответствие с член 88 превозвачите на отглеждани копитни животни, които транспортират такива животни между държавите членки, преди да започнат посочените дейности:

- a) уведомяват компетентния орган за своята дейност;
 - б) предоставят на компетентния орган информация за:
 - i) наименованието и адреса на превозвача;
 - ii) категориите, вида и броя на транспортираните отглеждани сухоземни животни;
 - iii) вида транспорт;
 - iv) транспортното средство.
2. Превозвачите уведомяват компетентния орган за всички случаи на:
- a) значителни промени във връзка с данните, посочени в параграф 1, буква б);
 - б) прекратяване на транспортната дейност.
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с изменението и допълването на предвидените в параграф 1 правила относно задължението на други видове превозвачи да предоставят информацията за целите на регистрацията на тяхната дейност, като се вземат предвид рисковете, свързани с такива видове транспорт.

Член 86

Дерогации от задължението за регистрация на превозвачите на отглеждани копитни животни

Чрез дерогация от член 85, параграф 1 държавите членки може да освободят определени категории превозвачи от изискването за регистрация, като вземат предвид следните критерии:

- a) разстоянието, на което те транспортират съответните отглеждани копитни животни;
- б) категориите, вида и броя на транспортираните от тях отглеждани сухоземни животни.

Член 87

Актове за изпълнение във връзка със задължението за регистрация на превозвачите

На Комисията се предоставя правомощието да приема актове за изпълнение във връзка със:

- a) информацията, която да бъде предоставяна от превозвачите за целите на регистрацията на тяхната дейност съгласно предвиденото в член 85, параграф 1;

- б) видовете превозвачи, които може да бъдат освободени от държавите членки от изискването за регистрация в съответствие с член 86, при условие че съответният вид транспорт е свързан с незначителен риск и като се вземат предвид предвидените в посочения член критерии.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Член 88

Задължение на компетентния орган във връзка с регистрацията на животновъдни обекти и превозвачи

Компетентният орган регистрира:

- а) животновъдните обекти в регистъра на животновъдните обекти и превозвачите, предвиден в член 96, параграф 1, когато операторът е предоставил изискваната в съответствие с член 82, параграф 1 информация;
- б) превозвачите в посочения регистър на животновъдните обекти и превозвачите, предвиден в член 96, параграф 1, когато превозвачът е предоставил изискваната в съответствие с член 85, параграф 1 информация.

РАЗДЕЛ 2

ОДОБРЕНИЕ НА ОПРЕДЕЛЕНИ ВИДОВЕ ЖИВОТНОВЪДНИ ОБЕКТИ

Член 89

Одобрение на определени видове животновъдни обекти и делегирани актове

1. Операторите на следните видове животновъдни обекти подават заявление до компетентния орган за одобрение в съответствие с член 91, параграф 1 и не започват своята дейност до одобряването на техния животновъден обект в съответствие с член 92, параграф 1:
- а) животновъдни обекти за операции по събиране на копитни животни и домашни птици, от които посочените животни се придвижват към друга държава членка;
- б) животновъдни обекти за зародишни продукти за говеда, свине, овце, кози и еднокопитни животни, от които зародишни продукти от посочените животни се придвижват към друга държава членка;
- в) люпилни, от които се придвижват към друга държава членка яйца за люпене или домашни птици;
- г) животновъдни обекти, в които се отглеждат домашни птици, от които се придвижват към друга държава членка домашни птици, предназначени за различни от клане цели, или яйца за люпене;

- д) всеки друг вид животновъдни обекти за отглеждани сухоземни животни, който представлява значителен риск и чието одобрение се изисква в съответствие с правилата, установени в делегиран акт, приет в съответствие с параграф 3, буква б) от настоящия член.
2. Операторите прекратяват дейността в животновъден обект, посочен в параграф 1, когато:
- а) компетентният орган оттегли окончателно или временно одобрението си в съответствие с член 95, параграф 2; или
- б) в случай на условно одобрение, предоставено в съответствие с член 94, параграф 3, животновъдният обект не изпълни останалите изисквания, посочени в член 94, параграф 3, и не получи окончателно одобрение в съответствие с член 92, параграф 1.
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с допълването и изменението на правилата относно одобряването на животновъдни обекти, предвидено в параграф 1 от настоящия член, относно:
- а) дерогации от изискването операторите на видовете животновъдни обекти, посочени в параграф 1, букви а) — г), да подават до компетентния орган заявление за одобрение от негова страна, когато съответните животновъдни обекти представляват незначителен риск;
- б) видовете животновъдни обекти, които трябва да бъдат одобрени в съответствие с параграф 1, буква д);
- в) специалните правила относно прекратяването на дейностите на животновъдните обекти за зародишни продукти, посочени в параграф 1, буква б).
4. При приемане на делегираните актове, предвидени параграф 3, Комисията взема предвид следните критерии:
- а) категориите и видовете отглеждани сухоземни животни или зародишни продукти в даден животновъден обект;
- б) броя на видовете и броя на отглежданите сухоземни животни или зародишни продукти в даден животновъден обект;
- в) вида на животновъдния обект и вида на производството;
- г) движението на отглежданите сухоземни животни или зародишните продукти към и от посочените видове животновъдни обекти.

Член 90

Одобрение на статут на обособен специализиран животновъден обект

Операторите на животновъдни обекти, които желаят да получат статут на обособен специализиран животновъден обект:

- а) подават до компетентния орган заявление за одобрение в съответствие с член 91, параграф 1;
- б) не придвижват отглеждани животни към обособен специализиран животновъден обект в съответствие с изискванията, предвидени в член 134, параграф 1 и с делегирани актове, приети в съответствие с член 134, параграф 2, докато техният животновъден обект не получи одобрение на съответния статут от компетентния орган в съответствие с членове 92 и 94.

Член 91

Задължение на операторите да предоставят информация с оглед получаване на одобрение и актове за изпълнение

1. За целите на своето заявление за одобряване на техния животновъден обект, предвидено в член 89, параграф 1 и член 90, буква а), операторите предоставят на компетентния орган информация за:
 - а) наименованието и адреса на оператора;
 - б) местоположението на животновъдния обект и описание на съоръженията;
 - в) категориите, вида и броя на отглежданите сухоземни животни или зародишни продукти в животновъдния обект;
 - г) вида на животновъдния обект;
 - д) други аспекти на животновъдния обект, свързани с неговите специфични особености, които са от значение за определяне на свързания с него риск.
2. Посочените в параграф 1 оператори на животновъдни обекти уведомяват компетентния орган за всички случаи на:
 - а) значителни промени в животновъдните обекти във връзка с данните, посочени в параграф 1, букви а), б) и в);
 - б) прекратяване на дейността на животновъдния обект.
3. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила във връзка с информацията, която да бъде предоставяна от операторите в заявлението за одобрение на техния животновъден обект в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Член 92

Предоставяне на одобрение на животновъдни обекти, условия за одобрение и делегирани актове

1. Компетентният орган предоставя одобрение на животновъдни обекти съгласно предвиденото в член 89, параграф 1 и член 90, буква а), когато животновъдните обекти:
 - а) отговарят на следните изисквания, по целесъобразност, относно:
 - i) карантината, изолацията и другите мерки за биологична сигурност, като се вземат предвид изискванията, предвидени в член 9, параграф 1, буква б), и правилата, приети в съответствие с член 9, параграф 2;
 - ii) изискванията относно надзора, предвидени в член 22, а когато това е от значение за съответния вид животновъден обект и свързания с него риск — и в член 23, както и правилата, приети в съответствие с член 24;
 - iii) воденето на дневник, предвидено в членове 97 и 98, и правилата, приети в съответствие с членове 100 и 101;
 - б) разполагат със съоръжения и оборудване, които:
 - i) са подходящи за намаляване на риска от въвеждане и разпространение на болести до приемлива степен, като се взема предвид видът на животновъдния обект;
 - ii) са с подходящ капацитет предвид броя на отглежданите сухоземни животни или обема на зародишните продукти;
 - в) не представляват неприемлив риск от гледна точка на разпространението на болести, като се вземат предвид въведените мерки за ограничаване на риска;
 - г) разполагат с достатъчно на брой обучен персонал за целите на функционирането на животновъдния обект;
 - д) имат въведена система, която позволява на оператора да докаже пред компетентния орган спазването на правилата от букви а) — г).
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с изискванията, предвидени в параграф 1 от настоящия член, по отношение на:
 - а) карантината, изолацията и другите мерки за биологична сигурност, посочени в параграф 1, буква а), подточка i);
 - б) надзора, посочен в параграф 1, буква а), подточка ii);
 - в) съоръженията и оборудването, посочени в параграф 1, буква б);

- г) отговорностите, компетентността и обучението на персонала и ветеринарните лекари, посочени в параграф 1, буква г);
 - д) необходимия надзор и контрол от страна на компетентния орган.
3. При установяване на правилата, които да бъдат включени в делегираните актове, приемани в съответствие с параграф 2, Комисията взема предвид следните въпроси:
- а) рисковете, свързани с всеки вид животновъден обект;
 - б) категориите и видовете отглеждани сухоземни животни;
 - в) вида на производството;
 - г) обичайните схеми на движение за вида животновъден обект и видовете и категориите животни, отглеждани в съответните животновъдни обекти.

Член 93

Обхват на одобрението на животновъдни обекти

В одобрението на даден животновъден обект, предоставено в съответствие с член 92, параграф 1 вследствие на заявление, представено в съответствие с член 89, параграф 1 и член 90, буква а), компетентният орган изрично посочва:

- а) за който видовете животновъдни обекти, посочени в член 89, параграф 1, член 90, буква а) и правилата, приети в съответствие с член 89, параграф 3, буква б), се отнася одобрението;
- б) за кои категории и видове отглеждани сухоземни животни или зародишни продукти от същите видове се отнася одобрението.

Член 94

Процедури за предоставяне на одобрение от страна на компетентния орган

1. Компетентният орган въвежда процедури, които да бъдат следвани от операторите при подаване на заявление за одобрение на техните животновъдни обекти в съответствие с член 89, параграф 1, член 90 и член 91, параграф 1.
2. При получаване на заявление от оператор, подадено в съответствие с член 89, параграф 1 и член 90, буква а), компетентният орган извършва посещение на място.
3. Компетентният орган може да предостави условно одобрение на даден животновъден обект, когато от заявлението на оператора и последващото посещение на място от страна на компетентния орган съгласно предвиденото в параграф 2 е видно, че животновъдният обект отговаря на всички основни изисквания, които предоставят достатъчно гаранции за това, че животновъдният обект не представлява значителен риск, с оглед гарантиране на спазването на всички изисквания за одобрение, предвидени в член 92, параграф 1 и правилата, приети в съответствие с член 92, параграф 2.

4. Когато компетентният орган е предоставил условно одобрение в съответствие с параграф 3 от настоящия член, той предоставя пълно одобрение едва когато при ново посещение на място в животновъдния обект, извършено в срок от три месеца от датата на предоставяне на условното одобрение, е видно, че животновъдният обект отговаря на всички изисквания за одобрение, предвидени в член 92, параграф 1 и правилата, приети в съответствие с член 92, параграф 2.

Когато посоченото посещение на място покаже, че е налице явен напредък, но животновъдният обект все още не отговаря на всички посочени изисквания, компетентният орган може да удължи срока на условното одобрение. Условното одобрение обаче не надвишава срока от общо шест месеца.

Член 95

Преразглеждане, спиране на действието и отнемане на одобрения от страна на компетентния орган

1. Компетентният орган преглежда редовно одобренията на животновъдни обекти, предоставени в съответствие с членове 92 и 94.
2. Когато компетентният орган установи сериозни пропуски в животновъдния обект във връзка със спазването на изискванията, установени в член 92, параграф 1 и в правилата, приети в съответствие с член 92, параграф 2, и операторът не е в състояние да предостави подходящи гаранции за това, че съответните пропуски ще бъдат отстранени, компетентният орган започва процедури за отнемане на одобрението на животновъдния обект.

Компетентният орган обаче може да спре действието на одобрението на даден животновъден обект, когато операторът е в състояние да докаже, че съответните пропуски ще бъдат отстранени в разумен срок.
3. След отнемане или спиране на действието на одобрението в съответствие с параграф 2 то може да бъде възстановено единствено след като компетентният орган прецени, че животновъдният обект изцяло отговаря на всички изисквания по настоящия регламент, които се отнасят за съответния вид животновъден обект.

РАЗДЕЛ 3

РЕГИСТЪР НА КОМПЕТЕНТНИЯ ОРГАН НА ЖИВОТНОВЪДНИТЕ ОБЕКТИ И ПРЕВОЗВАЧИТЕ

Член 96

Регистър на животновъдните обекти и превозвачите

1. Компетентният орган създава и поддържа актуализиран регистър на:
 - а) всички животновъдни обекти и превозвачи, регистрирани в съответствие с член 88;
 - б) всички животновъдни обекти, одобрени в съответствие с членове 92 и 94.Той предоставя регистъра на останалите държави членки и го прави публично достъпен.
2. Когато е целесъобразно и от значение, компетентният орган може да съчетае регистрацията, посочена в параграф 1, буква а), и одобрението, посочено в параграф 1, буква б), с регистрацията за други цели.
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:
 - а) информацията, която да бъде включена в регистъра, предвиден в параграф 1;
 - б) допълнителните изисквания към регистрите на животновъдни обекти за зародишни продукти, след като те прекратят дейността си;
 - в) публичната достъпност на регистъра, предвидена в параграф 1.
4. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно формата на регистъра на животновъдните обекти и превозвачите и на одобрените животновъдни обекти, предвиден в параграф 1 от настоящия член, и процедурите, свързани с посочения регистър.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

РАЗДЕЛ 4

ВОДЕНЕ НА ДНЕВНИК

Член 97

Задължение на операторите на животновъдни обекти, различни от животновъдни обекти за зародишни продукти, да водят дневник

1. Операторите на животновъдни обекти, които подлежат на регистрация в съответствие с член 88 или на одобрение в съответствие с член 92, параграф 1, водят и поддържат дневник, който съдържа най-малко следната информация:
 - а) видовете, категориите, броя и идентификацията на отглежданите сухоземни животни в техния животновъден обект;
 - б) движението на отглежданите сухоземни животни към и от техния животновъден обект, като се посочва, според случая:
 - i) тяхното място на произход или местоназначение;
 - ii) датата на тези видове движение;
 - в) документите — на хартиен носител или в електронен формат — които се изисква да придружават отглежданите сухоземни животни, пристигащи в животновъдния обект или заминаващи от него в съответствие с член 106, буква б), член 107, буква б), член 109, буква в), член 110, буква б), член 113, буква б), член 140, параграфи 1 и 2 и член 162, параграф 2 и правилата, приети в съответствие с член 114, член 117 и член 141, параграф 1, букви б) и в);
 - г) всички здравни проблеми, засягащи отглежданите сухоземни животни в техния животновъден обект;
 - д) мерки за биологична сигурност, надзор, лечения, резултати от изследвания и друга важна информация, според случая, за:
 - i) категорията и видовете отглеждани в животновъдния обект сухоземни животни;
 - ii) вида на производството;
 - iii) вида и размера на животновъдния обект;
 - е) резултатите от всички посещения за проверка на здравословното състояние на животните, изисквани в съответствие с член 23, параграф 1 и с приетите по реда на член 24 правила.
2. Държавите членки може да освободят животновъдните обекти, които са освободени от изискването за регистрация в съответствие с член 83, от изискването за водене на дневник с информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член.
3. Операторите на животновъдни обекти съхраняват предвидените в параграф 1 дневници в животновъдния обект и:
 - а) при поискване ги представят на компетентния орган;
 - б) ги съхраняват за минимален срок, определен от компетентния орган, който не може да бъде по-малък от три години.

Член 98

Водене на дневник за животновъдни обекти за зародишни продукти

1. Операторите на животновъдни обекти за зародишни продукти водят и поддържат дневник, който съдържа най-малко следната информация:
 - а) породата, възрастта и идентификацията на животните донори, използвани за производството на зародишни продукти;
 - б) времето и мястото на добиване, преработка и съхранение на добити, произведени или преработени зародишни продукти;
 - в) идентификацията на зародишните продукти и подробна информация за тяхното местоназначение, ако са налични сведения за него;
 - г) документите — на хартиен носител или в електронен формат — които се изисква да придружават зародишните продукти, пристигащи в животновъдния обект или заминаващи от него в съответствие с член 159 и член 162, параграф 2 и правилата, приети в съответствие с член 160, параграфи 3 и 4;
 - д) използваните лабораторни техники.
2. Държавите членки може да освободят животновъдните обекти, които са освободени от изискването за регистрация в съответствие с член 84, от изискването за водене на дневник с информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член.
3. Операторите на животновъдни обекти за зародишни продукти съхраняват предвидените в параграф 1 дневници в животновъдния обект и:
 - а) при поискване ги представят на компетентния орган;
 - б) ги съхраняват за минимален срок, определен от компетентния орган, който не може да бъде по-малък от три години.

Член 99

Водене на дневник от превозвачите

1. Превозвачите на зародишни продукти водят и поддържат дневник, който съдържа най-малко следната информация:
 - а) посещенията от тях животновъдни обекти;
 - б) категориите, вида и броя на транспортираните от тях зародишни продукти;
 - в) почистването, дезинфекцията, дезинсекцията и дератизацията на транспортните средства.

2. Държавите членки може да освободят превозвачите, които са освободени от изискването за регистрация в съответствие с член 86, от изискването за водене на дневник с информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член.
3. Превозвачите съхраняват предвидените в параграф 1 дневници:
 - а) по такъв начин, че при поискване да могат да ги представят незабавно на компетентния орган;
 - б) за минимален срок, определен от компетентния орган, който не може да бъде по-малък от три години.

Член 100

Делегиране на правомощия във връзка с воденето на дневник

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с правилата за допълване на изискванията относно воденето на дневник, предвидени в членове 97, 98 и 99, по отношение на:
 - а) дерогациите от изискванията за водене на дневник за:
 - i) операторите на определени видове животновъдни обекти и определени видове превозвачи;
 - ii) животновъдни обекти, в които се отглеждат, или превозвачи, които боравят с малък брой отглеждани сухоземни животни или малък обем зародишни продукти;
 - iii) определени категории или видове отглеждани сухоземни животни или зародишни продукти;
 - б) информацията, която да бъде записвана в допълнение към предвидената в член 97, параграф 1, член 98, параграф 1 и член 99, параграф 1;
 - в) допълнителните изисквания за водене на дневник за зародишни продукти след прекратяване на дейността на животновъдния обект, в който зародишните продукти са събрани, произведени или преработени.
2. При установяването на правилата в делегираните актове, предвидени в параграф 1, Комисията взема предвид следните аспекти:
 - а) рисковете, свързани с всеки вид животновъден обект или превозвач;
 - б) категориите и видовете отглеждани сухоземни животни или зародишни продукти, които се намират в животновъдния обект или са транспортирани;
 - в) вида на производството в животновъдния обект или вида транспорт;
 - г) обичайните схеми на движение за вида животновъден обект и категория на съответните животни;

- д) броя на отглежданите сухоземни животни или обема на зародишните продукти, които се намират в животновъдния обект или са транспортирани от превозвача.

Член 101

Изпълнителни правомощия във връзка с воденето на дневник

Чрез актове за изпълнение Комисията установява правила относно:

- а) формата на дневниците, предвидени в член 97, параграф 1, член 98, параграф 1 и член 99, параграф 1 и в правилата, приети в съответствие с член 100;
- б) воденето в електронен формат на дневниците, предвидени в член 97, параграф 1, член 98, параграф 1 и член 99, параграф 1 и в правилата, приети в съответствие с член 100;
- в) процедурите за водене на дневниците, предвидени в член 97, параграф 1, член 98, параграф 1 и член 99, параграф 1 и в правилата, приети в съответствие с член 100.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Глава 2

Изисквания за проследимост на отглежданите сухоземни животни и зародишните продукти

РАЗДЕЛ 1

ОТГЛЕЖДАНИ СУХОЗЕМНИ ЖИВОТНИ

Член 102

Отговорност на държавите членки за създаване на система за идентификация и регистрация на отглеждани сухоземни животни

1. Държавите членки въвеждат със система за идентификация и регистрация на отглеждани сухоземни животни и, при необходимост, за регистриране на тяхното движение, като се взема предвид:
 - а) видът или категорията на отглежданите сухоземни животни;
 - б) риска, свързан с този вид или категория.
2. Предвидената в параграф 1 система включва следните елементи:

- а) средствата за идентифициране на отглежданите отделно или на групи сухоземни животни;
- б) идентификационните документи, документи относно движението, както и други документи за идентифициране и проследяване на отглежданите сухоземни животни, посочени в член 104;
- в) актуални регистри в животновъдните обекти съгласно предвиденото в член 97, параграф 1, букви а) и б);
- г) компютърната база данни с информация за отглежданите сухоземни животни, предвидена в член 103, параграф 1.

3. Предвидената в параграф 1 система се проектира така, че да:

- а) осигурява ефективното прилагане на предвидените в настоящия регламент мерки за профилактика и контрол на болестите;
- б) улеснява проследимостта на отглежданите сухоземни животни и тяхното движение в държавите членки и между тях, както и въвеждането им в Съюза;
- в) се осигури ефективна оперативна съвместимост, интеграция и съгласуваност на елементите на системата;
- г) се гарантира, че системата е адаптирана в подходяща степен към:
 - i) компютризираната информационна система за уведомяване и докладване в Съюза, предвидена в член 20;
 - ii) информационната система IMSOC;
- д) осигури съгласуван подход към различните животински видове, попадащи в обхвата на системата.

4. Когато е целесъобразно, държавите членки могат да:

- а) използват цялата предвидена в параграф 1 система или част от нея за цели, различни от посочените в параграф 3, букви а) и б);
- б) да обединят идентификационните документи, документите относно движението и другите видове документи, посочени в член 104, с ветеринарните сертификати или собственоръчната декларация, предвидени в член 140, параграфи 1 и 2, в член 148, параграф 1 и в правилата, приети в съответствие с член 141, букви б) и в) и член 148, параграфи 3 и 4;
- в) да определят или оправомощат друг орган или физическо лице за практическото прилагане на системата за идентификация и регистрация, предвидена в параграф 1.

Член 103

Задължение на държавите членки да създадат компютърна база данни с информация за отглежданите сухоземни животни

1. Държавите членки създават и поддържат компютърна база данни, в която се въвежда:
 - а) следната информация във връзка с отглежданите говеда, овце и кози:
 - i) индивидуалната им идентификация съгласно предвиденото в член 106, буква а) и член 107, буква а);
 - ii) животновъдните обекти, в които се отглеждат животните;
 - iii) движението им в рамките на животновъдните обекти и извън тях;
 - б) информация относно отглежданите свине и животновъдните обекти, в които се отглеждат тези животни;
 - в) следната информация във връзка с отглежданите еднокопитни животни:
 - i) уникалният им доживотен номер съгласно предвиденото в член 109, параграф 1, буква а);
 - ii) средството за идентификация, свързващо животното с идентификационния документ, посочен в подточка iii), където е приложимо;
 - iii) идентификационният документ, предвиден в член 109, параграф 1, буква в);
 - iv) животновъдните обекти, в които животните обичайно са отглеждани;
 - г) информацията във връзка с отглеждани сухоземни животни от видове, различни от посочените в букви а), б) и в), ако това е предвидено в правилата, приети в съответствие с параграф 2.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с въвеждането при необходимост на информация относно животински видове, различни от посочените в настоящия член, параграф 1, букви а), б) и в), в компютърната база данни, предвидена в посочения параграф, като се вземат предвид рисковете, свързани с посочените животински видове, за да:
 - а) се осигури ефективното изпълнение на предвидените в настоящия регламент мерки за профилактика и контрол на болестите;
 - б) се улесни проследимостта на отглежданите сухоземни животни и тяхното движение в държавите членки и между тях, както и въвеждането им в Съюза.

Член 104

Задължения на компетентния орган във връзка с идентификационните документи, документите относно движението и други видове документи за идентифициране и проследяване на отглеждани сухоземни животни

Компетентният орган издава:

- а) идентификационни документи за отглеждани сухоземни животни, ако се изискват съгласно член 106, буква б), член 109, буква в), член 112, параграф 1, буква б), член 112, параграф 2, буква б), член 113, буква б) и съгласно правилата, приети в съответствие с членове 114 и 117;
- б) документи относно движението и други видове документи за идентифициране и проследяване на отглеждани сухоземни животни, ако се изискват съгласно член 107, буква б), член 110, буква б), член 113, буква б) и съгласно правилата, приети в съответствие с членове 114 и 117.

Член 105

Обществено достъпна информация относно средствата за идентификация

Компетентният орган информира Комисията и предоставя обществено достъпна информация относно:

- а) звената за контакт във връзка с компютърните бази данни, създадени от държавите членки в съответствие с член 103, параграф 1;
- б) органите или структурите, отговарящи за издаването на идентификационни документи, документи относно движението и други видове документи в съответствие с член 104, като се взема предвид член 102, параграф 4, буква в);
- в) средствата за идентификация, които да се използват за всяка категория и всеки вид отглеждани сухоземни животни в съответствие с член 106, буква а), член 107, буква а), член 109, параграф 1, член 110, буква а), член 112, параграф 1, буква а), член 112, параграф 2, буква а), член 113, буква а) и правилата, приети в съответствие с членове 114 и 117;
- г) указаният формат за издаване на посочените в член 104 идентификационни и други видове документи.

Член 106

Задължения на операторите във връзка с идентификацията на отглеждани говеда

Операторите, отглеждащи говеда:

- а) гарантират, че отглежданите животни са индивидуално идентифицирани посредством средства за физическа идентификация;
- б) гарантират, че компетентният орган, определеният орган или упълномощеният орган издава на отглежданите животни идентификационен документ, представляващ уникален доживотен документ, който:

- i) се съхранява, попълва правилно и актуализира от оператора;
 - ii) придружава отглежданите сухоземни животни при тяхното движение;
- в) предава към компютърната база данни, предвидена в член 103, параграф 1 и правилата, приети в съответствие с членове 114 и 117, информация за движението на отглежданите животни в рамките на животновъдните обекти и извън тях.

Член 107

Задължения на операторите във връзка с идентификацията на отглеждани овце и кози

Операторите, отглеждащи овце и кози:

- а) гарантират, че отглежданите животни са индивидуално идентифицирани посредством средства за физическа идентификация;
- б) гарантират, че при движение извън животновъдния обект, в който се отглеждат, животните се придружават от правилно попълнен документ относно движението, издаден от компетентния орган в съответствие с член 104;
- в) предава към компютърната система, предвидена в член 103, параграф 1 и правилата, приети в съответствие с членове 114 и 117, информация за движението на отглежданите животни в рамките на животновъдните обекти и извън тях.

Член 108

Дерогации във връзка с идентификационните документи и документите относно движението за отглеждани говеда, овце и кози

Чрез дерогация от правилата на член 104, член 106, буква б) и член 107, буква б) държавите членки могат да освободят операторите от изискването отглежданите говеда, овце и кози да бъдат придружавани от идентификационни документи или документи относно движението при движение в рамките на държавата членка, при условие че:

- а) информацията, съдържаща се в документа относно движението или в идентификационния документ, е въведена в компютърната база данни, предвидена в член 103, параграф 1;
- б) системата за идентификация и регистрация на отглеждани говеда, овце и кози предоставя ниво на проследимост, еквивалентно на осигуряваното от идентификационните документи и документите относно движението.

Член 109

Задължения на операторите във връзка с идентификацията и регистрацията на отглеждани еднокопитни

1. Операторите, отглеждащи еднокопитни, гарантират, че животните са индивидуално идентифицирани посредством:
 - а) уникален доживотен номер, вписан в компютърната база данни, предвидена в член 103, параграф 1;
 - б) метод, с помощта на който безпогрешно да се осигурява връзката между отглежданите животни и идентификационния документ, предвиден в буква в) от настоящия параграф и издаден от компетентния орган в съответствие с член 104;
 - в) правилно попълнен уникален доживотен идентификационен документ.
2. Операторите, отглеждащи животни еднокопитни, предават информация за тях към компютърната база данни, предвидена в член 103, параграф 1 и в правилата, приети в съответствие с членове 114 и 117.

Член 110

Задължения на операторите във връзка с идентификацията и регистрацията на отглеждани свине

Операторите, отглеждащи свине:

- а) гарантират, че отглежданите животни са индивидуално идентифицирани посредством средства за физическа идентификация;
- б) гарантират, че при движение извън животновъдния обект, в който се отглеждат, отглежданите сухоземни животни се придружават от правилно попълнен документ относно движението, издаден от компетентния орган в съответствие с член 104, буква б);
- в) предава към компютърната база данни, предвидена в член 103, параграф 1 и правилата, приети в съответствие с членове 114 и 117, информация за животновъдните обекти, в които се отглеждат животните.

Член 111

Дерогации по отношение на движението на отглеждани свине

Чрез дерогация от правилата на член 110, буква б) държавите членки могат да освободят операторите от изискването да гарантират, че при движение в държавата членка отглежданите свине се придружават от правилно попълнени документи относно движението, издадени от компетентния орган, при условие че:

- а) информацията по отношение на документите относно движението е въведена в компютърната база данни, създадена от държавата членка в съответствие с член 103, параграф 1;

- б) системата за идентификация и регистрация на отглеждани свине предоставя ниво на проследимост, еквивалентно на осигуряването от документите относно движението.

Член 112

Задължение на стопаните на домашни любимци, във връзка с идентификацията и регистрацията на сухоземни домашни любимци

1. Стопаните на домашни любимци, гарантират, че сухоземните домашни любимци от видовете, посочени в приложение I, част А, които се движат от една държава членка към друга, са:
 - а) индивидуално идентифицирани посредством средства за физическа идентификация;
 - б) придружени от правилно попълнен и актуализиран идентификационен документ, издаден от компетентния орган в съответствие с член 104.
2. Стопаните на домашни любимци, гарантират, че сухоземните домашни любимци от видовете, посочени в приложение I, част Б, когато се придвижват от една държава членка към друга и когато това се изисква съгласно правилата, приети в съответствие с членове 114 и 117, са:
 - а) идентифицирани — индивидуално или групово;
 - б) придружени от правилно попълнени и актуализирани идентификационни документи, документи относно движението или други документи за идентифициране и проследяване на животни, както е целесъобразно за съответния животински вид.

Член 113

Задължения на операторите във връзка с идентификацията на отглеждани сухоземни животни, различни от говеда, овце, кози, свине, еднокопитни животни и домашни любимци

Операторите гарантират, че отглежданите сухоземни животни, различни от говеда, овце, кози, свине, еднокопитни животни и домашни любимци, когато това се изисква съгласно правилата, приети в съответствие с членове 114 и 117, отговарят на следните изисквания:

- а) идентифицирани са — индивидуално или групово;
- б) придружени са от правилно попълнени и актуализирани идентификационни документи, документи относно движението или други документи за идентифициране и проследяване на животни, както е целесъобразно за съответния животински вид.

Член 114

Делегиране на правомощия във връзка с идентификацията и регистрацията

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с:

- а) определянето на органи или оправомощаването на други структури или физически лица съгласно предвиденото в член 102, параграф 4, буква в);
- б) подробните изисквания относно:
 - і) средствата за идентификация на отглежданите сухоземни животни в съответствие с член 106, буква а), член 107, буква а), член 109, параграф 1, член 110, буква а), член 112, параграф 1, буква а), член 112, параграф 2, буква а) и член 113, буква а);
 - іі) прилагането и използването на средствата за идентификация;
- в) информацията, която трябва да бъде включена в:
 - і) компютърната база данни, предвидена в член 103, параграф 1;
 - іі) идентификационния документ за отглеждани говеда, предвиден в член 105, буква б);
 - ііі) документа относно движението за отглеждани овце и кози, предвиден в член 107, буква б);
 - ііv) идентификационния документ за отглеждани еднокопитни, предвиден в член 109, параграф 1, буква в);
 - v) документа относно движението за отглеждани свине, предвиден в член 110, буква б);
 - vі) предвидените в член 112, параграф 1, буква б) идентификационни документи за сухоземни домашни любимци или предвидените в член 112, параграф 2, буква б) идентификационни документи, документи относно движението или други видове документи за отглеждани сухоземни домашни любимци;
 - vіі) предвидените в член 113, буква б) идентификационни документи или документи относно движението за отглеждани сухоземни животни, различни от говеда, овце, кози, свине, еднокопитни животни и домашни любимци;
- г) подробните изисквания за различните видове и категории отглеждани сухоземни животни, за да се осигури ефективното функциониране на системата за идентификация и регистрация, предвидена в член 102, параграф 1;
- д) подробните изисквания по отношение на отглежданите сухоземни животни, въвеждани в Съюза от трети държави и територии;

- е) изискванията по отношение на идентификацията и регистрацията на отглеждани сухоземни животни от видовете, посочени в приложение I, част Б, и на отглеждани сухоземни животни, различни от говеда, овце, кози, свине и еднокопитни животни, като при необходимост се вземат предвид рисковете, които представляват посочените животински видове, с цел да се:
- i) осигури ефективното изпълнение на предвидените в настоящия регламент мерки за профилактика и контрол на болестите;
 - ii) улесни проследимостта на отглежданите сухоземни животни и тяхното движение в държавите членки и между тях, както и въвеждането им в Съюза.

Член 115

Делегиране на правомощия във връзка с дерогациите от изискванията за проследимост

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с дерогациите за операторите от предвидените в членове 106, 107, 109 и 110 изисквания по отношение на идентификацията и регистрацията:

- а) в случаи, в които един или повече от тези елементи не са необходими, за да бъдат спазени изискванията, предвидени в член 102, параграф 3, букви а) и б);
- б) ако се гарантира посредством други мерки за проследимост, въведени от държавите членки, че степента на проследимост на съответните животни не е изложена на риск.

Член 116

Въпроси, които да бъдат взети под внимание при приемане на делегираните актове, предвидени в членове 114 и 115

При установяването на правилата в делегираните актове, предвидени в членове 114 и 115, Комисията взема под внимание следните въпроси:

- а) категориите и видовете на отглежданите сухоземни животни;
- б) рисковете, свързани с тези отглеждани сухоземни животни;
- в) броя животни в животновъдния обект;
- г) вида производство в животновъдния обект, в който се отглеждат сухоземните животни;
- д) схемите на движение на видовете и категориите отглеждани сухоземни животни ;
- е) съображенията във връзка със защитата и опазването на различните видове отглеждани сухоземни животни;

- ж) ефективността на останалите елементи за проследимост, включени в системата за идентификация и регистрация на отглеждани сухоземни животни, посочена в член 102, параграф 2.

Член 117

Изпълнителни правомощия във връзка с проследимостта на отглеждани сухоземни животни

Чрез актове за изпълнение Комисията установява правила за изпълнението на изискванията, предвидени в членове 106, 107, 109, 110, 112 и 113 и тези, установени в делегираните актове, приети в съответствие с член 103, параграф 2 и членове 114 и 115, във връзка със:

- а) техническите спецификации, форматите и оперативните правила, приложими за:
- i) средствата и методите за идентификация и използването на идентификация;
 - ii) идентификационния документ или документа относно движението за отглеждани говеда, овце и кози;
 - iii) идентификационния документ за отглеждани еднокопитни животни;
 - iv) идентификационните документи, документите относно движението и другите видове документи за отглеждани сухоземни животни от видове, различни от говеда, овце, кози и еднокопитни животни;
 - v) компютърните бази данни.
- б) крайните срокове за:
- i) предаването на информацията от операторите към компютърната база данни;
 - ii) регистрацията на отглеждани сухоземни животни;
 - iii) идентификацията на отглежданите сухоземни животни и подмяната на идентификационната маркировка;
- в) практическото прилагане на освобождаването от изискванията за идентификация и регистрация, предвидени в правилата, приети в съответствие с член 115.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

РАЗДЕЛ 2

ЗАРОДИШНИ ПРОДУКТИ

Член 118

Изисквания за проследимост на зародишни продукти от отглеждани говеда, овце, кози, еднокопитни животни и свине и от домашни птици

1. Операторите, произвеждащи, преработващи или съхраняващи зародишни продукти, маркират тези продукти от отглеждани говеда, овце, кози, еднокопитни животни и свине по начин, който позволява те да бъдат ясно проследени до:
 - а) животните донори;
 - б) датата на добиване;
 - в) животновъдните обекти, в които зародишните продукти са добити, произведени, преработени и съхранявани.
2. Предвидената в параграф 1 маркировка се проектира така, че да осигурява:
 - а) ефективното изпълнение на предвидените в настоящия регламент мерки за профилактика и контрол на болестите;
 - б) проследимостта на зародишните продукти, тяхното движение в държавите членки и между тях и въвеждането им в Съюза.

Член 119

Делегиране на правомощия във връзка с изискванията за проследимост на зародишните продукти

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:
 - а) изискванията за проследимост на зародишни продукти от отглеждани сухоземни животни — говеда, кози, овце, свине и еднокопитни животни — с които се изменят и допълват правилата, установени в член 118;
 - б) изискванията за проследимост на зародишни продукти от отглеждани сухоземни животни, различни от говеда, овце, кози, еднокопитни животни и свине, когато това е необходимо за:
 - i) ефективното изпълнение на предвидените в настоящия регламент мерки за профилактика и контрол на болестите;
 - ii) проследимостта на отглежданите сухоземни животни, тяхното движение в държавите членки и между тях и въвеждането им в Съюза.

2. При приемането на делегираните актове, предвидени параграф 1, Комисията взема под внимание следните въпроси:
- а) видовете отглеждани сухоземни животни, от които произхождат зародишните продукти;
 - б) здравния статус на животните;
 - в) рисковете, свързани със зародишните продукти;
 - г) вида зародишни продукти;
 - д) вида добиване, преработка или съхранение;
 - е) схемите на движение на видовете и категориите отглеждани сухоземни животни и зародишни продукти от тях;
 - ж) съображенията във връзка със защитата и опазването на различните видове отглеждани сухоземни животни;
 - ж) други елементи, които е възможно да допринесат за проследимостта на зародишните продукти.

Член 120

Изпълнителни правомощия във връзка с изискванията за проследимост на зародишните продукти

Чрез актове за изпълнение Комисията установява правила във връзка със:

- а) техническите изисквания и спецификации по отношение на маркирането, предвидени в член 118, параграф 1;
- б) оперативните изисквания по отношение на изискванията за проследимост, предвидени в делегираните актове, приети в съответствие с член 119, параграф 1.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Глава 3

Движение в рамките на Съюза на отглеждани сухоземни животни, различни от сухоземни домашни любимци

РАЗДЕЛ 1

ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ДВИЖЕНИЕТО

Член 121

Общи изисквания по отношение на движението на отглеждани сухоземни животни

1. Операторите вземат подходящи превантивни мерки, за да гарантират, че движението на отглежданите сухоземни животни не застрашава здравния статус на местоназначението във връзка със:
 - а) болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г);
 - б) нововъзникващи болести.
2. Операторите придвижват отглеждани сухоземни животни от животновъдните обекти и получават такива животни само ако животните отговарят на следните условия:
 - а) идват от животновъдни обекти, които са:
 - i) вписани в регистъра на животновъдните обекти от компетентния орган в съответствие с член 88, буква а) и за които не е предоставена дерогация от държавата членка на произход в съответствие с член 83;
 - ii) одобрени от компетентния орган в съответствие с член 92, параграф 1, ако това се изисква съгласно член 89, параграф 1 или член 90;
 - б) отговарят на изискванията за идентификация и регистрация, предвидени в членове 106, 107, 109, 110 и 113 и в правилата, приети в съответствие с член 114, букви а) — г) и член 117.

Член 122

Превантивни мерки, приложими по отношение на транспорта

1. Операторите вземат подходящи превантивни мерки, необходими, за да се гарантира, че:
 - а) здравният статус на животните не е изложен на риск по време на транспортирането;
 - б) операциите във връзка с транспортирането на отглеждани сухоземни животни не водят до потенциално разпространение към животни и хора

на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), на местата на събиране и на почивка и на местоназначението;

- в) са извършени почистване, дезинфекция, дезинсекция и дератизация на оборудването и транспортните средства и са взети други подходящи мерки за биологична сигурност съобразно с рисковете, свързани с транспорта.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с:

- а) почистването, дезинфекцията, дезинсекцията и дератизацията на оборудването и транспортните средства и използването на биоциди за целта;
- б) други подходящи мерки за биологична сигурност съгласно предвиденото в параграф 1, буква в).

РАЗДЕЛ 2

ДВИЖЕНИЕ МЕЖДУ ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ

Член 123

Общи изисквания по отношение на движението на отглеждани сухоземни животни между държавите членки

1. Операторите придвижват отглеждани сухоземни животни към друга държава членка само ако животните отговарят на следните условия:

- а) идват от животновъден обект:
 - i) в който не е налице необичайна смъртност или други признаци на болест по неустановени причини.
 - ii) който не подлежи на ограничения за движение, засягащи видовете, които предстои да бъдат придвижвани в съответствие с правилата, установени в член 55, параграф 1, буква г), член 61, параграф 1, буква а), член 62, член 65, параграф 1, буква в), член 74, параграф 1, член 78, параграфи 1 и 2 и в правилата, приети в съответствие с член 55, параграф 2, членове 63 и 67, член 71, параграф 3, член 74, параграф 3, член 79 и член 81, параграф 2, или спешните мерки, предвидени в членове 246 и 247 и в правилата, приети в съответствие с член 248, освен ако са предвидени дерогации по отношение на ограниченията на движението съгласно посочените правила;
 - iii) който не е разположен в ограничителна зона съгласно правилата, установени в член 55, параграф 1, буква е), подточка ii), членове 64 и 65, член 74, параграф 1, член 78 и в правилата, приети в съответствие с член 67, член 71, параграф 3, член 74, параграф 3, член 79 и член 81, параграф 2, или спешните мерки, предвидени в

членове 246 и 247 и в правилата, приети в съответствие с член 248, освен ако са предвидени дерогации съгласно посочените правила;

- б) през подходящ период от време преди датата на планираното придвижване не са били в контакт с отглеждани сухоземни животни, подлежащи на ограниченията на движението, посочени в буква а), подточки ii) и iii), или с отглеждани сухоземни животни от видовете от списъка, които са с по-нисък здравен статус, като по този начин е сведена до минимум възможността да бъдат разпространени болести, като се вземат предвид:
 - i) инкубационният период и пътищата за предаване на болестите от списъка и на нововъзникващите болести;
 - ii) видът животновъден обект;
 - iii) видовете и категорията на придвижваните отглеждани сухоземни животни;
 - iv) други епидемиологични фактори;
 - в) отговарят на съответните изисквания, предвидени в раздели 3 — 8.
2. Операторите вземат всички необходими мерки, за да гарантират, че отглежданите сухоземни животни, придвижвани към друга държава членка, се изпращат директно до местоназначението в друга държава членка, освен ако е необходимо спиране на място за почивка с оглед на хуманното отношение към животните.

Член 124

Задължения на операторите на местоназначението

1. Операторите на животновъдни обекти и кланици, приемащи отглеждани сухоземни животни от друга държава членка:
- а) проверяват дали:
 - i) са налице средствата за идентификация, предвидени в член 106, буква а), член 107, буква а), член 109, параграф 1, член 110, буква а), член 113, буква а) и в правилата, приети в съответствие с членове 114 и 117;
 - ii) са налице и правилно попълнени идентификационните документи, предвидени в член 106, буква б), член 107, буква б), член 109, параграф 1, буква в), член 113, буква б) и в правилата, приети в съответствие с членове 114 и 117;
 - б) проверяват дали са налице ветеринарните сертификати, предвидени в член 140 и в правилата, приети в съответствие с член 141, букви б) и в), или собственоръчните декларации, предвидени в член 148 и в правилата, приети в съответствие с член 148, параграф 2;

- в) информират компетентния орган за всички нередности по отношение на:
- i) получените отглеждани сухоземни животни;
 - ii) наличието на средствата за идентификация, посочени в буква а), подточка i);
 - iii) документите, посочени в буква а), подточка ii) и буква б).
2. В случай на нередности, съгласно посоченото в параграф 1, буква в), операторът изолира животните, при които е констатирана нередността, докато компетентният орган вземе решение по отношение на тях.

Член 125

Забрана за движение на отглеждани сухоземни животни между държавите членки

Операторите не придвижват отглеждани сухоземни животни към друга държава членка, освен ако държавата членка на местоназначение е дала изрично разрешение преди движението, ако става въпрос за животни, предназначени за клане с цел ликвидиране на болести като част от програма за ликвидиране на болести, предвидена в член 30, параграфи 1, 2 и 3.

Член 126

Общи изисквания за операторите по отношение на движението на отглеждани сухоземни животни, преминаващи през държави членки, но предназначени за износ от Съюза към трети държави или територии

Операторите гарантират, че отглежданите сухоземни животни, предназначени за износ към трета държава или територия и преминаващи през територията на друга държава членка, отговарят на изискванията, установени в членове 121, 122, 123 и 125.

РАЗДЕЛ 3

СПЕЦИФИЧНИ ИЗИСКВАНИЯ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ДВИЖЕНИЕТО НА КОПИТНИ ЖИВОТНИ И ДОМАШНИ ПТИЦИ КЪМ ДРУГИ ДЪРЖАВИ ЧЛЕНКИ

Член 127

Движение на отглеждани копитни животни и домашни птици към други държави членки

Операторите придвижват отглеждани копитни животни и домашни птици от животновъден обект от една държава членка към друга държава членка само ако по отношение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), животните отговарят на следните условия:

- а) към момента на движение не показват клинични симптоми или признаци на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г);

- б) преминали са подходящ период на пребиваване съобразно болестите от списъка, като се отчитат видовете и категориите на отглежданите копитни животни и домашните птици, които предстои да бъдат придвижвани;
- в) през период от време, съобразен с болестите от списъка и видовете и категориите копитни животни или домашни птици, които предстои да бъдат придвижвани, в животновъдния обект на произход не са били въвеждани отглеждани копитни животни или домашни птици;
- г) не представляват значителен риск от разпространение на болестите от списъка на местоназначението.

Член 128

Делегиране на правомощия по отношение на движението на отглеждани копитни животни и домашни птици към други държави членки

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с:
 - а) периодите на пребиваване, предвидени в член 127, буква б);
 - б) предвидения в член 127, буква в) период, необходим, за да се ограничи въвеждането на отглеждани копитни животни или домашни птици в животновъдния обект, преди да бъде извършено движението;
 - в) предвидените в член 127, буква г) допълнителни изисквания, гарантиращи, че отглежданите копитни животни и домашни птици не представляват значителен риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г);
 - г) други мерки за ограничаване на риска, с които се изменят и допълват изискванията, установени в член 127.
2. При установяването на правилата в делегираните актове, предвидени в параграф 1, Комисията взема под внимание следните въпроси:
 - а) болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г) и имащи значение за видовете от списъка или категорията на придвижваните отглеждани копитни животни или домашни птици;
 - б) здравния статус по отношение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), в животновъдните обекти, компартменти, зони и държави членки на произход и местоназначение;
 - в) вида животновъден обект и вида производство на мястото на произход и на местоназначението;
 - г) вида движение;
 - д) категориите и видовете отглеждани копитни животни и домашни птици, които предстои да бъдат придвижвани;

- е) възрастта на придвижваните отглеждани копитни животни и домашни птици;
- ж) други епидемиологични фактори.

Член 129

Отглеждани копитни животни и домашни птици, придвижвани към друга държава членка и предназначени за клане

1. Операторите на кланици, приемащи отглеждани копитни животни и домашни птици от друга държава членка, извършват клането на посочените животни възможно най-скоро след тяхното пристигане и най-късно в срока, определен в делегираните актове, приети в съответствие с параграф 2.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със срока за клане, предвиден в параграф 1 от настоящия член.

РАЗДЕЛ 4

ОПЕРАЦИИ ПО СЪБИРАНЕ НА ОТГЛЕЖДАНИ КОПИТНИ ЖИВОТНИ И ДОМАШНИ ПТИЦИ

Член 130

Дерогация за операциите по събиране

1. Чрез дерогация от член 123, параграф 2 операторите може да подлагат отглежданите копитни животни и домашни птици на максимум:
 - а) една операция по събиране в държавата членка на произход;
 - б) една операция по събиране в държавата членка на преминаване;
 - в) една операция по събиране в държавата членка на местоназначение.
2. Операциите по събиране, предвидени в параграф 1 от настоящия член, се провеждат само в животновъдни обекти, одобрени за целта в съответствие с член 92, параграф 1 и член 94, параграфи 3 и 4.

Държавите членки на произход обаче може да позволят провеждането на операциите по събиране на тяхна територия да се извършва в транспортните средства, като отглежданите копитни животни и домашни птици се събират директно от животновъдните обекти на произход, при условие че след посочените операции те не се разтоварват отново преди:

- а) пристигането им в животновъдния обект или на крайното местоназначение; или
- б) провеждането на операция по събиране, предвидена в параграф 1, букви б) и в).

Член 131

Изисквания по отношение на профилактиката на болестите при операции по събиране

Операторите, извършващи операции по събиране, гарантират, че:

- a) събраните отглеждани копитни животни и домашни птици имат един и същ здравен статус, като в противен случай за всички такива събрани животни се прилага по-ниският здравен статус;
- б) отглежданите копитни животни и домашни птици са събрани и придвижени до крайното им местоназначение в друга държава членка възможно най-скоро след напускане на животновъдния обект на произход и най-късно в срока, определен в делегираните актове, приети в съответствие с член 132, буква в);
- в) взети са необходимите мерки за биологична сигурност, за да се гарантира, че събраните отглеждани копитни животни и домашни птици:
 - i) не влизат в контакт с отглеждани копитни животни или домашни птици с по-нисък здравен статус;
 - ii) не представляват значителен риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), сред отглежданите копитни животни или домашни птици на мястото на операцията по събиране;
- г) отглежданите копитни животни или домашни птици са идентифицирани и, когато това се изисква, придружени от следните документи:
 - i) идентификационните и регистрационните документи, когато са предвидени в член 106, буква б), член 107, буква б), член 109, буква в), член 110, буква б), член 113, буква б) и в правилата, приети в съответствие с членове 114 и 117, освен ако са предвидени дерогации в съответствие с член 115;
 - ii) ветеринарните сертификати, предвидени в член 140 и член 141, буква в), освен ако са предвидени дерогации в правилата, приети в съответствие с член 141, буква а);
 - iii) собственоръчната декларация, предвидена в член 148.

Член 132

Делегиране на правомощия във връзка с операциите по събиране

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с:

- a) специфичните правила по отношение на операциите по събиране, ако са налице други мерки за ограничаване на риска в допълнение към предвидените в член 131, букви б) и в);

- б) критериите, съгласно които държавите членки на произход може да позволят операциите по събиране да се извършват в транспортните средства съгласно предвиденото в член 130, параграф 2, втора алинея;
- в) периода между момента на заминаване на отглежданите копитни животни или домашни птици от животновъдния обект на произход и момента на тяхното заминаване от мястото на събиране към крайното местоназначение в друга държава членка, съгласно посоченото в член 131, буква б);
- г) мерките за биологична сигурност, предвидени в член 131, буква в).

РАЗДЕЛ 5

ДВИЖЕНИЕ НА ОТГЛЕЖДАНИ СУХОЗЕМНИ ЖИВОТНИ, РАЗЛИЧНИ ОТ ОТГЛЕЖДАНИ КОПИТНИ ЖИВОТНИ И ДОМАШНИ ПТИЦИ, КЪМ ДРУГИ ДЪРЖАВИ ЧЛЕНКИ

Член 133

Движение на отглеждани сухоземни животни, различни от отглеждани копитни животни и домашни птици, към други държави членки, делегирани актове

1. Операторите придвижват отглеждани сухоземни животни, различни от отглеждани копитни животни и домашни птици, от животновъден обект в една държава членка към друга държава членка само ако животните не представляват значителен риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), на местоназначението.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с подробните правила, имащи за цел да се гарантира, че отглежданите сухоземни животни, различни от отглеждани копитни животни и домашни птици, не представляват значителен риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), предвидени в параграф 1 от настоящия член.
3. При установяването на подробните правила в делегираните актове, предвидени в параграф 2, Комисията взема под внимание следните въпроси:
 - а) болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г) и имащи значение за видовете от списъка или категорията на отглежданите сухоземни животни, които предстои да бъдат придвижени;
 - б) здравния статус по отношение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), в животновъдните обекти, компартменти, зони и държави членки на произход и местоназначение;
 - в) вида животновъден обект и вида производство на мястото на произход и на местоназначението;
 - г) вида движение съобразно крайното предназначение на животните на местоназначението;

- д) категориите и видовете на отглежданите сухоземни животни, които предстои да бъдат придвижени;
- е) възрастта на отглежданите сухоземни животни, които предстои да бъдат придвижени;
- ж) други епидемиологични фактори.

РАЗДЕЛ 6

ДЕРОГАЦИИ И ДОПЪЛНЕНИЯ ПО ОТНОШЕНИЕ НА МЕРКИТЕ ЗА ОГРАНИЧАВАНЕ НА РИСКА

Член 134

*Животни, предназначени за обособени специализирани животновъдни обекти,
делегирани актове*

1. Операторите придвижват отглеждани сухоземни животни към обособен специализиран животновъден обект само ако животните отговарят на следните условия:
 - а) произхождат от друг обособен специализиран животновъден обект;
 - б) не представляват значителен риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), сред видовете от списъка или категории животни в обособения специализиран животновъден обект на местоназначение, освен ако това движение е разрешено с научна цел.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегиращи актове в съответствие с член 253 във връзка със:
 - а) подробните правила по отношение на движението на отглеждани сухоземни животни в обособени специализирани животновъдни обекти в допълнение към изискванията, предвидени в параграф 1 от настоящия член;
 - б) специфичните правила относно движението на отглеждани сухоземни животни към обособени специализирани животновъдни обекти, ако са налице мерки за ограничаване на риска, гарантиращи, че това движение не представлява значителен риск за здравето на отглежданите сухоземни животни в обособения специализиран животновъден обект и заобикалящите го животновъдни обекти.

Член 135

*Дерогации за движение на отглеждани сухоземни животни за научни цели; делегиращи
актове*

1. Със съгласието на компетентния орган на мястото на произход компетентният орган на местоназначението може да разреши движението към територията на

държавата членка на отглеждани сухоземни животни, предназначени за научни цели, които не отговарят на изискванията, установени в раздели 1 — 5 с изключение на член 121, член 122, член 123, параграф 1, буква а), подточка ii) и член 124.

2. Компетентните органи предоставят предвидените в параграф 1 дерогации само ако са изпълнени следните условия:
 - а) компетентните органи на местоназначението и на мястото на произход:
 - i) са съгласували условията за това движение;
 - ii) са предприели необходимите мерки за ограничаване на риска, за да гарантират, че движението на животните не застрашава здравния статус на местата по трасето и на местоназначението по отношение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г);
 - iii) при необходимост са уведомили компетентния орган на държавата членка на преминаване за дерогацията и условията, при които тя е предоставена;
 - б) движението на животните се извършва под надзора на компетентните органи на местоназначението и на мястото на произход и, когато е приложимо, на компетентния орган на държавата членка на преминаване.
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с изменянето и допълването на предвидените в параграфи 1 и 2 от настоящия член правила за предоставяне на дерогации от компетентните органи.

Член 136

Дерогации относно развлекателните дейности, спортните и културните прояви, пашата и работата в близост до граници

1. Компетентният орган на местоназначението може да предостави дерогация от изискванията на раздели 2 — 5, с изключение на член 123, букви а) и б) и членове 124 и 125, за вътресъюзното движение на отглеждани сухоземни животни между държавите членки, ако то е предназначено за:
 - а) развлекателни дейности в близост до границите;
 - б) изложби, спортни, културни и подобни прояви, организирани в близост до граници;
 - в) паша на отглеждани сухоземни животни на пасища, споделени между държавите членки;
 - г) работа на отглеждани сухоземни животни в близост до границите на държавите членки.

2. Предоставените от компетентния орган на местоназначението дерогации относно движението на отглеждани сухоземни животни за целите, предвидени в параграф 1, се съгласуват между държавите членки на произход и на местонахождение и се вземат подходящи мерки за ограничаване на риска, за да се гарантира, че движението не представлява значителен риск.
3. Посочените в параграф 2 държави членки информират Комисията за предоставянето на дерогации, предвидено в параграф 1.
4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с изменянето и допълването на предвидените в параграф 1 от настоящия член правила за предоставяне на дерогации от компетентния орган на местоназначението.

Член 137

Делегиране на във връзка с дерогациите за циркове, изложби, спортни прояви, развлекателни дейности, зоопаркове, зоомагазини и търговски обекти на едро

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с:

- a) специфични изисквания, с които се допълват правилата, установени в раздели 2—5, относно движението на отглеждани сухоземни животни за следните цели:
 - i) в рамките на циркове, зоопаркове, зоомагазини, приюти за животни и търговски обекти на едро;
 - ii) изложби и спортни, културни и подобни прояви;
- б) дерогации от раздели 2—5 с изключение на член 123, букви а) и б) и членове 124 и 125 относно движението на отглежданите сухоземни животни, посочени в буква а).

Член 138

Изпълнителни правомощия във връзка с движението на определени видове или категории отглеждани сухоземни животни

Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно временни дерогации от правилата, съдържащи се в настоящата глава по отношение на движението на определени видове или категории отглеждани сухоземни животни, ако:

- a) изискванията по отношение на движението, предвидени в член 127, член 129, параграф 1, членове 130 и 131, член 133, параграф 1, член 134, параграф 1, член 135, параграфи 1 и 2, член 136 и в правилата, приети в съответствие с член 128, параграф 1, член 129, параграф 2, член 132, член 133, параграф 2, член 134, параграф 2, член 135, параграф 3, член 136, параграф 4 и член 137, не ограничават ефективно рисковете, свързани с движението на такива животни; или

- б) болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), изглежда се разпространяват въпреки изискванията по отношение на движението, установени в съответствие с раздели 1—6.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

По надлежно обосновани наложителни причини за спешност във връзка с болести със значимо отражение и като се отчитат въпросите, посочени в член 139, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение по реда на член 255, параграф 3.

Член 139

Въпроси, които да бъдат взети под внимание при приемането на предвидените в настоящия раздел делегирани актове и актове за изпълнение

При установяването на правилата в делегираните актове и актовете за изпълнение, предвидени в член 134, параграф 2, член 135, параграф 3, член 136, параграф 4 и членове 137 и 138, Комисията взема под внимание следните въпроси:

- а) рисковете, свързани с движението, посочено в изброените разпоредби;
- б) здравния статус по отношение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), на мястото на произход и на местоназначението;
- в) видовете от списъка за болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г);
- г) мерките за биологична сигурност, въведени на мястото на произход, на местоназначението и на местата по трасето;
- д) всички специфични условия в животновъдните обекти, при които се отглеждат сухоземните животни;
- е) специфичните схеми на движение, характерни за вида животновъден обект и съответните видове и категории отглеждани сухоземни животни;
- ж) други епидемиологични фактори.

РАЗДЕЛ 7 ВЕТЕРИНАРНО СЕРТИФИЦИРАНЕ

Член 140

Задължения на операторите да гарантират, че животните се придружават от ветеринарен сертификат

1. Операторите придвижват отглеждани сухоземни животни от посочените по-долу видове и категории към друга държава членка, ако животните се придружават от ветеринарен сертификат, издаден от компетентния орган на държавата членка на произход в съответствие с член 146, параграф 1:

- а) копитни животни;
 - б) домашни птици;
 - в) отглеждани сухоземни животни, различни от копитни животни и домашни птици и предназначение за обособен специализиран животновъден обект;
 - г) отглеждани сухоземни животни, различни от посочените в букви а), б) и в) от настоящия параграф, ако това се изисква съгласно делегираните актове, приети в съответствие с член 141, параграф 1, буква в).
2. Операторите не придвижват отглеждани сухоземни животни в дадена държава членка или от една държава членка към друга, освен ако животните се придружават от ветеринарен сертификат, издаден от компетентния орган на държавата членка на произход в съответствие с член 146, параграф 1и при спазване на условията, посочени в следните букви а) и б):
- а) разрешено е отглежданите сухоземни животни да напускат ограничителната зона, предвидена в член 55, параграф 1, буква е), подточка ii), член 56 и член 64, параграф 1, и подлежат на мерките за контрол на болести, предвидени в член 55, параграф 1, член 65, параграф 1, член 74, параграф 1 или член 78, параграфи 1 и 2 или в правилата, приети в съответствие с член 55, параграф 2, член 67, член 71, параграф 3, член 74, параграф 3, член 79, член 81, параграф 3 или член 248;
 - б) отглежданите сухоземни животни са от видове, подлежащи на посочените мерки за контрол на болест.
3. Операторите вземат всички необходими мерки, за да гарантират, че ветеринарният сертификат, посочен в параграф 1 от настоящия член, придружава отглежданите сухоземни животни от мястото на техния произход до крайното им местоназначение, освен ако са предвидени специални мерки в правилата, приети в съответствие с член 144.

Член 141

Делегиране на правомощия по отношение на задълженията на операторите да гарантират, че животните се придружават от ветеринарен сертификат

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:
- а) дерогациите от изискванията за ветеринарен сертификат, предвидени в член 140, параграф 1, за движение на отглеждани сухоземни животни, които не представляват значителен риск от разпространение на болести, по отношение на:
 - і) видовете или категориите на придвижваните отглеждани сухоземни животни и болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), по отношение на които животните са видове от списъка;

- ii) методите на отглеждане на посочените видове и категории отглеждани сухоземни животни и вида производство;
 - iii) предназначението на отглежданите сухоземни животни;
 - iv) местоназначението на отглежданите сухоземни животни; или
- б) специалните правила относно ветеринарното сертифициране, предвидени в член 140, параграф 1, ако компетентният орган е предприел конкретни мерки за ограничаване на риска във връзка с надзора или биологичната сигурност с оглед на правилата, предвидени в параграф 2, и гарантиращи:
- i) проследимостта на придвижваните отглеждани сухоземни животни;
 - ii) че придвижваните отглеждани сухоземни животни отговарят на изискванията относно здравето на животните във връзка с движението, предвидени в раздели 1—6;
- в) изискванията за ветеринарно сертифициране при движение на видове и категории отглеждани сухоземни животни, различни от посочените в член 140, параграф 1, букви а), б) и в, ако ветеринарното сертифициране е наложително, за да се гарантира, че съответното движение отговаря на изискванията относно здравето на животните във връзка с движението, установени в раздели 1—6.

2. При установяването на специалните правила, предвидени в параграф 1, буква б), Комисията взема предвид следните въпроси:

- а) увереността на компетентния орган в мерките за биологична сигурност, въведени от операторите съгласно предвиденото в член 9, параграф 1, буква б) и в правилата, приети в съответствие с член 9, параграф 2;
- б) способността на компетентния орган да вземе необходимите подходящи мерки и дейности, изисквани от настоящия регламент, съгласно предвиденото в член 12, параграф 1;
- в) степента на получени основни знания за здравето на животните съгласно предвиденото в член 10, и подкрепата, предвидена в член 12, параграф 2;
- г) извършването на посещенията за проверка на здравословното състояние на животните, предвидени в член 23 и в правилата, приети в съответствие с член 24, когато не са налице други целесъобразни схеми за надзор и осигуряване на качеството или не се извършва дейности по официален контрол, предвидени в член 23, параграф 1, буква в);
- д) извършваните от компетентния орган уведомяване и докладване на равнището на Съюза, както са предвидени в членове 17—20 и в правилата, приети в съответствие с член 17, параграф 3, член 18, параграф 3 и член 21;

- е) провеждането на надзора, предвиден в член 25, и на програмите за надзор, предвидени в член 27 и в правилата, приети в съответствие с членове 28 и 29.
3. При определянето на изискванията за ветеринарно сертифициране, предвидени в параграф 1, буква в) от настоящия член, Комисията взема под внимание въпросите, посочени в параграф 1, буква а), подточки i) — iv).

Член 142

Съдържание на ветеринарните сертификати

1. Ветеринарният сертификат съдържа следната информация:
 - а) животновъдният обект или мястото на произход, животновъдният обект на местоназначението или друг вид местоназначение и, където е приложимо, животновъдните обекти, в които се извършват операциите по събиране или почивката на отглежданите сухоземни животни;
 - б) описание на отглежданите сухоземни животни;
 - в) брой на отглежданите сухоземни животни;
 - г) идентификацията и регистрацията на отглежданите сухоземни животни, когато това се изисква съгласно членове 106, 107, 109, 110 и 113 и съгласно правилата, приети в съответствие с членове 114 и 117, освен ако са предвидени дерогации в съответствие с член 115; и
 - д) информацията, необходима, за да се докаже, че отглежданите сухоземни животни отговарят на съответните изисквания относно здравето на животните във връзка с движението, предвидени в раздели 1—6.
2. Ветеринарният сертификат може да включва също информация, изисквана по реда на други актове на Съюза.

Член 143

Делегиране на правомощия и актове за изпълнение във връзка със съдържанието на ветеринарните сертификати

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:
 - а) подробните правила относно съдържанието на ветеринарните сертификати, предвидени в член 142, параграф 1 за различните категории и видове отглеждани сухоземни животни и за конкретните видове движение, предвидени в правилата, приети в съответствие с член 144;
 - б) допълнителната информация, която да се включва във ветеринарните сертификати, предвидени в член 142, параграф 1.

2. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно образците на ветеринарни сертификати. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Член 144

Делегиране на правомощия по отношение на специфични видове движение на отглеждани сухоземни животни

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със специфичните мерки в допълнение към задължението на операторите да гарантират, че животните се придружават от ветеринарния сертификат, предвиден в член 140 и в правилата, приети в съответствие с член 141, относно следните видове движение на отглеждани сухоземни животни:

- a) движение на отглеждани копитни животни и домашни птици, преминаващи през операциите за събиране, предвидени в член 130, преди да достигнат крайното си местоназначение;
- б) движение на отглеждани сухоземни животни, които не могат да продължат пътуването си до крайното местоназначение и се налага да бъдат върнати на мястото на произход или преместени на друго място поради една или повече от следните причини:
 - i) предвиденият маршрут е бил прекъснат неочаквано от съображения за хуманно отношение към животните;
 - ii) непредвидени инциденти или събития по пътя;
 - iii) отглежданите сухоземни животни са отхвърлени на местоназначението в дадена държава членка или на външната граница на Съюза;
 - iv) отглежданите сухоземни животни са отхвърлени на дадено място на събиране или за почивка;
 - v) отглежданите сухоземни животни са отхвърлени в трета държава;
- в) движение на отглеждани сухоземни животни, предназначени за изложби и спортни, културни и подобни прояви, и последващото им връщане на мястото им на произход.

Член 145

Задължения на операторите да си сътрудничат с компетентния органи във връзка с ветеринарното сертифициране

Операторите:

- a) предоставят на компетентния орган цялата информация, необходима за попълването на ветеринарния сертификат, предвиден в член 140, параграфи 1 и 2 и в правилата, приети в съответствие с член 143, параграф 1 или член 144;

- б) при необходимост подлагат отглежданите сухоземни животни на предвидените в член 146, параграф 3 проверки по документи, проверки за идентичност и физически проверки.

Член 146

Компетентен орган, отговарящ за ветеринарното сертифициране

1. По искане на оператора компетентният орган издава ветеринарен сертификат за движението на отглеждани сухоземни животни към друга държава членка, когато такъв се изисква съгласно член 140 или делегираните актове, приети в съответствие с член 141, параграф 1 и член 143, параграф 2, при условие че са спазени следните изисквания по отношение на движението:
 - а) предвидените в член 121, член 122, параграф 1, членове 123, 125, 126, 127, 129, 130 и 131, член 133, параграф 1, член 134, параграф 1 и членове 135 и 136;
 - б) предвидените в делегираните актове, приети в съответствие с член 122, параграф 2, член 128, параграф 1, член 132, член 133, параграф 2, член 134, параграф 2, член 135, параграф 4, член 136, параграф 4 и член 137;
 - в) предвидените в актовете за изпълнение, приети в съответствие с член 138.
2. Ветеринарните сертификати:
 - а) се удостоверяват и подписват от официалния ветеринарен лекар;
 - б) остават валидни за периода, предвиден в правилата, приети в съответствие с параграф 4, буква в), по време на който отглежданите сухоземни животни, обхванати от сертификата, продължават да отговарят на съдържащите се в него гаранции относно здравето на животните.
3. Преди да подпише ветеринарния сертификат, официалният ветеринарен лекар проверява дали отглежданите сухоземни животни, обхванати от сертификата, отговарят на изискванията на настоящата глава, като извършва проверките по документи, проверките за идентичност и физическите проверки съгласно предвиденото в делегираните актове, приети в съответствие с параграф 4.
4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 за установяване на правила относно:
 - а) видовете проверки по документи, проверки за идентичност и физически проверки за различните видове и категории отглеждани сухоземни животни, които трябва да се извършват от официалния ветеринарен лекар съгласно параграф 3 от настоящия член, за да се провери съответствието с изискванията на настоящата глава;
 - б) сроковете за извършване на тези проверки по документи, проверки за идентичност и физически проверки и за издаването на ветеринарни

сертификати от официалния ветеринарен лекар, преди да бъде извършено движението на пратките отглеждани сухоземни животни;

- в) срока на валидност на ветеринарните сертификати.

Член 147

Електронни ветеринарни сертификати

Електронните ветеринарни сертификати, издадени, обработени и предадени посредством информационната система IMSOC, могат да заменят придружаващите ветеринарни сертификати, предвидени в член 146, параграф 1, ако:

- а) съдържат цялата информация, изисквана за образеца на ветеринарен сертификат в съответствие с член 142 и правилата, приети в съответствие с член 143;
- б) е гарантирана проследимостта на отглежданите сухоземни животни и връзката между тези животни и електронния ветеринарен сертификат.

Член 148

Собственоръчна декларация от оператора за движение към други държави членки

1. Операторите на мястото на произход издават собственоръчна декларация за движението на отглеждани сухоземни животни от мястото им на произход в една държава членка до тяхното местоназначение в друга държава членка и гарантират, че декларацията придружава животните, ако не се изисква те да бъдат придружавани от ветеринарен сертификат, предвиден в член 140, параграфи 1 и 2.
2. Предвидената в параграф 1 собственоръчна декларация съдържа следната информация относно отглежданите сухоземни животни:
 - а) мястото им на произход, местоназначението им и, когато е приложимо, местата на събиране или почивка;
 - б) описание на отглежданите сухоземни животни, видовете, категорията и количеството им;
 - в) идентификацията и регистрацията, когато това се изисква в съответствие с членове 106, 107, 109, 110 и член 113, буква а), както и правилата, приети в съответствие с членове 114 и 117;
 - г) информацията, необходима, за да се докаже, че отглежданите сухоземни животни отговарят на съответните изисквания относно здравето на животните във връзка с движението, предвидени в раздели 1—6.
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:

- а) подробните правила относно съдържанието на собственоръчната декларация, предвидена в параграф 2 от настоящия член, за различните категории и видове животни;
 - б) информацията, която трябва да се съдържа в собственоръчната декларация наред с предвидената в параграф 2 от настоящия член.
4. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно образците на собственоръчните декларации, предвидени в параграф 2 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

РАЗДЕЛ 8

УВЕДОМЯВАНЕ ЗА ДВИЖЕНИЕ НА ОТГЛЕЖДАНИ СУХОЗЕМНИ ЖИВОТНИ КЪМ ДРУГИ ДЪРЖАВИ ЧЛЕНКИ

Член 149

Задължения на операторите във връзка с уведомяването за движение на отглеждани сухоземни животни към други държави членки

Операторите уведомяват компетентния орган в своята държава членка на произход, преди да вземат планираното придвижване на отглеждани сухоземни животни от същата държава членка към друга, като:

- а) животните трябва да бъдат придружени от ветеринарен сертификат, издаден от компетентния орган на държавата членка на произход в съответствие с членове 146 и 147 и правилата, приети в съответствие с член 146, параграф 4;
- б) животните трябва да бъдат придружени от ветеринарен сертификат за отглеждани сухоземни животни, ако са придвижвани от ограничителна зона и подлежат на мерки за контрол на болести, съгласно посоченото в член 140, параграф 2;
- в) се изисква уведомяване съгласно делегираните актове, приети в съответствие с член 151, параграф 1.

За целите на първата алинея от настоящия член операторите предоставят на компетентния орган на своята държавата членка на произход цялата информация, необходима за уведомяване на компетентния орган на държавата членка на местоназначение за движението на отглежданите сухоземни животни в съответствие с член 150, параграф 1.

Член 150

Отговорност на компетентния орган за уведомяването на други държави членки за движението

1. Компетентният орган на държавата членка на произход уведомява компетентния орган на държавата членка на местоназначение за движението на отглеждани сухоземни животни, както е посочено в член 149.

2. Когато е възможно, посоченото в параграф 1 уведомяване се извършва посредством системата IMSOC.
3. Държавите членки определят региони за целите на управлението на уведомленията за движение съгласно предвиденото в параграф 1.
4. Чрез дерогация от параграф 1 компетентният орган на държавата членка на произход може да разреши на оператора да предостави на компетентния орган на държавата членка на местоназначение частично или пълно уведомление за движението на отглеждани сухоземни животни посредством системата IMSOC.

Член 151

Делегиране на правомощия и актове за изпълнение относно уведомяването за движение от страна на операторите и компетентния орган

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:
 - а) изискването операторите предварително да уведомяват за движението на отглеждани сухоземни животни между държавите членки в съответствие с член 149 в случай на категории и видове животни, различни от посочените в букви а) и б) на същия член, ако е необходимо да бъде проследено това движение на указаните категории и видове животни, за да се гарантира спазването на изискванията относно здравето на животните във връзка с движението, установени в раздели 1 — 6;
 - б) информацията, необходима, за да бъде подадено уведомление за движението на отглеждани сухоземни животни съгласно предвиденото в членове 149 и 150;
 - в) извънредните процедури за уведомяване за движение на отглеждани сухоземни животни в случай на прекъсвания на електрозахранването и други смущения в системата IMSOC;
 - г) предвидените в член 150, параграф 3 изисквания държавите членки да определят региони за целите на управлението на уведомленията за движение.
2. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно:
 - а) формата на уведомленията за движение на отглеждани сухоземни животни, подавани от:
 - i) операторите към компетентния орган на държавата членка на произход в съответствие с член 149;
 - ii) компетентния орган на държавата членка на произход към държавата членка на местоназначение в съответствие с член 150;
 - б) крайните срокове за:

- i) предоставяне на необходимата информацията, посочена в член 149, от оператора на компетентния орган на държавата членка на произход;
- ii) посоченото в член 150, параграф 1 уведомяване от страна на компетентния орган на държавата членка на произход за движение на отглеждани сухоземни животни.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Глава 4

Движение на сухоземни домашни любимци в рамките Съюза

Член 152

Движение с нетърговска цел на сухоземни домашни любимци; делегирани актове и актове за изпълнение

1. Стопаните на домашни любимци, придвижват с нетърговска цел сухоземни домашни любимци от посочените в приложение I видове от една държавна членка към друга само ако:
 - а) сухоземните домашни любимци са идентифицирани и се придружават от идентификационен документ, когато това се изисква съгласно член 112 или правилата, приети в съответствие с член 114, буква д) и член 117;
 - б) по време на движението са взети подходящи мерки за профилактика и контрол на болести, за да се гарантира, че сухоземните домашни любимци не представляват значителен риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), и на нововъзникващи болести сред отглежданите сухоземни животни на местоназначението и по време на транспортирането.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с посочените в параграф 1, буква б) от настоящия член мерки за профилактика и контрол на болести, за да се гарантира, че сухоземните домашни любимци не представляват значителен риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), и на нововъзникващи болести сред животните по време на транспортирането и на местоназначението, като се отчита, според случая, здравният статус на местоназначението.
3. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно мерките за профилактика и контрол на болести, предвидени в параграф 1 от настоящия член и в правилата, приети в съответствие с параграф 2 от него.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 254, параграф 2.

Глава 5

Движение на диви сухоземни животни

Член 153

Диви сухоземни животни

1. Операторите придвижват диви сухоземни животни от местообитание в една държава членка към местообитание или животновъден обект в друга държава членка само ако:
 - а) движението на дивите животни от тяхното местообитание се извършва така, че то да не представлява значителен риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), или нововъзникващи болести по трасето и на местоназначението;
 - б) дивите животни не идват от местообитание в ограничителни зони, подлежащи на ограничения на движението поради поява на някоя от болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), или на нововъзникваща болест сред видовете от списъка, които ограничения са предвидени в член 70, параграф 2, буква в), член 80 параграфи 1 и 2 и в правилата, приети в съответствие с член 70, параграф 3, буква б), член 71, параграф 3, член 80, параграф 4 и член 81, параграф 3, или на спешните мерки, предвидени в членове 245 и 246 и в правилата, приети в съответствие с член 248, освен ако са предвидени дерогации съгласно посочените правила;
 - в) дивите животни се придружават от ветеринарен сертификат или други документи, ако е необходимо ветеринарно сертифициране, за да се гарантира, че са спазени изискванията относно здравето на животните във връзка с движението, установени в букви а) и б) от настоящия параграф и в правилата, приети в съответствие с член 154, параграф 1, букви в) и г);
 - г) подадено е уведомление за движението от компетентния орган на държавата членка на произход до компетентния орган на държавата членка на местоназначение, ако се изисква ветеринарен сертификат съгласно правилата, приети в съответствие с член 154, параграф 1, буква в).
2. Ако ветеринарното сертифициране се изисква съгласно правилата, приети в съответствие с член 154, параграф 1, буква в), по отношение на движението на диви сухоземни животни се прилагат изискванията, предвидени в членове 142, 145, член 146, параграфи 1, 2 и 3, член 147 и в правилата, приети в съответствие с членове 143, 144 и член 146, параграф 4.
3. Ако се изисква уведомление за движение в съответствие с параграф 1, буква г) от настоящия член, по отношение на движението на диви сухоземни животни се прилагат изискванията, предвидени в членове 149 и 150, както и в правилата, приети в съответствие с делегираните актове, установени в член 151.

Член 154

Предоставяне на правомощия във връзка с движението на диви сухоземни животни

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:
 - а) предвидените в член 153, параграф 1, букви а) и б) изисквания относно здравето на животните във връзка с движението на диви сухоземни животни;
 - б) изискванията относно здравето на животните във връзка с въвеждането на диви сухоземни животни при тяхното придвижване от дивата среда:
 - i) към животновъдни обекти;
 - ii) за отглеждане като домашни любимци;
 - в) видовете движение на диви сухоземни животни или ситуациите, при които това движение трябва да се придружава от ветеринарен сертификат или друг документ, и изискванията относно съдържанието на тези сертификати или други документи;
 - г) уведомяването от компетентния орган на държавата членка на произход до компетентния орган на държавата членка на местоназначение в случай на движение на диви сухоземни животни между държавите членки, както и с информацията, която се включва в това уведомление.
2. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно изискванията, предвидени в член 153 и в делегираните актове, приети в съответствие с параграф 1 относно:
 - а) образците на ветеринарните сертификати и другите документи, които се изисква да придружават движението на дивите сухоземни животни, ако това е предвидено в делегирани актове, приети в съответствие с параграф 1, буква в);
 - б) формата на уведомлението от компетентния орган на държавата членка на произход и крайния срок за подаване на такива уведомления, когато са предвидени съгласно правилата, приети в съответствие с параграф 1, буква г).

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Глава 6

Движение на зародишни продукти в рамките на Съюза

РАЗДЕЛ 1

ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ

Член 155

Общи изисквания по отношение на движението на зародишни продукти

1. Операторите вземат подходящи превантивни мерки, за да гарантират, че движението на зародишни продукти не застрашава здравния статус на отглежданите сухоземни животни на местоназначението по отношение на:
 - а) болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г);
 - б) нововъзникващи болести.
2. Операторите придвижват зародишни продукти от своите животновъдни обекти и получават такива продукти само ако продуктите отговарят на следните условия:
 - а) идват от животновъдни обекти, които са:
 - i) вписани в регистъра на животновъдните обекти от компетентния орган в съответствие с член 88, буква а) и за които не е предоставена дерогация от държавата членка на произход в съответствие с член 83;
 - ii) одобрени от компетентния орган в съответствие с член 92, параграф 1, ако това се изисква съгласно член 89, параграф 1 или член 90;
 - б) отговарят на изискванията за проследимост, предвидени в член 118, параграф 1 и в правилата, приети в съответствие с член 119, параграф 1.
3. Операторите отговарят на изискванията, предвидени в член 122 относно транспортването на зародишни продукти от отглеждани сухоземни животни.
4. Операторите не придвижват зародишни продукти от животновъден обект в една държавата членка към животновъден обект в друга държавата членка освен ако са получили изрично разрешение от компетентния орган на държавата членка на местоназначение за това движение, в случай че е налице изискване зародишните продукти да бъдат унищожени с цел ликвидиране на болест като част от програма за ликвидиране, предвидена в член 30, параграф 1 или 2.

Член 156

Задължения на операторите на местоназначението

1. Операторите на животновъдни обекти на местоназначението, получаващи зародишни продукти от животновъден обект в друга държава членка:
 - а) проверяват за наличие на:
 - i) идентификационна маркировка съгласно член 118 и правилата, приети в съответствие с член 119;
 - ii) ветеринарни сертификати съгласно предвиденото в член 159;
 - б) информират компетентния орган за всички нередности по отношение на:
 - i) получените зародишни продукти;
 - ii) наличието на средствата за идентификация, посочени в буква а), подточка i);
 - iii) наличието на ветеринарните сертификати, посочени в буква а), подточка ii).
2. В случай на нередност съгласно посоченото в параграф 1, буква б), операторът държи под свой надзор зародишните продукти, докато компетентният орган вземе решение по отношение на тях.

РАЗДЕЛ 2

ДВИЖЕНИЕ НА ЗАРОДИШНИ ПРОДУКТИ ОТ ОТГЛЕЖДАНИ ГОВЕДА, ОВЦЕ, КОЗИ, СВИНЕ, ЕДНОКОПИТНИ ЖИВОТНИ И ОТ ДОМАШНИ ПТИЦИ КЪМ ДРУГИ ДЪРЖАВИ ЧЛЕНКИ

Член 157

Задължения на операторите във връзка с движението на зародишни продукти от отглеждани говеда, овце, кози, свине, еднокопитни животни и от домашни птици към други държави членки

1. Операторите придвижват зародишни продукти от отглеждани говеда, овце, кози, свине, еднокопитни животни и от домашни птици към други държави членки само ако посочените зародишни продукти отговарят на следните условия:
 - а) те са добити, произведени, преработени и съхранявани в животновъден обект за зародишни продукти, одобрен за тази цел в съответствие с член 92, параграф 1 и член 94;
 - б) отговарят на изискванията за проследимост за съответния вид зародишен продукт съгласно член 118 и правилата, приети в съответствие с член 119;

- в) те са добити от животни донори, които отговарят на нужните изисквания относно здравето на животните, за да се гарантира, че зародишните продукти не разпространяват болестите от списъка;
 - г) те са добити, произведени, преработени, съхранявани и транспортирани по начин, който гарантира, че продуктите не разпространяват болестите от списъка.
2. Операторите не придвижват зародишни продукти от отглеждани говеда, овце, кози, свине, еднокопитни животни и от домашни птици от животновъден обект за зародишни продукти, който подлежи на ограничения на движението, засягащи видовете от списъка в съответствие с:
- а) член 55, параграф 1, букви а), в) и д), член 55, параграф 1, буква е), подточка ii), член 56, член 61, параграф 1, буква а), член 62, параграф 1, член 65, параграф 1, буква в), член 74, параграф 1 и член 78, параграфи 1 и 2;
 - б) правилата, приети в съответствие с член 55, параграф 2, членове 63 и 67, член 71, параграф 3, член 74, параграф 3, член 79 и член 81, параграф 2; и
 - в) спешните мерки, предвидени в членове 246 и 247 и в правилата, приети в съответствие с член 248, освен ако в правилата, приети в съответствие с член 247, са предвидени дерогации.

Член 158

Делегиране на правомощия във връзка с движението на зародишни продукти от отглеждани говеда, овце, кози, свине, еднокопитни животни и от домашни птици към други държави членки

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с изискванията относно здравето на животните при движение на зародишни продукти от отглеждани говеда, овце, кози, свине, еднокопитни животни и от домашни птици, предвидено в член 157, към други държави членки, за да установи:

- а) правилата във връзка с добиването, производството, преработката и съхранението на зародишни продукти от посочените видове отглеждани животни в одобрени животновъдни обекти съгласно посоченото в член 157, параграф 1, буква а);
- б) изискванията относно здравето на животните, предвидени в член 157, параграф 1, буква в):
 - i) по отношение на отглежданите животни, от които са добити зародишните продукти;
 - ii) изолирането или поставянето под карантина на отглежданите животни донори, посочени в подточка i);

- в) лабораторни и други видове изследвания на отглежданите животни донори и зародишните продукти;
- г) изискванията относно здравето на животните във връзка с предвидените в член 157, параграф 1, буква г) добиване, производство, преработка, съхранение или други видове процедури и транспортиране;
- д) дерогациите за операторите от правилата, предвидени в член 157, като се вземат предвид рисковете във връзка с такива зародишни продукти, както и всички взети мерки за ограничаване на риска.

РАЗДЕЛ 3

ВЕТЕРИНАРНО СЕРТИФИЦИРАНЕ И УВЕДОМЯВАНЕ ЗА ДВИЖЕНИЕ

Член 159

Задължения на операторите във връзка с ветеринарното сертифициране при движение на зародишни продукти от отглеждани говеда, овце, кози, свине, еднокопитни животни и от домашни птици, делегирани актове

1. Операторите придвижват зародишни продукти от отглеждани говеда, овце, кози, свине, еднокопитни животни и от домашни птици само ако зародишните продукти се придружават от ветеринарен сертификат, издаден от компетентния орган на държавата членка на произход в съответствие с параграф 3, ако движението е:
 - а) към друга държава членка;
 - б) в държава членка или към друга държава членка, ако:
 - i) е разрешено зародишните продукти от отглеждани животни да напуснат ограничителна зона, подлежаща на мерките за контрол на болести, предвидени в член 55, параграф 1, буква е), подточка ii), членове 56, 64 и 65, член 74, параграф 1, член 78 и в правилата, приети в съответствие с член 55, параграф 2, член 67, член 71, параграф 3, член 74, параграф 3, член 79 и член 81, параграф 2, или на спешните мерки, предвидени в членове 246 и 247 и в правилата, приети в съответствие с член 248, освен ако са предвидени дерогации от изискването за ветеринарно сертифициране съгласно правилата, посочени в настоящата подточка; и
 - ii) зародишните продукти от отглеждани животни са от видове, подлежащи на посочените в подточка i) мерки за контрол на болести или спешни мерки.
2. Операторите вземат всички необходими мерки, за да гарантират, че ветеринарният сертификат, посочен в параграф 1, придружава зародишните продукти от тяхното място на произход до местоназначението им.
3. По искане на оператора компетентният орган издава ветеринарен сертификат за движението на зародишни продукти, посочени в параграф 1.

4. По отношение на ветеринарното сертифициране на зародишните продукти, посочени в параграф 1 от настоящия член, се прилагат членове 142, 145, 146, 147 и правилата, приети в съответствие с членове 143, 144 и член 146, параграф 4, а по отношение на собственоръчната декларация за движение на зародишни продукти се прилагат член 148, параграф 1 и правилата, приети в съответствие с член 148, параграф 2.
5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с дерогациите от изискванията за ветеринарен сертификат, предвидени в параграф 1 от настоящия член, по отношение на движението на зародишни продукти от отглеждани говеда, овце, кози, свине, еднокопитни животни и от домашни птици, които не представляват значителен риск от разпространение на болестите от списъка, с оглед на:
 - а) естеството на зародишните продукти или на животинските видове, от които са добити;
 - б) методите на производство и преработка, използвани в животновъдния обект за зародишни продукти;
 - в) предназначението на зародишните продукти;
 - г) алтернативните мерки за ограничаване на риска, въведени за съответния вид и категория зародишни продукти и животновъден обект за зародишни продукти.

Член 160

Съдържание на ветеринарните сертификати

1. Ветеринарният сертификат за зародишни продукти, предвиден в член 159, съдържа най-малко следната информация:
 - а) животновъден обект на произход и на местоназначение на зародишните продукти или друг вид местоназначение;
 - б) вид зародишни продукти и видове отглеждани животни донори;
 - в) обем на зародишните продукти;
 - г) маркировка на зародишните продукти, когато такава се изисква в съответствие с член 118, параграф 1 и с правилата, приети в съответствие с член 119, параграф 1;
 - д) информацията, необходима за да се докаже, че зародишните продукти от пратката отговарят на изискванията по отношение на движението на съответните животински видове, предвидени в членове 155 и 157 и в правилата, приети в съответствие с член 158.

2. Ветеринарният сертификат за зародишни продукти, предвиден в член 159, може да включва също информация, изисквана в съответствие с други актове на Съюза.
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:
 - а) информацията, която да се включва във ветеринарните сертификати в съответствие с параграф 1 от настоящия член;
 - б) ветеринарното сертифициране на различните видове зародишни продукти и животински видове.
4. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно образците на ветеринарни сертификати за зародишни продукти. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Член 161

Уведомяване за движение на зародишни продукти от отглеждани говеда, овце, кози, свине, еднокопитни животни и от домашни птици към други държави членки

1. Операторите:
 - а) информират компетентния орган в своята държава членка на произход, преди да вземат планираното придвижване на зародишни продукти от отглеждани говеда, овце, кози, свине, еднокопитни животни и от домашни птици към друга държава членка, когато:
 - i) е налице изискване зародишните продукти да се придружават от ветеринарен сертификат в съответствие с член 159, параграф 1;
 - ii) се изисква уведомяване за движението на зародишни продукти съгласно делегираните актове, приети в съответствие с член 151, параграф 1, като се вземе предвид параграф 3 от настоящия член;
 - б) предоставят цялата информация, необходима на компетентния орган на държавата членка на произход, за да уведоми компетентния орган на държавата членка на местоназначение за движението на зародишните продукти в съответствие с параграф 2.
2. Компетентният орган на държавата членка на произход уведомява компетентния орган на държавата членка на местоназначение за движението на зародишни продукти от отглеждани говеда, овце, кози, свине, еднокопитни животни и от домашни птици съгласно правилата, приети в съответствие с член 151.
3. По отношение на уведомяването за зародишни продукти се прилагат членове 149 и 150, както и правилата, приети в съответствие с член 151.

РАЗДЕЛ 4

ДВИЖЕНИЕ НА ЗАРОДИШНИ ПРОДУКТИ ОТ ОТГЛЕЖДАНИ СУХОЗЕМНИ ЖИВОТНИ, РАЗЛИЧНИ ОТ ГОВЕДА, ОВЦЕ, КОЗИ, СВИНЕ, ЕДНОКОПИТНИ ЖИВОТНИ И ДОМАШНИ ПТИЦИ, КЪМ ДРУГИ ДЪРЖАВИ ЧЛЕНКИ

Член 162

Зародишни продукти от отглеждани сухоземни животни, различни от говеда, овце, кози, свине, еднокопитни животни и домашни птици

1. Операторите придвижват зародишни продукти от отглеждани сухоземни животни, различни от говеда, овце, кози, свине, еднокопитни животни и домашни птици, към други държави членки само ако зародишните продукти не представляват значителен риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), сред видове от списъка на местоназначението, като се отчита здравният статус на местоназначението.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с изискванията относно здравето на животните, ветеринарното сертифициране и изискванията за уведомяване при движение на зародишни продукти от отглеждани сухоземни животни, различни от говеда, овце, кози, свине, еднокопитни животни и домашни птици, като се вземат предвид следните въпроси:
 - а) болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), за видовете от списъка;
 - б) видовете животни, от които са добити зародишните продукти, и вида на зародишните продукти;
 - в) здравният статус на мястото на произход и на местоназначението;
 - г) вида добиване, производство, преработка и съхранение;
 - д) други епидемиологични фактори.
3. Ако се изисква ветеринарно сертифициране и уведомяване за движението на зародишни продукти в съответствие с параграф 2 от настоящия член:
 - а) по отношение на сертифицирането се прилагат правилата, предвидени в членове 159, 160 и 161 и правилата, приети в съответствие с член 159, параграф 5 и член 160, параграф 3;
 - б) по отношение на уведомяването за движение се прилагат правилата, предвидени в член 161, параграфи 1 и 2.

РАЗДЕЛ 5

ДЕРОГАЦИИ

Член 163

Зародишни продукти, предназначени за научни цели; делегирани актове

1. Чрез дерогация от раздели 1—4 компетентният орган на местоназначението може да разреши движението на зародишни продукти за научни цели, които не отговарят на изискванията на посочените раздели, с изключение на член 155, параграф 1, член 155, параграф 2, буква в), член 155, параграф 3 и член 156, ако са спазени следните условия:
 - а) преди да предостави такова разрешение, компетентният орган на местоназначението трябва да вземе необходимите мерки за ограничаване на риска, за да гарантира, че движението на съответните зародишни продукти не застрашава здравния статус на местата по трасето и на местоназначението по отношение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г);
 - б) движението на съответните зародишни продукти се извършва под надзора на компетентния орган на местоназначението.
2. При предоставянето на дерогация в съответствие с параграф 1 компетентният орган на местоназначението уведомява държавата членка на произход и държавите членки на преминаване за дерогацията и условията, при които тя е предоставена.
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с условията за предоставяне на дерогации от компетентния орган на местоназначението съгласно предвиденото в параграф 1 от настоящия член.

Глава 7

Производство, преработка и разпространение на продукти от животински произход в рамките на Съюза

Член 164

*Общи задължения на операторите във връзка със здравето на животните;
делегиран актове*

1. Операторите вземат подходящи превантивни мерки, за да гарантират, че на всички етапи от производството, преработката и разпространението им в Съюза продуктите от животински произход не разпространяват:
 - а) болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), като се отчита здравният статус на мястото на производство, на преработка или на местоназначението;

- б) нововъзникващи болести.
2. Операторите гарантират, че продуктите от животински произход не идват от животновъдни обекти или предприятия за храни и не са получени от животни, идващи от животновъдни обекти, в които са въведени:
- а) спешните мерки, предвидени в членове 246 и 247 и в правилата, приети в съответствие с член 248, освен ако в правилата, приети в съответствие с член 248, са предвидени дерогации от изискванията на параграф 1;
 - б) ограничения на движението, приложими по отношение на отглеждани сухоземни животни и продукти от животински произход съгласно предвиденото в член 31, параграф 1, член 55, параграф 1, буква д), член 56, член 61, параграф 1, буква а), член 62, параграф 1, член 65, параграф 1, буква в), член 70, параграф 1, буква б), член 74, параграф 1, буква а), член 78, параграфи 1 и 2 и в правилата, приети в съответствие с член 55, параграф 2, членове 63 и 66, член 71, параграф 3, член 74, параграф 3, член 79 и член 81, параграф 2, освен ако в посочените правила са предвидени дерогации от посочените ограничения на движението.
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с подробните изисквания, с които се изменят и допълват изискванията от параграф 2 от настоящия член по отношение на движението на продукти от животински произход, като се вземат предвид:
- а) болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), и видовете, които те засягат;
 - б) свързаните рискове.

Член 165

Задължения на операторите във връзка с ветеринарните сертификати; делегирани актове

1. Операторите придвижват посочените по-долу продукти от животински произход в дадена държава членка или към друга държава членка само ако продуктите се придружават от ветеринарен сертификат, издаден в съответствие с параграф 3 от компетентния орган на държавата членка на произход:
- а) продукти от животински произход:
 - i) за които е разрешено да бъдат придвижени от ограничителна зона, подлежаща на спешни мерки, предвидени в правилата, приети в съответствие с член 248;
 - ii) с произход от животински видове, подлежащи на посочените спешни мерки;
 - б) продукти от животински произход:

- i) за които е разрешено да бъдат придвижени от ограничителна зона, подлежаща на мерки за контрол на болести в съответствие с член 31, параграф 1, член 55, параграф 1, буква е), подточка ii), член 56, член 61, параграф 1, буква а), член 62, параграф 1, член 64, член 65, параграф 1, буква в), член 70, параграф 1, буква б), член 74, параграф 1, буква а) и член 78, параграфи 1 и 2 и с правилата, приети в съответствие с член 55, параграф 2, член 63, член 67, член 71, параграф 3, член 74, параграф 3, член 79, и член 81, параграф 2;
 - ii) с произход от животински видове, подлежащи на посочените мерки за контрол на болест.
2. Операторите вземат всички необходими мерки, за да гарантират, че ветеринарният сертификат, посочен в параграф 1, придружава продуктите от животински произход от тяхното място на произход до местоназначението им.
3. По искане на оператора компетентният орган издава ветеринарен сертификат за движението на продуктите от животински произход, посочени в параграф 1.
4. По отношение на ветеринарното сертифициране на движението на продукти от животински произход, посочено в параграф 1 от настоящия член, се прилагат членове 145, 146, 147 и правилата, приети в съответствие с членове 143, 144 и член 146, параграф 4.
5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с дерогациите от изискванията за ветеринарен сертификат, предвидени в параграф 1 от настоящия член, и условията за такива дерогации по отношение на движението на продукти от животински произход, които не представляват значителен риск от разпространение на болестите от списъка, с оглед на:
 - а) вида продукти от животински произход;
 - б) приложените по отношение на продуктите от животински произход мерки за ограничаване на риска, с помощта на които се намаляват рисковете от разпространение на болести;
 - в) предназначението на продуктите от животински произход;
 - г) местоназначението на продуктите от животински произход.

Член 166

Съдържание на ветеринарните сертификати; делегирани актове и актове за изпълнение

1. Ветеринарният сертификат за продукти от животински произход, предвиден в член 165, параграф 1, съдържа най-малко следната информация:
 - а) животновъдния обект или място на произход и животновъдния обект на местоназначение или друг вид местоназначение;

- б) описание на продуктите от животински произход;
 - в) количество на продуктите от животински произход;
 - г) идентификация на продуктите от животински произход, когато такава се изисква съгласно член 65, параграф 1, буква з) или съгласно правилата, приети в съответствие с член 67, буква а);
 - д) информацията, необходима, за да се докаже, че продуктите от животински произход отговарят на изискванията по отношение на ограничението за движение, предвидени в член 164, параграф 2 и в правилата, приети в съответствие с член 164, параграф 3.
2. Ветеринарният сертификат за продукти от животински произход, посочен в параграф 1, може да включва също информация, изисквана в съответствие с други актове на Съюза.
 3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с информацията, която се включва във ветеринарните сертификати съгласно предвиденото в параграф 1 от настоящия член.
 4. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно посочените в параграф 1 от настоящия член образци на ветеринарни сертификати за продукти от животински произход. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Член 167

Уведомяване за движение на продукти от животински произход към други държави членки

1. Операторите:
 - а) информират компетентния орган в своята държава членка на произход, преди да вземат планираното придвижване на продукти от животински произход, когато се изисква пратките да се придружават от ветеринарен сертификат в съответствие с член 165, параграф 1;
 - б) предоставят цялата информация, необходима на компетентния орган на държавата членка на произход, за да уведоми в съответствие с параграф 2 държавата членка на местоназначение за движението на продуктите от животински произход.
2. Компетентният орган на държавата членка на произход уведомява компетентния орган на държавата членка на местоназначение за движението на продукти от животински произход в съответствие с член 150 и с правилата, приети в съответствие с член 151.

3. По отношение на уведомяването за продукти от животински произход се прилагат членове 149 и 150, както и правилата, приети в съответствие с член 151.

Глава 8

Обхват на националните мерки

Член 168

Национални мерки по отношение на движението на животни и зародишни продукти

1. Държавите членки запазват правото си да вземат национални мерки по отношение на движението на тяхна територия на отглеждани сухоземни животни и зародишни продукти, добити от тях.
2. Посочените национални мерки:
 - а) се вземат, като се отчитат правилата относно движението на животни и зародишни продукти, установени в глави 3, 4, 5 и 6, и не са в противоречие с тях;
 - б) не възпрепятстват движението на животни и продукти между държавите членки;
 - в) са в границите на целесъобразното и необходимото за предотвратяване на внасянето и разпространението на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г).

Член 169

Национални мерки за ограничаване на въздействието на болести, различни от болестите от списъка

Ако дадена болест, различна от болестите от списъка, представлява значителен риск за здравето на отглежданите сухоземни животни в държавата членка, съответната държава членка може да вземе национални мерки за контрол на тази болест, при условие че тези мерки:

- а) не възпрепятстват движението на животни и продукти между държавите членки;
- б) са в границите на целесъобразното и необходимото за контрола на съответната болест.

ДЯЛ II

Водни животни и продукти от животински произход от водни животни

Глава 1

Регистрация, одобряване, водене на дневник и регистри

РАЗДЕЛ 1

РЕГИСТРАЦИЯ НА ЖИВОТНОВЪДНИТЕ ОБЕКТИ ЗА АКВАКУЛТУРА

Член 170

Задължение на операторите да регистрират животновъдните обекти за аквакултура

1. За да бъдат регистрирани в съответствие с член 171, преди да започнат дейност, операторите на животновъдни обекти за аквакултура:
 - а) информират компетентния орган за всички обекти за аквакултура, за които отговарят;
 - б) предоставят на компетентния орган следната информация:
 - i) наименованието и адреса на оператора;
 - ii) местоположението и описание на съоръженията;
 - iii) категориите, видовете и броя на аквакултурните животни в животновъдния обект за аквакултура и неговия капацитет;
 - iv) вида на животновъдния обект за аквакултура;
 - v) други данни относно обекта за аквакултура, които са от значение за определяне на риска, който обектът представлява.
2. Операторите на животновъдните обекти за аквакултура, посочени в параграф 1, информират компетентния орган за всички:
 - а) значими промени в животновъдните обекти за аквакултура, засягащи посочените в член 1, буква б) аспекти.
 - б) случаи на прекратяване на дейността на обекта за аквакултура.
3. От животновъдните обекти за аквакултура, които подлежат на одобряване в съответствие с член 174, параграф 1, не се изисква да предоставят информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член.

4. Операторите могат да подадат заявление за регистрацията, предвидена в параграф 1, която да обхване група животновъдни обекти за аквакултура, при условие че животновъдните обекти отговарят на условията, установени в буква а) или б):
- а) разположени са в епидемиологично свързана област и при всички оператори в тази област е въведена обща система за биологична сигурност;
 - б) за тях отговаря един и същ оператор и
 - i) разполагат с обща система за биологична сигурност; и
 - ii) се намират в географска близост.

Ако дадено заявление за регистрация обхваща група животновъдни обекти, към цялата група животновъдни обекти за аквакултура са приложими правилата, установени в параграфи 1—3 от настоящия член и в член 171, параграф 2, и правилата, приети в съответствие с член 173, приложими към единични животновъдни обекти за аквакултура.

Член 171

Задължения на компетентния орган по отношение на регистрацията на животновъдни обекти за аквакултура

Компетентният орган вписва:

- а) животновъдните обекти за аквакултура в регистъра на животновъдните обекти за аквакултура, предвиден в член 183, параграф 1, ако операторът е предоставил информацията, изисквана в съответствие с член 170, параграф 1;
- б) групите животновъдни обекти за аквакултура в регистъра на животновъдните обекти за аквакултура, при условие че са изпълнени критериите, установени в член 170, параграф 4.

Член 172

Дерогации от задължението на операторите да регистрират животновъдните обекти за аквакултура

Чрез дерогация от член 170, параграф 1 държавите членки могат да освободят някои категории животновъдни обекти за аквакултура от изискването за регистрация, като вземат предвид следните критерии:

- а) категориите, видовете, броя и обема на аквакултурните животни в животновъдния обект за аквакултура и неговия капацитет;
- б) вида животновъден обект за аквакултура;
- в) движението на аквакултурни животни към животновъдния обект за аквакултура и от него.

Член 173

Изпълнителни правомощия във връзка с дерогациите от изискването за регистрация на животновъдните обекти за аквакултура

Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно:

- а) информацията, която операторите да предоставят за целите на регистрацията на животновъдните обекти за аквакултура съгласно предвиденото в член 170, параграф 1;
- б) видовете животновъдни обекти за аквакултура, за които държавите членки могат да предоставят дерогации от изискването за регистрация съгласно предвиденото в член 172, при условие че те представляват незначителен риск и като се вземат предвид критериите, предвидени в член 172.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

РАЗДЕЛ 2

ОДОБРЯВАНЕ НА НЯКОИ ВИДОВЕ ЖИВОТНОВЪДНИ ОБЕКТИ ЗА АКВАКУЛТУРА

Член 174

Одобряване на някои видове животновъдни обекти за аквакултура; делегирани актове

1. Операторите на посочените по-долу видове животновъдни обекти за аквакултура подават заявление за одобряване до компетентния орган съгласно член 178, параграф 1 и започват дейност само след като техният животновъден обект за аквакултура е бил одобрен в съответствие с член 179, параграф 1:
 - а) животновъдни обекти за аквакултура, в които аквакултурните животни се отглеждат с цел да бъдат придвижени от същия животновъден обект за аквакултура — живи или като продукти с произход от аквакултурни животни; не се изисква обаче подаване на заявление, ако придвижването е единствено за:
 - i) пряка доставка до крайния потребител на малки количества, предназначени за консумация от човека; или
 - ii) местни обекти за търговия на дребно, доставящи директно до крайния потребител;
 - б) други животновъдни обекти за аквакултура, които представляват висок риск, с оглед на:
 - i) категориите, видовете и броя на аквакултурните животни в животновъдния обект за аквакултура;
 - ii) вида животновъден обект за аквакултура;

- iii) движението на аквакултурни животни към животновъдния обект за аквакултура и от него.
2. Операторите прекратяват дейността на даден животновъден обект за аквакултура, както е посочен в параграф 1, ако:
 - а) компетентният орган временно или окончателно отнеме неговото одобрение в съответствие с член 182, параграф 2; или
 - б) в случай на условно одобрение, предоставено в съответствие с член 181, параграф 3, животновъдният обект за аквакултура не изпълни останалите изисквания, посочени в член 181, параграф 3 и не получи окончателно одобрение в съответствие с член 182, параграф 4.
 3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с допълването и изменянето на предвидените в параграф 1 от настоящия член правила по отношение на одобряването на обекти за аквакултура що се отнася до:
 - а) дерогациите от изискването операторите да подават заявление до компетентния орган за одобряване на видовете животновъдни обекти за аквакултура, посочени в параграф 1, буква а);
 - б) видовете животновъдни обекти за аквакултура, които трябва да бъдат одобрени в съответствие с параграф 1, буква б).
 4. При приемането на делегираните актове, предвидени параграф 3, Комисията взема предвид следните критерии:
 - а) видовете и категориите на аквакултурните животни, отглеждани в даден животновъден обект за аквакултура;
 - б) вида животновъден обект за аквакултура и вида производство;
 - в) обичайните схеми на движение, характерни за вида животновъден обект за аквакултура и съответните видове или категории аквакултурни животни;
 5. Операторите могат да подават заявление за одобряване на група животновъдни обекти за аквакултура, ако са спазени изискванията, предвидени в член 175, букви а) и б).

Член 175

Одобряване от компетентния орган на група животновъдни обекти за аквакултура

Компетентният орган може да предостави одобрение съгласно предвиденото в член 179, параграф 1, което обхваща група животновъдни обекти за аквакултура, ако животновъдните обекти отговарят на условията, установени в буква а) или б):

- а) разположени са в епидемиологично свързана област и при всички оператори в тази област е въведена обща система за биологична сигурност; центровете за

експедиране, пречистване и други подобни структури обаче, намиращи се в рамките на епидемиологично свързаната област, трябва да бъдат одобрявани поотделно;

- б) за тях отговаря един и същ оператор и
 - i) разполагат с обща система за биологична сигурност; и
 - ii) се намират в географска близост.

Ако на група животновъдни обекти за аквакултура е предоставено едно одобрение, установените в член 176 и членове 178—182 правила, както и тези, приети в съответствие с член 178, параграф 2 и член 179, параграф 2, които са приложими за единичните животновъдни обекти за аквакултура, се прилагат и по отношение на групата животновъдни обекти за аквакултура.

Член 176

Одобряване на статута на обособени специализирани животновъдни обекти за аквакултура

Операторите на обекти за аквакултура, които искат да получат статут на обособен специализиран животновъден обект:

- а) подават заявление за одобрение до компетентния орган в съответствие с член 178, параграф 1;
- б) не придвижват аквакултурни животни към обособени специализирани животновъдни обекти за аквакултура в съответствие с изискванията, предвидени в член 203, параграф 1 и в делегираните актове, приети в съответствие с член 203, параграф 2, докато посочения статут на техния животновъден обект не получи одобрение от компетентния орган в съответствие с член 179 или 181.

Член 177

Одобряване на обекти за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болести

Операторите на обекти за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болести, гарантират, че животновъдните им обекти са одобрени от компетентния орган да умъртвяват водни животни с цел контрол на болести в съответствие с член 61, параграф 1, буква б), член 62, член 68, параграф 1, член 78, параграфи 1 и 2 и правилата, приети в съответствие с член 63, член 70, параграф 3, член 71, параграф 3 и член 78, параграф 3.

Член 178

Задължения на операторите за предоставяне на информация с цел получаване на одобрение, актове за изпълнение

1. За целите на предвиденото в член 174, параграф 1, член 175, член 176, буква а) и член 177 заявление за одобрение на техния обект операторите предоставят на компетентния орган следната информация:
 - а) наименованието и адреса на оператора;
 - б) местоположението на животновъдния обект и описание на съоръженията;
 - в) категориите, видовете и броя на аквакултурните животни в животновъдния обект;
 - г) видът животновъден обект;
 - д) където е приложимо, подробни данни за одобрението на група животновъдни обекти за аквакултура в съответствие с член 175;
 - е) други данни относно животновъдния обекта за аквакултура, които са от значение за определяне на риска, който той представлява.
2. Операторите на животновъдни обекти за аквакултура, посочени в параграф 1, информират компетентния орган за всички:
 - а) значими промени в животновъдните обекти, засягащи посочените в член 1, буква в) аспекти;
 - б) случаи на прекратяване на дейността на обекта.
3. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно информацията, която операторите предоставят в заявлението за одобрение на техния обект в съответствие с параграф 1 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Член 179

Предоставяне на одобрение, условия за одобрение; делегирани актове

1. Компетентният орган предоставя одобрения на посочените в член 174, параграф 1 и в член 176, буква а) животновъдни обекти за аквакултура, посочените в член 175 групи животновъдни обекти за аквакултура, и на посочените в член 177 обекти за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болести, само ако посочените животновъдни обекти и предприятия:
 - а) когато е приложимо, отговарят на следните изисквания относно:
 - і) карантината, изолацията и другите мерки за биологична сигурност, предвидени в член 9, параграф 1, буква б) и в правилата, приети в съответствие с член 9, параграф 2;

- ii) изискванията по отношение на надзора, предвидени в член 22, а когато е от значение за вида животновъден обект и свързания с него риск — в член 23, както и в правилата, приети в съответствие с член 24;
 - iii) воденето на дневник, предвидено в членове 185—187 и в правилата, приети в съответствие с членове 188 и 189;
 - б) разполагат със съоръжения и оборудване, които:
 - i) са подходящи за намаляване до приемливо ниво на риска от внасяне и разпространение на болести, като се взема предвид видът животновъден обект;
 - ii) имат подходящ капацитет за количеството водни животни;
 - в) не водят до неприемлив риск от разпространение на болести, като се вземат предвид въведените мерки за ограничаване на риска;
 - г) разполагат със система, която позволява на оператора да докаже пред компетентния орган, че са спазени изискванията, установени в букви а), б) и в).
- 2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с изискванията, предвидени в параграф 1 от настоящия член, относно:
 - а) карантината, изолацията и другите мерки за биологична сигурност, посочени в параграф 1, буква а), подточка i);
 - б) надзора, посочен в параграф 1, буква а), подточка ii);
 - в) съоръженията и оборудването, посочени в параграф 1, буква б).
- 3. При установяването на правилата в делегираните актове, предвидени в параграф 2, Комисията взема под внимание следните въпроси:
 - а) рисковете, свързани с всеки вид животновъден обект;
 - б) видовете и категориите на аквакултурните или водните животни;
 - в) вида производство;
 - г) обичайните схеми на движение, характерни за вида животновъден обект за аквакултура и съответните видове и категории животни, отглеждани в него.

Член 180

Обхват на одобрението на животновъдните обекти

В предоставените в съответствие с член 179, параграф 1 одобрения на животновъдни обекти за аквакултура или на обекти за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болести, компетентният орган изрично посочва:

- а) за кой от видовете животновъдни обекти за аквакултура, посочени в член 174, параграф 1 и в член 176, буква а), групи животновъдни обекти за аквакултура, посочени в член 175, и обекти за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болести, посочени в член 177, и правилата, приети в съответствие с член 174, параграф 3, буква б), се отнася одобрението;
- б) за кои видове и категории аквакултурни животни се отнася одобрението.

Член 181

Процедури за предоставяне на одобрение от компетентния орган

1. Компетентният орган установява процедури, които операторите да следват при подаване на заявление за одобрение на животновъдните им обекти в съответствие с член 174, параграф 1 и членове 176 и 177.
2. Когато получи заявление за одобрение от даден оператор в съответствие с член 174, параграф 1 и членове 176 и 177, компетентният орган извършва посещение на място.
3. Компетентният орган може да предостави условно одобрение на животновъден обект, ако въз основа на заявлението на оператора и предвиденото в параграф 1 от настоящия член последващо посещение на компетентния орган на място изглежда, че животновъдният обект отговаря на всички основни изисквания, предоставящи достатъчни гаранции, че животновъдният обект не представлява значителен риск, докато са налице гаранции за спазване на останалите изисквания за одобрение, предвидени в член 179, параграф 1 и в правилата, приети в съответствие с член 179, параграф 2.
4. Ако е предоставил условно одобрение в съответствие с параграф 3 от настоящия член, компетентният орган предоставя пълно одобрение само ако след още едно посещение на място в животновъдния обект, извършено в срок от три месеца след датата на предоставяне на условното одобрение, изглежда, че животновъдният обектът отговаря на всички изисквания за одобрение, предвидени в член 179, параграф 1 и в правилата, приети в съответствие с член 179, параграф 2.

Ако посещението на място покаже, че е налице безспорен напредък, но обектът все още не отговаря на всички изисквания, компетентният орган може да удължи срока на валидност на условното одобрение. Срокът на валидност на условното одобрение обаче не може да превишава общо шест месеца.

Член 182

Преглед, временно и окончателно оттегляне на одобренията от компетентния орган

1. Компетентният орган извършва преглед на одобренията на животновъдните обекти, предоставени в съответствие с член 179, параграф 1.
2. Ако компетентният орган установи сериозни недостатъци в животновъдния обект по отношение на спазването изискванията на член 179, параграф 1 и на правилата, приети в съответствие с член 179, параграф 2, а операторът не е в състояние да предостави подходящи гаранции, че недостатъците ще бъдат отстранени, компетентният орган започва процедура по окончателно оттегляне на одобрението на животновъдния обект.

Компетентният орган обаче може да оттегли временно одобрението на животновъдния обект, ако операторът може да гарантира, че ще отстрани недостатъците в разумен срок.

3. Одобрението може да бъде възстановено след окончателно или временно оттегляне в съответствие с параграф 2 само ако компетентният орган сметне, че животновъдният обект изцяло отговаря на всички изисквания от настоящия регламент, приложими за съответния вид животновъден обект.

РАЗДЕЛ 3

РЕГИСТЪР НА КОМПЕТЕНТНИЯ ОРГАН, ВКЛЮЧВАЩ ЖИВОТНОВЪДНИТЕ ОБЕКТИ ЗА АКВАКУЛТУРА И ОБЕКТИТЕ ЗА ХРАНИ ОТ ВОДНИ ЖИВОТНИ, В КОИТО СЕ ПРИЛАГАТ МЕРКИ ЗА КОНТРОЛ НА БОЛЕСТИ

Член 183

Регистър на животновъдните обекти за аквакултура и обектите за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болести

1. Компетентният орган създава и поддържа регистър на:
 - а) всички животновъдни обекти за аквакултура, регистрирани в съответствие с член 171;
 - б) всички животновъдни обекти за аквакултура, одобрени в съответствие с член 179, параграф 1;
 - в) всички обекти за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болести, одобрени в съответствие с член 179, параграф 1.
2. Регистърът на животновъдните обекти за аквакултура, предвиден в параграф 1, съдържа информация за:
 - а) наименованието и адреса на оператора и регистрационния номер на животновъдния обект;

- б) географското местоположение на животновъдния обекта за аквакултура или, когато е приложимо, на групата животновъдни обекти за аквакултура;
 - в) вида производство в животновъдния обект;
 - г) водоснабдяването и отвеждането на отпадните води в животновъдния обект, когато е приложимо;
 - д) видовете аквакултурни животни, отглеждани в животновъдния обект;
 - е) актуална информация за здравния статус на регистрирания животновъден обект за аквакултура или, когато е приложимо, на групата животновъдни обекти за аквакултура, по отношение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г).
3. За обекти, одобрени в съответствие с член 179, параграф 1, компетентният орган прави обществено достъпна по електронен път най-малко информацията, посочена в параграф 2, букви а), в), д) и е) от настоящия член.
4. Когато е подходящо и приложимо, компетентният орган може да съчетае предвидената в параграф 1 регистрация с регистрация за други цели.

Член 184

Делегиране на правомощия и актове за изпълнение относно регистъра на животновъдните обекти за аквакултура

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 254 във връзка със:
- а) информацията, която се включва в регистъра на животновъдните обекти за аквакултура, предвиден в член 183, параграф 1;
 - б) достъпа на обществеността до посочения регистър на животновъдните обекти за аквакултура.
2. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно формата и процедурите за регистрация на животновъдните обекти, предвидени в параграф 183, параграфи 1 и 3.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

РАЗДЕЛ 4

ВОДЕНЕ НА ДНЕВНИК И ПРОСЛЕДИМОСТ

Член 185

Задължение за водене на дневник от операторите на обекти за аквакултура

1. Операторите на животновъдни обекти за аквакултура, подлежащи на регистрация в съответствие с член 171 или на одобряване в съответствие с член 179, параграф 1, поддържат актуализирани дневници, съдържащи най-малко следната информация:
 - а) всички движения към животновъдния обект за аквакултура и от него на аквакултурните животни и продуктите от животински произход, добити от същите аквакултурни животни, като се посочи по целесъобразност:
 - i) мястото им на произход или местоназначение;
 - ii) датата на движението;
 - б) ветеринарните сертификати на хартиен или електронен носител, които се изисква да придружават движението на аквакултурните животни, пристигащи в животновъдния обект за аквакултура в съответствие с член 208 и правилата, приети в съответствие с член 211, букви б) и в) и член 213, параграф 2;
 - в) смъртността във всяка епидемиологична единица, като и другите болести в животновъдния обект за аквакултура, които имат значение за вида производство;
 - г) мерки за биологична сигурност, надзор, лечение, резултати от проведени изследвания и друга имаща отношение информация съобразно:
 - i) категорията и видовете аквакултурни животни в животновъдния обект;
 - ii) вида производство в животновъдния обект за аквакултура;
 - iii) вида животновъден обект за аквакултура;
 - д) резултатите от посещенията за проверка на здравословното състояние на животните, когато се изискват в съответствие с член 23, параграф 1 и с правилата, приети в съответствие с член 24;
2. Операторите на животновъдни обекти за аквакултура:
 - а) записват информацията, предвидена в параграф 1, буква а), по начин, позволяващ да се гарантира проследяването на мястото на произход и местоназначението на водните животни;

- б) съхраняват информацията, предвидена в параграф 1, в животновъдния обекта за аквакултура и при поискване я предоставят на компетентния орган;
- в) запазват информацията, предвидена в параграф 1, за минимален период от време, който се определя от компетентния орган, но не може да е по-кратък от три години.

Член 186

Задължение за водене на дневник в обектите за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болести

1. Операторите на обекти за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болести и подлежат на одобряване в съответствие с член 177, поддържат актуализирани дневници за всички движения на аквакултурни животни и продукти от животински произход, добити от такива животни, към животновъдните обекти и от тях.
2. Операторите на обекти за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болести:
 - а) съхраняват в обекта за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болести, дневниците, предвидени в параграф 1, и при поискване ги предоставят на компетентния орган;
 - б) запазват дневниците, предвидени в параграф 1, за минимален период от време, който се определя от компетентния орган, но не може да е по-кратък от три години.

Член 187

Задължение за водене на дневник от превозвачите

1. Превозвачите на аквакултурни животни и диви водни животни, предназначени за аквакултура, поддържат актуализирани дневници с информация за:
 - а) смъртността сред аквакултурните животни и дивите водни животни по време на транспортиране според вида транспорт и транспортираните видове аквакултурни и диви водни животни;
 - б) посещенията от транспортните средства животновъдни обекти за аквакултура и обекти за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болести;
 - в) всички смени на водата по време на транспортирането, като се посочат източниците на новата вода и местата, на които е изхвърлена старата.
2. Превозвачите:
 - а) съхраняват дневниците, предвидени в параграф 1, и при поискване ги предоставят на компетентния орган;

- б) запазват дневниците, предвидени в параграф 1, за минимален период от време, който се определя от компетентния орган, но не може да е по-кратък от три години.

Член 188

Делегиране на правомощия във връзка с воденето на дневник

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с правила, допълващи предвидените в членове 185, 186 и 187 изисквания за водене на дневник, за установяване на правила относно:
 - а) дерогации от изискванията за водене на дневник от:
 - i) операторите на някои категории животновъдни обекти за аквакултура и превозвачи;
 - ii) животновъдни обекти за аквакултура, в които се отглежда малък брой животни, или превозвачи, транспортиращи малък брой животни;
 - iii) някои категории или видове животни;
 - б) информацията, която операторите записват в допълнение към предвидената в член 185, параграф 1, член 186, параграф 1 и член 187, параграф 1;
 - в) минималния срок, за който се изисква да се съхраняват дневниците, предвидени в членове 185, 186 и 187.
2. При приемането на делегираните актове, предвидени параграф 1, Комисията взема под внимание следните въпроси:
 - а) рисковете, свързани с всеки вид животновъдни обекти за аквакултура;
 - б) категориите или видовете аквакултурни животни в животновъдния обект за аквакултура;
 - в) вида производство в животновъдния обект;
 - г) обичайните схеми на движение, характерни за вида животновъден обект за аквакултура или обект за храни от водни животни, в който се прилагат мерки за контрол на болести;
 - д) броя или обема на аквакултурните животни, отглеждани в животновъдния обект за аквакултура или транспортирани.

Член 189

Изпълнителни правомощия по отношение на воденето на дневник

Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно:

- а) формата на дневниците, водени в съответствие с членове 185, 186 и 187;
- б) воденето на дневниците в електронен формат;
- в) оперативните спецификации за воденето на дневници.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Глава 2

Движение на водни животни, различни от водни домашни любимци, в рамките на Съюза

РАЗДЕЛ 1

ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ

Член 190

Общи изисквания по отношение на движението на водни животни

1. Операторите вземат подходящи мерки, за да гарантират, че движението на водни животни не застрашава здравния статус на местоназначението по отношение на:
 - а) болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г);
 - б) нововъзникващи болести.
2. Операторите не придвижват водни животни към животновъден обект за аквакултура, с цел консумация от човека или за пускане в дивата природа, ако водните животни подлежат на:
 - а) ограничения на движението, засягащи съответните категории и видове в съответствие с правилата, установени в член 55, параграф 1, член 56, член 61, параграф 1, членове 62, 64 и 65, член 70, параграфи 1 и 2, член 74, параграф 1, член 78, параграфи 1 и 2, член 80, параграфи 1 и 2, и с правилата, приети в съответствие с член 55, параграф 2, членове 63 и 67, член 70, параграф 3, член 71, параграф 3, член 74, параграф 3, член 79, член 80, параграф 4 и член 81, параграф 2, или
 - б) спешните мерки, установени в членове 244 и 247 и в правилата, приети в съответствие с член 248.

Операторите обаче могат да придвижват посочените водни животни, ако в част III, дял II са предвидени дерогации от ограниченията на

движението за посочения вид движение или пускане, или при дерогации от спешните мерки в правилата, приети в съответствие с член 248.

3. Операторите вземат всички необходими мерки, за да гарантират, че след напускане на мястото на произход, водните животни се изпращат възможно най-бързо до крайното им местоназначение.

Член 191

Мерки за профилактика на болести, приложими при транспорта; делегирани актове

1. Операторите предприемат подходящи мерки за профилактика на болести, необходими, за да се гарантира, че:
 - а) здравният статус на водните животни не е изложен на риск по време на транспортирането;
 - б) операциите във връзка с транспортирането на водни животни не водят до потенциално разпространяване на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), сред хората или животните по трасето и на местоназначението;
 - в) са извършени почистване, дезинфекция, дезинсекция и дератизация на оборудването и транспортните средства, и са взети други подходящи мерки за биологична сигурност съобразно с рисковете, свързани с транспорта;
 - г) всички смени на водата по време на транспортирането на водните животни, предназначени за аквакултура, се извършват на места и при условия, които не излагат на риск здравния статус по отношение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), на:
 - i) транспортираните водни животни;
 - ii) всички водни животни по трасето и на местоназначението;
 - iii) водните животни на местоназначението.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:
 - а) почистването, дезинфекцията, дезинсекцията и дератизацията на оборудването и транспортните средства в съответствие с параграф 1, буква в), и използването на биоциди за целта;
 - б) други подходящи мерки за биологична сигурност по време на транспортирането съгласно предвиденото в параграф 1, буква в);
 - в) смените на водата по време на транспортирането съгласно предвиденото в параграф 1, буква г).

Член 192
Смяна на предназначението

1. Водните животни, придвижвани с цел унищожаване или умъртвяване в съответствие с мерките, посочени в буква а) или б), не се използват за други цели:
 - а) мерките за контрол на болести, предвидени в член 31, параграф 1, член 55, параграф 1, членове 56, 61, 62, 64, 65, 67 и 70, член 74, параграф 1, член 78, член 80 и в правилата, приети в съответствие с член 55, параграф 2, членове 63 и 66, член 70, параграф 3, член 71, параграф 3, член 74, параграф 3, член 79, член 80, параграф 3 и член 81, параграф 2;
 - б) спешните мерки, предвидени в членове 246 и 247 и в правилата, приети в съответствие с член 248.
2. Водните животни, придвижвани с цел консумация от човека, аквакултура, пускане в дивата природа или с друга специфична цел, се използват само по предназначение.

Член 193
Задължения на операторите на местоназначението

1. Операторите на животновъдни обекти и предприятия за храни, получаващи аквакултурни животни:
 - а) проверяват дали е налице един от следните документи:
 - i) ветеринарните сертификати, предвидени в член 208, параграф 1, член 209, член 224, параграф 1 и в правилата, приети в съответствие с членове 188, 211 и 213;
 - ii) собственоръчните декларации, предвидени в член 218, параграф 1 и в правилата, приети в съответствие с член 218, параграфи 3 и 4;
 - б) уведомяват компетентния орган за всички нередности по отношение на:
 - i) получените аквакултурни животни;
 - ii) наличието на документите, посочени в буква а), подточки i) и ii).
2. В случай на нередности, съгласно посоченото в параграф 1, буква б), операторът изолира аквакултурните животни, при които е констатирана нередността, докато компетентният орган вземе решение по отношение на тях.

Член 194

Общи изисквания по отношение на движението на аквакултурни животни, преминаващи през държави членки, но предназначени за износ от Съюза за трети държави или територии

Операторите гарантират, че аквакултурните животни, предназначени за износ за трета държава или територия и преминаващи през територията на други държави членки, отговарят на изискванията, установени в членове 190, 191 и 192.

РАЗДЕЛ 2

ВОДНИ ЖИВОТНИ, ПРЕДНАЗНАЧЕНИ ЗА ЖИВОТНОВЪДНИ ОБЕКТИ ЗА АКВАКУЛТУРА ИЛИ ЗА ПУСКАНЕ В ДИВАТА ПРИРОДА

Член 195

Необичайна смъртност или други признаци на тежки болести

1. Операторите не придвижват водни животни от животновъден обект за аквакултура или от дивата природа към друг животновъден обект за аквакултура, нито ги пускат в дивата природа, ако животните са с произход от животновъден обект за аквакултура или среда, където са налице:
 - а) необичайна смъртност; или
 - б) други признаци на тежки болести по неустановени причини.
2. Чрез дерогация от параграф 1 компетентният орган може да разреши такова движение или пускане в дивата природа на водни животни въз основа на оценка на рисковете, при условие че водните животни произхождат от част от животновъдния обект за аквакултура или от природата, която е независима от епидемиологичната единица, в която се наблюдават необичайната смъртност или признаците на тежки болести.

Член 196

Движение на аквакултурни животни, предназначени за държави членки, зони или компартменти, обявени за свободни от болест или предмет на програми за ликвидиране; делегирани актове

1. Операторите придвижват аквакултурни животни от даден животновъден обект за аквакултура за целите, посочени в буква а) или б) от настоящия член, само ако посочените аквакултурни животни са с произход от държави членки или зони или компартменти от тях, обявени за свободни от болест в съответствие с член 36, параграф 3 или член 37, параграф 4 по отношение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква б) или в), ако животните са от видовете от списъка за болестите от списъка и:
 - а) се въвеждат в държави членки или зони или компартменти от тях:
 - і) обявени за свободни от болест в съответствие с член 36, параграф 3 или член 37, параграф 4; или

- ii) където се провежда програма за ликвидиране съгласно предвиденото в член 30, параграфи 1 и 2 по отношение на една или повече от болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, букви б) и в);
 - б) са предназначени за:
 - i) животновъден обект за аквакултура, подлежащ на:
 - регистрация в съответствие с член 171; или
 - одобрение в съответствие с членове 174, 175, 176 и 177; или
 - ii) пускане в дивата природа.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с дерогациите от посочените в параграф 1 от настоящия член изисквания по отношение на движението или пускането в дивата природа, които не представляват значителен риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), с оглед на:
- а) видовете, категориите и жизнения стадий на аквакултурните животни;
 - б) вида животновъден обект на произход и на местоназначение;
 - в) предназначението на аквакултурните животни;
 - г) местоназначението на аквакултурните животни;
 - д) третирането, методите на преработка и други специални мерки за ограничаване на риска, прилагани на мястото на произход и на местоназначението.

Член 197

Предоставяне от държавите членки на дерогации от задължението операторите да придвижват аквакултурни животни между държави членки, зони или компартменти, където се провежда програма за ликвидиране

Чрез дерогация от член 196, параграф 1 държавите членки могат да разрешат на операторите да придвижат аквакултурни животни към зона или компартмент в друга държава членка, където е въведена програма за ликвидиране в съответствие с член 30, параграфи 1 и 2 по отношение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, букви б) и в), от друга зона или компартмент, където също е въведена такава програма за същите болести от списъка, при условие че това движение не излага на риск здравния статус на държавата членка, зоната или компармента на местоназначение.

Член 198

Мерки на държавите членки по отношение на пускането на аквакултурни животни в дивата природа

Държавите членки могат да изискват аквакултурните животни да бъдат пускани в дивата природа само ако са с произход от държави членки, зони или компартменти, обявени за свободни от болест в съответствие с член 36, параграф 1 или член 37, параграф 1 по отношение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, букви б) и в), по отношение на които видът аквакултурни животни, който предстои да бъде придвижен, е включен в списъка, без значение от здравния статус на областта, в която ще бъдат пуснати аквакултурните животни.

Член 199

Движение на диви водни животни, предназначени за държави членки, зони или компартменти, обявени за свободни от болест или където се провеждат програми за ликвидиране; делегирани актове

1. Членове 196 и 197 се прилагат също така по отношение на движението на диви водни животни, предназначени за животновъдни обекти за аквакултура или за обекти за храни от водни животни, в които се прилагат мерки за контрол на болести, подлежащи на:
 - а) регистрация в съответствие с член 171; или
 - б) одобрение в съответствие с членове 174—177;
2. Операторите предприемат мерки за профилактика на болести при движение на диви водни животни между местообитания, така че това движение да не представлява значителен риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), сред водните животни на местоназначението.
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с мерките за профилактика на болести, които се вземат от операторите съгласно предвиденото в параграф 2 от настоящия член.

РАЗДЕЛ 3

ВОДНИ ЖИВОТНИ, ПРЕДНАЗНАЧЕНИ ЗА КОНСУМАЦИЯ ОТ ЧОВЕКА

Член 200

Движение на аквакултурни животни, предназначени за държави членки, зони или компартменти, обявени за свободни от болест или където се провеждат програми за ликвидиране; делегирани актове

1. Операторите придвижват аквакултурни животни от животновъдни обекти за аквакултура за целите, посочени в буква а) или б) от настоящия параграф, само ако посочените аквакултурни животни са с произход от държави членки или зони или компартменти от тях, обявени за свободни от болест в съответствие с

член 36, параграф 3 или член 37, параграф 4 по отношение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква б) или в), ако животните са от видовете от списъка за болестите от списъка и:

- а) предстои да бъдат въведени в държави членки или зони или компартменти от тях, обявени за свободни от болест в съответствие с член 36, параграф 3 или член 37, параграф 4 или разполагащи с програма за ликвидиране, въведена в съответствие с член 30, параграф 1 или 2 по отношение на една или повече от болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, букви б) и в);
- б) са предназначени за консумация от човека

2. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член държавите членки могат да разрешат на операторите да въвеждат аквакултурни животни в зона или компартмент, където е въведена програма за ликвидиране в съответствие с член 30, параграф 1 или 2 по отношение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, букви б) и в), от друга зона или компартмент, където също е въведена такава програма за същите болести от списъка, в същата държава членка, при условие че това движение не излага на риск здравния статус на държавата членка или нейната зона или компармент.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с дерогациите от изискванията по отношение на движението, предвидени в параграф 2 от настоящия член, относно движението на аквакултурни животни, което не представлява значителен риск от разпространение на болести с оглед на:

- а) видовете, категориите и жизнения стадий на аквакултурните животни;
- б) методите на отглеждане на аквакултурните животни и вида производство в животновъдните обекти за аквакултура на произход и на местоназначение;
- в) предназначението на аквакултурните животни;
- г) местоназначението на аквакултурните животни;
- д) третирането, методите на преработка и други специални мерки за ограничаване на риска, прилагани на мястото на произход или на местоназначението.

Член 201

Движение на диви водни животни, предназначени за държави членки, зони или компартменти, обявени за свободни от болест или където се провеждат програми за ликвидиране; делегирани актове

1. Член 200, параграфи 1 и 2 и правилата, приети в съответствие с член 200, параграф 3, се прилагат също така по отношение на движението на диви водни животни, предназначени за консумация от човека в държави членки, зони или компартменти от тях, обявени за свободни от болест в съответствие с член 36, параграф 3 или член 37, параграф 4 или където се провеждат програми за ликвидиране в съответствие с член 30, параграф 1 или 2, ако посочените мерки са необходими, за да се гарантира, че дивите водни животни не представляват значителен риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), сред водните животни на местоназначението.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка изискванията по отношение на движението на диви водни животни, предназначени за консумация от човека, с които се допълват правилата, установени в параграф 1 от настоящия член.

РАЗДЕЛ 4

ВОДНИ ЖИВОТНИ, НЕПРЕДНАЗНАЧЕНИ ЗА ОБЕКТИ, ЗА ПУСКАНЕ В ДИВАТА ПРИРОДА ИЛИ ЗА КОНСУМАЦИЯ ОТ ЧОВЕКА

Член 202

Движение на водни животни, непредназначени за обекти, за пускане в дивата природа или за консумация от човека; делегирани актове

1. Операторите вземат необходимите профилактични мерки, за да гарантират, че движението на водни животни, непредназначени за обекти, за пускане в дивата природа или за консумация от човека, не представлява значителен риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), сред водните животни на местоназначението.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с предвидените в параграф 1 от настоящия член профилактични мерки, за да гарантира, че водните животни не разпространяват болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), като в същото време отчита въпросите, посочени в параграф 3 от настоящия член.
3. При приемането на делегираните актове, предвидени в параграф 2, Комисията взема под внимание следните въпроси:
 - а) болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г) и от значение за видовете от списъка или категории водни животни;

- б) здравния статус по отношение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), в компартментите, зоните или държавите членки на произход и на местоназначение;
- в) местата на произход и местоназначенията;
- г) вида движение на водните животни;
- д) видовете и категориите на водните животни;
- е) възрастта на водните животни;
- ж) други епидемиологични фактори.

РАЗДЕЛ 5

ДЕРОГАЦИИ ОТ РАЗДЕЛИ 1—4 И ДОПЪЛНИТЕЛНИ МЕРКИ ЗА ОГРАНИЧАВАНЕ НА РИСКА

Член 203

Водни животни, предназначени за обособени специализирани животновъдни обекти за аквакултура; делегирани актове

1. Операторите придвижват водни животни към обособен специализиран животновъден обект за аквакултура само ако животните отговарят на следните условия:
 - а) произхождат от друг обособен специализиран животновъден обект за аквакултура;
 - б) не представляват значителен риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), сред видовете от списъка животни в обособения специализиран животновъден обект за аквакултура на местоназначението, освен ако движението е разрешено с научна цел.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:
 - а) подробните изисквания по отношение на движението на аквакултурни животни към обособени специализирани животновъдни обекти за аквакултура в допълнение към изискванията, предвидени в параграф 1 от настоящия член;
 - б) специфичните правила относно движението на аквакултурни животни към обособени специализирани животновъдни обекти за аквакултура, ако наличните мерки за ограничаване на риска гарантират, че това движение не представлява значителен риск за здравето на аквакултурните животни в обособения специализиран животновъден обект и заобикалящите го животновъдни обекти.

Член 204

Дерогации за движение на водни животни за научни цели; делегирани актове

1. Със съгласието на компетентния орган на мястото на произход компетентният орган на местоназначението може да разреши движението към своята територия на водни животни, предназначени за научни цели, които не отговарят на изискванията, установени в раздели 1—4 с изключение на член 190, параграфи 1 и 3 и членове 191, 192 и 193.
2. Компетентните органи предоставят предвидените в параграф 1 дерогации за движение на водни животни за научни цели само ако са изпълнени следните условия:
 - а) компетентните органи на местоназначението и на мястото на произход:
 - i) са съгласували условията за това движение;
 - ii) са предприели необходимите мерки за ограничаване на риска, за да гарантират, че движението на посочените водни животни не излага на риск здравния статус на местата по трасето и на местоназначението по отношение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г);
 - iii) при необходимост са уведомили компетентните органи на държавите членки на преминаване за дерогацията и за условията, при които тя е предоставена;
 - б) движението на посочените водни животни се извършва под надзора на компетентните органи на мястото на произход, на местоназначението и, когато е приложимо, на компетентния орган на държавата членка на преминаване.
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с изменянето и допълването на предвидените в параграфи 1 и 2 от настоящия член правила за предоставяне на дерогации от компетентните органи.

Член 205

Делегиране на правомощия по отношение на специфичните изисквания и дерогациите за изложби, зоопаркове, зоомагазини, градински езера, аквариуми с търговска цел и търговски обекти на едро

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:

- а) специфичните изисквания в допълнение към правилата, установени в раздели 1—4, и за движението на водни животни за следните цели:
 - i) зоопаркове, зоомагазини и търговски обекти на едро;
 - ii) изложби, спортни, културни и подобни прояви; или

- iii) предназначени за аквариуми с търговска цел;
- б) дерогациите от раздели 1—4 с изключение на член 190, параграфи 1 и 3 и членове 191, 192 и 193 за движението на водни животни, посочено в буква а).

Член 206

Изпълнителни правомощия за временни дерогации по отношение на движението на определени видове или категории водни животни

Чрез актове за изпълнение Комисията установява правила относно временни дерогации от правилата, установени в настоящата глава, по отношение на движението на определени видове или категории водни животни, ако:

- а) изискванията по отношение на движението, предвидени в член 195, член 196, параграф 1, членове 197 и 198, член 199, параграфи 1 и 2, член 200, член 201, параграф 1, член 202, параграф 1, член 203, параграф 1, член 204, параграфи 1 и 2 и в правилата, приети в съответствие с член 196, параграф 2, член 199, параграф 3, член 201, параграф 2, член 202, параграф 2, член 203, параграф 2, член 204, параграф 3 и член 205, не ограничават ефикасно рисковете, свързани с някои видове движение на посочените водни животни; или
- б) болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), се разпространяват въпреки изискванията по отношение на движението, установени в съответствие с раздели 1—5.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

По надлежно обосновани наложителни причини за спешност във връзка с болест, представляваща риск с особено значимо отражение, и като се отчитат въпросите, разгледани в член 205, Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение по реда на член 255, параграф 3.

Член 207

Въпроси, които да бъдат взети под внимание при приемането на предвидените в настоящия раздел делегирани актове и актове за изпълнение

При установяването на правилата в делегираните актове и актовете за изпълнение, предвидени в член 203, параграф 2, член 204, параграф 3 и членове 205 и 206, Комисията взема под внимание следните въпроси:

- а) рисковете, свързани с движението;
- б) здравния статус по отношение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), на местата на произход и на местоназначение;
- в) видовете водни животни от списъка за болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г);
- г) въведените мерки за биологична сигурност;

- д) всички специфични условия, при които се отглеждат аквакултурните животни;
- е) специфичните схеми на движение за вида животновъден обект за аквакултура и съответните видове и категории аквакултурни животни;
- ж) други епидемиологични фактори.

РАЗДЕЛ 6

ВЕТЕРИНАРНО СЕРТИФИЦИРАНЕ

Член 208

Задължения на операторите да гарантират, че аквакултурните животни се придружават от ветеринарен сертификат

1. Операторите придвижват аквакултурни животни само ако посочените аквакултурни животни се придружават от ветеринарен сертификат, издаден от компетентния орган на мястото на произход в съответствие с член 216, параграф 1, фигурират сред видовете от списъка за болестите от списъка, посочени в буква а), и са придвижвани за една от следните цели:
 - а) предназначени са за въвеждане в държави членки или зони или компартменти от тях, обявени за свободни от болест в съответствие с член 36, параграф 3 или член 37, параграф 4, или разполагащи с програма за ликвидиране, въведена в съответствие с член 30, параграф 1 или 2 по отношение на една или повече от болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, букви б) и в); и
 - б) предназначени са за една от следните цели:
 - i) животновъден обект за аквакултура;
 - ii) пускане в дивата природа;
 - iii) консумация от човека.
2. Операторите придвижват аквакултурни животни само ако животните се придружават от ветеринарен сертификат, издаден от компетентния орган на мястото на произход в съответствие с член 216, параграф 1, фигурират сред видовете от списъка за съответната болест или болести, посочена(и) в буква а), и са придвижвани по една от следните причини:
 - а) разрешено е да напускат ограничителната зона, подлежаща на мерките за контрол на болести, предвидени в член 55, параграф 1, буква е), подточка ii), членове 56 и 64, член 65, параграф 1, член 74, параграф 1 и член 78 параграфи 1 и 2 или в правилата, приети в съответствие с член 55, параграф 2, членове 67 и 68, член 71, параграф 3, член 74, параграф 3, член 79, член 81, параграф 2 и член 248, за една или повече от болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, букви а) и б);
 - б) предназначени са за един от следните видове употреба:

- i) животновъден обект за аквакултура;
 - ii) пускане в дивата природа;
 - iii) консумация от човека.
3. Операторите вземат всички необходими мерки, за да гарантират, че ветеринарният сертификат придружава аквакултурните животни от мястото на техния произход до крайното им местоназначение, освен ако са предвидени специфични мерки в правилата, приети в съответствие с член 214.

Член 209

Задължения на операторите да гарантират, че водните животните се придружават от ветеринарен сертификат, изпълнителни правомощия

1. Операторите придвижват водни животни, различни от аквакултурни животни, посочени в член 208, параграфи 1 и 2, само ако животните се придружават от ветеринарен сертификат, издаден от компетентния орган на мястото на произход в съответствие с член 216, параграф 1, ако, поради рисковете, свързани с движението на посочените водни животни, ветеринарното сертифициране е необходимо, за да се гарантира спазването на изискванията относно движението за видовете от списъка животни:
- а) изискванията, предвидени в раздели 1 — 5 и в правилата, приети в съответствие с посочените раздели;
 - б) мерките за контрол на болести, предвидени в член 55, параграф 1, член 56, член 61, параграф 1, членове 62 и 64, член 65, параграф 1, член 74, параграф 1, член 78, параграфи 1 и 2 или в правилата, приети в съответствие с член 55, параграф 2, членове 63, 67 и 68, член 71, параграф 3, член 74, параграф 3, член 79 и член 81, параграф 2;
 - в) спешните мерки, предвидени в правилата, приети в съответствие с член 248.
2. Член 208 се прилага също така по отношение на дивите водни животни, предназначени за животновъден обект за аквакултура, освен ако компетентния орган на мястото на произход стигне до извода, че сертифицирането не е осъществимо поради естеството на мястото на произход на същите диви водни животни.
3. Чрез актове за изпълнение Комисията установява правила относно задължението на операторите, предвидено в параграф 2 от настоящия член, да гарантират, че дивите водни животни, предназначени за животновъден обект за аквакултура, се придружават от ветеринарен сертификат.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Член 210

Предоставяне от държавите членки на дерогации по отношение на националното ветеринарно сертифициране

Чрез дерогация от изискванията за ветеринарно сертифициране, предвидени в членове 208 и 209, държавите членки могат да предоставят дерогации за движение на тяхна територия на някои пратки водни животни без ветеринарен сертификат, при условие че разполагат с алтернативна система, гарантираща, че пратките могат да бъдат проследени и отговарят на изискванията относно здравето на животните във връзка с видовете движение, предвидени в раздели 1 — 5.

Член 211

Делегиране на правомощия по отношение на ветеринарното сертифициране на водни животни

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:

- a) дерогациите от изискванията за ветеринарен сертификат, предвидени в членове 208 и 209, и условията за такива дерогации при движение на водни животни, които не представляват значителен риск от разпространение на болести с оглед на:
 - i) категориите, жизнения стадий или видовете на водните животни;
 - ii) методите на отглеждане на посочените видове и категории аквакултурни животни и техния вид производство;
 - iii) предназначението на водните животни;
 - iv) местоназначението на водните животни;
- б) специалните правила относно ветеринарното сертифициране, предвидено в членове 208 и 209, ако компетентният орган е предприел алтернативни мерки за ограничаване на риска, гарантиращи:
 - i) проследимостта на водните животни;
 - ii) че придвижваните водни животни отговарят на изискванията относно здравето на животните, предвидени в раздели 1—5;
- в) подробните правила относно ветеринарните сертификати, които се изисква да придружават движението на водни животни за научни цели, посочено в член 204, параграф 1.

Член 212

Съдържание на ветеринарните сертификати

1. Ветеринарният сертификат съдържа най-малко следната информация:

- а) животновъдния обект или мястото на произход, животновъдния обект или местоназначението и, където е приложимо с оглед на разпространението на болести — всички обекти или места, посетени по трасето;
 - б) описание на водните животни;
 - в) брой, обем или тегло на водните животни;
 - г) информацията, необходима, за да се докаже, че животните отговарят на изискванията по отношение на движението, предвидени в раздели 1 — 5.
2. Ветеринарният сертификат може да включва също информация, изисквана в съответствие с други актове на Съюза.

Член 213

Делегиране на правомощия и актове за изпълнение относно съдържанието на ветеринарните сертификати

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със съдържанието на ветеринарните сертификати, предвидени в член 212, параграф 1:
- а) подробни правила относно съдържанието на ветеринарните сертификати, предвидени в член 212, параграф 1, за различните категории и видове водни животни;
 - б) допълнителна информация, която се включва във ветеринарния сертификат, предвиден в член 212, параграф 1.
2. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно образците на ветеринарни сертификати.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Член 214

Задължение на операторите да гарантират, че ветеринарните сертификати придружават водните животни до местоназначението; делегирани актове

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със специфичните мерки, с които се допълват и изменят изискванията за ветеринарно сертифициране, предвидени в член 208, за следните видове движение на водни животни:

- а) движение на водни животни, които не могат да продължат своето пътуване до крайното си местоназначение и се налага да бъдат върнати на мястото на произход или придвижени към друго местоназначение поради една или повече от следните причини:

- i) предвиденият маршрут е бил прекъснат неочаквано от съображения за хуманно отношение към животните;
 - ii) непредвидени инциденти или събития по пътя;
 - iii) водните животни са отхвърлени на местоназначението в друга държава членка или на външната граница на Съюза;
 - iv) водните животни са отхвърлени от трета държава;
- б) движение на аквакултурни животни, предназначени за изложби и спортни, културни и подобни прояви, и последващото им връщане на мястото им на произход.

Член 215

Задължения на операторите да си сътрудничат с компетентните органи за целите на ветеринарното сертифициране

Операторите:

- а) предоставят на компетентния орган цялата информация, необходима за попълването на ветеринарния сертификат, предвиден в членове 208 и 209 и в правилата, приети в съответствие с членове 211, 213 и 214;
- б) при необходимост подлагат водните животни на проверките за идентичност, физическите проверки и проверките по документи, предвидени в член 216, параграф 3 и в правилата, приети в съответствие с член 216, параграф 4.

Член 216

Отговорност на компетентния орган, отговарящ за ветеринарното сертифициране; делегирани актове

1. По искане на оператора компетентният орган издава ветеринарен сертификат за движението на водни животни, когато такъв се изисква в съответствие с членове 208 и 209 или с правилата, приети в съответствие с членове 211 и 214, при условие че са спазени следните изискванията относно здравето на животните, според случая:
 - а) предвидените в член 190, член 191, параграф 1, членове 192, 194 и 195, член 196, параграф 1, членове 197 и 198, член 199, параграфи 1 и 2, член 200, член 202, параграф 1, член 203, параграф 1 и член 204, параграфи 1 и 2;
 - б) предвидените в делегираните актове, приети в съответствие с член 191, параграф 2, член 196, параграф 2, член 199, параграф 3, член 200, параграф 3, член 201, параграф 2, член 202, параграф 2, член 203, параграф 2, член 204, параграф 3 и член 205;
 - в) предвидените в актовете за изпълнение, приети в съответствие с член 206.
2. Ветеринарните сертификати:

- а) се проверяват и подписват от официалния ветеринарен лекар;
 - б) остават валидни за периода, предвиден в правилата, приети в съответствие с параграф 4, буква б), по време на който аквакултурните животни, предмет на сертификата, трябва да продължават да отговарят на съдържанията се в него гаранции относно здравето на животните.
3. Преди да подпише ветеринарния сертификат, когато такъв е необходим, официалният ветеринарен лекар проверява дали водните животни, обхванати от сертификата, отговарят на изискванията на настоящата глава, като извършва проверките по документи, проверките за идентичност и физическите проверки, предвидени в делегираните актове, приети в съответствие с параграф 4, и взема предвид съответните видове и категории водни животни и изискванията относно здравето на животните.
4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 за установяване на правила относно:
- а) видовете проверки по документи, проверки за идентичност и физически проверки и прегледи за различните видове и категории водни животни, които трябва да бъдат извършвани от официалния ветеринарен лекар в съответствие с параграф 3 от настоящия член, за да се провери съответствието с изискванията на настоящата глава;
 - б) сроковете за извършване на такива проверки по документи, проверки за идентичност и физически проверки и прегледи и за издаване на ветеринарни сертификати от официалния ветеринарен лекар преди движението на пратките водни животни.

Член 217

Електронни здравни сертификати

Електронните ветеринарни сертификати, издадени, обработени и предадени посредством информационната система IMSOC, могат да заменят придружаващите ветеринарни сертификати, предвидени в член 208, ако посочените електронни ветеринарни сертификати:

- а) съдържат цялата информация, която се изисква да съдържа образецът на ветеринарен сертификат в съответствие с член 212, параграф 1 и с правилата, приети в съответствие с член 213;
- б) осигуряват проследимостта на водните животни и връзката между тях и електронния ветеринарен сертификат.

Член 218

Собственоръчна декларация от оператора относно движението на аквакултурни животни към друга държава членка; делегирани актове

1. Операторите на мястото на произход издават собственоръчна декларация за движението на аквакултурни животни от мястото им на произход в една

държава членка до местоназначението в друга държава членка и гарантират, че декларацията придружава аквакултурните животни, ако не се изисква те да се придружават от ветеринарния сертификат, предвиден в членове 208 и 209 или в правилата, приети в съответствие с членове 211 и 214.

2. Предвидената в параграф 1 собственоръчна декларация съдържа най-малко следната информация относно аквакултурни животни:
 - а) техните места на произход и на местоназначение и, когато е приложимо, всички места по трасето;
 - б) описание на аквакултурните животни, техните видове, количество, тегло или обем, както е приложимо за съответните аквакултурни животни;
 - в) информацията, необходима, за да се докаже, че аквакултурните животни отговарят на изискванията по отношение на движението, предвидени в раздели 1—5.
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:
 - а) подробните правила относно съдържанието на собственоръчната декларация, предвидена в параграф 2 от настоящия член за различните видове и категории аквакултурни животни;
 - б) допълнителната информация, която да се съдържа в собственоръчната декларация наред с предвидената в член 2 от настоящия член.
4. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно образа на собственоръчната декларация, предвидена в параграф 1 от настоящия член.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

РАЗДЕЛ 7

УВЕДОМЯВАНЕ ЗА ДВИЖЕНИЕ НА ВОДНИ ЖИВОТНИ КЪМ ДРУГИ ДЪРЖАВИ ЧЛЕНКИ

Член 219

Задължения на операторите във връзка с уведомяването за движение на водни животни към други държави членки

Операторите уведомяват компетентния орган в своята държава членка на произход, преди да предприемат планираното придвижване на водни животни от една държава членка към друга, когато:

- а) се изисква водните животни да бъдат придружени от ветеринарен сертификат, издаден от компетентния орган на държавата членка на произход в

съответствие с членове 208 и 209 или с правилата, приети в съответствие с член 211 и член 214, параграф 2;

- б) се изисква водните животни да бъдат придружени от ветеринарен сертификат за водни животни, ако са придвижвани от ограничителна зона съгласно посоченото в член 208, параграф 2, буква а);
- в) придвижваните аквакултурни животни и диви водни животни са предназначени за:
 - і) животновъден обект, подлежащ на регистрация в съответствие с член 171 или одобряване в съответствие с членове 174 — 177;
 - іі) пускане в дивата природа;
- г) се изисква уведомяване в съответствие с делегираните актове, приети в съответствие с член 221.

За целите на уведомяването, предвидено в първата алинея от настоящия член, операторите предоставят на компетентния орган на държавата членка на произход цялата информация, необходима, за да може той да уведоми компетентния орган на държавата членка на местоназначение за движението в съответствие с член 220, параграф 1.

Член 220

Отговорност на компетентния орган за уведомяване за движението на водни животни към други държави членки

1. Компетентният орган на държавата членка на произход уведомява компетентния орган на държавата членка на местоназначение за движението на водни животни съгласно посоченото в член 219, параграф 1, освен ако за уведомяването е предоставена дерогация в съответствие с член 221, параграф 1, буква в).
2. Когато е възможно, посоченото в параграф 1 от настоящия член уведомяване се извършва посредством системата IMSOC.
3. Държавите членки определят региони за целите на управлението на уведомленията за движение от компетентния орган съгласно предвиденото в параграф 1 от настоящия член.
4. Чрез дерогация от параграф 1 компетентният орган на държава членка на произход може да разреши на оператора да предостави на компетентния орган на държавата членка на местоназначение частично или пълно уведомление за движението на водни животни посредством системата IMSOC.

Член 221

Делегиране на правомощия и актове за изпълнение относно уведомяването от компетентния орган за движение на водни животни

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:
 - а) изискването операторите да уведомяват в съответствие с член 219, параграф 1 за движение между държавите членки на водни животни от видове и категории, различни от посочените в член 219, параграф 1, букви а), б) и в), ако е необходима проследимост на това движение, за да се гарантира спазването на изискванията относно здравето на животните, установени в настоящата глава;
 - б) информацията, необходима, за да могат операторите и компетентният орган да подадат уведомление за движението на водни животни съгласно предвиденото в член 219, параграф 1 и член 220, параграф 1;
 - в) дерогациите от изискванията за уведомяване, предвидени в член 219, параграф 1, буква в), за категориите или видовете водни животни или видовете движение, които представляват незначителен риск;
 - г) извънредните процедури за уведомяване за движение на водни животни в случай на прекъсвания на електрозахранването или други смущения в системата IMSOC;
 - д) предвидените в член 220, параграф 3 изисквания държавите членки да определят региони.
2. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно:
 - а) формата на уведомленията, подавани от:
 - i) операторите до компетентния орган на държавата членка на произход за движение на водни животни в съответствие с член 219, първа алинея;
 - ii) компетентния орган на държавата членка на произход до държавата членка на местоназначение за движение на водни животни в съответствие с член 220, параграф 1;
 - б) крайните срокове за:
 - i) предоставяне от операторите на необходимата информация, посочена в член 219, параграф 1, на компетентния орган на държавата членка на местоназначение;
 - ii) посоченото в член 220, параграф 1 уведомяване за движение от страна на компетентния орган на държавата членка на произход.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Глава 3

Движение на водни домашни любимци в рамките Съюза

Член 222

Движение с нетърговска цел на водни домашни любимци, делегирани актове и актове за изпълнение

1. Стопаните на домашни любимци извършват движение с нетърговска цел на водни домашни любимци от видовете, изброени в приложение I, ако са взети подходящи мерки за профилактика и контрол на болести, за да се гарантира, че животните не представляват значителен риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), и на нововъзникващи болести сред животните на местоназначението и по време на транспортирането.
2. Член 112 и правилата, установени в делегираните актове в съответствие с член 114, буква е), и в актовете за изпълнение, приети в съответствие с член 117, се прилагат по отношение на идентификацията, регистрацията и проследимостта на водните домашни любимци.
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с посочените в параграф 1 от настоящия член мерки за профилактика и контрол на болести, за да се гарантира, че водните домашни любимци не представляват значителен риск от разпространение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), и на нововъзникващи болести сред животните по време на транспортирането и на местоназначението, като се отчита, според случая, здравният статус на местоназначението.
4. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно мерките за профилактика и контрол на болести, предвидени в параграф 1 от настоящия член и в правилата, приети в съответствие с параграф 2 от него.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Глава 4

Производство, преработка и разпространение в рамките на Съюза на продукти от животински произход, получени от водни животни и различни от живи водни животни

Член 223

Общи задължения на операторите във връзка със здравето на животните; делегирани актове

1. Операторите вземат подходящи превантивни мерки, за да гарантират, че на всички етапи от производството, преработката и разпространението в Съюза на

продуктите от животински произход, получени от водни животни и различни от живи водни животни, чрез посочените продукти не се разпространяват:

- а) болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), като се отчита здравният статус на мястото на производство, преработка и на местоназначението;
- б) нововъзникващи болести.

2. Операторите гарантират, че продуктите от животински произход, получени от водни животни и различни от живи водни животни, не идват от животновъдни обекти или предприятия за храни и не са получени от животни, идващи от животновъдни обекти или предприятия за храни, подлежащи на:

- а) спешните мерки, предвидени в членове 246 и 247 и в правилата, приети в съответствие с член 248, освен ако в част VI са предвидени дерогации от тези правила;
- б) ограничения на движението, приложими по отношение на водните животни и продуктите от животински произход, получени от водни животни, съгласно предвиденото в член 31, параграф 1, член 55, параграф 1, член 56, член 61, параграф 1, буква а), член 62, параграф 1, член 65, параграф 1, буква в), член 70, параграф 1, буква б), член 74, параграф 1, буква а), член 78, параграфи 1 и 2, член 80, параграфи 1 и 2 и в правилата, приети в съответствие с член 55, параграф 2, членове 63 и 67, член 71, параграф 3, член 74, параграф 3, член 79, член 80, параграф 3 и член 81, параграф 2, освен ако в посочените правила са предвидени дерогации.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с подробните изисквания, с които се допълва параграф 2 от настоящия член, относно движението на продукти от животински произход, получени от водни животни и различни от живи водни животни, като се вземат предвид:

- а) болестите и видовете водни животни, засегнати от болестта, за които се отнасят спешните мерки или ограниченията на движението, посочени в параграф 2;
- б) видовете продукти от животински произход, получени от водни животни;
- в) мерките за ограничаване на риска, приложени по отношение на продуктите от животински произход, получени от водни животни, на мястото на произход и на местоназначението;
- г) предназначението на продуктите от животински произход, получени от водни животни;
- д) местоназначение на продуктите от животински произход, получени от водни животни.

Член 224
Ветеринарни сертификати и делегирани актове

1. Операторите придвижват посочените по-долу продукти от животински произход, получени от водни животни и различни от живи водни животни, само ако продуктите са придружени от ветеринарен сертификат, издаден в съответствие с параграф 3 от компетентния орган на мястото на произход:
 - а) продукти от животински произход, получени от водни животни, за които е разрешено да напуснат ограничителна зона, подлежаща на спешни мерки, предвидени в правилата, приети в съответствие с член 248, като посочените продукти от животински произход произхождат от водни животни от видове, подлежащи на посочените спешни мерки;
 - б) продукти от животински произход, получени от водни животни, за които е разрешено да напуснат ограничителна зона, подлежаща на мерки за контрол на болести в съответствие с член 31, параграф 1, член 55, параграф 1, буква в), член 56, член 61, параграф 1, буква а), член 62, параграф 1, член 63, параграф 1, член 65, параграф 1, буква в), член 70, параграф 1, буква б), член 74, параграф 1, буква а), член 78, параграфи 1 и 2, член 80, параграфи 1 и 2 и правилата, приети в съответствие с член 55, параграф 2, членове 63 и 67, член 71, параграф 3, член 74, параграф 3, член 79, член 80, параграф 3 и член 81, параграф 2, като посочените продукти от животински произход произхождат от водни животни от видове, подлежащи на посочените мерки за контрол на болести.
2. Операторите вземат всички необходими мерки, за да гарантират, че ветеринарният сертификат, посочен в параграф 1, придружава продуктите от животински произход от тяхното място на произход до местоназначението им.
3. По искане на оператора компетентният орган издава ветеринарен сертификат за движението на посочените в параграф 1 продукти от животински произход, различни от живи водни животни.
4. Член 212 и членове 214 — 217, както и правилата, приети в съответствие с член 213 и член 216, параграф 4, се прилагат по отношение на сертифицирането на движението на посочените в параграф 1 от настоящия член продукти от животински произход, различни от живи водни животни.
5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с изискванията и подробните правила по отношение на ветеринарният сертификат, придружаващ посочените в параграф 1 от настоящия член продукти от животински произход, различни от живи водни животни, като се вземат предвид:
 - а) видовете продукти от животински произход;
 - б) приложените по отношение на продуктите от животински произход на мерки за ограничаване на риска, с помощта на които се намаляват рисковете от разпространение на болести;
 - в) предназначението на продуктите от животински произход;

- г) местоназначението на продуктите от животински произход.

Член 225

Съдържание на ветеринарните сертификати, делегирани актове и актове за изпълнение

1. Ветеринарните сертификати за продукти от животински произход, различни от живи водни животни, съдържат най-малко следната информация:
 - а) животновъден обект или място на произход и животновъден обект на местоназначение или друг вид местоназначение;
 - б) описание на продуктите от животински произход;
 - в) количество или обем на продуктите от животински произход;
 - г) идентификация на продуктите от животински произход, когато такава се изисква в съответствие с член 65, параграф 1, буква з) или с правилата, приети в съответствие с член 66;
 - д) информацията, необходима, за да се докаже, че продуктите от животински произход, съдържащи се в пратката, отговарят на изискванията по отношение на ограничението за движение, предвидени в член 223, параграф 2 и в правилата, приети в съответствие с член 223, параграф 3.
2. Ветеринарният сертификат за продукти от животински произход, различни от живи водни животни, може да включва също информация, изисквана в съответствие с други актове на Съюза.
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с изменянето и допълването на информацията, която да се включва във ветеринарния сертификат съгласно предвиденото в параграф 1 от настоящия член.
4. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно образците на ветеринарните сертификати, предвидени в параграф 1 от настоящия член.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Член 226

Уведомяване за движение на продукти от животински произход към други държави членки

1. Операторите:

- a) уведомяват компетентния орган в своята държава членка на произход, преди да предприемат планираното придвижване на продукти от животински произход, различни от живи водни животни, ако се изисква пратките да бъдат придружени от ветеринарен сертификат в съответствие с член 224, параграф 1;
 - б) предоставят цялата информация, необходима на компетентния орган на държавата членка на произход, за да уведоми в съответствие с параграф 2 държавата членка на местоназначение за движението на продукти от животински произход, различни от живи водни животни.
2. Компетентният орган на държавата членка на произход уведомява компетентния орган на държавата членка на местоназначение за движението на продукти от животински произход, различни от живи водни животни, както е посочено в член 220, параграф 1.
 3. По отношение на уведомяването за движение на продукти от животински произход, различни от живи водни животни, се прилагат членове 219 и 220, както и правилата, приети в съответствие с член 221.

Глава 5

Национални мерки

Член 227

Национални мерки за ограничаване на въздействието на болести, различни от болестите от списъка

1. Ако дадена болест, различна от болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), представлява значителен риск за водните животни в дадена държава членка, съответната държава може да вземе национални мерки за предотвратяване на внасянето на дадена болест или за контролиране на нейното разпространение.

Държавите членки гарантират, че посочените национални мерки са в границите на целесъобразното и необходимото за предотвратяване на внасянето на болестта в държавата членка или за контролиране на нейното разпространение в същата държава членка.
2. Държавите членки уведомяват предварително Комисията за всички предложени национални мерки, съгласно посоченото в параграф 1, които могат да засегнат движението между държавите членки.
3. Комисията одобрява и при необходимост изменя националните мерки, посочени в параграф 2 от настоящия, член чрез актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.
4. Посоченото в параграф 3 одобрение се предоставя само ако въвеждането на ограничения на движението между държавите членки е необходимо за

предотвратяване на внасянето на посочената в параграф 1 болест или за контролиране на нейното разпространение, като се отчита цялостното въздействие на болестта и на взетите мерки в Съюза като цяло.

ДЯЛ III

Животни от видове, различни от определените като сухоземни и водни животни, и зародишни продукти и продукти от животински произход от посочените други видове животни

Член 228

Изисквания относно здравето на животните, приложими по отношение на други видове животни, и зародишни продукти и продукти от животински произход от други видове животни

Когато други видове животни са видове от списъка за дадена болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква г), и посочените други видове животни, зародишните продукти или продуктите от животински произход от тях представляват риск за общественото здраве или здравето на животните, се прилагат следните изискванията относно здравето на животните:

- а) предвидените в дял I, глава 1 и дял II, глава 1 изисквания относно регистрацията, одобряването, воденето на дневник и регистрите, приложими за животновъдните обекти и превозвачите;
- б) изискванията по отношение на проследимостта, предвидени в членове 102 — 105, 112 и 113 за други видове животни и в член 119 — за зародишни продукти;
- в) изискванията по отношение на движението:
 - i) приложими за други видове животни, които живеят основно в сухоземна среда или обичайно страдат от болести по сухоземните животни, като се отчитат критериите, предвидени в член 229, параграф 3, букви г) и д) — посочените в част IV, дял I, глава 3, раздели 1 и 6 и в част IV, дял I, глави 4 и 5;
 - ii) приложими за други видове животни, които живеят основно във водна среда или обичайно страдат от болести по водните животни, като се отчитат критериите, предвидени в член 229, параграф 3, букви г) и д), — изискванията, посочени в част IV, дял II, глава 2, раздели 1 — 5 и в дял II, глава 2;
 - iii) приложими за други видове домашни любимци — изискванията, предвидени в членове 112 и 152;
 - iv) приложими за зародишни продукти — общите изисквания по отношение на движението, предвидени в членове 155 и 156, както и предвидените в

членове 162 и 163 специални изисквания по отношение на движението към други държава членки;

- v) приложими за продукти от животински произход — предвидените в членове 164 и 223 общи задължения на операторите във връзка със здравето на животните при производството, преработката и разпространението в Съюза на продукти от животински произход;
- г) следните задължения на операторите и компетентните органи във връзка с ветеринарното сертифициране и на операторите във връзка със собственоръчната декларация:
 - i) за други видове животни — в съответствие с правилата, предвидени в членове 140 — 148 или 208 — 218;
 - ii) за зародишни продукти — в съответствие с правилата, предвидени в членове 159 и 160;
 - iii) за продукти от животински произход — в съответствие с правилата, предвидени в членове 165 и 166 или 224 и 225;
- д) уведомяване за движение от операторите и компетентните органи, като се отчитат изискванията, предвидени в членове 149, 150, 151, 161, 167, 219 — 221 и 226.

Член 229

Делегиране на правомощия и актове за изпълнение във връзка с изискванията относно здравето на животните, приложими по отношение на други видове животни и зародишни продукти и продукти от животински произход от други видове животни

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с допълването и изменянето на изискванията по отношение на други видове животни и зародишните продукти или продуктите от животински произход от тях, съгласно предвиденото в член 228, които са необходими за ограничаване на риска от посочени в същия член болести и се отнасят до:
 - а) изискванията относно регистрацията, одобряването, воденето на дневник и регистрите, приложими за животновъдните обекти и превозвачите, отглеждащи или транспортиращи други видове животни и зародишни продукти или продукти от животински произход от тях, съгласно предвиденото в член 228, буква а);
 - б) изискванията за проследимост на други видове животни и зародишни продукти от тях съгласно предвиденото в член 228, буква б);
 - в) изискванията по отношение на движението на други видове животни и зародишни продукти и продукти от животински произход от тях съгласно предвиденото в член 228, буква в);

- г) изискванията по отношение на задълженията на операторите и компетентния орган във връзка с ветеринарното сертифициране и на операторите по отношение на собственоръчната декларация за други видове животни и зародишни продукти и продукти от животински произход от тях съгласно предвиденото в член 228, буква г);
- д) изискванията по отношение на уведомяването от страна на операторите и компетентния орган при движение на други видове животни и зародишни продукти и продукти от животински произход от тях съгласно предвиденото в член 228, буква д).

2. Комисията може да приема актове за изпълнение във връзка с подробните правила относно прилагането на мерките за профилактика и контрол на болести, предвидени в параграф 1 от настоящия член.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

3. При приемането на предвидените в параграфи 1 и 2 делегирани актове и актове за изпълнение Комисията взема под внимание един или повече от следните критерии:

- а) видовете или категориите други видове животни са включени в списъка в съответствие с член 7, параграф 2 като видове от списъка за една или повече болести от списъка, за които се прилагат определени мерки за профилактика и контрол на болести, предвидени в настоящия регламент;
- б) профилът на болестта от списъка, която засяга видовете и категориите други видове животни, посочени в буква а);
- в) приложимостта, наличието и ефективността на мерките за профилактика и контрол на болести по отношение на видовете от списъка, за които се прилагат тези мерки;
- г) преобладаващата сухоземна или водна жизнена среда на посочените други видове животни;
- д) видовете болести, които засягат посочените други видове животни, които могат да бъдат болести, обикновено засягащи сухоземни животни или болести, обикновено засягащи водни, независимо от преобладаващата жизнена среда, посочена в буква б).

ЧАСТ V

ВЪВЕЖДАНЕ В СЪЮЗА И ИЗНОС

Глава 1

Въвеждане в Съюза на животни, зародишни продукти и продукти от животински произход от трети държави и територии

РАЗДЕЛ 1

ИЗИСКВАНИЯ ОТНОСНО ВЪВЕЖДАНЕТО В СЪЮЗА

Член 230

Изисквания относно въвеждането в Съюза на животни, зародишни продукти и продукти от животински произход

1. Държавите членки разрешават въвеждането в Съюза на пратки животни, зародишни продукти и продукти от животински произход от трети държави или територии само ако отговарят на следните изисквания:
 - а) идват от трета държава или територия, включена в списък в съответствие с член 231 за конкретния вид и категория животни, зародишни продукти или продукти от животински произход, или от зона или компартмент от нея, освен ако са обхванати от дерогация или допълнителни правила, приети в съответствие с член 241, параграф 1;
 - б) идват от животновъдни обекти, които са одобрени и включени в списък, ако одобряването и включването в списък се изискват съгласно член 234 и правилата, приети в съответствие с член 235;
 - в) отговарят на приложимите при въвеждане в Съюза изисквания относно здравето на животните, установени в делегираните актове, приети в съответствие с член 236, параграф 1, ако тези изисквания са установени за животните, зародишните продукти или продуктите от животински произход, съдържащи се в пратката;
 - г) придружават се от ветеринарен сертификат, декларации и други документи, изисквани съгласно член 239, параграф 1 или правилата, приети в съответствие с член 239, параграф 4.
2. Операторите представят пратките от животни, зародишни продукти и продукти от животински произход с произход от трети държави или територии за целите на официалния контрол, предвиден в член 45 от Регламент (ЕС) № XXX/XXX [*Служба за публикации*]: да се *добави номерът*], освен ако е предвидена дерогация в съответствие с същия регламент, на мястото на въвеждане в Съюза.

РАЗДЕЛ 2

СЪСТАВЯНЕ НА СПИСЪЦИ НА ТРЕТИ ДЪРЖАВИ ИЛИ ТЕРИТОРИИ

Член 231

Списъци на трети държави и територии, от които е разрешено въвеждането в Съюза на животни, зародишни продукти и продукти от животински произход, актове за изпълнение и делегирани актове

1. Чрез актове за изпълнение Комисията изготвя списъци на трети държави и територии, от които се разрешава въвеждането в Съюза на определени видове и категории животни, зародишни продукти и продукти от животински произход, като взема предвид следните критерии:
 - а) законодателството в областта на здравеопазването на животните в третата държава или територия и правилата относно въвеждането в същата държава или територия на животни, зародишни продукти и продукти от животински произход от други трети държави и територии;
 - б) предоставените от компетентния орган на третата държава или територия гаранции за ефективното прилагане и контрол на законодателството в областта на здравеопазването на животните, посочено в буква а);
 - в) организацията, структурата, ресурсите и правомощията на компетентния орган на третата държава или територия;
 - г) процедурите за ветеринарно сертифициране в третата държава или територия;
 - д) здравния статус на животните в третата държава или територия, или в нейните зони и компартменти, по отношение на:
 - i) болестите от списъка и нововъзникващи болести;
 - ii) всички аспекти на здравето на животните и общественото здраве или екологичното състояние на околната среда на третата държава или територия или на зоната или компартмента ѝ, които могат да представляват риск за здравето на животните, общественото здраве или екологичното състояние на Съюза;
 - е) гаранциите, които компетентният орган на третата държава или територия може да предостави по отношение на спазването на съответните приложими в Съюза изисквания относно здравето на животните или прилагането на еквивалентни такива;
 - ж) честотата и бързината, с които третата държава или територия предоставя на Световната организация за здравеопазване на животните (ОИЕ) информация относно инфекциозните или заразните болести по животните на своята територия, по-специално информацията относно болестите, изброени в здравните кодекси на ОИЕ за сухоземните и водните животни;

- з) резултатите от контрола, проведен от Комисията в третата държава или територия;
- и) опита, натрупан при предишни въвеждания на животни, зародишни продукти и продукти от животински произход от третата държава или територия и резултатите от официалния контрол, проведен на мястото на въвеждане в Съюза на такива животни, зародишни продукти и продукти от животински произход.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

- 2. До приемането на предвидените в параграф 1 списъци на трети държави и територии и при условие че тези списъци не са били изготвени в съответствие с посоченото в член 258, параграф 2 законодателство на Съюза, държавите членки определят от кои трети държави и територии могат да бъдат въведени в Съюза конкретни видове или категории животни, зародишни продукти или продукти от животински произход.

За целите на първата алинея държавите членки вземат предвид критериите за включване в списъците на трети държави и територии, предвиден в параграф 1, букви а) — и) от настоящия член.

- 3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с дерогации от параграф 2 от настоящия член, с които да се ограничи възможността държавите членки да решават от кои трети държави и територии могат да бъдат въведени в Съюза конкретни видове или категории животни, зародишни продукти или продукти от животински произход, когато това се налага поради риска, свързан с конкретния вид или категория животно, зародишен продукт или продукт от животински произход.

Член 232

Информация, която се включва в списъка на трети държави и територии

В списъците, предвидени в член 231, параграф 1, за всяка трета държава или територия Комисията посочва следната информация:

- а) категориите или видовете животни, зародишни продукти или продукти от животински произход, които може да бъдат въведени в Съюза от съответната трета държава или територия;
- б) дали животните, зародишните продукти или продуктите от животински произход, посочени в съответствие с буква а), може да бъдат въведени в Съюза от цялата територия на съответната трета държава или територия, или само от една или повече зони или компартменти от нея.

Член 233

Временно и окончателно изключване от списъка на трети държави и територии, актове за изпълнение

1. Чрез актове за изпълнение Комисията временно или окончателно изключва от списъка, предвиден в член 231, параграф 1, дадена трета държава или територия или зона или компартмент от нея поради която и да било от следните причини:
 - а) третата държава или територия или една или повече зони или компартменти от нея вече не отговаря на критериите, установени в член 231, параграф 1, когато са приложими по отношение на въвеждането в Съюза на определен вид или категория животно, зародишен продукт или продукт от животински произход;
 - б) ситуацията във връзка със здравето на животните в третата държава или територия или зона или компартмент от нея налага временно или окончателно изключване от списъка с цел опазване на статуса по отношение на здравето на животните на Съюза;
 - в) въпреки че Комисията е поискала от третата държава или територията актуална информация относно ситуацията във връзка със здравето на животните и други от въпросите, посочени в член 231, параграф 1, същата трета държава или територия не е предоставила исканата информация;
 - г) третата държава или територията не се е съгласила Комисията да извърши контрол на нейна територия от името на Съюза.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

В спешни случаи, при надлежно обосновани наложителни причини във връзка със сериозен риск от внасяне в Съюза на болест от списъка, посочена в член 8, параграф 1, буква г), Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение по реда на член 255, параграф 3.

2. Чрез актове за изпълнение Комисията може да включи отново в списъка трета държава или територия или зона или компартмент от нея, която е била временно или окончателно изключена от списъка, предвиден в член 231, параграф 1, поради една от следните причини:
 - а) причините, посочени в параграф 1, буква а) или в) от настоящия член, при условие че третата държава или територия докаже, че отговаря на критериите за включване в списъка, предвидени в член 231, параграф 1;
 - б) причините, посочени в параграф 1, буква б) от настоящия член, при условие че третата държава или територия предостави подходящи гаранции, че ситуацията във връзка със здравето на животните, която е била причина за временното или окончателното изключване от списъка, е отстранена и вече не представлява заплаха за здравето на животните или общественото здраве в Съюза;

- в) поради причините, посочени в параграф 1, буква г) от настоящия член, при условие че:
- i) третата държава или територията се е съгласила Комисията да извърши контрол на нейна територия от името на Съюза; и
 - ii) резултатите от извършения от Комисията контрол показват, че третата държава или територия или зоните или компартментите от нея отговарят на критериите за включване в списъка, посочени в член 231, параграф 1.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с правила, с които се изменят и допълват критериите за временно и окончателно изключване на трети държави или територии или зони или компартменти от тях от списъка по член 231, параграф 1 съгласно предвиденото в параграф 1 от настоящия член.

РАЗДЕЛ 3

ОДОБРЯВАНЕ И ВКЛЮЧВАНЕ В СПИСЪК НА ЖИВОТНОВЪДНИ ОБЕКТИ В ТРЕТИ ДЪРЖАВИ ИЛИ ТЕРИТОРИИ

Член 234

Одобряване и включване в списък на животновъдни обекти

1. Държавите членки разрешават въвеждането в Съюза на сухоземни животни и зародишни продукти от тях с произход от вид животновъден обект, за който в Съюза се изисква одобрение в съответствие с член 89, параграф 2 и с правилата, приети в съответствие с член 89, параграф 3 и член 90, само ако животновъдният обект в третата държава или територия:
 - а) отговаря на изискванията относно здравето на животните в същата трета държава или територия, които са еквивалентни на правилата, приложими по отношение на същия вид животновъдни обекти в Съюза;
 - б) е одобрен и включен в списък от компетентния орган на третата държава или територия на експедиране.
2. Комисията събира посочените в параграф 1, буква б) списъци на одобрените животновъдни обекти, получени от компетентните органи на третите държави или територии.
3. Комисията предоставя на държавите членки всички нови или актуализирани списъци на одобрени животновъдни обекти, които е получила от третите държави или територии, и ги прави обществено достояние.

Член 235

Делегиране на правомощия по отношение на одобряването и включването в списък на животновъдни обекти

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с правила относно дерогации от изискванията на член 234, параграф 1, буква б), когато третата държава или територия е въвела алтернативни мерки за ограничаване на риска, предоставящи еквивалентни гаранции за здравето на животните в Съюза.

РАЗДЕЛ 4

ВЪВЕЖДАНЕ В СЪЮЗА НА ВИДОВЕ И КАТЕГОРИИ ЖИВОТНИ, ЗАРОДИШНИ ПРОДУКТИ И ПРОДУКТИ ОТ ЖИВОТИНСКИ ПРОИЗХОД

Член 236

Делегиране на правомощия във връзка с изискванията относно въвеждането в Съюза на видове и категории животни, зародишни продукти и продукти от животински произход

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с изискванията относно здравето на животните по отношение на:
 - а) въвеждането в Съюза на видове и категории животни, зародишни продукти и продукти от животински произход от трети държави или територии;
 - б) движението в рамките на Съюза и боравенето със съответните видове и категории животни, зародишни продукти и продукти от животински произход след въвеждането им в Съюза;
2. Предвидените в параграф 1 изисквания относно здравето на животните са:
 - а) толкова строги, колкото изискванията относно здравето на животните, установени в настоящия регламент и в правилата, приети в съответствие с него, приложими по отношение на движението в рамките на Съюза на съответните видове и категории животни, зародишни продукти или продукти от животински произход; или
 - б) еквивалентни на изискванията относно здравето на животните, приложими по отношение на видовете и категориите животни, зародишни продукти и продукти от животински произход и предвидени в част IV от настоящия регламент.
3. До приемането на предвидените в параграф 1 от настоящия член делегирани актове за установяване на изискванията относно здравето на животните по отношение на конкретен вид или категория животни, зародишни продукти или продукти от животински произход и при условие че такива изисквания все още не са установени в съответствие със законодателните актове на Съюза,

посочени в член 258, параграф 2, държавите членки могат да прилагат национални правила, при условие че тези правила:

- а) отговарят на изискванията, установени в параграф 2 от настоящия член, и вземат под внимание въпросите, посочени в членове 237 и 238;
- б) са не по-малко строги от установените в част IV, раздели I и II.

Член 237

Въпроси, които да бъдат взети под внимание в делегираните актове, предвидени в член 236, във връзка с въвеждането на животни в Съюза

При установяването на правилата във връзка с изискванията относно здравето на животните в делегираните актове, предвидени в член 236, параграф 1, при въвеждането в Съюза на конкретни видове и категории животни Комисията взема под внимание следните въпроси:

- а) болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), и нововъзникващи болести;
- б) здравния статус на Съюза по отношение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), и нововъзникващи болести;
- в) видовете от списъка за болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), и за нововъзникващи болести;
- г) възрастта и пола на животните;
- д) произхода на животните;
- е) вида животновъден обект и вида производство на мястото на произход и на местоназначението;
- ж) предвиденото местоназначение;
- з) предназначението на животните;
- и) всички мерки за ограничаване на риска, въведени в третите държави или територии на произход и на транзитно преминаване или след пристигането на територията на Съюза;
- й) изискванията относно здравето на животните, приложими по отношение на движението на посочените животни в рамките на Съюза;
- к) други епидемиологични фактори;
- л) международните стандартни за здравето на животните, приложими по отношение на търговията с видовете и категориите на посочените животни.

Член 238

Въпроси, които да бъдат взети под внимание в делегираните актове, предвидени в

член 236, във връзка с въвеждането на зародишни продукти и продукти от животински произход в Съюза

При установяването на изискванията относно здравето на животните в делегираните актове, предвидени в член 236, параграф 1, за въвеждането в Съюза на зародишни продукти и продукти от животински произход Комисията взема под внимание следните въпроси:

- а) болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), и нововъзникващи болести;
- б) здравния статус на животните, от които произхождат зародишните продукти или продуктите от животински произход, както и здравния статус на Съюза по отношение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), и нововъзникващи болести;
- в) вида и естеството на определени зародишни продукти или продукти от животински произход, третирането, методите на преработка и други мерки за ограничаване на риска, прилагани на мястото на произход, на експедиране на пратката или на местоназначението;
- г) вида животновъден обект и вида производство на мястото на произход и на местоназначението;
- д) предвиденото местоназначение;
- е) предназначението на зародишните продукти или продуктите от животински произход;
- ж) изискванията относно здравето на животните, приложими по отношение на движението на зародишните продукти или продуктите от животински произход в рамките на Съюза;
- з) други епидемиологични фактори;
- и) международните стандартни за здравето на животните, приложими по отношение на търговията с конкретните зародишни продукти или продукти от животински произход.

РАЗДЕЛ 5

ВЕТЕРИНАРНИ СЕРТИФИКАТИ, ДЕКЛАРАЦИИ И ДРУГИ ДОКУМЕНТИ

Член 239

Ветеринарни сертификати, декларации и други документи за въвеждане в Съюза

1. Държавите членки разрешават въвеждането в Съюза на пратки животни, зародишни продукти и продукти от животински произход само ако са придружени от:

- а) ветеринарен сертификат или ветеринарен сертификат, издаден от компетентния орган на третата държава или територия на произход;
 - б) декларации или други документи, когато се изискват съгласно правилата, приети в съответствие с параграф 4, буква а).
2. Държавите членки не разрешават въвеждането в Съюза на пратки животни, зародишни продукти и продукти от животински произход, освен ако посоченият в параграф 1, буква а) ветеринарен сертификат е проверен и подписан от официален ветеринарен лекар в третата държава или територия в съответствие с изисквания за сертифициране, еквивалентни на установените в член 146, параграф 3 или член 216, параграф 3 и в правилата, приети в съответствие с член 146, параграф 4 или член 216, параграф 4.
3. Държавите членки разрешават електронните ветеринарни сертификати, които са издадени, обработени и предадени посредством информационната система IMSOC, да заменят придружаващите ветеринарни сертификати, предвидени в член 1, ако съответните електронни сертификати:
- а) съдържат цялата информация, която се изисква да съдържа посоченият в параграф 1, буква а) от настоящия член ветеринарен сертификат в съответствие с член 240, параграф 1 и с правилата, приети в съответствие с член 240, параграф 3;
 - б) осигуряват проследимостта на пратките животни, зародишни продукти и продукти от животински произход и връзката между тези пратки и електронния ветеринарен сертификат.
4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:
- а) дерогациите от изискванията относно здравето на животните, предвидени в параграф 1, буква а), за пратки животни, зародишни продукти и продукти от животински произход, и специфични правила за ветеринарното сертифициране на същите пратки, които представляват незначителен риск за здравето на животните или за общественото здраве в Съюза поради един или повече от следните фактори:
 - i) категориите и видовете животни, зародишни продукти или продукти от животински произход;
 - ii) методите на отглеждане и видовете производство на животните, зародишните продукти и продуктите от животински произход;
 - iii) предназначението им;
 - iv) алтернативните мерки за ограничаване на риска, въведени в третите държави или територии на произход и на транзитно преминаване или след пристигането на територията на Съюза, предоставящи защита на здравето на животните и общественото здраве, еквивалентна на предвидената в настоящия регламент;

- v) предоставените от третата държава или територия гаранции, че спазването на изискванията за въвеждането в Съюза е доказано с помощта на средства, различни от ветеринарен сертификат;
- б) изискванията въвежданите в Съюза пратки животни, зародишни продукти и продукти от животински произход да бъдат придружавани от декларации или други документи, необходими, за да се докаже, че въвежданите в Съюза животни, зародишни продукти и продукти от животински произход отговарят на изискванията относно здравето на животните, приложими при въвеждане в Съюза и установени в правилата, приети в съответствие с член 236, параграф 1.

Член 240

Съдържание на ветеринарните сертификати

1. Посоченият в член 239, параграф 1, буква а) ветеринарен сертификат съдържа най-малко следната информация:
 - а) наименование и адрес на:
 - i) животновъдния обект или мястото на произход;
 - ii) животновъдния обект или друг вид местоназначение;
 - iii) когато е приложимо, животновъдните обекти за операции по събиране или почивка на отглежданите животни;
 - б) описание на животните, зародишните продукти или продуктите от животински произход;
 - в) брой или обем на животните, зародишните продукти или продуктите от животински произход;
 - г) когато е приложимо, идентификацията и регистрацията на животните или зародишните продукти;
 - д) информацията, необходима, за да се докаже, че животните, зародишните продукти или продуктите от животински произход, съдържащи се в пратката, отговарят на изискванията относно здравето на животните, приложими при въвеждане в Съюза и предвидени в член 230 и член 236, параграф 3 и в правилата, приети в съответствие с член 236, параграф 1 и член 241.
2. Предвиденият в член 239, параграф 1, буква а) ветеринарен сертификат може да включва също информация, изисквана в съответствие с други актове на Съюза.
3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:

- a) информацията, която се включва в посочения в член 239, параграф 1, буква а) ветеринарен сертификат в допълнение към информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член;
 - б) информацията, която се включва в декларациите или другите документи, посочени в член 239, параграф 1, буква б).
4. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила относно посочените в член 239, параграф 1 образци на ветеринарни сертификати, декларации и други документи. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.
5. До установяването на правила в делегирани актове и актове за изпълнение, приети в съответствие с параграфи 3 и 4 от настоящия член, по отношение на конкретни видове или категории животни, зародишни продукти или продукти от животински произход и при условие че такива правила не са вече установени в съответствие със законодателните актове на Съюза, посочени в член 258, параграф 2, държавите членки могат да прилагат национални правила, при условие че тези правила отговарят на условията, установени в параграф 1 от настоящия член.

РАЗДЕЛ 6

ДЕРОГАЦИИ И ДОПЪЛНИТЕЛНИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ОПРЕДЕЛЕНИ КАТЕГОРИИ ЖИВОТНИ, ЗАРОДИШНИ ПРОДУКТИ И ПРОДУКТИ ОТ ЖИВОТИНСКИ ПРОИЗХОД

Член 241

Дерогации и допълнителни изисквания за определени категории животни, зародишни продукти и продукти от животински произход

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с дерогациите от изискванията, предвидени в член 230, параграф 1 и членове 234 и 239, и допълнителните изисквания за въвеждане в Съюза на:
- a) животни:
 - i) предназначени за циркове, прояви, изложби, излагане, представления и обособени специализирани животновъдни обекти;
 - ii) които са домашни любимци;
 - iii) предназначени за използване за научни цели;
 - iv) за които Съюзът не е крайно местоназначение;
 - v) които са с произход от Съюза и са придвижвани до третата държава или територия, а след това обратно в Съюза от същата трета държава или територия;

- vi) които са с произход от Съюза и са транспортирани през трета държава или територия на път за друга част на Съюза;
 - vii) са временно придвижвани с цел паша в близост до границите на Съюза;
 - viii) представляващи незначителен риск за здравния статус на животните в Съюза;
- б) продукти от животински произход:
- i) предназначени за лична употреба;
 - ii) предназначени за консумация в транспортни средства, пристигащи от трети държави или територии;
- в) зародишни продукти и продукти от животински произход:
- i) предназначени за използване като мостри за търговски цели;
 - ii) предназначени за използване като мостри за научноизследователски и диагностични цели;
 - iii) за които Съюзът не е крайно местоназначение;
 - iv) които са с произход от Съюза и са придвижвани до трета държава или територия, а след това обратно в Съюза от същата трета държава или територия;
 - v) които са с произход от Съюза и са транспортирани през трета държава или територия на път за друга част на Съюза;
 - vi) представляващи незначителен риск за здравния статус на животните в Съюза.

В делегираните актове се вземат под внимание въпросите, посочени в членове 237 и 238.

2. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила:

- а) относно образците на ветеринарни сертификати, декларации и други документи за категориите животни, зародишни продукти и продукти от животински произход, посочени в параграф 1;
- б) за указване на кодовете от Комбинираната номенклатура, в които са класирани продуктите, посочени в параграф 1 от настоящия член, ако тези кодове не са указани в правилата, приети в съответствие с член 45, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № XXX/XXX да се *[да се добави номерът... относно официалния контрол]*.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Глава 2

Въвеждане в Съюза на определени стоки, различни от животни, зародишни продукти и продукти от животински произход от трети държави и територии

Член 242

Болестотворни агенти; делегирани актове

1. Всяко физическо или юридическо лице, което въвежда болестотворни агенти в Съюза:
 - а) гарантира, че въвеждането им в Съюза не представлява риск за здравето на животните или за общественото здраве в Съюза по отношение на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), и на нововъзникващи болести;
 - б) взема подходящи мерки за профилактика и контрол на болести, за да гарантира, че въвеждането в Съюза на болестотворните агенти не представлява риск от биотероризъм.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 за определяне на изискванията за въвеждане на болестотворни агенти в Съюза по отношение на:
 - а) опаковането на болестотворни агенти;
 - б) другите мерки за ограничаване на риска, които се изискват, за да се предотврати изпускането и разпространението на болестотворни агенти.

Член 243

Растителен материал; делегирани актове и актове за изпълнение

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:
 - а) специфичните изисквания относно здравето на животните, приложими при въвеждането в Съюза на растителен материал, който действа като път за предаване на болести от списъка или на нововъзникващи болести;
 - б) изискванията относно:
 - i) сертифицирането на здравето на животните, като се отчитат правилата, предвидени в член 239, параграф 1, буква а) и член 239, параграфи 2 и 3; или
 - ii) декларациите или другите документи, като се отчитат правилата, предвидени в член 239, параграф 1, буква б).

2. Комисията установява предвидените в параграф 1 о настоящия член изисквания относно здравето на животните в случай на неблагоприятна обстановка в трети държави или територии във връзка с болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г) или с нововъзникващи болести, като взема под внимание следните критерии:
- а) дали болестта от списъка или нововъзникващата болест, която може да се предаде чрез растителен материал, представлява сериозен риск за здравето на животните или на хората в Съюза;
 - б) вероятността животните от видовете от списъка за конкретна болест от списъка или за нововъзникваща болест да попаднат в пряк или непряк контакт с растителния материал, посочен в параграф 1;
 - в) наличието и ефективността на алтернативните мерки за ограничаване на риска във връзка с посочения растителен материал, чрез които рискът от предаване, посочен в параграф 2, буква а), може да бъде елиминиран или сведен до минимум.
3. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила, указващи кодовете от Комбинираната номенклатура, в които са класирани стоките, посочени в параграф 1 от настоящия член, ако указването на тези кодове не е предвидено с правилата, приети в съответствие с член 45, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № XXX/XXX *[да се добави номерът... относно официалния контрол]*.
- Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Член 244

Транспортни средства, оборудване, опаковъчни материали, вода за транспортиране, фуражи; делегирани актове и актове за изпълнение

1. Операторите, които въвеждат животни и продукти в Съюза, вземат подходящите и необходими мерки за профилактика на болести по време на транспортирането съгласно предвиденото в член 122, параграф 1 и член 191, параграф 1.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка със:
 - а) специфичните изисквания относно здравето на животните, приложими при въвеждането в Съюза на:
 - а) транспортни средства за животни, зародишни продукти, продукти от животински произход, странични животински продукти и производни продукти;
 - б) оборудване, опаковъчен материал или вода за транспортиране за животни, зародишни продукти, продукти от животински произход,

странични животински продукти и производни продукти или фуражи, чрез които може да се предават болести по животните;

- б) изискванията относно:
 - i) сертифицирането на здравето на животните, като се отчитат правилата, предвидени в член 239, параграф 1, буква а) и член 239, параграфи 2 и 3; или
 - ii) декларациите или другите документи, като се отчитат правилата, предвидени в член 239, параграф 1, буква б).
- 3. Комисията установява предвидените в параграф 2 изисквания относно здравето на животните в случай на неблагоприятна обстановка във връзка с една или повече от болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), или с нововъзникващи болести, представляващи сериозен риск за здравето на животните и човешкото здраве в Съюза, в:
 - а) съседна трета държава;
 - б) третата държава на произход;
 - в) трета държава на транзитно преминаване.
- 4. Чрез актове за изпълнение Комисията може да установи правила, указващи кодовете от Комбинираната номенклатура, в които са класифицирани стоките, посочени в параграф 2, буква а) от настоящия член, ако указването на тези кодове не е предвидено с правилата, приети в съответствие с член 45, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № XXX/XXX [*Служба за публикации: да се добави номерът на регламента*] относно официалния контрол.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

Глава 3

Износ

Член 245

Износ от Съюза

- 1. Държавите членки вземат подходящи мерки, за да гарантират, че износът и реекспортът на животни и продукти от Съюза към трета държава или територия се извършва в съответствие с предвидените в част IV правила, уреждащи движението на животни и продукти между държавите членки, като вземат под внимание здравния статус на животните в третата държава или територия на местоназначение или в зоната или компартмента от нея с оглед на болестите от списъка, посочени в член 8, параграф 1, буква г), и на нововъзникващи болести.

При поискване от страна на компетентния орган на извършващата внос трета държава или територия обаче или ако така е установено в действащите законови и подзаконови актове, стандартите, кодексите или в други правни и административни процедури в същата държава или територия, износът и реекспортът от Съюза може да се извърши в съответствие с посочените разпоредби.

2. Когато са приложими разпоредбите на двустранно споразумение, сключено между Съюза и трета държава или територия, животните и продуктите, изнасяни от Съюза към същата трета държава или територия, отговарят на изискванията на посочените разпоредби.

ЧАСТ VI

СПЕШНИ МЕРКИ

РАЗДЕЛ I

СПЕШНИ МЕРКИ ОТНОСНО ДВИЖЕНИЕТО НА ЖИВОТНИ И ПРОДУКТИ В РАМКИТЕ НА СЪЮЗА И НА ТРАНСПОРТНИ СРЕДСТВА И ДРУГИ МАТЕРИАЛИ, КОИТО МОЖЕ ДА СА ВЛЕЗЛИ В КОНТАКТ С ТАКИВА ЖИВОТНИ И ПРОДУКТИ

Член 246

Спешни мерки, които да бъдат взети от компетентния орган на засегнатата държава членка в случай на поява на някоя от болестите от списъка или на нововъзникваща болест или при възникване на опасност на нейна територия

1. В случай на поява на някоя от болестите от списъка или на нововъзникваща болест, или при възникване на опасност, която има вероятност да представлява сериозен риск, компетентният орган на засегнатата държава членка, в зависимост от сериозността на ситуацията и съответната болест или опасност, незабавно взема една или повече от следните спешни мерки, за да предотврати разпространението на болестта или опасността:
 - а) за болести от списъка:
 - i) посочени в член 8, параграф 1, буква а) — мерките за контрол на болест, установени в част III, дял II, глава 1;
 - ii) посочени в член 8, параграф 1, букви б) и в) — мерките за контрол на болест, определени в част III, дял II, глава 2;
 - б) при нововъзникващи болести и опасности:
 - i) ограничения на движението на животни и продукти с произход от животновъдните обекти или, където е приложимо, ограничителните зони или компартменти, в които е възникнало огнището или опасността, и на транспортни средства и други материали, които може да са влезли в контакт с посочените животни или продукти;
 - ii) поставяне на животни под карантина и изолиране на продукти;
 - iii) мерки за надзор и проследяване;
 - iv) всички подходящи спешни мерки за контрол на болести, предвидени в част III, дял II, глава 1;
 - в) всякакви други спешни мерки, които счете за подходящи за ефективен и ефикасен контрол и предотвратяване на разпространението на болестта или опасността.

2. Компетентният орган, посочен в параграф 1, информира Комисията и другите държави членки:
 - а) незабавно за посоченото в параграф 1 възникване на огнище или опасност;
 - б) възможно най-бързо за спешните мерки, взети в съответствие с параграф 1.

Член 247

Спешни мерки, които да бъдат взети от държави членки, различни от държавата членка на възникване на огнището или опасността

1. Компетентният орган на държава членка, различна от държавата членка, в която е възникнало посоченото в член 246, параграф 1 огнище или опасност, взема една или повече от спешните мерки, посочени в член 246, параграф 1, ако открие на своя територия животни или продукти от държавата членка, посочена в член 246, параграф 1, или транспортни средства или други материали, които може да са влезли в контакт с такива животни и продукти.
2. Ако съществува сериозен риск, до приемане на спешните мерки от Комисията в съответствие с член 248 компетентният орган, посочен в параграф 1 от настоящия член, може временно да вземе посочените в член 246, параграф 1 спешни мерки, в зависимост от сериозността на ситуацията по отношение на животните или продуктите с произход от животновъдни или други обекти или, където е приложимо, от ограничените зони в държавата членка, в която е възникнало посоченото в член 246, параграф 1 огнище или опасност, или на транспортни средства или други материали, които може да са влезли в контакт с такива животни.
3. Компетентният орган, посочен в параграф 1, информира Комисията и другите държави членки:
 - а) незабавно за посоченото в параграф 1 възникване на огнище или опасност;
 - б) възможно най-бързо за спешните мерки, взети в съответствие с параграфи 1 и 2.

Член 248

Спешни мерки на Комисията

1. В случай на възникване на огнище или опасност, както е посочено в член 246, параграф 1, и при вземане на спешни мерки от компетентните органи на държавите членки в съответствие с член 246, параграф 1 и член 247, параграфи 1 и 2, Комисията прави преглед на ситуацията и на взетите спешни мерки и чрез акт за изпълнение приема една или повече от спешните мерки, предвидени в член 246, параграф 1, във връзка с животните и продуктите, както и с транспортните средства и другите материали, които може да са влезли в

контакт с посочените животни или продукти, в който и да било от следните случаи:

- а) Комисията не е била информирана за мерки, взети в съответствие с член 246, параграф 1 и член 247, параграфи 1 и 2;
- б) Комисията е смята, че мерките, взети в съответствие с член 246, параграф 1 и член 247, параграфи 1 и 2, са неподходящи;
- в) Комисията смята за необходимо да одобри или замени мерките, взети от компетентните органи на държавите членки в съответствие с член 246, параграф 1 и член 247, параграфи 1 и 2, за да се избегнат неоправдани смущения в движението на животни и продукти.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

2. По надлежно обосновани наложителни причини за спешност във връзка със сериозни рискове от разпространение на болест или опасност, Комисията може да приема актове за изпълнение с незабавно приложение по реда на член 255, параграф 3.

РАЗДЕЛ 2

СПЕШНИ МЕРКИ ВЪВ ВРЪЗКА С ПРАТКИТЕ ЖИВОТНИ И ПРОДУКТИ, ПРОИЗХОЖДАЩИ ОТ ТРЕТИ ДЪРЖАВИ И ТЕРИТОРИИ, И С ТРАНСПОРТНИТЕ СРЕДСТВА И ДРУГИ МАТЕРИАЛИ, КОИТО МОЖЕ ДА СА ВЛЕЗЛИ В КОНТАКТ С ТАКИВА ЖИВОТНИ И ПРОДУКТИ

Член 249

Спешни мерки, които да бъдат взети от компетентния орган на държавата членка

Ако компетентният орган на дадена държава членка получи информация за пратка животни и продукти, произхождащи от трета държава или територия, или за транспортни средства или материали, които може да са влезли в контакт с такава пратка, която има вероятност да представляват сериозен риск за Съюза поради възможно заразяване или контаминация с болести от списъка, нововъзникващи болести или опасности, той незабавно:

- а) в зависимост от сериозността на ситуацията взема една или повече от следните спешни мерки, необходими за ограничаване на риска:
 - i) унищожаване на пратката;
 - ii) поставяне на животните под карантина и изолиране на продуктите;
 - iii) мерки за надзор и проследяване;
 - iv) които и да било мерки за контрол на болести, посочени в част III, дял II, глава 1, когато е целесъобразно;

- v) всякакви други спешни мерки, които счете за подходящи за предотвратяване на разпространението на болестта или опасността в Съюза;
- б) информира посредством системата IMSOC Комисията и другите държави членки за рисковете, свързани с въпросната пратка, и за нейния произход.

Член 250
Спешни мерки на Комисията

1. Когато болест от списъка, нововъзникваща болест или опасност, която вероятно представлява сериозен риск, се появи или се разпространи в трета държава или територия, или ако това се налага поради други сериозни съображения във връзка със здравето на животните или общественото здраве, чрез акт за изпълнение и действайки по собствена инициатива или по искане на държава членка Комисията може да вземе една или повече от следните спешни мерки и, в зависимост от сериозността на ситуацията:
 - а) временно да преустанови въвеждането в Съюза на пратки животни и продукти, както и транспортни средства или други материали, които може да са влезли в контакт с такива пратки, чрез които е възможно да се разпространи болестта или опасността в Съюза;
 - б) да установи специални изисквания относно въвеждането в Съюза на пратки животни и продукти, както и на транспортни средства или други материали, които може да са влезли в контакт с такива пратки, чрез които е възможно да се разпространи болестта или опасността в Съюза;
 - в) да вземе всякакви други подходящи спешни мерки за предотвратяване на разпространението на болестта или опасността в Съюза.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

2. По надлежно обосновани наложителни причини за спешност във връзка със сериозни рискове, след провеждане на консултации с държавите членки Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение по реда на член 255, параграф 3.

Член 251
Спешни мерки, вземани от държавите членки, когато Комисията не предприема действия

1. Ако държава членка поиска Комисията да вземе спешни мерки в съответствие с член 250, а Комисията не предприеме действие, съответната държава членка:
 - а) може, до приемане на спешни мерки от Комисията в съответствие с параграф 2 от настоящия член, временно да вземе една или повече от спешните мерки, посочени в член 249, буква а), по отношение на пратките животни и продукти, както и на транспортните средства и

другите материали, които може да са влезли в контакт с такива пратки, с произход от третата държава или територия, посочена в член 250, параграф 1, в зависимост от сериозността на ситуацията на нейна територия;

б) информира Комисията и компетентните органи на другите държави членки възможно най-бързо за спешните мерки, като посочва основанието за тяхното приемане.

2. Комисията прави преглед на ситуацията и на спешните мерки, взети от държавата членка в съответствие с параграф 1 от настоящия член, и при необходимост чрез акт за изпълнение приема една или повече от спешните мерки, предвидени в член 250.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 255, параграф 2.

3. По надлежно обосновани наложителни причини за спешност във връзка със сериозен риск Комисията приема актове за изпълнение с незабавно приложение по реда на член 255, параграф 3.

ЧАСТ VII ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ДЯЛ I Процедурни разпоредби

Член 252

Изменяне на приложения I и II

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с изменения на приложения I и II с цел да се вземат предвид научно-техническият прогрес и развитие, както и промените на обстоятелствата във връзка с общественото здраве и здравето на животните.

Член 253

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 4, параграф 2, член 6, параграф 2, член 9, параграф 2, член 11, параграф 3, член 13, параграф 2, член 15, параграф 2, член 16, параграф 3, член 18, параграф 3, членове 24 и 28, член 30, параграф 4, член 31, параграф 2, член 34, параграф 2, член 37, параграф 5, член 39, член 41, параграф 3, член 42, параграф 5, член 44, параграф 1, член 47, член 48, параграф 3, член 53, параграф 2, член 54, параграф 3, член 55, параграф 2, член 58, параграф 2, член 63, член 64, параграф 4, член 67, член 68, параграф 2, член 70, параграф 3, член 72, параграф 2, член 73, параграф 3, член 74, параграф 3, член 76, параграф 2, член 79, член 80, параграф 4, член 85, параграф 3, член 89, параграф 3, член 92, параграф 2, член 96, параграф 3, член 100, параграф 1, член 103, параграф 2, членове 114 и 115, член 119, параграф 1, член 122, параграф 2, член 128, параграф 1, член 129, параграф 2, член 132, член 133, параграф 2, член 134, параграф 2, член 135, параграф 3, член 136, параграф 4, член 137, член 141, параграф 1, член 143, параграф 1, член 144, член 146, параграф 4, член 148, параграф 3, член 151, параграф 1, член 152, параграф 2, член 154, параграф 1, член 158, член 159, параграф 5, член 160, параграф 3, член 162, параграф 2, член 163, параграф 3, член 164, параграф 3, член 165, параграф 5, член 166, параграф 3, член 174, параграф 3, член 179, параграф 2, член 184, параграф 1, член 188, параграф 1, член 191, параграф 2, член 196, параграф 2, член 199, параграф 3, член 200, параграф 3, член 201, параграф 2, член 202, параграф 2, член 203, параграф 2, член 204, параграф 3, членове 205 и 211, член 213, параграф 1, член 214, член 216, параграф 4, член 218, параграф 3, член 221, параграф 1, член 222, параграф 3, член 223, параграф 3, член 224, параграф 5, член 225, параграф 3, член 229, параграф 1, член 231, параграф 3, член 233, параграф 3, член 235, член 236, параграф 1, член 239, параграф 4, член 240,

параграф 3, член 241, параграф 1, член 242, параграф 2, член 243, параграф 1, член 244, параграф 2, член 252, член 259, параграф 2, член 260, параграф 2 и член 261, параграф 2, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от^(*).

3. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 229, параграф 1, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от (*).

(*) Датата не влизане в сила на основния законодателен акт или друга дата, определена от законодателя.

4. Делегирането на правомощия, посочено в параграф 1 от настоящия член и в член 229, параграф 1, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.
6. Делегиран акт, приет съгласно правилата, посочени в параграф 2 от настоящия член, и съгласно член 229, параграф 1, влизат в сила, единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 254

Процедура по спешност

1. Делегираните актове, приети съгласно настоящия член, влизат в сила незабавно и се прилагат, докато не бъдат представени възражения в съответствие с параграф 2. В нотификацията относно делегирания акт до Европейския парламент и Съвета се посочват причините за използването на процедурата по спешност.
2. Европейският парламент или Съветът могат да възразят срещу делегиран акт в съответствие с процедурата, посочена в член 253, параграф 6. В такъв случай Комисията отменя акта незабавно след нотифицирането на решението на Европейския парламент или на Съвета, с което се представят възражения.

Член 255
Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет по растенията, животните, храните и фуражите, създаден с член 58, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 178/2002. Посоченият комитет представлява комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.
3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 8 от Регламент (ЕС) № 182/2011 във връзка с член 5 от същия регламент.

ДЯЛ II
Санкции

Член 256
Санкции

Държавите членки определят правилата относно санкциите, приложими при нарушения на разпоредбите на настоящия регламент, и вземат всички необходими мерки, за да гарантират тяхното прилагане. Предвидените мерки трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

Държавите членки уведомяват Комисията за тези разпоредби най-късно до [да се въведе дата: една година от датата на прилагане на настоящия регламент] и незабавно я уведомяват за всяко последващо изменение, което ги засяга.

ДЯЛ III
Мерки на държавите членки

Член 257
Мерки на държавите членки

1. Държавите членки могат да прилагат на своя територия мерки в допълнение към предвидените в настоящия регламент или по-строги от тях, които и се отнасят само до:
 - а) отговорностите във връзка със здравеопазването на животните, предвидени в част I, глава 3;
 - б) уведомяването в държавите членки, предвидено в член 16;
 - в) надзора, предвиден в част II, глава 2;
 - г) предвидените в част IV, дял I, глава 1 и част IV, дял II, глава 1 регистрация, одобряване, водене на дневник и регистри;

- д) предвидените в част IV, дял I, глава 2 изисквания за проследимост на отглежданите сухоземни животни и на зародишните продукти.
2. Националните мерки, посочени в параграф 1, са в съответствие с правилата, установени в настоящия регламент, и не:
- а) възпрепятстват движението на животни и продукти между държавите членки;
 - б) противоречат на правилата, посочени в параграф 1.

ЧАСТ VIII

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 258

Отмяна

1. Отменят се Решение 78/642/ЕИО, Директива 79/110/ЕИО, Директива 81/6/ЕИО, Решение 89/455/ЕИО, Директива 90/423/ЕИО и Решение 90/678/ЕИО.
2. Следните актове се отменят, считано от [дата на прилагане на настоящия регламент]:
 - Директива 64/432/ЕИО,
 - Директива 77/391/ЕИО,
 - Директива 78/52/ЕИО,
 - Директива 80/1095/ЕИО,
 - Директива 82/894/ЕИО,
 - Директива 88/407/ЕИО,
 - Директива 89/556/ЕИО,
 - Директива 90/429/ЕИО,
 - Директива 91/68/ЕИО,
 - Решение 91/666/ЕИО,
 - Директива 92/35/ЕИО,
 - Директива 92/65/ЕИО,
 - Директива 92/66/ЕИО,
 - Директива 92/118/ЕИО,
 - Директива 92/119/ЕИО,
 - Решение 95/410/ЕО,
 - Директива 2000/75/ЕО,
 - Решение 2000/258/ЕО,
 - Регламент (ЕО) № 1760/2000,
 - Директива 2001/89/ЕО,

- Директива 2002/60/ЕО,
- Директива 2002/99/ЕО,
- Директива 2003/85/ЕО,
- Регламент (ЕС) № [XXX/XXX [Служба за публикации: да се въведе номер... движението с нетърговска цел на домашни любимци и за отмяна на Регламент (ЕО) № 998/2003],
- Регламент (ЕО) № 21/2004,
- Директива 2004/68/ЕО,
- Директива 2005/94/ЕО,
- Директива 2006/88/ЕО,
- Директива 2008/71/ЕО,
- Директива 2009/156/ЕО,
- Директива 2009/158/ЕО.

Позоваванията на посочените отменени актове се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието, посочена в приложение III към него.

3. Актовете, приети от Комисията в съответствие с посочените в параграф 2 актове на Съвета и на Европейския парламент, остават в сила, доколкото не противоречат на установените в настоящия регламент правила.

Член 259

Преходни мерки във връзка с отмяната на Регламент (ЕО) № 1760/2000, Регламент (ЕО) № 21/2004 и Директива 2008/71/ЕО

1. Без да се засягат разпоредбите на член 258, параграф 2 от настоящия регламент, Регламент (ЕО) № 1760/2000, Регламент (ЕО) № 21/2004 и Директива 2008/71/ЕО продължават да се прилагат до датата, която предстои да бъде определена в делегиран акт, приет в съответствие с параграф 2 от настоящия член.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 252 във връзка с датата, на която посочените в параграф 1 от настоящия член актове спират да се прилагат.

Тази дата е датата на прилагане на съответните правила, които предстои да бъдат приети в съответствие с делегираните актове, предвидени в член 103, параграф 2 и в членове 114 и 115 от настоящия регламент.

Член 260

Преходни мерки във връзка с отмяната на директиви 92/66/ЕИО, 2000/75/ЕО, 2001/89/ЕО, 2000/75/ЕО, 2002/60/ЕО, 2003/85/ЕО и 2005/94/ЕО

1. Без да се засягат разпоредбите на член 258, параграф 2 от настоящия регламент, директиви 92/66/ЕИО, 2000/75/ЕО, 2001/89/ЕО, 2000/75/ЕО, 2002/60/ЕО, 2003/85/ЕО и 2005/94/ЕО продължават да се прилагат до датата, която предстои да бъде определена в делегиран акт, приет в съответствие с параграф 2 от настоящия член.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с датата, на която посочените в параграф 1 от настоящия член директиви спират да се прилагат.

Тази дата е датата на прилагане на съответните правила, които предстои да бъдат приети в съответствие с делегираните актове, предвидени в член 44, параграф 1, член 47, параграф 1, член 48, параграф 3, член 53, параграф 1, член 54, параграф 3, член 58, параграф 2, член 63, член 64, параграф 4, член 67, член 68, параграф 2 и член 70, параграф 3 от настоящия регламент.

Член 261

Преходни мерки във връзка с отмяната на Регламент (ЕС) № [XXX/XXX] относно движението с нетърговска цел на домашни любимци

1. Без да се засягат разпоредбите на член 258, параграф 2 от настоящия регламент, Регламент (ЕС) № [XXX/XXX] продължава да се прилага до датата, която предстои да бъде определена в делегиран акт, приет в съответствие с параграф 2 от настоящия член.
2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 253 във връзка с датата, на която Регламент (ЕС) № [XXX/XXX] спира да се прилага.

Тази дата е датата на прилагане на съответните правила, които предстои да бъдат приети в съответствие с делегираните актове, предвидени в член 114, буква е), член 152, параграф 2 и член 222, параграф 3 от настоящия регламент.

Член 262

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се, считано от 36 месеца от датата на влизането му в сила.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Видове домашни любимци

ЧАСТ А

Кучета (*Canis lupus familiaris*)

Котки (*Felis silvestris catus*)

Порове (*Mustela putorius furo*)

ЧАСТ Б

Безгръбначни (с изключение на пчели, земни пчели, мекотели и ракообразни)

Декоративни водни животни

Земноводни

Влечуги

Птици: всички видове с изключение на домашни птици

Бозайници: гризачи и зайци, различни от предназначените за производство на храна.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Видове копитни животни

Таксон		
Разред	Семейство	Род/вид
Perissodactyla	Equidae	<i>Equus</i> spp.
	Tapiridae	<i>Tapirus</i> spp.
	Rhinocerotidae	<i>Ceratotherium</i> spp., <i>Dicerorhinus</i> spp., <i>Diceros</i> spp., <i>Rhinoceros</i> spp.
Artiodactyla	Antilocapridae	<i>Antilocapra</i> ssp.
	Bovidae	<i>Addax</i> ssp., <i>Aepyceros</i> ssp., <i>Alcelaphus</i> ssp., <i>Ammodorcas</i> ssp., <i>Ammotragus</i> ssp., <i>Antidorcas</i> ssp., <i>Antilope</i> ssp., <i>Bison</i> ssp., <i>Bos</i> ssp.(including <i>Bibos</i> , <i>Novibos</i> , <i>Poephagus</i>), <i>Boselaphus</i> ssp., <i>Bubalus</i> ssp. (including <i>Anoa</i>), <i>Budorcas</i> ssp., <i>Capra</i> ssp., <i>Cephalophus</i> ssp., <i>Connochaetes</i> ssp., <i>Damaliscus</i> ssp.(including <i>Beatragus</i>), <i>Dorcatragus</i> ssp., <i>Gazella</i> ssp., <i>Hemitragus</i> ssp., <i>Hippotragus</i> ssp., <i>Kobus</i> ssp., <i>Litocranius</i> ssp., <i>Madogua</i> ssp., <i>Naemorhedus</i> ssp. (including <i>Nemorhaedus</i> and <i>Capricornis</i>), <i>Neotragus</i> ssp., <i>Oreamuos</i> ssp., <i>Oreotragus</i> ssp., <i>Oryx</i> ssp., <i>Ourebia</i> ssp., <i>Ovibos</i> ssp., <i>Ovis</i> ssp., <i>Patholops</i> ssp., <i>Pelea</i> ssp., <i>Procapra</i> ssp., <i>Pseudois</i> ssp., <i>Pseudoryx</i> ssp., <i>Raphicerus</i> ssp., <i>Redunca</i> ssp., <i>Rupicapra</i> ssp., <i>Saiga</i> ssp., <i>Sigmoceros-Alecelaphus</i> ssp., <i>Sylvicapra</i> ssp., <i>Syncerus</i> ssp., <i>Taurotragus</i> ssp., <i>Tetracerus</i> ssp., <i>Tragelaphus</i> ssp. (включително <i>Boocerus</i>).
	Camelidae	<i>Camelus</i> ssp., <i>Lama</i> ssp., <i>Vicugna</i> ssp.
	Cervidae	<i>Alces</i> ssp., <i>Axis-Hyelaphus</i> ssp., <i>Blastocerus</i> ssp., <i>Capreolus</i> ssp., <i>Cervus-Rucervus</i> ssp., <i>Dama</i> ssp., <i>Elaphurus</i> ssp., <i>Hippocamelus</i> ssp., <i>Hydropotes</i> ssp., <i>Mazama</i> ssp., <i>Megamuntiacus</i> ssp., <i>Muntiacus</i> ssp., <i>Odocoileus</i> ssp., <i>Ozotoceros</i> ssp., <i>Pudu</i> ssp., <i>Rangifer</i> ssp.
	Giraffidae	<i>Giraffa</i> ssp., <i>Okapia</i> ssp.
	Hippopotamidae	<i>Hexaprotodon-Choeropsis</i> ssp., <i>Hippopotamus</i> ssp.
	Moschidae	<i>Moschus</i> ssp.
	Suidae	<i>Babyrousa</i> ssp., <i>Hylochoerus</i> ssp., <i>Phacochoerus</i> ssp., <i>Potamochoerus</i> ssp., <i>Sus</i> ssp.,
	Tayassuidae	<i>Catagonus</i> ssp., <i>Pecari-Tayassu</i> ssp.
	Tragulidae	<i>Hyemoschus</i> ssp., <i>Tragulus-Moschiola</i> ssp.
Proboscidae	Elephantidae	<i>Elephas</i> ssp., <i>Loxodonta</i> ssp.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Таблица на съответствието, посочена в член 257, параграф 2

1. Директива 64/432/ЕИО	
Директива 64/432/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	-
Член 2	Член 4 (частично), член 150, параграф 3 и член 220, параграф 3
Член 3, параграф 1	Членове 121 и 123
Член 3, параграф 2	Член 121, параграф 2, член 123, параграф 1 и член 146, параграфи 3 и 4
Член 4, параграф 1	Член 121, параграф 1
Член 4, параграфи 2 и 3	Член 122, параграфи 1 и 2
Член 5, параграф 1	Член 140, параграф 1, членове 142 и 143
Член 5, параграф 2	Член 146, параграфи 3 и 4
Член 5, параграф 2, буква а)	Член 144, буква а)
Член 5, параграф 2, буква б)	Член 141, параграф 1, буква б)
Член 5, параграф 3	Член 146, параграфи 3 и 4
Член 5, параграф 4	Член 150
Член 5, параграф 5	Членове 130, 132 и 150
Член 6	Членове 127, 128 и 129
Член 6а	-
Член 7	Членове 129, 130, член 131, буква а) и член 132
Член 8	Членове 16, 17, 18, член 16, параграф 3, член 17, параграф 3, член 18, параграф 3 и член 19
Член 9	Член 30, параграф 1, членове 31 и 32, член 30, параграфи 3 и 4, член 31, параграф 2

Член 10	Член 30, параграф 2, членове 31, 32, 36, 41, 42, 39 и 40, член 41, параграф 3 и член 42, параграфи 5 и 6
Член 11, параграф 1	Член 89, параграф 1, буква а), членове 92, 93 и член 92, параграф 2
Член 11, параграф 2	Членове 97, 100 и 101
Член 11, параграф 3	Член 93 и 94
Член 11, параграф 4	Член 95
Член 11, параграфи 5 — 6	Член 92, параграф 1, буква г) и член 92, параграф 2, буква г)
Член 12, параграф 1	Член 122
Член 12, параграф 2	Членове 99 и 100
Член 12, параграф 3	Член 122, параграф 1, буквы а) и б)
Член 12, параграф 4	Член 140, параграф 3
Член 12, параграфи 5 и 6	-
Член 13, параграфи 1 и 2	Членове 89, 92, 93, 94, 97, 100 и 101
Член 13, параграф 3	Член 95
Член 13, параграф 4	-
Член 13, параграфи 5 и 6	Член 96
Член 14, параграфи 1 и 2	-
Член 14, параграф 3, буквы А и Б	-
Член 14, параграф 3, буква В	Член 103
Член 14, параграф 4 — 6	-
Член 15, параграф 1	Член 256
Член 15, параграфи 2—4	-
Член 16	-
Член 17	-
Член 17а	-

Член 18	Член 103
Член 19	-
Член 20	-

2. Директива 77/391/ЕИО

Директива 77/391/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	-
Член 2, параграф 1	Член 30, параграф 1
Член 2, параграф 2	Членове 31, 32
Член 2, параграф 3	Член 33
Член 2, параграф 4	Членове 36 и 41
Член 3, параграф 1	Член 30, параграф 1
Член 3, параграф 2	Членове 31, 32
Член 3, параграф 3	Член 33
Член 3, параграф 4	Членове 36 и 41
Член 4	Член 30, параграф 1, членове 31, 32, 33, 36 и 41
Член 5	-
Член 6	-
Член 7	-
Член 8	-
Член 9	-
Член 10	-
Член 11	-
Член 12	-
Член 13	-
Член 14	-

Член 15	-
3. Директива 78/52/ЕИО	
Директива 78/52/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	-
Член 2	Член 4 (частично)
Член 3, параграф 1	Членове 30 1, 31, 34 и 35
Член 3, параграф 2	-
Член 3, параграф 3	-
Член 3, параграф 4	Член 30, параграф 1 и член 31
Член 4	Членове 30 1, 31 и 35
Член 5	Членове 16, 17, 18, 46 и 47
Член 6, параграф 1	Членове 73 — 75
Член 6, параграф 2	Членове 76 и 77
Член 6, параграф 3	Членове 78 и 79
Член 7	Членове 78 и 79
Член 8	Членове 78 и 79
Член 9	Членове 78 и 79
Член 10	Членове 78 и 79
Член 11	Членове 78 и 79
Член 12	Членове 78 и 79
Член 13	Членове 16, 17, 18, 46 и 47
Член 14, параграф 1	Членове 73 — 75
Член 14, параграф 2	Членове 76 и 77
Член 14, параграф 3	Членове 78 и 79
Член 15	Членове 78 и 79

Член 16	Членове 78 и 79
Член 17	Членове 78 и 79
Член 18	Членове 78 и 79
Член 19	Членове 78 и 79
Член 20	Членове 78 и 79
Член 21	-
Член 22	Членове 16, 17, 18, 46 и 47
Член 23	Членове 73 — 79
Член 24	Членове 78 и 79
Член 25	Членове 78 и 79
Член 26	Членове 78 и 79
Член 27	Член 121, параграф 1, 123, параграф 1, буква б)
Член 28	-
Член 29	-
Член 30	-

4. Директива 80/1095/ЕИО

Директива 80/1095/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	Членове 30, параграф 1 и 36
Член 2	Член 4 (частично)
Член 3	Член 30, параграф 1, членове 34 и 35
Член 3а	Член 30, параграф 1, членове 34 и 35
Член 4	Членове 31, 32 и 35
Член 4а	Членове 31, 32 и 35
Член 5	-
Член 6	Член 30, параграф 1, буква б), член 30,

	параграф 3 и член 31
Член 7	Членове 36, 39 и 40
Член 8	Членове 41 и 42
Член 9	-
Член 11	-
Член 12	-
Член 12а	-
Член 13	-

5. Директива 82/894/ЕИО

Директива 82/894/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	-
Член 2	Член 4 (частично)
Член 3	Членове 17, 19, 20 и 21
Член 4	Членове 17, 18, 19, 20 и 21
Член 5	Член 21, букви б) и в)
Член 6	-
Член 7	-
Член 8	-

6. Директива 88/407/ЕИО

Директива 88/407/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	-
Член 2	Член 4 (частично)
Член 3	Членове 157 и 158
Член 4	Член 158, букви б) и в)
Член 5	Член 89, 92, 95 и 96

Член 6, параграф 1	Членове 159 и 160
Член 6, параграф 2	-
Член 6, параграфи 3 и 4	-
Член 8	Членове 230, параграф 1, буква а) и член 231
Член 9	Член 230, параграф 1, буква б), членове 234 и 235
Член 10	Член 230, параграф 1, буква в), членове 231, 236 и 238
Член 11	Член 230, параграф 1, буква г), членове 239 и 240
Член 12	Член 230, параграф 2
Член 15	Членове 246 — 251
Член 16	-
Член 17	-
Член 18	-
Член 20	-
Член 21	-
Член 22	-

7. Директива 89/556/ЕИО

Директива 89/556/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	-
Член 2	Член 4 (частично)
Член 3	Член 157, 158, 159
Член 5, параграф 1	Членове 89 и 92
Член 5, параграф 2	Член 96
Член 5, параграф 2, буква а) и параграф 3	Член 92

Член 6	Член 159 и 160
Член 7	Членове 230, параграф 1, буква а) и член 231
Член 8	Член 230, параграф 1, буква б), членове 234 и 235
Член 9	Член 230, параграф 1, буква в), членове 236 и 238
Член 10	Член 230, параграф 1, буква г), членове 239 и 240
Член 11	Член 230, параграф 2, членове 249 — 251
Член 14	Членове 246 — 248
Член 15	-
Член 16	-
Член 17	-
Член 18	-
Член 19	-
Член 20	-
Член 21	-

8. Директива 90/429/ЕИО

Директива 90/429/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	-
Член 2	Член 4 (частично)
Член 3	Членове 157 и 158
Член 4	-
Член 5, параграф 1	Членове 89 и 92
Член 5, параграф 2	Член 96
Член 6, параграф 1	Членове 159 и 160

Член 6, параграф 2	-
Член 7	Член 230, параграф 1, буква а) и член 231
Член 8	Член 230, параграф 1, буква б), членове 234 и 235
Член 9	Член 230, параграф 1, буква в), членове 236 и 238
Член 10	Член 230, параграф 1, буква г), членове 239 и 240
Член 11, параграф 1	Член 230, параграф 2
Член 11, параграфи 2 и 3	-
Член 12	Член 239
Член 13	-
Член 14	-
Член 15	Членове 246 — 251
Член 16	-
Член 17	-
Член 18	-
Член 19	-
Член 20	-
Член 21	-
Член 22	-

9. Директива 91/68/ЕИО

Директива 91/68/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	-
Член 2	Член 4 (частично), член 150, параграф 3 и член 220, параграф 3
Член 3, параграфи 1 2 3 и 5	Членове 127 и 128

Член 3, параграф 4	Член 136
Член 4, параграф 1	Член 121, параграф 2, буква б), членове 127 и 128
Член 4, параграф 2	Член 125
Член 4, параграф 3	Член 128
Член 4а	Член 128
Член 4б, параграфи 1 — 3	Член 128
Член 4б, параграф 4	Член 130
Член 4б, параграф 5	Член 129
Член 4б, параграф 6	Член 121, параграф 1 и член 122
Член 4в, параграфи 1 и 2	Член 128
Член 4в, параграф 3	Членове 130 и 132
Член 5	Член 128
Член 6	Член 128
Член 7, параграфи 1 — 3	Членове 30, 31 и 32
Член 7, параграф 4	-
Член 8, параграфи 1 — 3	Членове 36, 39 и 40
Член 8, параграф 4	-
Член 8а, параграф 1	Членове 89, параграф 1, буква а), членове 92, 93 и 131
Член 8а, параграф 2	Членове 97, 100
Член 8а, параграф 3	Членове 93, 94 и 96
Член 8а, параграф 4	Член 95
Член 8а, параграф 5	Член 92, параграф 1, буква г) и член 92, параграф 2, буква г)
Член 8б, параграф 1	Член 82, член 89, параграф 1 буква а), членове 92, 93, 97, 100 и 131
Член 8б, параграф 2	Членове 89, 92, 93

Член 8б, параграф 3	Член 95
Член 8б, параграф 4	-
Член 8в, параграф 1	Членове 85 и 122
Член 8в, параграф 2	Член 99
Член 8в, параграф 3	Член 122, параграф 1, буква а)
Член 8в, параграфи 4 и 5	-
Член 9	Членове, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146 и 150
Член 10	-
Член 11	-
Член 12	Член 141, буква б)
Член 14	-
Член 15	-
Член 17	-
Член 18	-

10. Решение 91/666/ЕИО

Решение 91/666/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	-
Член 2	Член 4 (частично)
Член 3	Член 48
Член 4	Членове 48, 49 и 50
Член 5	Членове 48 и 50
Член 6	Член 15 и член 48, параграф 3, буква б)
Член 7	Член 50
Член 8	-
Член 9	-

Член 10	-
Член 11	-
Член 12	-

11. Директива 92/35/ЕИО

Директива 92/35/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	-
Член 2	Член 4 (частично)
Член 3	Член 16
Член 4	Членове 53 — 57 и член 59
Член 5	Членове 46 и 47
Член 6	Членове 60 — 69
Член 7	Член 57
Член 8	Член 64
Член 9	Членове 65, 66 и 67
Член 10	Членове 65, 66 и 67
Член 11	Член 68
Член 12	Член 71, параграф 1
Член 13	Член 65, параграф 2
Член 14	-
Член 15	-
Член 16	-
Член 17	Членове 43, 44 и 45
Член 18	-
Член 19	-
Член 20	-

Член 21	-
Член 22	-

12. Директива 92/65/ЕИО

Директива 92/65/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	-
Член 2	Член 4 (частично)
Член 3	-
Член 4	Членове 121, 123, 16, 17 и 18, член 30, параграф 2, членове 140 — 143, членове 146 и 148
Член 5	Членове 133, 134, 140 и 141
Член 6, буква А	Членове 121, 123, 127, 128, 134, 137 и 140 — 143
Член 6, буква Б	-
Член 7, буква А	Членове 121, 123, 127, 128, 134, 137 и 140 — 143
Член 7, буква Б	-
Член 8	Членове 121, 123, 133 и 140 — 143
Член 9	Членове 121, 123, 133 и 140 — 143
Член 10, параграфи 1 — 4	Членове 121, 123, 133 и 140 — 143
Член 10, параграфи 5 — 7	-
Член 10а	-
Член 11, параграф 1	Член 155
Член 11, параграфи 2 и 3	Членове 155, 157 и 158, членове 140 — 143
Член 11, параграф 4	Членове 92 и 96
Член 11, параграф 5	Член 162
Член 12, параграф 1	-

Член 12, параграф 2	Членове 246 — 248
Член 12, параграф 3	Членове 82, 97 и 100
Член 12, параграф 4	Членове 140 — 146 и 149 — 151
Член 12, параграф 5	-
Член 12, параграф 6	Член 256
Член 13, параграф 1	Членове 133, 140 — 146 и 148
Член 13, параграф 2	Членове 90, 92 и 93 — 96
Член 14	Членове 30, 31 и 32
Член 15	Членове 36, 39, 40 и 41
Член 16	Член 230, параграф 1 и член 236
Член 17, параграф 1	Член 230, параграф 1, букви а), б) и в)
Член 17, параграф 2	Член 231
Член 17, параграф 3	Членове 231, 234 и 235
Член 17, параграфи 4 и 5	-
Член 18	Член 230, параграф 1, буква г) и член 239
Член 19	Член 236
Член 20	Членове 230, параграф 2, членове 246 — 248
Член 21	Членове 141, 142, 143, 160, 209 и 211
Член 22	-
Член 23	-
Член 24	Членове 230, параграф 1, буква г), член 239, член 241, параграф 1, буква а), подточка v) и член 241, параграф 1, буква в), подточка iv)
Член 25	-
Член 26	-
Член 27	-

Член 28	-
Член 29	-
Член 30	-

13. Директива 92/66/ЕИО

Директива 92/66/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	-
Член 2	Член 4 (частично)
Член 3	Член 16
Член 4	Членове 53 — 56, член 57, параграф 1 и член 59
Член 5	Членове 60 — 63
Член 6	Член 63
Член 7	Член 57, член 43, параграф 2, буква г)
Член 8	Членове 55 и 56
Член 9, параграф 1	Член 64
Член 9, параграфи 2—7	Членове 65—68
Член 10	Членове 65 и 67
Член 11	Член 67, буква б), член 68, параграф 1, буква б) и член 68, параграф 2, буква а)
Член 12	Член 54
Член 13	Член 65, параграф 2
Член 14	-
Член 15	-
Член 16	Членове 46 и 47
Член 17	Член 47
Член 18	Членове 65, буква д), член 67 и член 69

Член 19, параграфи 1 — 3	Членове 53 — 56
Член 19, параграф 4	Член 57, параграф 1 и членове 60 — 63
Член 19, параграф 5	Член 71, параграф 2
Член 20	-
Член 21	Членове 43 и 44
Член 22	-
Член 23	-
Член 24	-
Член 25	-
Член 26	-
Член 27	-

14. Директива 92/118/ЕИО

Директива 92/118/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	-
Член 2	Член 4 (частично)
Член 3	Членове 164 и 223 и член 228, буква в), подточка v)
Член 4, параграф 1	Членове 164 и 223 и член 228, буква в), подточка v)
Член 4, параграф 2	-
Член 5	Членове 164 и 223
Член 6	Член 15, параграф 1, буква б) и член 15, параграф 2, буква б)
Член 7, параграф 1	-
Член 7, параграф 2	Членове 246 — 248
Член 7, параграф 3	-
Член 7, параграф 4	Член 256

Член 8	-
Член 9	Членове 230 и 236
Член 10	Членове 230, 236, 239 и 241
Член 11	Член 241, параграф 1, буква в), подточка ii)
Член 12	-
Член 13	Член 241, параграф 1, буква в), подточка i)
Член 14	-
Член 15	-
Член 16	Член 241, параграф 1, буква в), подточка v)
Член 17	-
Член 18	-
Член 19	-
Член 20	-

15. Директива 92/119/ЕИО

Директива 92/119/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	-
Член 2	Член 4 (частично)
Член 3	Член 16
Член 4	Членове 53 — 57 и член 59
Член 5	Членове 60 — 63
Член 6	Член 70 и член 71, параграф 2
Член 7	Член 63
Член 8	Член 57
Член 9	Членове 62 и 63

Член 10	Член 64
Член 11	Членове 65 — 68 и член 71, параграф 2
Член 12	Членове 65 — 68
Член 13	Член 67, буква а)
Член 14	Член 65, параграф 2
Член 15	-
Член 16	Член 63, буква б), член 67, буква б), член 68, параграф 1, буква б) и член 68, параграф 2, буква а)
Член 17	-
Член 18	-
Член 19	Членове 46, 47 и 69
Член 20	Членове 43, 44 и 45
Член 21	-
Член 22	-
Член 23	-
Член 24	-
Член 25	-
Член 26	-
Член 27	-
Член 28	-

16. Решение 95/410/ЕИО

Решение 95/410/ЕИО	Настоящият регламент
Член 1	Членове 127 — 129
Член 2	Член 128, параграф 1, буква в)
Член 3	Членове 140, 142 и 143

Член 4	-
Член 5	-
Член 6	-

17. Директива 2000/75/ЕО

Директива 2000/75/ЕО	Настоящият регламент
Член 1	-
Член 2	Член 4 (частично)
Член 3	Член 16
Член 4, параграфи 1 и 2	Членове 54 и 55
Член 4, параграф 3	Член 53
Член 4, параграф 4	Член 56
Член 4, параграф 5	Член 70
Член 4, параграф 6	Член 59
Член 5	Членове 46 и 47
Член 6	Членове 60 — 64
Член 7	Член 57
Член 8	Членове 64 и 68 и член 71, параграф 3
Член 9	Членове 65 и 67
Член 10, параграф 1	Членове 64 и 67
Член 10, параграф 2	Членове 46 и 47
Член 11	-
Член 12	Членове 65 и 67
Член 13	Член 71, параграф 1
Член 14	Член 65, параграф 2
Член 15	-

Член 16	-
Член 17	-
Член 18	Членове 43, 44 и 45
Член 19	-
Член 20	-
Член 21	-
Член 22	-
Член 23	-

18. Регламент (ЕО) № 1760/2000

Регламент (ЕО) № 1760/2000	Настоящият регламент
Член 1	Член 102
Член 2	Член 4 (частично)
Член 3	Член 102, параграф 2 и член 105
Член 4	Членове 106, буква а), членове 108, 114, 115 и 117
Член 5	Член 103, параграф 1, буква а)
Член 6	Член 104, член 106, буква б), членове 108, 114, 115 и 117
Член 7	Членове 97, 100 и 101, член 106, буква б), подточка і) и член 106, буква в)
Член 8	Член 105
Член 9	-
Член 10, букви а) — в)	Членове 114, 115, 117
Член 10, букви г) и д)	-
Член 10, буква е)	Член 258
Член 11	-
Член 12	-

Член 13	-
Член 14	-
Член 15	-
Член 16	-
Член 17	-
Член 18	-
Член 19	-
Член 20	-
Член 21	-
Член 22	-
Член 23	-
Член 24	-
Член 25	-

19. Директива 2001/89/ЕО

Директива 2001/89/ЕО	Настоящият регламент
Член 1	-
Член 2	Член 4 (частично)
Член 3	Членове 16, 17, 18 и 21
Член 4	Членове 53 — 57, член 57, параграф 1 и член 59
Член 5	Членове 60 — 63 и член 71, параграф 2
Член 6	Членове 63 и 71
Член 7	Член 62 и 63 и член 65, параграф 1, буква б)
Член 8	Член 57
Член 9	Член 64

Член 10	Членове 65—68
Член 11	Членове 65—68
Член 12	Член 65, параграф 1, буква е), член 67, буква б) и член 68, параграф 1, буква б)
Член 13	Член 61, параграф 3, член 63, буква г) и член 68
Член 14	Членове 62 и 63
Член 15	Член 70
Член 16	Член 70 и членове 30 — 35
Член 17	Член 15, член 54, параграфи 2 и 3 член 65, параграф 1, буква б) и член 67, буква в)
Член 18	Членове 15, 46 и 47
Член 19	Член 65, параграф 1, буква д), членове 67 и 69
Член 20	Член 70
Член 21	-
Член 22	Членове 43, 44 и 45
Член 23	Член 43, параграф 2, буква г) и член 44
Член 24	-
Член 25	-
Член 26	-
Член 27	-
Член 28	-
Член 29	-
Член 30	-
Член 31	-

20. Директива 2002/60/ЕО

Директива 2002/60/ЕО	Настоящият регламент
Член 1	-
Член 2	Член 4 (частично)
Член 3	Членове 16, 17, 18 и 21
Член 4	Членове 53 — 56, член 57, параграф 1 и член 59
Член 5	Членове 60 — 63 и член 71, параграф 2
Член 6	Членове 63 и 71
Член 7	Членове 62 и 63
Член 8	Член 57
Член 9	Член 64
Член 10	Членове 65, 67 и 68
Член 11	Членове 65, 67 и 68
Член 12	Член 65, параграф 1, буква е), член 67, буква б) и член 68, параграф 1, буква б)
Член 13	Член 61, параграф 3, член 63, буква г) и член 68
Член 14	Членове 62 и 63
Член 15	Член 70
Член 16	Член 70 и членове 30 — 35
Член 17	Членове 61, буква е) и член 63
Член 18	Член 15, член 54, параграфи 2 и 3, член 65, параграф 1, буква б) и член 67, буква в)
Член 19	Членове 15, 46 и 47
Член 20	-
Член 21	Членове 43, 44 и 45
Член 22	Членове 43, параграф 2, буква г) и член 44
Член 23	-

Член 24	-
Член 25	-
Член 26	-
Член 27	-
Член 28	-
Член 29	-
Член 30	-

21. Директива 2002/99/ЕО

Директива 2002/99/ЕО	Настоящият регламент
Член 1	-
Член 2	Член 4 (частично)
Член 3	Членове 164 и 223 и член 228, буква в), подточка v)
Член 4	Член 65, параграф 1, буква в), член 65, параграф 1, буква г), подточка i), член 65, параграф 1, букви ж), з) и и), членове 67, 164 и 223 и член 229, параграф 1, буква г)
Член 5	Членове 165, 166, 224 и 225
Член 6	-
Член 7	Членове 236 и 238
Член 8	Членове 231, 232 и 233
Член 9	Членове 239 и 240
Член 10	-
Член 11	-
Член 12	-
Член 13	-
Член 14	-

Член 15	-
Член 16	-

22. Директива 2003/85/ЕО

Директива 2003/85/ЕО	Настоящият регламент
Член 1	-
Член 2	Член 4 (частично)
Член 3	Членове 16, 17, 18 и 21
Член 4	Членове 53 — 56 и член 57, параграф 1
Член 5	Член 55, параграф 1, букви г) и д) член 55, параграф 2
Член 6	Член 55, параграф 1, буква е), подточка i), член 55, параграф 2 и член 56, буква б)
Член 7	Член 55, параграф 1, буква е), подточка ii)
Член 8	Член 55, параграф 1, буква е) и член 55, параграф 2
Член 9	Член 59
Член 10	Членове 60, 61, 63
Член 11	Член 61, параграф 1, буква е), член 63, буква б), член 65, параграф 1, буква е) и член 67, буква б)
Член 12	Член 65, параграф 1, букви з) и и) и член 67
Член 13	Член 57
Член 14	Членове 61 и 63
Член 15	Членове 61 и 63
Член 16	Членове 61, 62 и 63
Член 17	Член 71, параграфи 2 и 3
Член 18	Членове 61 и член 63

Член 19	Членове 62 и 63
Член 20	Член 71, параграфи 2 и 3
Член 21	Член 64
Член 22	Членове 65—67
Член 23	Членове 65—67
Член 24	Член 67 и член 71, параграф 1
Член 25	Член 65, параграф 1, буква в), член 65, параграф 1, буква г), подточка і), член 65, параграф 1, букви ж), з) и и) и член 67
Член 26	Член 65, параграф 1, буква в), член 65, параграф 1, буква г), подточка і), член 65, параграф 1, букви ж), з) и и) и членове 67 и 164
Член 27	Член 65, параграф 1, буква в), член 65, параграф 1, буква г), подточка і), член 65, параграф 1, букви ж), з) и и) и членове 67 и 164
Член 28	Член 65, параграф 1, буква в), член 65, параграф 1, буква г), подточка іі) и член 67
Член 29	Член 65, параграф 1, буква в), член 65, параграф 1, буква г), подточка іі) и член 67
Член 30	Член 65, параграф 1, буква в), член 65, параграф 1, буква г), подточка іі) и член 67
Член 31	Член 65, параграф 1, буква в), член 65, параграф 1, буква г), подточка іі) и член 67
Член 32	Членове 65 и 67
Член 33	Член 65, параграф 1, буква в), член 65, параграф 1, буква г), подточка іі) и член 67
Член 34	Член 67, член 140, параграф 2, член 159, параграф 1, буква б) и член 165, параграф 1, буква б)
Член 35	Член 71
Член 36	Член 68

Член 37	Членове 65 и 67
Член 38	Членове 65 и 67
Член 39	Членове 65, параграф 1, буква в), буква г), подточка і), буква ж), буква з), подточка і), членове 67, 164
Член 40	Член 65, параграф 1, буква в), буква г), подточка і), буква ж), буква з), , подточка і), членове 67, 164
Член 41	Член 65, параграф 1, буква в), член 65, параграф 1, буква г), подточка іі) и член 67
Член 42	Членове 65 и 67
Член 43	Член 71
Член 44	Член 68
Член 45	Членове 64, 69 и 71
Член 46	Членове 65 и 67
Член 47	Член 65, параграф 1, буква з) и член 67
Член 48	Член 140
Член 49	Членове 15, 46 и 47
Член 50	Членове 46, 47 и 69
Член 51	Членове 46, 47 и 69
Член 52	Членове 46 и 47
Член 53	Членове 46 и 47
Член 54	Членове 46, 47, 65 и 67 и член 69, параграф 3
Член 55	Членове 46, 47, 65 и 67 и член 69, параграф 3
Член 56	Член 47, член 68, параграф 1, буква в) и член 69, параграф 3
Член 57	Член 47, член 68, параграф 1, буква в) и член 69, параграф 3
Член 58	Член 65, параграф 1, буква в) и член 67

Член 59	Членове 36, 38, 39, 40 и 68
Член 60	Членове 36, 38, 39, 40 и 68
Член 61	Членове 36, 38, 39, 40 и 68
Член 62	Член 68
Член 63	Член 140, параграф 2, членове 159 и 165
Член 64	Член 69, параграф 3 и член 128
Член 65	Член 15
Член 66	-
Член 67	-
Член 68	-
Член 69	-
Член 70	Член 15
Член 71	Член 54, параграфи 2 и 3, член 58, член 61, параграф 1, буква ж), член 63, буква в), член 65, параграф 1, буква б), член 67, буква в), член. 68, параграф 1, буква в и член 68, параграф 2, буква б)
Член 72	Член 43
Член 73	Член 45
Член 74	Член 43, параграф 2, буква г)
Член 75	Член 44
Член 76	Член 43, параграф 2, буква г) и член 44
Член 77	Член 44
Член 78	Член 43, параграф 2, буква г)
Член 79	Член 52
Член 80	Член 48
Член 81	Член 48, параграф 3 и член 50
Член 82	Член 48, параграф 3 и член 50

Член 83	Член 49
Член 84	Член 48, параграф 3 и член 50
Член 85	Членове 70 и 71
Член 86	Член 256
Член 87	-
Член 88	Член 71, параграф 3
Член 89	-
Член 90	-
Член 91	-
Член 92	-
Член 93	-
Член 94	-
Член 95	-

23. Регламент (ЕО) № 998/2003

Регламент (ЕО) № 998/2003	Настоящият регламент
Член 1	-
Член 2	-
Член 3	Член 4 (частично)
Член 4	Член 112, член 114, буква д) и член 117
Член 5	Членове 152, 222 и 228
Член 6	-
Член 7	Член 152, параграфи 2 и 3 и член 222, параграфи 2 и 3
Член 8	Член 241, параграф 1, буква а), подточка ii)
Член 9	Член 241, параграф 1, буква а), подточка ii)

Член 10	Член 231
Член 11	-
Член 12	-
Член 13	-
Член 14, първа и втора алинея	Член 239
Член 14, трета алинея	-
Член 14, четвърта алинея	Член 236, параграф 1, буква б) и член 241, параграф 1, буква а), подточка ii)
Член 15	-
Член 16	-
Член 17	Член 152, параграфи 2 и 3, член 222, параграфи 2 и 3, член 228 и член 241, параграф 1, буква а), подточка ii)
Член 18	Членове 246 — 251
Член 19	Член 4, параграф 2, буква б), член 152, параграфи 2 и 3, член 222, параграфи 2 и 3, член 228 и член 241, параграф 1, буква а), подточка ii)
Член 19а, параграф 1	Член 114, буква д) и член 117
Член 19а, параграф 2	Член 152, параграфи 2 и 3
Член 20	-
Член 21	-
Член 22	-
Член 23	-
Член 24	-
Член 25	-
24. Регламент (ЕО) № 21/2004	
Регламент (ЕО) № 21/2004	Настоящият регламент

Член 1	Член 102
Член 2	Член 4 (частично)
Член 3, параграф 1	Член 102, параграф 2
Член 3, параграф 2	Член 105
Член 4, параграфи 1 и 2	Член 107, буква а), членове 114, 115 и 117
Член 4, параграф 3	Член 114, буква б) и член 115, буква а)
Член 4, параграфи 4 — 7	Член 114
Член 4, параграф 8	Член 105
Член 4, параграф 9	Член 114, буква б)
Член 5	Членове 97, 100, 101 и 105 и член 106, букви б) и в)
Член 6	Член 105, буква б), член 107, буква б), член 108, член 114, буква в), подточка ii), членове 115 и 117
Член 7	Член 96
Член 8, параграф 1	Член 103
Член 8, параграф 2	Член 107, буква в)
Член 8, параграфи 3 — 5	Член 103
Член 9	Член 114, буква б) и член 117
Член 10, параграф 1, буква а)	-
Член 10, параграф 1, буква б)	Член 256
Член 10, параграф 1, буква в)	Член 258
Член 10, параграф 2	Член 117
Член 11	Член 105
Член 12, параграф 1	-
Член 12, параграф 2	Член 256
Член 12, параграф 4 — 7	-
Член 13	-

Член 14	-
Член 15	-
Член 16	-
Член 17	-

25. Директива 2004/68/ЕО

Директива 2004/68/ЕО	Настоящият регламент
Член 1	-
Член 2	Член 4 (частично)
Член 3, параграф 1	Член 230, параграф 1, буква а)
Член 3, параграф 2	Член 233, параграф 1
Член 4	Член 231, параграф 1
Член 5	Член 231, параграфи 1 и 3 и член 232
Член 6	Членове 236 и 237
Член 7	Член 236, параграф 1, буква а), член 236, параграф 2 и член 237
Член 8	Член 236, член 239, параграф 4 и член 241, параграф 1, буква а)
Член 9	Член 236, параграф 1 и член 239, параграф 4
Член 10	Член 236, параграф 1 и член 239, параграф 4
Член 11	Член 230, параграф 1, буква г), членове 239 и 240
Член 12	-
Член 13	-
Член 14	-
Член 16	-
Член 17	-

Член 18	-
Член 19	-
Член 20	-
Член 21	-

26. Директива 2005/94/ЕО

Директива 2005/94/ЕО	Настоящият регламент
Член 1	-
Член 2	Член 4 (частично)
Член 3	Член 9
Член 4	Членове 27 и 28
Член 5	Членове 16, 17, 18 и 21
Член 6	Член 57
Член 7	Членове 53 — 56 и член 57, параграф 1
Член 8	Член 55, параграф 2
Член 9	Член 59
Член 10	Член 55, параграф 1, букви д) и е) и член 56
Член 11	Членове 61 и 63
Член 12	Член 63
Член 13	Членове 61 и 63
Член 14	Член 63, буква а)
Член 15	Член 62 и член 63, буква д)
Член 16	Член 64
Член 17	Членове 65 и 67
Член 18	Член 65, параграф 1, букви а) и б) и член 67

Член 19	Членове 65 и 67
Член 20	Член 65, параграф 1, буква г), подточка ii) и член 67
Член 21	Член 65, параграф 1, букви в) и и) и член 67
Член 22	Член 65, параграф 1, букви в) и и) и член 67
Член 23	Член 65, параграф 1, буква в) и член 67
Член 24	Член 65, параграф 1, буква в) и член 67
Член 25	Член 65, параграф 1, буква в) и член 67
Член 26	Член 65, параграф 1, буква в) и член 67
Член 27	Член 65, параграф 1, буква г), подточка ii) и член 67
Член 28	Член 65, параграф 1, буква е) и член 67, буква б)
Член 29	Член 68
Член 30	Членове 65 и 67
Член 31	Член 68
Член 32	Членове 64, 65 и 67 и член 71, параграф 3
Член 33	Член 67 и член 71, параграф 3
Член 34	Член 37, член 65, параграф 1, буква и), член 67 и член 71, параграф 3
Член 35	Членове 54 и 61
Член 36	Членове 61 и 63
Член 37	Членове 61 и 63
Член 38	Членове 61, 63, 65 и 67
Член 39	Членове 61 и 63 и член 71, параграф 3
Член 40	Членове 61 и 63 и член 71, параграф 3
Член 41	Членове 61 и 63 и член 71, параграф 3

Член 42	Членове 62 и 63
Член 43	Член 64
Член 44	Членове 65 и 67
Член 45	Член 68
Член 46	Член 64, параграф 4, член 67 и член 71, параграф 3
Член 47	Членове 61, 63 и 71
Член 48	Член 68, параграф 1, буква б) и член 68, параграф 2, буква а)
Член 49	Член 61, параграф 3 и член 68
Член 50	Член 15, член 54, параграф 2, букви б) и в), член 54, параграф 3, член 58, параграф 2, член 63, параграф 5
Член 51	-
Член 52	Членове 46 и 47
Член 53	Член 69
Член 54	Членове 46, 47, 65, 67 и 69
Член 55	Членове 46, 47, 65, 67 и 69
Член 56	Членове 46 и 47
Член 57	Член 47
Член 58	Членове 48 — 51
Член 59	Член 52
Член 60	-
Член 61	Член 256
Член 62	Членове 43 — 45
Член 63	-
Член 64	-
Член 65	-

Член 66	-
Член 67	-
Член 68	-
Член 69	-

27. Директива 2006/88/ЕО

Директива 2006/88/ЕО	Настоящият регламент
Член 1	-
Член 2	Член 2 и член 3, параграф 2
Член 3	Член 4 (частично)
Член 4, параграф 1	Членове 170, 171, 174 и 175
Член 4, параграф 2	Член 177
Член 4, параграф 3	Член 183, параграф 2
Член 4, параграф 4	Членове 170, 171, 172 и 173
Член 4, параграф 5	-
Член 5	Член 179
Член 6	Членове 183 и 184
Член 7	-
Член 8	Членове 185, 186, 187 и 188
Член 9	Член 179, параграф 1, буква а), подточка i) и член 179, параграфи 2 и 3
Член 10	Член 179, параграф 1, буква а), подточка ii) и член 179, параграфи 2 и 3
Член 11	Членове 190 и 204
Член 12	Член 190
Член 13	Членове 191

Член 14, параграфи 1 и 2	Член 208
Член 14, параграфи 3 и 4	Членове 219 и 220
Член 15, параграфи 1 и 2	Член 195 и 196
Член 15, параграф 3	Член 192
Член 15, параграф 4	Членове 195, 196 и 198
Член 16	Член 196
Член 17	Член 196
Член 18	Членове 200 и 201
Член 19	Членове 200 и 201
Член 20	Член 199
Член 21	Членове 202, 203 и 205
Член 22	Член 230, параграф 1, буква а)
Член 23	Членове 231 и 232
Член 24	Членове 230, параграф 1, буква г) и член 239
Член 25	Членове 236, 239 и 240
Член 26	Член 16
Член 27	Членове 17 и 18
Член 28	Членове 53 — 55 и 72 — 74
Член 29	Член 57
Член 30	Членове 59 и 77
Член 31	-
Член 32	Членове 60, 61, 62 и 64
Член 33	Членове 65 и 67
Член 34	Член 61, параграф 1, букви б) и в) и член 63
Член 35	Член 61, параграф 3 и член 63

Член 36	-
Член 37	Член 68
Член 38	Членове 76 и 78
Член 39	Членове 78 и 79
Член 40	Член 80
Член 41	Член 246, параграф 1, букви б) и в)
Член 42	Член 71, параграф 3
Член 43	Член 227
Член 44	Членове 26, 27, 30 и 31
Член 45	Член 32
Член 46	Член 34
Член 47	Членове 43 и 44
Член 48	Членове 46 и 47
Член 49	Член 36
Член 50	Член 36 и 37
Член 51	Член 38
Член 52	Член 41
Член 53	Член 42
Член 54	-
Член 55	-
Член 56	-
Член 57, буква а)	-
Член 57, буква б)	Членове 54, параграф 2, буква в), член 54, параграф 3, член 58, член 61, параграф 1, буква з), член 63, буква в), член 67, параграф 1, буква б) и член 67, буква в)
Член 57, буква в)	-
Член 58	-

Член 59	Член 38 и член 138 (частично)
Член 60	Член 256
Член 61	-
Член 62	-
Член 63	-
Член 64	-
Член 65	-
Член 66	-
Член 67	-

28. Директива 2008/71/ЕО

Директива 2008/71/ЕО	Настоящият регламент
Член 1	-
Член 2	Член 4 (частично)
Член 3, параграф 1	Членове 96 и 115
Член 3, параграф 2	-
Член 4, параграф 1	Членове 97 и 115
Член 4, параграф 2	Член 110
Член 5, параграф 1	Член 110, буква а), член 114, буква б) и член 117
Член 5, параграф 2	Член 110, буква а) и член 111
Член 6, параграф 1	Член 110, буква а), членове 115 и 117
Член 6, параграф 2	-
Член 7	Член 103, параграф 1), буква б) и член 103, параграф 2
Член 8	Член 110, член 114, буква г)
Член 9	Член 256

Член 10	-
Член 11	-
Член 12	-
Член 13	-

29. Директива 2009/156/ЕО

Директива 2009/156/ЕО	Настоящият регламент
Член 1	-
Член 2	Член 4 (частично)
Член 3	Членове 123 и 136
Член 4, параграф 1	Член 127 и член 146, параграф 3
Член 4, параграф 2	Членове 127 и 128
Член 4, параграф 3	Член 125
Член 4, параграф 4	Членове 109, 114 и 117
Член 4, параграф 5	Член 123, параграф 1, буква а) и членове 127 и 128
Член 4, параграф 6	Членове 30 — 35
Член 5	Членове 127 и 128
Член 6	Членове 127, 128 и член 141, буква б)
Член 7, параграф 1	Член 123, параграф 2 и член 130
Член 7, параграф 2	Членове 127, 128 и 129
Член 7, параграф 3	Членове 127, 128 и 129
Член 8	Член 109, параграф 1, буква в) и членове 114, 117 и 140 — 143
Член 9	Членове 246—248 (частично)
Член 10	-
Член 11	-

Член 12, параграфи 1, 2 и 3	Членове 230, параграф 1, буква а) и член 231
Член 12, параграфи 4 и 5	Член 236
Член 13	Членове 231 и 236
Член 14	Член 236
Член 15	Член 236
Член 16	Членове 236, 238 и 239
Член 17	Член 236
Член 18	-
Член 19	Член 236
Член 20	-
Член 21	-
Член 22	-
Член 23	-
Член 24	-

30. Директива 2009/158/ЕО

Директива 2009/158/ЕО	Настоящият регламент
Член 1	-
Член 2	Член 4 (частично)
Член 3	-
Член 4	-
Член 5	Членове 123, 127, 128, 157 и 158
Член 6	Членове 121, 123 и 157
Член 7	Член 96
Член 8	Членове 157 и 158
Член 9	Членове 127 и 128

Член 10	Членове 127 и 128
Член 11	Членове 127 и 128
Член 12	Членове 127 и 128
Член 13	Член 128
Член 14	Член 128
Член 15, параграф 1, буква а)	Членове 157 и 158
Член 15, параграф 1, букви б) — г)	Членове 127 и 128
Член 15, параграф 2	Членове 30 — 35
Член 16	Членове 30 — 35
Член 17	Членове 36, 39 и 40
Член 18	Членове 121 и 122, член 123, параграф 1, буква а), член 123, параграф 2, член 129 и член 155, параграф 3
Член 19	Член 128
Член 20	Членове 140 —147 и 159 —160
Член 21	-
Член 22	-
Член 23	Член 230, параграф 1, буква а), член 231 и член 232
Член 24	Член 236
Член 25	Член 236
Член 26	Член 239
Член 27	-
Член 28	Членове 236, 237 и 238
Член 29	Членове 236 и 241
Член 30	Член 236
Член 31	Членове 246 — 248
Член 32	-

Член 33	-
Член 34	-
Член 35	-
Член 36	-
Член 37	-
Член 38	-